

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentar zu Ezechiel und zu den XII kleinen Propheten - Cod. Reuchlin 5

Qimkhi, David

[S.l.], [12. Jahrh./13. Jahrh.]

Commentar zu Ezechiel

[urn:nbn:de:bsz:31-100908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-100908)

מנחות אהים נשבו בם נפלאו ולעין נפלאו נבואה נפלאו
 יראו המונות יעלו נם ירדו צרות למי עהם אשילת עלצאו
 נקם בעולם אך בעת הקק שרו נוחות ברוחות נפלאים נפלאו
 נפלאו יסודיהם לזישים חפמו פ נבואו נם עמקו התפלאו
 מנחות יחזקא מנחות נם חמו מלב נבועם מהטנש ננאו
 מעי פי ביו קמחי לתרשם יסאו מא לעינם בם למען נפלאו

אמר רוד בר יוסף

בן קמחי הספדי זאת המראק
 אשר פתח בה יחזקא הנביא ספרו היא מנחה סתומה מאד והנש
 אדבר מעט בענין המנחה דע כי מנחה הנביא בעין לבו נראית
 במחשבתו כיו יראה נבית עינו נמית לבמיוכו נמלאת המנחה
 אשר בעתה נבואה אנו מאחרי הספיר לבואה נמנחה ואחה הק"ו
 מהמנחה המנחה ימצאה במחשבתו נמנחה בעתו יתקנה אונשו
 יקדוהו נמחשבתו בעת מחשבתו נח המדבר בפעל המאמר
 העלה מרומות וקדד הקומות העשה לה עפים והעוף נשמים
 הטבחים נהנש נחיה חדיהם קדחה המונות נפלאות לעת
 נקדוהו לעשה נבואות לעשו נמנחה נא לעין חנוש נחיות
 מלפני אלהי קדוהו קנה שלחות נלב הנביא מפתחות
 פעם בידוהו לעונות פנש נקם מחשבותיו פוסחות נמלמד
 זניה מה אלה אדע נמלמד כעל ואשקומם על המנחה ואין מן
 ואנש מעתה ומה אמן ישמש נבם ענמים וקולות ענמים
 ויחזקא הנביא אזה מנחה סתומה ושמש שמועה נבנמה
 אכלמאס לזעמלה שאם היה טוא עלה טרחה ודעל
 והמנחה הזאת נקדחה מנחה נמוש נספר מלפני ומעשה החופני
 נמעשה אופן המדבר והנש יונתן בעבדי נלגי מדבר יקדח
 וכן נמלד נדתי קמים ולרפתת המדבר הקדושים זהב וראה
 שלמה נחמיהו מהמנחה יחזקא הנביא נבואתו נם דוד המלך חזון
 מסר לו הנלע יח דוח הקדש נמו שנתוב נכתב מיד יה על המנחה

טו

שלמלאכות הקבועה . גם צורות בקהים ואריות שלם בקינות קטות
 והשנים מעטן מארבעת הקדש היה שבה באה יחזקא הנביא פע אחיה
 ופע שור והשנים שלם בקהים היו במקום נער ואדם אשר במרעבה טה
 הקרוב פנו פע אדם וכעפיו נעמי נער הנה הקרוב שלם שעהם וכן היו
 בקם ארבעה אופנים . ונקראת מלרעה לפי שגזרה על דמורה מרעב
 במרעבה חיות וארבעה אופנים . והמרעבה העשויה למרעבת בני
 אדם היא בארבע בקמור כמו שכתב וקרא מלרעה מארבעים נשאלו
 נחם וסוס בתמימים ומלאה וכן אמרו וכוונתו ז"ל המראה הזאת
 מרעבה כמו שחלל ולא המרעבה כחד לא אספן היה חס ומסין מדעני
 . ואחר שכתבתי ז"ל הזהירו שלא לבדוש במעשה מרעבה איש רשאי
 לענות בפירות הספר הזה מה שעשה בדעתו לפרט במרעבה כי אם אשון
 כן אהיה נדוש אותה בבטם כי הפירות הזה הוא נמסר לכל לעמל
 ספר לביכך נרבות פירות מעשה המרעבה בקונדוס בני עמליו עליו
 עמלי חתום באריות בעבור שלא אספתי ומהו עולבו של חס החזו
 למסור לו סתרי תורה . ואשוב מעשה לפירות הפירות הספר ולא
 אפיש בפסוקי המרעבה אלא עמלי המלכות מפסוק וארא עמוק ה
 המרעבה :

ועתה חלבערת המלמד לחכם דעת :

ויהי בשלשים שנה

צדעו בחמשה לחדש
 קחטבון הזה נקב אדש אט
 זל לפי פסוקו פירותו שלשים שנה לונבל והרואה עלמה ע שגזרה
 יחזקא נבואה בנין קעיר וכען קטית לעתיד היתה שנת יונבל והיתה
 בעצמים וחמט לעת יחזקא הנה שלם יהיו כן בעצמים וחמט שנת
 וזאת המראה שקיחה בשנה החמי שית לענת יחזקא היתה אסכטת
 שלשים לונבל והיאך ידענו ששגזרה בנין קעיר וכען קטית היתה שנת
 יונבל שנכראם השנה בעשור לחדש חזון היא שנה שאש קענה שלם
 בעשור הני אומל זושנת יונבל ואש אורט מה שהרעש יונבל בתן שנת
 למן לאשטח חלקיה נהט רבה ספרא לאוהיה עולב לתטבון אחד

לבעה שפירש ארט אבי זל פ צמלע עשה למלך יאשיהו מלך
 חלקיהו הטהן הספר ביה יי נלק שנתאכרותו למלכותו שלש
 עשרה שנה פ שלשים נאחת שנה מלך שלש עשרה על יאשיהו
 נאחת עשרה על יהויקים הה עשהם וארכע ובעשהם נחמלך
 יהויסן אעפ שלא עלתה לו שנה פמו שנתבין פ בעשהם נחמלש
 לנבבל נלק יהויסן נחמלזקה הזאת היתה צעה החמשיה לו הה
 שלשים שנה לנבבל והלזקה ה' יהב שחוקא המלזקה הזאת שיעב
 נמו לעפיעתה כבוד מהבת בשלשים שנה למלכותה הספר שקיע
 המלך את בניו צמלען דנה הספר ונכר החלה הדעה פא צמלך
 יאשיהו לפיכך המלזקה ה' הכבד לעפא פילן נפיעה הכבד לין הספר
 פ נמו שהחלה הדעה פמלי יאשיהו כן קבא חב והלזקה לו בשלשים
 לנבבל שהיתה סנת החמושיה לעלת יהויסן לפי שדקיהו בן
 חלבב צעה הכסעיה למלכו שהיא סנת חמושיה לעלוקיהו
 נכן המלזקה לו צמעי שהוא חרע הקלון מלפם שהחלעקה צעה
 החובן החלת הקרבן פ בו נבקעה העיר ונצאקלזקה לו המלזקה
 הזאת לשיבת הנגלות פמלי המשיח ובטן כבת המלזקה חוקן לעצט
 קיובל ובנס הקבונים שהיא פילן צאת קעבדים מעבדות עיריה
 נהוריה פיסמח ה' יהב לעון יסם נחמלזקה לו יזכ עור והלזקה לו
 המלזקה הזאת לשיבת הנגלות המלזקה חוקה לו בעטן שחלה עצמו
 סזקן יסם פילן לשיבת הנגלות ו **ואני ברוך העלה בן**
 הכני עמם הידעה פ אמר כן
 יחוקא בן כוזי וכן נחמלזקה הזאת היגד נחמלזקה חוקה פמם והחול
 להם פמו שנתבין נפשי מלפם חלק קראשון מלפם נחמלזקה לו
 במלזקה הנבונה שהיה עסבט העלה על עקר נבבל פמו שהו עולה
 על שפת הנהר והוא נהרם ונחמלזקה לו הנבונה בזה הדרך שחלה לו
 שנתחזו השמים ונחמלזקה חלק המלזקות פמספר והולך נחמלזקה לו
 מלזקה אהם כזכה למלזקות נבולות ונבולות פפ פכב זכר
 ונחמלזקה חוקה לו פמו עייך נבולה לאהם נחמלזקה לו מלזקה

א
 א

שלמה היה . וינתן קדש הפסוק כן והוא בלעזן ששן למלך ל
 לא שם חלוקה כהנהגה ספרא חזויהו נבית מקדשא בעשית
 תחות חושבא בעלעת לשון נתי מעלע סיקהו בנמלי יחטיה בר
 אמון מלך שבטא סמית יהודה בתמוז בתלעה שחזא אמרנביא
 ואשכנז עלהא עלהר כד אהתתחו שמיא וחזית בתו רבואה
 די שרה עש חזו יקר שכנהא די . ובאקנה נסתחור הקנע עשית
 נב עהפיה נכן אמלרס הקנע די נב הוה פרת ומצא כנב
 מלחקה סבי . כבנת זל ל יוקן נל הוה ל יוקן הוה פרת הוה עב
 פרת שהוה פרה וכה שפירתינו נפס ואינן ינעין נבדה ל הוה
 או פרת נבע עלמו עב נבע עלמו : **בחמשה** : עב

Euphrates

בתבין עש השנה החלוטי . ייטן
 כלו יהי כן . וכן יושב ניהושב . ינתן ניהושב : **היוהיה**
 נבי . חליתורף בן בניו הקהן חזן נערה : אמרן
 כבנת זל אין הקטנה טורה ער הנפאים בחולה לאן נכשבר
 נהס בחולה מרן מרשכר עמלק אה במקום עקוד על המים שנ
 עלהר נב . ואט היית על אום חוש . ואט היית על יד קנהר
 ל אש ס' עוק חולה הח הוה חולה הנכא אה הקבעה מניד שקבוע
 פרה תיו גה שטנה טורה בחולה לאן שנ ניקס ינה לבוח קמט
 מלפני . ניש אמר . כפעם חושנה אינו מלכר עם הנכא בחול
 לאן אכל פעם טנה מרוב נשק כנעה כשה ינתן שרתש יונתן
 מנהו הוה פתש נבולה מן קהם עם יחוקא סכזי נה נא נאכע
 קבטתוה נא חמלי עמיה נא סת ארע גרדי . נמק שאמל אל
 יחוקא כן כזי הקלוט מלאש וכן ותיק עליו עש : אה שכן דק קלק
 מפעמים נמו נש . לך . נאל מטה אמר עלה חלי . נא היתרה
 נא חטמוס . נבנעס ירוטלי יחוקא נכיא ע חליה נכיא ונתן

No Thargu
huzosoly mianu

יחליה כזי על שס טהיו לבזין חוה : **וארא מתקחת**
 כ' מתקחת בתוך נמו נא שמתקחת
 בתוך קבר . ומלכנה כעין החטמל . קדן ינתן ולע ענא נלע

העין

על עולא כעין חטא מלך אשה ודעת רבותי במשפט שהוא
מלך ואחר מעשה הדין נקט שהיה קורא במשפט חוקא נבית רבו
והיה מלך מסין במלך יתנה חטא מהשאל ושרפתו ועד דעוהו
בנעמה קון חיותו מוללות. בלתי שיהיה חטא חטונת עתה
מוללות בשעה שקדמו יאל מלך הדין חטונת בשעה שאין חטונת
יאל מלך הדין מוללות: **ומתורה** תינף ונתן חיות הדין
וארבעה ודניקס ודניקס **מעין נבון** קל
ממורד נזך. ותניף ונתן ומלך כעין שחט מלך הדין:
וירי אדם: בתוב בהא נקרי סוד והתה יאלה למל וידו אדם פל
ניחיה אדם נמו עיטך יונס ראלה למל כעני יונס.
נהניס יונק פמוק כן וידין נדי. חנשא עבד להון מהחנות צפיהון
על אכבע סמנה הון למחתי בהון צמלהן חנשא למכע כונסא מהחנות
דיק שא דעל די שיהון למלהן על חופט סכפיה למזרק על מחתך
נשיעא למכדא חייסא עבה מי מרהי נא פיהון ונבון שנה למכע עמון
חברות אשה: פלו בזרועות אשה אל אחותה פלג דב יקריא
חייס נא אשה ובעה החיות חייס נא אשה פלו שבעה חוקים
פחות וכוונס. והת יונק מוכון חמל לקבל חמל צפיהן למחנות
נמוללותהן נחיל לקבל אשה חמל: **ודמות ופניהם**: מלך
ופטקס נכדק בעש למל שאינה
עם חמל אחיה ראלה למל ופטקס היו נמו שטט ונפיקה היו פחות
מהנף ופרוטות למעלה לעטף: **ואויש** הדין הרצון וכן
תינף יונת דשא: **ודמות** פי דמות עינפ נימל
מטקס עבאמר היא מתחלת היא חוט וכן תינפ
ינדק אשה למעלה סין פיה: **והחיות** צנא וטוב.
מקוד נשרטו ראלה והלף נמקוסהא ניהיה צנא
נדן בעשן אחד וכן ותלן עמו מעט ראלה עשן מרואה. וכזק פלו
נדיק וכן תינף ונדיקא ומכה רבותי אל מאי רצון וטוב חמל רביהון
פזוק היו אל מפי הכבשן מאי נמחה קבוק חמל ר יוסי בר חננל פזוק

כחור קינורא לבין הקדמים וז' יהודה אומא נעס' סימון כן פרגור
 טה סבווק נפת נפדה . לאל פלי שחטר נפת סקיא פסולת
 הותיס נפדה שהיא מלה לטה נפדה ומעשה טהב והלהב עטה
 וינוד וזהו פירו' נפדה נפדה . ומעשה טהב שהיא כח עשיו כן פקדה
 אן מלה נפדה ומלה נפדה עש' שפועה ש' ינו הדמות כח' וטוב
 והתנפשו ק' מלה . וינוד ק' הכפוק כן נפדה נפדה מלה מלה
 למעשה נפדה וכו' והוא מלה מלה עש' מלה מלה מלה
 עש' מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 נפדה . וכח' נפדה מלה מלה מלה מלה : **וארא החיות והנה**
אונן אחד מן . פי' למעשה מלה מלה . **שכל קמו**
דקלות נפדה מלה מלה . וכח' קמו ינו נפדה מלה מלה והיא נפדה
 מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה :
מראה האופנים בעין קדשים היא אכן עונה קטנה מלה מלה
 החסן קדשים מלה מלה . וכח' מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 בעין אכן קדשים נפדה בעין קדשים . וכ' מלה מלה מלה מלה מלה
 כ' הוא מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 קדשים מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה :
על ונביתן . מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה :
 אלא ונביתן מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 נפדה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 וכח' מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה :
ונבותם . מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 נפדה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה :
 שניין למלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 עיינן סחור סחור למלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
 מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה :
על אשר הרוח . קדשים מלה מלה מלה מלה מלה מלה

והנסיף עוד ואמל עמלק קרוח ליער . כוונתו לעמלק קרוח האזופטס
לפניו בסעודתו . וכן ניסב עמלק לפניו בלשון ודמיון
הכונה כי כונתו לבטל וכוונתו : **והרחת לחיים** . לפי אשר
ואחד : **ואישמע בקול** . **שר** . כי חוק
והקוף . וכן נשד משח יסא . ויהי שר שלשן או
פירושו על פי קע עתקא שר וכן אמר במלואה העשית בקול
שר סמו וכוונתו כענין נשד סדמיט שבו קול צדק ועס
אמר נשמע עבד האל הקדוש סקוה נבול הסת וכן נהר סיני
אעפ שיהי קול וכן נשמע חזן למחנה יסא וכן בקול
נבואה אינו נשמע אלא שלי שמויחד אליו הקול : **קול קול**
פירושו נשד מלך אף שזה מורה על מלך חוקה . נשמע
למקדמה סם נבול למחנה . ויועץ הדנס הפסוק כן נשמע
יהי . נביון נבול מייז סניחין נקלח מן קדש שר בלחמן קלמל
למשקן כמלך ונבוכן ית נבוכהן קיימלח מלך עלמל נבול
משרית מלחם מלחמל בלחמלחן משריתן נביון מן קדש דברא :
ויהי קול מעל עקיע . הדנס יועץ הפסוק כן וכוונתו דקני
נשד קדמיה . נשד מלחם דברא לעבדוהי נביון
הוק קלח נשד מלחם מעל עקיע קיעל קעל השיקן בלחמלחן משריתן
נביון מן קדש דברא : **וצמער עקיע** דמות בלחמלחן
לחמלחן משריתן : **וארא סתה** . מלחמלחן
לה . וקדני יועץ הפסוק כן וחזית
כחזון אשדן מלחמלחן סחור סחור חזון קדלח . כחזון אשדן מלחמלחן
ולחמלחן מלחמלחן סתה ולחמלחן חזון אשדן ווקור שר
סחור סחור . וכנסחא אחר מלחמלחן ולחמלחן מלחמלחן סתה
ולחמלחן : **במראה הקטת** . נשד מלחמלחן ולחמלחן : **וארא**
מלחמלחן . השד מלחמלחן נשד סופה ולחמלחן
פס שדמלחמלחן על עקמלחמלחן . נשד מלחמלחן מלחמלחן ולחמלחן על
פס שדמלחמלחן מלחמלחן אף חזק מלחמלחן שדמלחמלחן . נשד מלחמלחן

ואמר וכו' זל פיעס פוס מלתן הורה חזק מלרבה סאו שראק
 חזקה יחזקא עש שאלרנו כ קענה שבנשיקה נזולה פחזקא בן בון
 ואמרנו ס פג שוראלו רבנך מלעקס לפיכך צדקה עגל ועוד אמרו
 כ חלה קפגס היו פזרבעה דגיס בנל יהודה פני אחיה דסתו ער
 אחיה יהודה וסנל ראובן פט ארס לפי ענ וימאלו דודאיש צדקה
 נלהם צדקה ארס וסנל אפרים פני שור שנ עשו כבוד טורו קרו
 לו וסנל כן פני נער שנ יהי דן נמט עלי דך ונ אפעה טרוח מעו
 מעסקה : **ויאמר אל בן ארס** פרעו המפרשים פלפיכך
 קמאובן ארס כה שלא יהא ויתשב עמלו טאחר
 קמאובן לפי שראק המאחא הקובל הזאת והנכון בעט לפי
 שראק פני ארס במרובה הודיע סימל ועוב הוא בעטו והוא בן
 ארס טאובן אחיה נלא בן שור ולוא בן נער על הדך שפרשנו לפיכך
 קרנפ יונ ב ארס ולוא בן ארס ולעפ שתדע פט ארס אפי ארס
 לעטן קמאובן אמל זק אוקר נמו אוקר בנש : **ותנא**
ס פוער דפ אל נאעה שלב אל טאה ב כח
 שחוקה אורי והעמידע על בנל מלכד לבטן הקפגל דינו
 מלכד : **ויאמר אל בני ישראל** אוקס שהיו נבט שנ
 טענת קויסן ויקבן נס לחוקס שהיו פרושאר
 על ידי נקב ט הוא נבט היה ואחר שאלר לבנה לך סז אלה נלה
 כ לחוקס שבנבט טלחו אל נים קמאובן ארס ארע טהס נוי אחד
 מלכט שהיו חלקים במעשיקה קדעם אלה שבהם לעו שלבט עלון
 ואלה שלמו אב אנו נוי אחד אואל נויכ למלוק השבעים וקמאובן
 נכן עמויס קי קלאן אחתך בעמלן בעמלויך : **והננים**
 קטי פנים טקנעמו חפפי אפיין וכן ניש
 פנים מי שאין לו צדק פנו עים וקשים והפכו מוי שים לו צדק רבו
 פנו ויהאמלו ציוס חקין ארס טה אור ארפי יי כלול האמר להם
 קנבואה צמלי : **והנמה אס יטמאש ויחלמו** ארע שראקה
 מסופק בקס : אס יטמאש ואס יחלמו מוטמוע

ואם

אֲנִיכֵן אֲמַלֵּךְ לָהֶם בְּבֵית מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁפַּק בְּנֵי שֹׁבְתֵיכֶם אֲנִיכֵן אֲמַלֵּךְ
לָהֶם כִּי שִׁדְדוּ כִּי נִשְׁאַקִיךְ בְּהַרְבֵּה וּמִוֹטַח אִם יִשְׁמַעוּ אֲלֵינוּ וַיִּוֹטֵק
הַרְבֵּה וְאִם יִחְדְּלוּ וְאִם יִקְמַטְעוּן מִלְּמַחְמֵנוּ : **וַיַּעֲתֶדָה בְּפִרְדֵּיכֶם**
מִמִּלְחָמָם וּמִמַּלְרֵיכֶם הַרְבֵּה נִימְלִיךְ וּמִרְבֵּה : **וְהִרְעִיכֶם**
מִלְּמַלְרֵיכֶם מִרְבֵּעוֹן : וְכִן סִתְּמָה עַל פִּרְדֵּיכֶם וְהַנֶּחֱמָה נִשְׁפַּק לְעַבְדֵיכֶם :
וּמִלְּמַלְרֵיכֶם קֹאֲלֵם : וְכִן סִתְּמָה מִלְּמַלְרֵיכֶם : קֹאֲלֵם מִלְּמַלְרֵיכֶם וְלִעֲשֵׂם הֵם אֲחֵרֵי
וְאֲנִיכֵן אֲלֵתִירָא מִלְּמַלְרֵיכֶם : אֲחֵרֵי מִלְּמַלְרֵיכֶם : וְאֲנִיכֵן עֲקֵרֵיכֶם : עַל עֲקֵרֵיכֶם
וְהֵם קֹאֲלֵם הַשֵּׁם וַיִּוֹטֵק הַרְבֵּה וְכֵן עֲמָלָה דְּעַבְדֵיכֶם : מִלְּמַלְרֵיכֶם
כִּי רָשׁוּ מִלֹּא עַמֵּם שִׁרְיָה וְעַקְרֵיכֶם : **וְרִבְרִית בְּמֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ** : כִּי
בֵּית מֶלֶךְ מִלֹּא וְאֵת הַפִּלָּה שִׁפְיִדוֹ : **אִישׁ הַפִּלָּה**
וְאַתְּהָ אֲלֵתִירָא מִלֹּא בְּבֵית מֶלֶךְ : הַמִּלְחָמָה הַזֹּאת וְכֵן מִלְּמַלְרֵיכֶם
מִלֹּא מִפִּסְקֵיכֶם כִּי מִלְּמַלְרֵיכֶם הַמִּלְחָמָה בְּמִלְחָמֹת : **פִּלָּה פִּיכֶם**
פִּתְחֵיכֶם : וְכִן פִּתְחֵיכֶם : וְאֲכִלְתֶּם מִלְּמַלְרֵיכֶם הַבְּרָאָה וְהַנֶּחֱמָה
לְמַלְרֵיכֶם דְּבֵרֵי הַבְּרָאָה וְלִעֲשֵׂם : וַיִּוֹטֵק הַרְבֵּה אֲחֵרֵיכֶם וְקִבְּלֵיכֶם
דְּאֵתָה יִקְבֵּלְכֶם : **וְאַרְאֶה** וְהֵנָּה יִדְּמִלְחָמָה אֲלֵי וְהֵנָּה בֶן מִלְּמַלְרֵיכֶם
סִפְרֵיכֶם זֶרֶק : **וְנִפְרִישׁ** וְהֵנָּה הַבְּרָאָה פִּרְשֵׁי וְאֲחֵרֵיכֶם
יִקְרָא הַלֵּל שְׂכוֹתֵיכֶם : כִּי שִׁתְּמָה כִּי פִּתְחֵיכֶם וְאֲחֵרֵיכֶם
הַחֲתִינֵי יִקְרָא אֲחֵרֵיכֶם : וְכֵן מִלְּמַלְרֵיכֶם : קִיִּיטֵם וְהֵנָּה וְהֵנָּה : פִּלָּה
לְשׁוֹן עֵי וּמִלְּמַלְרֵיכֶם : וְאֲלֵה הַקִּיִּיטֵם הֵינָּה עַל יִשְׁרָאֵל : וְהַרְבֵּה יִוֹטֵק הַפִּסְקֵיכֶם
וּפְרִישֵׁיכֶם קְדָמִי : וְהֵנָּה מִלְּמַלְרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם
וְהֵנָּה דְּעַתִּיד לְמַלְרֵיכֶם : כִּי מִלְּמַלְרֵיכֶם וְכֵן מִלְּמַלְרֵיכֶם : עַל
אֲחֵרֵיכֶם יִשְׁלַח בְּהֵן עֲמָלִיָּה וְאִם יִשְׁבְּדוּן יִתְּמִלְרֵיכֶם יִסְוִי מִלְּמַלְרֵיכֶם
אֲחֵרֵיכֶם וְדוֹנֵטָה וְהֵנָּה : **וַיִּצְמַח** אֲלֵי אֲחֵרֵיכֶם הַמִּלְחָמָה
כִּי אֲחֵרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם שִׁתְּמָה : **וְהֵנָּה** אֲחֵרֵיכֶם : וְהֵנָּה
יִוֹטֵק יִתְּמִלְרֵיכֶם קִבְּלֵיכֶם : **וְאַפְתָּח** אֲחֵרֵיכֶם : הַלְּמַלְרֵיכֶם
מִלְּמַלְרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם וְהֵנָּה : יִוֹטֵק וְאֲחֵרֵיכֶם יִתְּמִלְרֵיכֶם
נִפְשֵׁי וְאֲחֵרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם מִלְּמַלְרֵיכֶם : **וַיִּצְמַח** אֲלֵי בְּמִלְּמַלְרֵיכֶם

הַחַיִּים . מִדָּךְ מִשַׁלְשֵׁל שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִתְנַחֵךְ פִּי אִלּוּ יֵאָכֵל בְּעֵינֵי וְתִדְעֵם יִנְתֵּן
 יִתְנַשֵּׁךְ הַשֶּׁבַע . וְאֵלֶּיךָ אֲכַלְתִּי אֶת הַמַּלְאָכָה וְתִהְיֶה בְּפִי כִּפְיָא לְמִתְנַחֵךְ
 וְהֵאֱמַרְתִּי אֶת־בְּטֵן לֹא־שֶׁהִקְדַּמְתִּי . לְמִתְנַחֵךְ . כִּמוֹ מִתְנַחֵךְ וְהַלְמַד מִוֹת
 עַל־הַעֲתֵם וַיִּסְפִּיק זֹלַתְהָ . וְכֵן לְחַמּוֹת חֶמֶט וְהַדּוֹמִיִּם לֵעֵשֶׁת־בָּנָיו כִּי
 בַּסֵּפֶר מִלְּעֵל רֹזֶה לְמוֹת שֶׁקְּבֵלָה וְעַמּוּדָה בְּרִאשׁוֹן וְכַל־טוֹב :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים . וְיִדְבַרְתָּ בְּלִבְךָ . נְשָׂאֵן שֶׁאֵיט מִדְּבַר אֱלֹהִים כִּן הַדְּבַר
 אֱלֹהִים פִּי אֵינֶם לְעִזּוֹת שֵׁיבִינֵי לְשׁוֹךְ . **כִּי לֹא עָלָךְ**
 עֲפָה וְעִבְדִּי לְשׁוֹן . כִּפְלֵ עֲטָן בְּמִשְׁעֵת שׁוֹכֵת . חֵמָה

נִסְקֵם אֵינֶם מִלְּדֵבִים לְשׁוֹן אֲחֵרֵת שֶׁלֹּא הִבִּין אֲחֵרֵת דְּפִיִּים כִּי בִּעַ לְשׁוֹן
 אֲחֵרֵת אֲחֵרֵת עֲלֵהֶם הִסִּיבִינֵךְ וְאֲחֵרֵת הַסִּיבֵם : **לֹא אֶל עֲלֵי־נַפְסֵם**
 רִסֵּם רֹזֶה לְמוֹת רַבִּי הַמִּנְחָךְ שֶׁהִסְמַחְךָ וְחִוִּיק . מֵאֵד שֶׁלֹּא

שִׁמְעֵת מִעֲשֵׂם לְשׁוֹן . אִם לֹא אֱלֹהִים . אִם לֹא לְשׁוֹן שְׂבוּעָה . וְכֵן אִם
 לֹא כִּתְבֵם רַבִּים לְשִׁמָּה יִהְיוּ . אִם לֹא נִשְׁעַר מִלִּיתִי כֵן הִיָּתָה עֲלֵי־סֵמָה
 לֹא־יִהְיֶה זֶה אִם לֹא יִהְיֶה זֶה . אֲמַר בְּחַמַּת אִם לֹא אֱלֹהִים שֶׁלֹּא־תִתֵּךְ הַמֶּלֶךְ

יִשְׁמַע אֶתְךָ אֲנֵיב־שֶׁלֹּא יִבִּינֵךְ לְשׁוֹךְ וְלֹא הִבִּין לְשׁוֹן הִסִּיבֵךְ שׁוֹמֵר
 שִׁיפְרֵם לְשׁוֹךְ : **וּבֵית יִשְׂרָאֵל** . לֹא יֵאָבֵד לְשִׁמּוֹעַ אֶתְךָ לְמוֹת
 יֵאָבֵד לְשִׁמּוֹעַ אֶתְךָ פִּי . אֵינֶם אֲנֵיבֵם לְשִׁמּוֹעַ אֶתְךָ

לֹא־מִפְּנֵי שִׁמּוֹעֵי־סֵבֶךְ אִלּוּ מִפְּנֵי שִׁמּוֹעֵי־כִּבְדֵם וּבְתוֹנְתֵי .
הִנֵּה עֲתִיתִי אֶת־פֶּטֶךְ חֻזְקִים . שֶׁלֹּא־תִיבֵל וְלֹא הִכְעַע־מִפְּטֵהֶם .

כִּשְׂמִיר חֻזְקֵי מִלְּחָמָה בְּחֹלֶם כְּמוֹ וְתִקַּח צְבִיחָה
 חֻזְקֵי יִקְרָא שְׂמִיר אֲמַר כְּמוֹ שֶׁהַדְּבָר
 חֻזְקֵי הַדְּבָר וְחֻזְקֵי אֲוֵתֵיכֶם הַשְּׂבִיבֵם וְתִכְלֵם . פִּי סִימָה . קִמָּה וַיִּדְעֵי

שִׁי־עֲמֵדוּ כִּי־נִכְךָ בְּחֻזְקֵי־אֲוֵתֵיכֶם : **וַיֹּאמֶר קָח נְעִיבֶךָ וּבְאֲזִנֶךָ**
 שִׁמֵּעַ . הֲוֹו כְּוֹ הֵן אֲחֵרֵת קִנְיָת . וְנִחְמָה . וְהַדּוֹמִיִּם

לְאַחֵרֵת שֶׁשִׁמֵּעַ כְּחֻזְקֵי קָח נְעִיבֶךָ שֶׁלֹּא־תִשְׁחַמֵּךְ שֶׁשִׁמֵּעֵךְ .
וְלֶךְ בֵּא אֶל־עַלְיָה . הִנֵּה הִיָּה בְּמִקְוֵם אֲחֵרֵת וּמִקְרַת בְּעֵלְיָה
 אֲשֶׁר הִנֵּה שֶׁלֹּא אֱלֹהִים בְּמִקְוֵם אֲחֵרֵת נִסְכֵן עַל־עַד עַבְדֵי
 הַעֲלֵה רֹזֶה לְמוֹת כִּי־הַעֲלֵה . הַעֲלֵה פִירוֹטוֹ הַטְּשֵׁת־הַעֲלֵה . וְדַבַּרְתָּ

בכל ענין בלגות מוכות לחיך הענין שיאמר לך פנים אחר
פנים אלו • שמש נישכון והלוי יושבן והקניזו לך והקניזו
לך • והתנאני יוח • בלגות הנבואה נמלה ל שמש
שנשאתי • ונתן לך חלקה • ואשמע אחת
קול דעש זול בידך נבול • מלקומו • נשערתה הדור
שמעתה קול אחרי צמקום הנבואה שהיית שם והקול היה
אול בידך נבול • מלקומו נבול לך נשטר מלקומו מע
הנבואה מלמן שטקד בים פי • שם הו נמאסדים נבולו נבולו
ביטהם בשמל הקנאה המקנה ופלו נשערת נבולו בסרו מקם
ולבין בטה היא תוספת עונה ונבול וכן אמל למטה ופלו
אך יעל עולה מעל הסוב אצרה עשו על מטבן קסיר
והחכם קנול הדבר מטה זל פיר מלקומו נפי מעלתו ועלם
חלקו במעלות : וקול נפי קחיות • נלו שאל למעלה
ואשמע אתה קול • נשערת ופי מטיקות חל למדל
בושקות עלו נלו נוספות וכו • נלו נארכובותיה לא לבא עט
וקול דעש נבול • והיה הקול דעש נבול ושליעתו והקול דעש
אחדת מלוח על מקדיות הנפיעה והאופטם משמי עים קול דעש
וכן נשערת נלו שבו למעלה : ורחה נשערת
בלגות הנבואה היה זה והוא מה שאל
והשאל נוח לא נפי נשערת נשערת קול חור נאל ורוח נשערת
בלגות הנבואה היה הנשערת נשערת וכן אמל למטה וכו
נשערת והשאל נשערת חלקה נשערת נשערת חלקה • ונלו
שבתו על אונתו הפסוק קל היה בלגות הנבואה בנלו חלקה
השאלו ועם שם שבעת ימים משמים נלו שבעת ימים שם
אלו קדש ותלתו חלקה נשערת וכן קחלק לכה • שרבעי עך
קחלק מעין • קחלק חכמה • קחלק בלגות הנבואה • וכן ב
בלגות הנשערת נשערת וכן קענין על פסוק ורוח נשערת
והשאל נשערת ונ • נשערת חלקה נשערת חלקה נשערת חלקה

העת כמו שאלו נארכב אל הקטלה וכו' . ואלך מר בחמת רוחי .
 מר רצנה למה מלעצמי כמו שאלו בחמת רוחי . וידיה עלי חזקה .
 ידקענאיה : **ואבא** הלחם . עס מהוס פלו תל מלח .
 הלחם פלו נאולי הווי אחר מלה . אל נהר רב . פלו
 נלו על עדי : **ואשר** נהן ואטבקה . הנהן דרעה למה וטאשר
 לחינה הלה ינשבים ואטב עס . ויונתן קרנ קרנ
 זה ונתית פשהון . נהטע ויתחת נלשמש . והקה ואטב
 נלשמש אטב ומה שאלו הלה יושבים נאמן אחר כן ואטב עס
 שבעת ימים . מלשמים בתלום . הלה ונבה . ויונתן קרנ שיהן :
 ויהיו מלקלה טבעת ימים . מבוואר הוא : **בן ארם** עשה :
 כמו הנהנה שמוקיר העש נבוא עשה
 חויב . והקחת אזהקס מלוג . נלוג נשמי נבנים ששלשה מלוג :
באמר מלחמה העשה . העשע דכור רשעה נלו עשה עובדת
 עובה . בעוכן ילוג . מיתה מופתית בעשם הזה
 אנו קסחית לעשם המ . נכפ לחינה כי ישעון ענשו בעשם הזה
 ניש בעשם המ . נמה שאלו בעוכן ימות ואעפ שלא עקד לפי מהות
 יורע בעשמו פ חוימו הוא אעפב אס יוקירכנ ארס אפאר שיטובבה
 בתשובה . נלוג מידך אבקס . כון טעו ויתך להקדירו נלו שאלו מלוג
 לשע פ חזמה לך שחזמר לנ נשמי פאנאט חומר ל ונהה אס אהק
 ללחמה ל ו אהה פשעה בנשמו פהקה שבבה הקהך לפיק אבקס ל
 כמו מידך ואעשך עשו : **ואתה** מבוואר הוא . ובשוב
 צדק ונתת מלפניו . המפאול הוא שימורך
 במעלה . נאדע אב זל פ המפאול שיצלה בגל מעשיו בעשם הזק
 פ פה צדקותיו שהיה עמד לחל לעשם המ . יאסגן יאסגן בעשם
 הזה וזהו מה שאלו משה רב לא יאחר לשונו נהנמלו ומה שאלו
 נלו הקטנה צדקותיו דעה למה לעשם המ אכל בעשם הזה הקטנה
 צדקותו נהן על הכל וקה צדקותו על הפרט . ויונתן קרנ ונתת
 מפאול לפניו נאמן הקל חוסן קמאוק . נלאק שדעתו צדעת כבודו

זל שישעו מצד שיקי ציק ושכמלצקו ועשה של במקד אמר
 הבה אנחנו מנשול פשוט פשוט מלמדה לנו חמא נמי לפ
 כי מידע קש פ הוא רשע : **ואתה** פ הוקדתי ציק קפו
 קולס הידעה נכן ויטכו את מעלוי ווקמלתי חיתו
 לחס וקדומים להם ציק מי שקיה נבד ציק לבלתי היו ציק
 שלמי טוב מלצקו חינוי חיה בוו במקום לא למד קפעל שיק קמץ
 והוא נפעל שמל : **והיה** על שם בתל אבו ונקה בלתי אל
 הבקעה והצלקו שם הקבד נמוטקמחה על קדע
 פ הבקעה מקום מקור יוקד מלח אבו שקיו יושבים שם בעארס
 ונעלה פש אחר פש להטטל קקטנחה וקהנהה ועל פ סאוק
 הבקעה שבה נכנה נם המחה ק שם קטנחה נכדנאים שכל
 שם שפתס ובטל ממשבתס ונמלכו נכדנאטר חיתו על עקר
 נבד קוצק לפרש נם המחה : **ואקום** מבואר קנא :
והנא ט מהחמה צהו להיות בתנש
 שותק להודע על שתיקתו נכדכו ט סת מלח קמל
 נאחדכן צנהו להיות נשנ בתוך סתו ולא ילא בתנש פו טל יונחב
 עד למהו לבד עמוט הפנאות על פמוק ודוח נשאת נכדנאטר
 נשמה : **ואתה** קנה נכדו עלך עבותים ואסרוך נכד
 סאוקרוהו בעבותים שלם יוכל שפיק מלתי ללבה
 בתנש וקנז יונ הא נדת פתגמי על טאסיד ציק נאסרוך נכד
ולשוך סאוקק נשוק אפחק וקהיה נאש נאמל טל
 קרע להם נלח תנשס : **נדרתי** חוקך
 נגלות לבד חוקך אפתי את פוך נאמל חתן ק
 נסות לשם להם קטנמע שאלע וקהדל ימל וכלתי לבד
 עלו הך נאמר ויעל מעל המחה אשר חיתו וארעאב זל
 פרע זה על מה נכא אלו הפשט נידיי היתה על בערב לפי סא
 הפשט נסתח את פיוט : **ואתה** בן חסד קלך לבנה
 למק סקו ל לבנה זמא אמר שיטיד על לוח

לוח על העטף לפי שכוונתן בלבבם קעוהו קהיה קלבעה מושל
בזה וקלבעה כוחה לחזק בה יותר מהאבן ויונתן תדן לבנה אבנה
ועתה מק . מנצחם שכוונתן כנצ העור לעבשה . וספנת
עליה סוללה קדנעמו והצב עליה מלכא והוא שט

ששופנים עבר בחפירות שססב העיר למלכא קס נלעשוק מן
העשר קל ובוה צי לקעלה מלמה לחומה חו לקלחם . ושיס
עליה פרים . שחס כנחם ושר קהיי למה מלמה חו לקלחם .
וארע אום זל פירע פים נכאים נמו עש חלב פים והדומה לו קוא
שעשין איש לצנחחומה : **ואתה** מחבת בצול . מחבת חין
לע עטן לא שקיה פשועה יוקר מחדור ושאר כר
בזל עצמותה לקיר ועטן קיר בצול לשט דברים לחזק הבזול שלב
ישא לחזק בצול והשחרות לשחרות הבזול מושל לענינותהם שהם
שחורים וכעורים כמו שדמה חותם לתחטם השחורים נהם דחוקים
מלה לבין נהם מביעים טנס לבין אהים בקיר קלמגיל בין בת לבית
ועטן נהם ינות את פטך חשה כפטי . אלהם חס ישובו אלו חו עטן
הבת קפטם כמו ושמתי אט את פטי באיש הקוא ומה שאמל וציר
עליה אחר שאמל וקיה במצור רועה למר וצית עליה עד חדר
חומותיה אחת היא ככן יעה האויבים יערו האויבים עלי ירושלים עד
נקש אחיה : **ואתה** עיר צה שיעשה חות אחר להם . שרב
על פך קשמאית לפי שרוב שעבת האדם על צדו קשמא
לפיק דוה עליו למעב על עין סתי ישם שהם קדוב ועקלטי שיעב עליו
שלב מאות ותשעים פכן היו שט עשב . ורשפי לפי שטומרון היה
לשאל ארץ יהודה כמו שטתן ואחוקר קבולה שמרון הושבת על
שואך לפיכך צוקל למעב על שמאלו לשאת עין סתי ישא . ופי קמ
את עש קסכל את עש פקטפכה על צד אחד זמן רב שלא יקטך לצד
אחר הוא קטה מלח והנה זה דיה למופת להם פקטפכה שלא עבדוה
עבדו קנים וסבלו עבדותם הקשה וכל קטכי בה הזאת ואעפ שארכו קימים
קשהיה במראה קבואה : **ואני** נתתי לך את שט עונש למסכרי ימים

סכ

שלא מאות והקשים יום רצה לול שטח ינויכ במתפר כצדקתם
שחנאו יום לשנה יום לשנה ועט ענפיהו שלש מאות והקשים
שנה ורוב מאכליו בפירות ע בומי קשעבוד אשר בן סופתו לשופט
סקיו עשים קרע בעט וקיו מסועבדים לנים מיהקועע
שמשון קלעלם סבון מאה ואחד עשר עכ . וסמלי מלבי יתרא
שעשו קרע בעט וקיו בצעבוד מלב האומות קלעלם בחשבון
מירבעם עד קוטע מאתים וארבעים ואחת ענה הו שלש מאות
וחמשים ושתים חסדו שלמים ושלמה קוסף בקס עתהם שלש
סקיו מונטלם בקס פלמתיס לפי שהו עשין קרע בעט וקיו סתו
קלעל דעת ס מוסלם בן פלמתיס פ חעפ שקושיעם שלטון מאה
קצועה שלמה לפי שלא היה לבסמם עס וקיו עיין שלמה עשה
שנה אונטמה עשרה שנה קובן ימי שלח נתפרטו שלח קיה
קצועה לא מעניה וכן סתו בלי סמל בן ענת בומי יעל חדר
אחרות ובן ימים סבון שלטון לעל סנ בומי קהס חין מלך בעס
אויס קרע בעט ויענה ואו ענה פסל של מוכה פלו שרשין ב
באחולו ותלה מלך סתדנ יונק את שט עש על חדקין בחופין
וכרית את חלה . רצה לול פ אחר סני עשרת קטכטיס
קחלו מלב יהודה לעשות קרע בעט וקיו פ בענת סט
לחוקיהו נלו ואחר מות חוקיהו החלו לעשות קרע בעט וקיו ואעפ
שאחיו היה רשע לול כנה ערה סוכן יחולם עד מנסה סנ עליו
אשר עשה קרע מכל אשר עשו האמר אשר לפנו ויחעיא נס
יהודה בנלעו . ועל הש מלם רעה על ירושלם ונל ולאחיתו את
ירושלם באשר ימחה את קלחת ונל וקנה מנסה מלך חמשים
וחלם שנה ועמד ברשע ככשעם ועשה קטובה סבי בעל קרע
וסמך זה לפסוק ויעש אסדרה פאשר עשה אחאב וטלה מלך
אחאב עתהם וסתים שנה וזה קרע חוק טלו סתקביו קרע
בפירות מלגים . ולפי זה קפיהם נתעובב למנעה ויק שנה
ממלכות יהויקים וציקיהו ואעפ שמלבן בן סתה ככ לל נחטוב

נחשוב הארבעה עשר האחרונים לזכרון שהיה היתה חזקה
 חובה. ולפי דעתו מהאבות שמה נחמדים כלם למעשה ט ב
 מהאבות חזקה הארץ פלגל כונס שינותו היה קל סולח לעינות
 קבאים אחריו ולקניקים ולזכרון הלא במעלות לנשה פלו סכום
 בקניקים אך על פי היתה טהורה לקסיר מעל פשו בחזקה
 מנשה ונ. ולא אבה. לפיכך נכון לזכרון פ על אף
 היתה ברונשם נסקודה עבה שטכאונת מעל פשו. וארבעים
 טה היתה מנשה ברונשם וקיה נחמדי חמט עשה טה. קימין
 טה קימין קי. **ואך** מהנר ירנשם קסן פטר. אלא ט
 במעור על הע. יהו פשו נכד העבה מחקק בה ידוע
 והמער. נחזק חסופה. מעלה ט קדוה להכות ולהחם חוסף
 זרנשם מן הכד שעיניו וכן חסוף. אית זרנשם קדשו והרנשם יונטן ונדק
 התקף. ונפאת עמק. בעד שתעיר עליה הנפא עליה והחמל לה
 דני מוסר שתהיק נבואת אם לא תשוב. וקיה עתה סאו שחמל
 עבתיים שלא תוכל להקהך מדך אלךך עד שתשלים ימי קמט
 טה ארבע מאות ושלשים ומלבת מזעריך סקוב סוד קדוני. האחר
 מצור שומרון והאחר מצור ירושלים ואלה ל מאות ושלשים טה ב
 ברנשם נאלה השמעה והיום. ותמלא בהכ שבעים שמעות וכנשם
 קי נבגל בנעית שבעים טה פלו סאל עד אנה הארץ טכתייה
 וכערה שבעים שמעות בשלש מאות וחמשים טה יש חמשים
 שמעות נשארין מן מנהל מאות ושלשים שמע טה בחמשים
 טה שבע שמעות קה חמשים ושבע שמעות נשארין שלשים
 טה סמקל שמעות ועד שת טעם קה יש מן טמים ואחר
 שמעות נבארבע מאות טה שמעה יובלם קה טמים ושבעה טע
 שמיות שבעים והשמעה אחת למלאת שבעים קחטב שת טע
 שנשארין מן טמים וארבע טעם וכמביעית נלי לא קמפיק להם
 לשמט אפלו אם כנו. **ואתה** קתמך חמין. כפין פלו במל
 וכן לקן קימין פלו. קימין. אתקול קלען פלו קה

הרעם והדומים להם כזה על זה לעשות לחות לבני ים יא
יא ולא במצור אלה המענין מעשנביה מפני הרעב שלא יברור אדם
חמים למאכל לא אכלם עש המינים הפחותים מעשנביה מפני
הרעב ופול ובעצים ידוע ולא יעשה אדם מהם חס כי אם
בימי הרעב וזוהן הוא שקורין בלע מילי וכאמרים בזנש
הסמך והוא שקורין בלע שני בלע אחד בלע שקעוהו בלע
והכל במראה הקבואה אשר אהה שוב על צדך ולא אהה השמאל
כי למספר הימים שזכר ידוע שעל השמאל אומל חן אהה על צדך
במקום בלעו שעהם וזכר מספר הימים שעל השמאל והוא הקדון
למלך כי אם אהה הם אהה שיאשכנז כי אם אהה ביהודה במצור
וברעב : ומאכלך במשקולת בחלם בשקל מזמור וזה
אות לבני ים כי במשקל יאכלו לחמם מפני
הרעב ולא יאכלו פעמים ביום אלא פעם אחת ביום והלילה מעת לעת
מחסרון לחם : ומים במטורה תשקה אמרו רבותי כי זול
כי מטורה מדה קענה אחד מטמשים ושעק בלע
ומה שאמל ששית הקין לא אהה שהמטורה היא ששית הקין לא אהה
ישקה מעת לעת אהה ששית הקין ואהה ששית הקין ישקו במשוק
מעט מעט שלא ישבעו מהמים בחמתן הפעמים אהה מעט מעט
ישקו אותם ששית ישקו שלא ישבעו מים ומלך שישתן מהם יקיה
מעט במדה מחסרון המים ברושם כי ישקמטור שהקמטור
הפעל שקיהו עשית עשית עשה : ועונת ששית
האכלה חסדך המיון נמו לבשמה ייעיב נקה
וזולתו יתה למל ועשית ששית האכלה קהשגה סוקיה
ענת ששית לבדם לא עירוב כי המעשה מעל או המינים קשה
לאכלה ולא אהה לו בעשית חמים כי זה החוק שיאכל בהחבון השנה
המעשה כששית חמים לבדם והוא בלע צאת האדם מלבו הוא
מורה על פירוטיו כי עתה ענת ששית היא המיון כי אהה חומר
ענת ששית על השנה המעשה וסמכה לששית למר שחוס

שערים היה אומר וכל... יצאת האדם לזה היה אומר וקח את אמו ונהיה
עבא להקטנה המושגת גם למי שפירש ענת שערס שהיה עדיט
בעתה ענת שערס שאינה נזהר למה היא קחנה לא קעשיט
קעשיטה מעשיטקס קעשיטה הנשים נישא חול פה קין והיה לעמל
והיה קין לחייה להקטן כי אחיה בעמל קעשיטה והיה קין יוסק
קחיתה רזה למה קח פנה עלה חולם טעמק קעשיטה חדה ועשן קעשי
קעשיטה קעשיטה קעשיטה וקמעשק לעונה היא חשייתה ואלה לט שיאמר
אחיה כלל יצאת האדם בקחית הדואה היבשה עלה לט שיאמר מלחמת
ואל לט שילחן עלה יצאת האדם ויאמר בהם קעשיטה והוא דבר מלא ומלא
והוא חיות לבני יסוף שיאמר להמוס מלא בניים ופי מעשיטה מעשיטה
ישט שירא כי אוחיה היא להם : **ויאמר** יצאת לחמוס מלא כ
כמתי כן קנים לחיות
ולא יוכלו לחיות בעקיות : **ואמר** היה נפשי לט מנומלחה לט
נפשי ולא נפשי חיים מלאים לט נפשי מלחמתה נעה ולט
נפשי מלאים מלא זקו הוא שאלו נכלה ומרפה לט חטבת פה קעשיטה
מנוקחים ונתר עליהם מפי מנומלחה וכן טקוב כל נכלה ומרפה לט
יחלו למלאכה בה מעשירי חפלו מעשירי טקדתי מנומלחה וכן לט
בא נפשי נשר פועל שקטקטס מנוקחים עליו ואיך קחמר לט שאעשה לחמי
בסד מלא ומלאים ובעת כן זה פדשו קעה נפשי לט מנומלחה שאלה
קדדתי ביום ובאתי לדי מנומלחה בליה ונכלה ומרפה לט חטבת שאלה
חטבת נשר כסכס מעשירי פי בקמלה מסוכנת שאומלדין עלה שחוי
שחוי נלמה מלחמה לשחנה שלח קמלות כס טמו נכס קדנש שחוי
פי חסכה למה נכלה ומרפה מלאים מאי בביתך ולט בל נפשי נפשי נפשי
שאלה חטבת מלחמה שקורה בה חס מנסוס לטן חמרו שלח חטבת
מלחמה שלח קורמו מלחמתה : **ויאמר** חלי צפיע טקובו ז
וקה צפיע טולד ואותות חקוי מלחמתה וצפיע ה
קבקר פי נפשי הקקר וצפיע נמומלות עשן יצאה הוא וכן הלא אלים
וקעשיטה רחוק בקראינה מאוסה בעדת האדם : **ויאמר מטה**

ג'סס • מאה מסעך נמו שהמנהק מסעך קאדם החלוט סגן אמ
 בתיקה בקלמית בעברי לבס מאנה לחס • ענה פירט מה שחלר
 מן שיאנל מחמו במעק וימנהק מלכו במענה ש אותה חזר לבי
 ישל • נבאנה שיקאנן ויפתחו בארלב שימסר להם ונממלון
 בקמקון לבב : **רמעי** • ענה פירט הדאנה לפי שימסרו לחס
 ומיס • נהטמלון • נממו אויס ואחר • נמול אויס עם
 אחיו של זיקה לאחד יקרין עלמברו • נממלון • ילק לבס מחוב
 צרות ונליזה בעעש שהס יפרו ט עשנ נכס להס נליזה : **ואתה**
בן אדם : אמר לו שיעשה אותך אחר שיקח מקב תדה
 נהי במלחה הנבאה • נחוב חלקה היא הער הנכס שהיא חפשה
 מאד • נכס • פפריס נהס קמלמחיס דאשי בט אלס וזקש ולכ
 מצאנו מן חבד במקרא נבדאשי קרבה היה המלמד שולר
 ומלכ וקרנפס ידועלמי ונליזקן נבועה נלמא : **שלושית**
 העבתה העשר בקער הוה מעל על העתה
 קדבר ט הקער משחית אתה קער לנמי • נכן אמל ולא השחיתך
 פחיה זקן • נכן אמל דרך מסך בקשחיתתה מאנה אסור ינמי
 יה בקער קעטתה ונ נבאו ממלון העער קמנלמח למעשה חלקי
 מעל למעל קמלמחיס ומלמכריס מלמלס ומלמלס למהס בעב
 למהס נחוב למהס בנמי • נאור קבער צנך קעיר שחוקך
 כענה • נמלמח ימל קמבר • ימל מברו שהיו אנכע מלוח
 ושליסיס נזה היה מעל למוחס שכל מברו שלם בקך הער
 קן בעב קן בעב מלמל קמבר ערקס שנכבנה • קפה בחוב
 סבביתיה זה מעל על עק קו ופיענו שילמו מן קעיר נהשיעס
 הנשס והכנס נחוב נזה היה ספסות ידועס ט בעבנה יחורו
 השיעס והכנס • נהשליעית קוזה לרמי נחוב למהס אחריקס
 נכן אמל בעפסות ונהיקוהי אחרי שחוב • נעשן הדקה קחוב
 הוה הולות קחוב מהענה • נוק מעל על אחוקס מהלבן מלך
 מרסיס עם ינחין כן קרה ואמר להס קפא וקהקה קחוב מעל

אשכחתי ימים מלמה שם הצינ אוקס בארץ מדיים וכן הלכו
 בעאר אריות קורס התרבן עלו עטתו בעד נבליה : **ולקחה**
 והמסל מאוקס שניו לרב לפרק וטה אוקס בעשך
 שיקו ממוריס שם שד מנס לארס בעד קשור וקקטור בעק
 קנצ ומוק טאל מעינ נלמסר פ מעינ היו מלתי מסר עשה
 חלפס עליה : **וצהם** מן הקלס לטב . עליו נבב קדשע
 טבקס נב . שיקי נאמאב קלס מלך סב סא
 מליו בלא אש . מן זה שטיהך לה בער הלא אס חל פתיסס
 סן מאוקס שהיו בידוסלס סן מאוקס שהיו בעליה ט זה טעיהך
 חלו מליון יטס עלו שמשרס : **כה אמר** חלפי צפון
 קצים שלמה וטביק טמתי בה
 שהיו נבחת מלכ האריות פה כוף מנסו של הארץ שהקטא
 בארסעג קטוב לפרק חויה קטוב ומלונ מלכ האריות ניוטוקט
 קיה להס לטה דרך יטה ולעטות מטפני . קטובס וקס קליון
 חוקס לטעה מן קצים חטר סב בוניהס סלו טאל ניקעס
 מנסה לעטות קדע מן קצים חטר קטמירי . מטפני יטס וקלי
 חטר סב בוניהס טא קמירי מטפני קס וקס קמירי מטפני טא
 בלא יועיל : **והמר** מן פ המלו חתר רוחו . מלביס קייה
 עס יי והקט . טעלי וקנא מטפן קטעיל . לטעה
 שס . ובמלך ובטעה קצים קס פ מטפני מלסו וקצים
 לזמלסו במטפני קס : **וכן** לה חמר יי יען המלס מן
 קצים . המטב מקור . טרשו קמין . עטני קי וקטב
 המין רברוע למל פ חט קדסתי חקס וקדסתי מט טובל מן קצים
 חטר סס בוניהס ויען עטית מט קטוב קוק חזוקותי לט קטב
 על דך ניוטמן יטרון ויבעני . ויטוט אנה עטקו . וכסך קדסתי
 לה וזהב עטו מטעיל . וכמטפני קצים חטר קטבוניהס לט עטית
 פ לט קמירי אהיק ווקס קמירות חותי טא . וועיל . נבבוטני
 זכ פראו נלחוקטס טבקס לט עטית נלקוטלס טבקס עטית

ונתן רבם יען קלעב חסדו דחמתן מן עמלמיה : **לכן** פה חסד
 חרע אקיס **וצא** עמו שארש עשיתם מה שלא עשך **עיתא**
 כן אעשה נב חט בבס מטפאים שלא עשיתו פה ולא אעשה פה
 ער ואעשה זה לפי הענין למען רבוטו וקבלמו מעשנותיכם
 קרעם : **ועשיתו** חת אשר לא עשיתו פי בעי חסד וכן
 אמר בתוספתא **ה** והקלא יי אהמכוקר ונן : **לכן**
 אבות יאכלו בעם וזהו העונש שאין עמלו **לפי**
 מהם קלבו למעם ומלך הטבו למען וכן נמואב ורבני שאון וב
 ובאדום וכן נעאר חרעית נמו שבתו סב נעיה : **לכן** חתמקש
 נפלות פ מעשה סס פסל האשה נבית המקדש **וצא**
 חרע **נמו** נעשה חת רבד נשונך שקולס נביתו כן חרע חט
 נבוקד וקרו עקלה סד אנשים זהם יעשובך שפנים ולא חרע
 עינ בחוסם **וצא** חט לא חתמול נמו שארש לא פמלמיה ער
 נבית מלמלו : **שאלתו** : ענה מפרש המסל שאמר
 למחלק קשע **לשאלה** חלקים **חזרה** מ
 לבסך קדעם והאך נקודה נעמל שלא סלעו נבוכוק
 וארש חזרה בעיכ **וכא** נביו חזרה עכרוח : **וכרה** חפי
 עכדך חע חלקים **אמר** חקר שיפך חפי והשחתי חמתי
 ש חרס מלקמתי פה פרה קהיה **וקנחתי** מנען הקטע
 החזוי הקנחמתי נמו נמאין **מקנחם** וסנפיקון מקוס טס ונפ
 קנן למסרון קרו **נביתו** נבית והנחמתי **ואתע**
למחיה : שקהיה ויהיי טה לחרפה בעים חסרסכבורך
 שארסכינו שבת וארש חרבה **לעש** פשע **וכן** קהיה חרפה
 לעש ל עש עשך שיסנס ויסכנק עשך **טה** הפסוק בעי
 ובפסוק שאחריו לעים וקסימן פ : **והיתה** חרפה קדך
 המקרא עבר עכס וסלא מעב **לחמד** ונעשה
 שס נשקל מלמס ופעינו עע חרפה ופלי העען צמלות שויות
 לחוק העען נענה **מוסר** נמסלה **מוסר** שיוסרו העיסק נמו

ז

ח

והוסרו כל הנשים . ומאמיה . ענין תלהון לבב עמו שטרוב
 וישתק . כלל שיקמלו בדוב קדעה שתבא עמך . ויועק קדוש
 ויהיון מתסורין ולמה תבבא עמך ענין ותשתמלו מעמליא וע
 בארץ ובחמה . ובתנחות חמה קבלי לתוק הענין :
בישראל חתומה קדעב . חתומה קדעב קס שדפן ויכקון וחכבה
 שמשמש קנה התבאה חוכבה . נמה שחמל ורעב
 אסוף עשש . ענתה קנמלם שלח יקה מלער נהא חמה מאהרן
 חתומה כלל קנה מאי קיה לקס מלה . חמל ונהו ושבדתי לבב
 מענה לחס ומה עמ מלה שיא חמל מעי שיהיה לקס נשק לקס חמל חמל
 קנים ונה מאה קיה חפער לקס טחם בקושי נהו מופט האוניבים
 קנים עשוקס . אסוף . חבי ורע פירם ורעב חמף עשש . חסרון
 מענה שלח יקה לקס נמה לקן כנה קבאה חמל סימל חמל לקן כנה
 ומה קסמא משיהיו פירות סוקר ומלעת בזול : **וישראל חתומה**
 עשש קדעב וטפליך . קדעב ומה קדעב יסמל
 חקם שימותי בעש וביותיש פה קקעס לחי חמל למבול קדעב
 בעל קדעס . וכח חמיה רעה קשטע בקעס בדוב יוקר לקן קדעב
 קדעס יעמלדו כנה חמיה פועלים בעל חיש . ועמלה קללה זו סה
 זו כנה נה עמחתי בע חמיה קדעב ועמלה חקם וע . ונס בצולע
 קשטע חמיה וקדעב לח עב קעס יוקר לשק חמל עשש . ורע
 נס . כס זהו חרב . נמה שחמל חמרון וחכ חכח עשך חרב עתה
 כונת חסונה לשם ובעבור זו נסע מאחל נחכס נחמס ונכוד
 עב וזה שחמל אסוף עשך טהור קער חתומה לבח עשוקס . חטי
 דבתי וסון שחל דבתי טח לקיים : **בן ארם** . שש קהיו ע
 עובים על הקרים החמים ועל הקבועים
 שקיו כותסם סס ותחילת עק דענין שיהי חמפיקים ועמיה חמל
 שיקעב חמקם כלל פאולדבר כשם פה חמל וקמל חמות נה חמל
 שבניים עשוקס יחבו יסבו ומלך קעבדים והעבדים לקס מופט
 קלענה קענה חס וחמל בעותיש חמל חמל חמל חמל

נלמדה • נחב סגל החברה קדיש העשייה והיחב קיומה המזכרת
 והכלות עם קווי יקרא חב והוא הפניש מאוט חוכך הופת עשה
 יתן שחביתו וכל חמלעם נלמדה שקיו עושים עובדי החמה
 עליונות סתן וקה ולימות ולתהיה אף שבה פמאן הקנה
 עה סכה שור העלית : ונתתו : וזהו מלמד במטע אחד :
בכר תשמה שחו : יסע עטן שמלה ישס נעלה
 בעטן אחד : יתבנ בעטל הוד וקמיה עטן חורבן : ניל
 ויאשמר בשור האף עטן שמלה ועעש למשן בעבור שחמרא
 לשלעת קס קמזכות והקנלעם : ונפל חלש על דק פלא
והותחתיה : והוקרת בשם שלח : תפלו נלעם בחיב
 קווי סגל החברה קדיש : כח הקמקור בוד קבני עפ סקמקור
 קווי סגל החברה קדיש : וכן נביתך וכן : ונסרן אשר נפדת את
 שם החנה ויחבקנה המלחים : שקוא פמו סבתי
 וכן קדיש יונת דיקבית ואיננו נבן שיה נפעל יולא ופיוטו ז
 כח שמלש שילוד ויקה את בעטן מאן פמו בצאתי את העיר חמ
 הא על הדק שמת נפדת מלפיה קוונה ופא על דק ויקעלב חלפון
 ונקו פקטיה : שנשתינה : פמנו קמע עטיו עטן כיתה וכן
 משורש קווי מעטן אקו נקמיה בשעם ופי בעקה טקטמו
 ויקן חמאן עטל דק ויפלו עשו פדון חל הדיעת פמו על וכן חיל
 הקים סל חס : וידעך : לא חס חס פדתי פלונח פלונח
 שתקיים מההסו פדתי : וכן ואלה חורן בקמ את
 קעפות פמו ונאמרו : **שה אמר** : קנה בפתך על ידך : ויקע
 פתך : נאמרה חס : כני בארן פמו דוקע ושועה
 הארן קתיו : נאמרה חס עשיו פלונח וחיבני וכן קדיש יונת ווי
 חס הקעפות בעי שם פמוך על פמוך : וכן מספר מטקד
 קעי : נחמ נחל רב ושמלה : והלומיס עקם : אשר בחב אשר
 בעיש הקעפות בחיב ונבעב ונדבי פמא :
הרחוק מלי שירחיק עאלו מאן האויבים ויסח במלכות

בא ללנה קנים צבר ימנה עם והקדוב שישינהו האויטם
האויטם צחביטל. וקנאזר וקנצור. קנאזר טרונעם והנח
עם במאזר בעב ימנה והצור פגעל מן כנצר הצעה שעבין סהורא
שמלוק בעק הער לחנה הנא מענין מדער ומעצמו והוא נפעל ונא
בעק עלו נבונטס קס באזן זכן בעק צננה וכן קנצם יונען ולע
לעבט צננה: **וידעתם** חלפ צבעה: עלונעל ובלוהו ק
כנס: נעל
נמו ופנ וכן שלטס ירח לאובן שלמען והדומים להם: עבנה
מן עק עבנה יאמר מן עבנה לעקבה בדנש קתיו עלו מן אדום
אדמה: מקום אשר נתנו: מקום סמוך לעבנה נעם: וכן מקום
לא ידעל: **ונטיותי**: שמלנה ומלמה: קנפול לחזק
למלדב: כנפנה: כנפנה עלו כנפנה ניש
וכן נעל נעל: נוצר קמלקוס קזק לפי עטם היה נבוס עב
לחצר צנו חילע על ידונעלם נעס העל צקיהו עלו שטרוב ויעל
אונה חלמלך נבל כנפנה: **בן ארם** זה אמר ארם יי ח
לחמלה יעל: **קץ בא** יעל ולע שונח קץ והנה ענה בא
לעובת חמלה
הקן: על חכבעת טנו חכבעקי: והטנו לעב והקרי לעקבה
ונקן ימח בלשון נקבה: **ערתה** הקן עשך: פיע עשך
האזן: עעל חקן יעל חומל: **ערתה** הקן עשך: נכף: ולח חקום
נחונס: **טה אמר** חדע יי רעה אחת רעה: כנעה למל זאת
הרעה: חחק היה שאין עלוה רמו שחמד למעל
ועשית: בך את אשר לעשית: ואת אשר לא לעשק עלוהו עש
וינלה פיוען היה קורא אחד רעה עתדנע ננד כנפנה: **קץ**
בא הקן: קנפול לחזק העשן ולמקד העשן ועד קוסיהו **קץ**
ולח הקן אלך: הקן בען הפעל מעשן קן והקן ענשו
קן מעל העשן וקן ענשו קקן מפעל העפל קנה סאק הרעה
מוט: **באה** קנפנה: קנפנה קנפנה: קנפנה: קנפנה

בקר צבאי . חנה נוא עשן סביב לגל סבה מאת קל לבא עשך
החיים . ויועקן קרע חל טאח מלכות . פיש העשירי מין ונערה
הפארה עקיא עזרה וקיא סומן קמלכות . קינב הינס מהומה
חסר הנסמך סאו הינס ינס מהומה וכן הארון הסבית . נלא קר
הינס . הד לשון קריאה פלוגיד . חל טמלה ומלה הזאת וקחאת
קד הזאת לח נקיה בלוג קריאת הד קריס נעחדס כותן קנעבין קריס
ידמה שונעל מוצן קריס נאי כן קול אחד פלוג סידמה חנל זה קול
העקה והמהומה יקיה קול אמלה לח כמיון קול ויועקן קרע ושר
לעשה פלוג טוריח : **ערה** מלכות פלוג בקרוב . ינס
לעשו טאמלע פלוג פמשין שאל קמלין הבאים בזה
קדך טידמה עשש נעמוט סת בסכר מלעל בחלק העשן מלמן
נעלעמן . נעשע מקרוב כן לע טמלה ערה מוכה טהנא שומל
על זמן העמד טהנא כן העבר והעפיד ופעמים יאמר עתה
להדבר קלעין למן טהנא קרוב למן העמד מלעטו חומא חריו
ניש קרוב מקרוב ולקרוב קרוב חל עתה מקרוב פלוג זה הערה
יקיה לממן הקרוב לח קרוב קרוב . ומה יקיה עתה טאעפך
חמתו עלך . ונעקן הפסוק נבד אמרו למעלה וטה חוה יקעה
לחזק העשן : **ורא** החוט זה הפסוק אמרו למעלה וטה
חורו עש שני מעמט למעלה אמר פ דרשך ובזה
אמר נדרשך נבד קטמוט ונעשן אחד . ולמעלה פ חל וקוסין
בוק ונאמר טאע יי מלה : **הנה** הינס . דן המעה . יש מלעש
קמעה עשן העיה קדין וקוא טס יורה עליו פרח קודין
פלוג מעשים רעיס טענוטס ערה יפחו ונעטו פלוג סיקחונע
קנול והעש . ניס לעשו פלוג טע . ונכנע לע קנול מעה
בלוג הילא שור טבא חפ ומעה קוא פידס זעמי . וזהו מעשן טאמ
ילאה הפורה ונכנע לע נס קנול קודין בלוג קנע חלך זדון . ועל
הדרך הזה קנעליו ונעקן פלוג טולמנא הופע רשעא : **החמס**
קס למעה רשע . החמס טעטו קס לכה למעה רשע

שמה אורם . וינתן הדגם תנופתן קמו למעט דשיעין . למחמם
 למי יסאח אדם שלא ילוק חי ילבה . ולא מהמונים . ולא מדברי מלון
 שלקם עלו ולקמון השעים . ומי אוקב בקמון שפיושו כעב מלון
 ולא מהמליקם . עלו מהם ועל לבו קמם וקהא כאו אמר שע פעמים
 מהם דוזה לול מנסוס מדבר מהם למי יסאח . דוזה למל בעהם ובע
 בעהם . חניקה מהמהם מן קמה דוזה למל דבר שלב האדם קולה
 עליו וקם הבנים . ולא עה בהם . למי יקיה עה וילבה בהם מדובר
 הדורה למי יצבו החיים על המותם עלו שאמל פומיהו למי יספדו ולא
 יקברו . וינתן הדגם ולא מהמהם ולא עה בהם למל מבעהקן ולא מבע
 בעהקן : **בהעת** הקונה חלי עמלם . דכך קעש הקונה
 שמה

פ מהתוך דחקו הנאמוט וכך דברי דבורתיו זל הדבר אשר כפי האשים
 זבעה קטה זכנה אובדת . נאמל פ מהמוט שדה בארץ ישט חייק עלה
 להקחבל על זה פ אפלו למי ימרכיו מעט למי יעמד בדו פ מהרה
 ילבה ויעמיו . נכך הקונה חייק ע במה ישמא פ מהקונה למי קעמד בדו
 פ אס מעט . פ חכון חכון בת מלאת חל פ המונה פ במיהם ובלו פיהם
כיהמוט . געש פ חל פ המרון שזכר חינוט יקיה על שם שלא
 לשב המט חל הממט עלו שהוה המשפט בעתם

בארץ בעתה יובל הזאת קטובו חיש חל חמוזתו חבל קס חיה חפנים
 ולא יסובו חל חמוקם ביובל פ בלטה יהיו ועדס בחיים חיהם חנוט שיהיו
 בחיים למי יסובו חל מומטם פ בארץ חמרת יהיו עלים . חיהם . עפס .
 עלו וחיהם בקדשים . וחיהתו באור הנאה . פ חזון חל פ המונה . פ
 עשקה נאמר בחזון חל פ המונה למי יסוב למי חיו שפס מרשע נשקיו
 מוזקרים חוהם קנס חיס קשש וקעב . נחיש בעגו חיהתו למי חמזקו
 ולי חמד היתה שקועה נפשו בעטו ולא חיהתקו לשוב חל הנכונה . וקנו
 ינתן קפסוקן חרי מזבט למכט למי קוב ועד לחנון חייק ידכון ב
 בניקהון חרי נכח מהנכח על פ חיה עשהקן ולא חיהתן עב בחוכה נשק
 מהקשן ועד לחייקן קיימין בתנוט למי מהקקן נפסוק שלמעלה פ חייקן

ז'יט ובה קפסוק שחזון בזיץ נסימן כו : **תקיעו** בתקוע
 קטופר עק ילאת תקוע לטו שתקעין בהס ^{תקעים}
 בטופר לטהט אסר בחק אלה העיר זק הווא : והטן קט : עלמליסין
 כל אסר בטדה אלה תקך העיר ואין קולך לבלחמה : ואין אחד מהס
 יוצא מאויב לטהס אלא כלם נחם פים אלה העיר מפרד האויב ולבנה לך
 זה שחזון אלה המונה : **החרב** יחטבו : עקדומו יעשע
ופלטו פוט הצויות : דך היוטס לקבן בציא
 והומות : משמישעת קול תקול עהי כן יעשו הפלטים
 בניסס ויהיו אלה הקדים להט נב בהס עדי יעבר חיי האויבס ובהיותס
 על הקדים יהמו ויעהו ויהיו פלטים מהסס בעיניו באלו כל זה : אלה
 הקדים עמו על הקדים : **כל הירדים** תיכיעה : שלח יהיה בהס
 צח לטהס פניו אויבס : וכל נשס קלעבה מים :
 קלעבה שמים על דך מוטל באו נמסו לז יהיה טח בהס מרוב קטלה :
וחגרו : מבגאר הווא : **נספס** בחזיות יחטבו : כנל פפרעס
 חלט הכסף : והקב פלו ענ ביטעיהו בוס
 הקווא יעלך האדם את חלט שטו נחה חלט זקבו ונ : פון שיראונס
 שאין בהס תועלת ולא יוכל להעלב יטעכו אותס בחזות : יהי כן נס
 כן פפרעס חזות הכסף והזקב ט לא יועיל להס לזמן קדעב ולא מן
 האויב על כן יטעכו אותס פשוקים וברחובות וזה הווא שאלו נפסכ
 לא יעבע ט מהכסף והזקב לז ינבל לבלח מעיהס פמו טעעו כן
 קלס ואס אין להס קלס מה יועיל להס הכסף והזקב וט יחלט אותס
 נס לפירוש קלסון כזה לז ט חלטס לא יעבע נפסס בעתהיעב
 לעדה יהיה לרחוק ט ירחיקו אותס מטעיהס פ מטעול עוש היה
 כל זה המטעול בעבור עוש היה : **ויצרו** עריו : זהו טהקלקט
 שהווא פאר יופי נבודקה הקדעעעכו : שהיו מהתפיס בן עני
 והבה שלקו לעזון שישל היו מהתפיס ומהתפיס בו על שיש פבוד
 הל נחאק בו בעען וטחשקעשונה והס שמוהו לשקן ט עמו בו צלמי
 קועבורס על כן עתנו להס לעדה עקס ירחקו ממנו וינלו מאלס :

ועתיו וחלילה נהג וחלילה וקרה קטל על השטנה והקרה
 על הקטל: **והכבודתי** נמו שאל בתורה והסתת
 פעמקס וחלילה את צבע וחלילה הזרם אר
 קלקוס הצפון של צביקה והוא הדבר שהוא קלש הקדשים שסס הארון
 וסוניה פסעם וחלילה לשון נקבה על שם שתהנבוד החונה על הארון
 מו חלילה וחלילה על העיר ויונתן הנביא ואסלק שכנת מערון על
 לחמילא מרעבת שבעה ויעמק בה כשיעין וחלילה: **עשה**
 הדיקוק עשה קטלנה של גדול סימן שיושטת השדים
 חנפי ידועים בנעת בשלשמות רמו שעשים שבניים משפא דמס
 כלם מייבס משפא דמס לבי שטכנדס נקי ועברות שחייטן עלקס
 מורה נסן משפא מורת למיס הזה פלוג משפא דמס: והעיר מטאה
 חמס ועוד שעסין בה חמס ועל כן לאויים ללכת מלמה של יתקיים
 האכן עם החמס: **והבאתי** דע נים קס קטשה פמו שר
 עלקס הני קמר והשלקר נחילא מוקדשיקס
 נחילא עטן חמס שרשנו חלל מבטן נכעל וברא מלקל נמו ונחלקך
 והיק משפא עב הדנש נחילא נשלקל ועלקו הקרים מוקדשיקס נמו
 מוקדשיקס לא שהוא משקל אחר מוקדש נשקל לעה עב ניי שהוא
 שם הנשר: **קפירה** בא מלשיל מופט שסמא כה עלוק זעירא
 וקנא בא מוקדש נוספת לביקר הוא מלעיל לביקר חל
 נלשון זכר נא והוא עטן נביקה נמו קפירה שונד נחיי ונקסו שלם
 ואין יתקסו השלם שקוו חומה לקס נסאיה שקר שלם יהיק לש
הזה על הזה שבר עש שבר וכן קדנסי ונתן קרב על קבר וכן ע
 נמסקל אחר יש נהיתו והות משעיש יהדף עטן
 כעה וסבר חל שמאנעה נמועה קטלועתקס נא האויב על האכן
 ונקסו חזון מנביא כולל לנול ואין כדב שלם ימלא ינקס חס וקאמ
 נס נסאיה שאלאו חזון מליה וכן חל פסעיה שופא ונביא וקוססווקן
 כולה ללא קן שימותו קן שרסק נבואתם וחמלקס ט שוב קצורה
 האב קנביאה והעלה והחמלק כ לבבע האדם נבגל ונבואה לאינו

ראינו באיטע נקיה פנין קמלין ונהי עליו יריי . ונהיה תחבולתן
ט הטהנים קין מוריהקנורה . וינעקן קננס מנשא מספר כוזא למלך
סופר ומזהיר קעם : **המלך** . ונשיא הונאקמלך ונפל העטין ב
במלות שונות נלעגו . למוק העטין . מלדנס חעשה
אוקס . קס מלסו הקנורה וקנבואה וקנצב מקס נלו שאלו מלעב
נעסה בטיס חין קנורה ונן וכמאפטיהס נבית : **ויהי** נענה
קעשית פל לעלת קמלך יהניטן . נעשי קנא . חלע קנ
חלע . ונהב בעל סלר עולם ט טעה זו מעברת היתה ט קנא לה
לה קנבא נענה חמושית בה קנמוז ועל ז ימים שהיק מלסמוס
נענש קרי חל קנמוז ונאורה טעה חל מלך טעב על עך קל ימים
ומחל קנמוז של טעה חמושית עד קנלעל טל טעה ששית חלע לעקן
חיש ט חס קי ימים היאך חל נאט יונטב נביתו לא טאורה טעה מעשה
היתה נבאה מדכיו ט טעברת קנלדס היתה נאט טעה חל לפיכונטן
טעשיו ט נאורה קנבואה קיה חין חיו נעטין לעל זה . ונהי יהודה
טנלו עס ינעה . יד חלטיי . כנח קנבואה נענה נחוקה נקנא קיד
יי . ונעלס קמלרות קאלה נכנ טעס נטות טנלו נטות יהויקים ונלות
יהניטן ונלות נעקיהו ונוהא חרונה כננד נלות נעקיהו טכאה קנבוד
כנסע מכות קמלדט ונאה חורבן קעני וקסת לפיכך קנא חורת נאמא
אקיס ירוטלס טיילאה קעקלס וקנלסום נבית טבעבורס נסע קנבוד
ממקומו וכנסע חרב קטת נלו טחל נהניה וקסקרתי טט מקס
ונן נאל טוס קנא קלע על ט חין אהי נקרב מנאונט קיעה קאלעל :
וצראה . מנאור קנא לעלעב נאט קספ . קח טמלה קח
ננסט לפיכך קמלע מלעעל נלו קטער קתתועה
מבוא קמלך : **וויטרה** קעלע קנא קנבוד קנאה טעין קח טמל
נעלע קחטי . קיח מלעטת קנאט פלועח נלעונק ק
ועשו לקס נעלע טקנא עקח קעלה נכנ ונל זה קיה נמאנה קנבואה
פלעל נא יחזקא ירוטלס נל סר ממקומו שהיק טס ט יונטב נביתו עד
נענה קנבואה נלו טחל וקנא חותי ירוטלעק נמלרות אקיס . קעה חל

אמר פבליחות הלך יונעם ונמראה ההיא שבכשהם עמו שאלו
 הנבחה והכחש נשדומק אלה הנעלה נמראה ברוח אקים . וכל זה סימן
 הנגלה ומה שהטח חזרתו ידועים להראותו המעשים שבבעבורם חרב
 הטה ונסתלק הנבדל לפיכך לקחו נשעת ראשי . למשל טרדון הקוף
 על עבדו ולקחו נשעת להולטו לבית הסוהר חבל נמראה הנבואה
 שהיה סימן לשיבת הנגלה טמי המלך המשיח לא לקחו נשעת
 אצלו אלה הטחו לאין יסא והנחמו סם נמח והושיבו על הר נבואה
 מאד לזה המעלה הנדובה שהיה לעש כומן הקוא . אלה הטה
 שער הפעמית . פי שער החש הפעמית והוא הערה עמו שאלו נמלץ
 ויבן את החש ונקראת פעמית לפי שהיא פעמית להר הטה הנקרא
 חיונה ובמירו הפעמית וזכר הקור נחמרון המלחמך הטה שוהו
 נעדר הקנבות . ומאכל ביה . ופי אלה פתח סמוך לבה . הפטח
 צטה . הפתח טטה לעד צפון ט בארבע נוחות העיה היו פתחים
 מושב סמל הקנחה המקנה . לא נדך בעש הקא ומשפטו המקטח
 נשקל משעל לעים . ופירושו שקסמל מקטח קא נהוהו נסיה מקום
 משכן נבדו עמו שאלו קטחו טבלא : **והנה** טס נמראה
 אשר ראיתי נבקעה . סמך חזרתו אלה הסמוך ט נבקעה אלה
 נבדו אשר ראיתי על עה נב ונה אלה נמראה אשר ראיתי נבקעה :
ויאמר אלה . והנה מלשון לשער קמזבח . זה קשע קשט היה
 בו מזבח שבינו לסמל הזה לפיכך אלה שער קמזבח ומלשון
 לחותו שער היה זה קמל נבחה נוה למל נעשתה קשע מנחן נה
 הטה . ויונתן קנש קמזבח מדכחח אס כן היה דעתו על מזבח נה
 המקדש מושח העלה שהיה חון לבה החולש וחול נבד קמזבח
 ההוא שער הערה מלשון . ואו היה דעתו עמו שפרטיו היה מקנעו
 חנניא וחולש כן היה דעתו עמו שפרטיו ט פעמים קנח מקדש נס מזבח
 הפסילים מדכחח : **ויאמר** אלה מלכס . כן נקב מלה אחר
 וקרי מלה קדישן מלשון והוא חר מאן מן מלשון דסניבין
 מלה חלה וקריין קדישן מלשון . לבחקה החיה בקמן חמך לבחך הקריח

לבאר הקריאה וכלשכמו על קמנה לנחקה בשקל וכיו נחוסת
 לבחנה ופי שי שארחה על מקדשי הם ששים הקו עבות במקדש
 על פי: **ועב** אונת אל פתח החצר הוא הפתח שזכר אל ש
 שמתחלה קטאו פלוק לשער מבחון ואתה הביאותך
 הפתח ונראה בקיר הלשנה הסמוכה לפתח החצר מבצבס חור
 אחד בקיר וחרת בקיר עד שטענה החר פתח שיכול אחד לקדם
 בן וראה הצלמים מצויירים על הקיר שהיו שברים להם וזו קמנה
 מטל חתיכת הקיר להראותו בקיעת העשיר ובעין השש שהיו עש
 נה יחקרו האויבים בקיר חומות ירושלם ויבקעה עד שיכנסו
 ועין החור שהיה בן עט החתיכה רמו למדור ולסיק שבנו עשה
 קודם: **ואבא** מחקה על הקיר טאו לחוקק חקה וחקה
 בעין אחד ואל מחקה לשון יחד על קלל ובעל
 של של טה ישם הם אנשי מחקה על הקיר צלמי פשים שזכר
 למטה נבטת שתיים נשים: **ושבעים** איש שבעים סנה
 סהדרין להראותו פמה שנתן להם האקמה
 שיהיו עליהם שבעים זקנים להורותם הדך העובד הם היו מקנים
 אוקס טאוטאל ישעיהו עלי מאסרך מקשים ויחזקו בן שטן
 גדול שנגלם היה מקמרתו המלחה בקלחת מקמרת לבי של
 שאלק עירין נה ועת עין הקמרת עב העין ט היו מחתורת
 נבות מלך שבעים שהיו רבים ומלה עבדים נם כן שהיו רבים טאוטאל
 ועין העשין היה עבה מרבוי וכך והעתיקה על צהש עב
 קדמים ורכניים: **ויאמר** נחטך פ חוטטם של יראה קל
 מלך שעושים נחטך בחלוקים וכינז אמר דוד נם
 חטך לוי חטיך מלך ושד אומר עב יי אתה קלן קטל אינו ל
 משניח של נחטקוטס אל בעלשופם שהם הנשום והמלחם חט
 בענייט הארץ לוישניח של עשה לבג אדם ישאובה טיונס טאו
 שהיו אומר נעשי העולם עבם סתך לו וטא יראה וחונ שמים
 יתקלך: **ויאמר**: מבואר הוא: **ועב** אונת אל פתח

ע

ט

פתח שער בתי אסור על הצטיה זה שער הקדש הקדוש נסקלע
 ויש עסקיו כבוד הקדש לבחוק נמו שבאריג בספר מלכים ואורהם שקיו
 כבוד צפון פתחים שבין העזרה שהוא חצי הפעמית לבכור
 את הקמח יט מפרשים כי לבכור הוא צפון וזה למה משמחור
 את הקמח ברח הקמח היו עשין חנ לעט והיו הנשים באות לשמחו ויש
 מפרשים שקיו עשין בתבונות שיביאו המים לעיני עין הקדש הקמח
 וקיה כוסה לעמר שהיה שם שיעבדוהו ויש מפרשי הקמח השכון
 מן למזל למקנעו רתה לו היו בוכות על אונתו שהיה שרוף שהיו שונתין
 בטקס ובינהיקם באט והנשים היו בוכות אוקם לבכור מן הקניט
 פאו יחל מבעה על בטה וקרב הקחם הנזול ל מטה ב מילין זלאל
 כי מלא נתב בספר מספרי העבודות הקדומים שהוא מנביאי עין
 ושלמו הקמח וקרא למלך אחד וצוהו לעבוד טבעה כונס לבת ושעס
 עשר מזמרת והמליקהו המלך ההוא מליקה מסונה וכלי מותו הקבץ
 כל הצלמים מקצת הארץ אל היכל נבל לצלם הזקב שהוא צלם השמש
 והיה זה הצלם קלוי בין סלמים לארץ ונפל בתוך ההיכל וכל הצלמים סטבו
 והיה מספר להם מאה שארע לעמון הנביא והצלמים נלם כוכים וסופרים
 כל קליעה ונאמר היה נבקר שפטר כל הצלמים להנלם בקצת הארץ
 והיה זה טקס עמק שלם בתחלת יום לאשון מאחד הקמח נל שער
 יספדו ויבכו על הקמח והקניט ופשו ציים את ציים ויער ערוץ ת
 קמחין חזותין ובכוכ הנשאיות נהב קמחון נשני וויין ולה טקולא
 על חלה המאיות פתח צפון רמולט מושן הפתח הרעה העליקים
ויאמר צולעת לחלה באמר למעלה לז אחר שהת שוות
 הקועבות הקם חבל חלה היו צולעת מהאחרות שהיה
 אחוריהן אל היכל ופסקם החלה והיו עשים הקך מכונת הק
 פתח קמחין למזרח וקדש הקדשים למערב לבגל עבודת השמש
 שהיו ניגלן בה באונתו הזמן ושקיו בהעפס למשכן אחוהים לשמש
 שקמחה האמונה מלכם וכך טה במקדש עולמים ועתה בעילת המכה
 וקבוע והחזירו פסקם מעבודות הא ומקשה הקחות כנב מקדשו

וחזרו לעבודק שמש ולקטתחוות לו . וכדכתיב רבותי זל מלשמע
 שז נפטקס קדמק איוט יודע שאחוריקס אל קיפל יי לא מלמד שקיו
 פודעין אחוריקס לפי מטה : **ויצא** אותי אלחש ביה"י קפעמל
 היא אותה חש עזר לא שהסיע אותו ביה"י קפעמל
 מלקוס למקוס נחש כיה לנחש כשן כשקח הקח נמו ספרשמו ועת
 הביאו למזרח קהיל ונחש חוק לכהה קהיל כן האולם ובין המזרח
 פי מזרח העולם שהיה לפי האולם בעזרה . משתחוויתם מלך
 מונבבת מן משתחווים והשתחוויתם . הקדנכה אמר קנסא שמתח
 אותם באנשים משתחווים קדמק לשמש ואומרים לעבדים השתחווים
 דרך שאלה . ויוטן פגע המלך מונבבת מן משתחווים ומשתחווים
 שקדנש מהחכיל ויוטן פגע המלך מונבבת סנדין וכן הוא צד
 ככותי זל משחיתים את קהיל ומשתחווים למלך : **ויאמר**
 אל הנקל צדי בעל עבד או קאר אמר וכ קל הוא
 בעיטהם מעשות את הקדנכות אשר עשו פה ט מלכא את קאר
 חלם עד שטבו עד שהעיסט וקם טולמים את הזמורה לחפס והנ
 קם מק טירים נבתיס וטולמים דיח קמרתם אל חפי מלכד קציון ש
 שעשין פי שמוחזירין אחוריקס אל קיפל . הזמורה פידוסו וחדע
 והוא על דרך פני לקמית שהיו מקעירין והוא עמוס מלמטה לפי
 קדנש יוטן מיתן כהקח לחפיון . וקדנש נשתבבה והוא מקוס
 קדנש . אפי רצה למר לא טעב הכתו והוא אחד משמונה עשר
 מלשם שהם קקון סופרים : **ונסאני** מנאמר הוא : **ויקרא**
 פקדות העיר האנשים הפקודים על
 אנשי קייל . וכן ויעם קנהן פקדות על טהי"י נסמם אל העיר נאמרו
 פקדות העיר שמומר שקיו טעה אנשים והטביעי בתפס שהיקסופי
 המלך אלה קם טבעה קשרם טבאו אלה עיר נאמר הבקעה נמו טאו
 כספר יחמיה והם נצי שראש סמך נכו שר טס טסרים נצי שראש
 יבאנ . ואנעט טקם שמונה קראסון פקיד על השבעה ולח נאנה עמקם
 והראקטו ה טאמק קנבואה פכוכה קדק קלע ידנשים . ואויסכר .

של משחתו של חזק ט הוא יחיד וכן של מפניו משחתו כלי והוא
 עם נמארו שם אצלם בחזק קהדע למשחית חדשי למשחית
והנה שעה אנשים פרשנוהו על דרך פשוטו ועל דרך משלהם
 שעה מסכים והטבעי ט שהם שהוא לבוס צים וידוע ט
 צים הם בני פהין המעשה ונהוא הסופר הקדול ומנהיג העיר והוא
 הזורק בעי אט בעיר ואלה הם פקודות העיר וצדדי דבותי מאי
 ענה ו שעה אנשים מטעם משחית מלה קקף אף חמה שער קעשון
 פשוט דבותי שהוא שער מזרחי ונקרא עשון לפי שהוא למעלה מעשון
 ישרא אשר מטה צפונה מזרחי צפון היה ונבד פרשין הטעם למה
 הראהו המלכה בטון ונבד הוא מזרחי צפון לכן ישרא מטעם
 פעול מן קטנה בשקל אשר חתה מלכה בדר מפני טאו משחקו
 טוע פ מן הוא פלי שלטעם הסעם וכן אמן איה ט והוא צרי
 ונה בקמן ואיט אחד בקום לבוס צים נבד פרשין על דרך פשוטו
 ועל דרך משל ורבותיו זל פשוטו כן ואמרו זה צבא והם אמרו פ צבא
 מלמד שלטעם לפיך הוא הזורק האט על העיר וכן איה דט לבוס
 צים וראהו פשו מלכה צדק ועשו טפירי אט וקסת הסופר נמתינו
 קסת הוא של קדיו ויועין קינץ פקם ספיר והפקם הוא מה שכותב
 עליו הסופר ניראו למה ואנעב עטן הפסוק הוא על דך קדיו לעיל
 קטן שאל והתניה קיו ואולי לפי שתי עיי נמתינו הסופר קיניאו הלח
 עם של קדיו על כל פקם לבוס צים בקמן נמאי כות וכן חנר
 של מלחמה ופינוטו לבוס צדים ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחש
 זהו מזבח העולה שהיה לפני האולם בעזרה ואותו עשה שלמה טאו
 טענו צדדי קימים ומה שהראה לו עמארם אצל מזבח הנחש ט אצל
 מזבח הנחש ראה המטרת חיים קדמה למחשך לשמש וטון טבוי
 נבד קא כזה קראהו טבען זה נעלה קנבד מעל הכרוב אצל מפרץ
 קבת מורה הסתלק קנבד גמית המקדט ובאמרו מעל הכרוב ולח
 איל קטובים ט טעם נובם אמרו דבותיו זל ט נסע מנבד לנבד
 ומנבד למפתן ואמרו נער מסעה נסעה טכנה ואפשר ט אמרו

מנעם הרוב הוא דרך כלל ויונתן הנציב אסתלק בצדוה נקנה שרי
עלמיה ביהקדש קדשיא . ונחמרו בצדוה ולא אלא מצדוה נוצב
לומר טעם הרוב עשה דעה למה לוי טעשה לט הרוב דמיון והוא
העיקר העקף אלהאדם ומו בהסתלק הנבואה לויטם לא שגארו אלא
חני זכיה ומלמט טהקעבאו נבנן ביה טט ובהם פסקה הנבואה
וכבוד אהי יטט . מכנאר הוא . קלבנט קבדים חותה הנטט
טהיק לבנט הקדים וטא טדיעת הקתור והמלקח :
ויצמר . יי אלו עתו בלא יוד וקה בידו טמו עטו צממוס ירעם
וקדומים לקם ואמר טאל בדרך העיר אל בדרך ירנשם
אננפ שידוע טהקעיר טזט קיא ירנשם טהרי זכר בעטן הפיטה
ביהיי והיכל ואולם ומזנה אלא קוסיקף ואמל ירנשם כלמל קעיר
אשר בחינתו בה לשכן טמי . נה נהם . עיט מלטה צדוב עינות
והקתית קו . עטן סימן ובהיבה . אל שיקנה ציו על מחנות
קאנשים הנחמים והנחקים לבימן טלא ינעו בהם המטמיתים
וזה קעטן בעטן דס הפסח במלכים לחות ולבימן אל טזה קיה במלמל
קנבואה . וכתוה זל פטו קו קאות הנקראת קיו אל מל קה קבה לנכיס
טקוב על מלמל של צדיקים קיו טלדיו ועל מחמל של רשעים קיו טלדס
ואמרו מלי טעל קיו ככתו קמיה קיו קמורת נטמול אל קמל זכות
אבות . ואלה קאנשים היו הצדיקים אשר בידושם טהיו נחמים
ונחמקים על ש קה עבותה טענה בהנה . ונחמקים עטן צעק
נחמה טמו קאנך דוס זעב קפע . נפעל לבוב קפעל וכך קעבס
ק : ורארה אמריי טאז . זלמל קטטה אמר לקם טיטו
אמר קמקנה על קחוס . ט כהן וקה אל וקה טוב
רצה למה וקכו על אשר קחוס עיטם כל טכן על קאמרים וקהרי
אל נטממש הזהירס לט יחוסו על אדם ולט יחמולט . עיטם טהן
לשון יבים זקה עיטם לשון יחד טמו לט קחוס עיקר . וקהיידהוא
דרך שלי : **קן** לט טחית טס רוצה למה להטחיקה טהטחיתו קט
ומלקח . קמל ומאשר במלקח טי חונך חייבים וקיר

יורה שעובדין עו' במלכותי על פני להכעיסני באנשים הזקנים
 הם שבעים ארבע מאות יום שזו שהיו עובדים עו' בלשונך אשר
 בשנה לבט קבית וירבותי אל דרשו אל תקח ממלכותי אלא מהקוות
 אונט אדם שקיימו כל הקורה בלך מאליך ועדין ואלו לא יעזוב
 מלך טובה מלך ה' וחזר בלב עקמוץ מלכך זה שהיה אהל מלכותך
 והתנייתו ואלו ועל פני ארבע עשר עשרו הקניו אלהתפשו ואחר כך אמר
 ומלכותי תחלו : **ויאמר** אלהים מלאך את ה' את ה' את ה' את ה' את ה' את ה'
 חס הקדש בבת קמלקדש ורקעו אלו את ה' את ה'
 במלשם כי יום עמאזהו ראטונה בן פשה' ומלכו בניו מלכך ה'
 הדעשמו ובקשו במחובותיה אונט שקלמלך אינה דעשה כי ימלאו
 פאנהו קלם מלכך הדעש כמו ובקשו במחובותיה כי פלמלאו
 אחרי ויקראו בנו והדומים להם את הקדוה' חרות ביה הקל
 עזרה אנשים ועזרת נשים וקדוה' פ' שם היו חרות : **וידי**
 טהבותם ב' טהבותם בחרות כי שם קעו' במלכה
 ועל שאר אה' נשארתי אה' בהרבה שלם חנוט ומלכה נשא
 מוכרבת לך ונשאך שהיא עפעל ומן אשר שהיא חיות לך הקל
 ועשה הקדוה' אה' צהויה מסם עתה עיי' לוי נשאך בחרות שלם
 קבו וכליתו פלם נשאך אה' זהו נשאך ואל שט מעשים במלכה
 לקד והוא דך צמות שמו שפדעין במלכה משתחוויה וכל קדוה'
 כי לא היה בחרות ביה' מי שהיה עשו אה' הוא לבדו :
ואזעק על ידו שלם כי היא חיתה שחמת פ' פליטת זולתי יחלה
 בעמלקי בעבדיו חרב און נש : **ויאמר אלי**
 ותמלא הארץ חמם ארץ יטל ויהודה לפיך חנוט
 הארץ מהם ואונט שהיו בהם שאר עבודת השמש הנידול הוא בעבור
 חמם ושל יעמל עם ישוב בחמם והמבול טו בעבור חמם
 ובן אה' פריס המלכוניקים ותמלא הארץ דמים כי שופט דמים
 והארץ מלכה מעה ונש השכח את ידו שלם שהיתה מלאתי משפח
 עתה קנא מלכה מטפא מעה ומעקל והוא קנא החמם אל לבי

אז לבי שקיחה • חושלם בן קום קל טפא נאלק ביום פליטס
זכר עיית קרן שהקנה נלזה נס לים חמונתם הרעה כי חלון
עזביה אהקחח נחין יי יואק נלשיע ינוש על הרע נלשיע
על העוב זעב פגשין עשן זה לבעלה : **ונב אני** • שאם
לא חסו ולא נלמו על העשים נפאט לא
עיש מרה נכב מרה : **ורה** קל עלר השעת חל ונהק
האיש לבוש הכדים משיב דם חלו שעשק פלוע
לעבור כעיר ולהתנות קרן • לבוש כדים בשוא נל טפא קסמוטס
לא שר צוית נקוקה נל אשר נלגול שלם חסר דם מללא שר צוית
וארה ונהק חלקה קרע • עלו על קרקיע נל חלקה קרע
נלו לא חל • נקדומים להם נכיס • אשר על ראש
הכעבים • הוא מה שאחל נל חלקה קרע ונל על לבקיע אשר
נל ראשם כי חתונק שזכר נל חלקה קרע כי הכעבים טזכר נל חלקה
קוחר נלו שאחל נל חלקה נל חלקה קרע : **ויאמר**
אל האיש לבוש כדים • נכזק בשוא נל טפא
קסמוטס • אלם כי נל חלקה קרע • ללך ללך חלקה קרע
הא חלועה • נכן לברוב נלו חלקה קרע • נכן לבינות לבכום נלו
הכעבים • נלו חלקה קרע ללך נשען על ידו • עש לשמים חלוע
שיכ לבעלה • ללך על חלקה קרע נל חלקה קרע נכן חלקה קרע
להם קרא הנל חלקה קרע נכן לברוב על חלקה קרע נכן חלקה קרע
לבינות לבכום • נל חלקה קרע נל חלקה קרע נל חלקה קרע
הנל חלקה קרע נל חלקה קרע • נל חלקה קרע נל חלקה קרע
שועלה מלקח נל חלקה קרע נל חלקה קרע • נל חלקה קרע
אל בינות לבכום נל חלקה קרע נל חלקה קרע נל חלקה קרע
והפסוק בעטן הכעבים נל חלקה קרע : **והטבים** עולדים מילין
לבי נל חלקה קרע נל חלקה קרע
מילין חלקה קרע נל חלקה קרע נל חלקה קרע
למעם שכתבין קראו הכעבים נל חלקה קרע נל חלקה קרע

ח

אהיה קול . והאיש הוא לבוש הקדים . ופי נבואו לא שרבו אל סיון
 לעלם . והענין מלפני אהיה קול הפעמית . היא קעורה והאש
 החיטונה הוא קול הקסת ועב פישין דע קעטן בלתיבה קראטונה
 בנסתק ובדוקה קסת קרבוד צבקה זה היה הענין בחש ונאמר
 הקבוד מן קסת לשע ומלפני קסת מן הענין והאש מלפני ינהיג
 . . . ט דק קחש יעו קעמ : **וורם** . מלבנאר קוח : **וקור**
 עני קעמ . מלפני קוח . בלתיבה

קראטונה : **וורו** צינור . חור להשלים ענין ויחא לעשע שאל
 ויעלדאש . האוכן . הוא קעטן שזע . ואלש פלונטיון
 שזכרנו שאלר פאלש אינו מלוב סיון ושע קמאנה במק עלושע
 בלקיחות מלפני קעמ . מלפני קחה קוח אה קעמ ועעם זה לא
 מצינו מכוה אה מלפני קחה מלפני קוח ינהיג ונקדע מלפני
 ועלדאש האוכן מלפני קחה יקיה וקעה לקחה קעמ מלפני
 לבננס וקעמ אהמפטו . וקעמ קחה הוא אחד מן קעמס אש
 האופטעם אשם לפיך אל מלפני קעמ : **וישראל** ייקק
 ויח . יחא לעלדאש קחה והוא לערוק האש
 העיר . וסדע נבדל שקוח לבוש הקדים טקס מן קעמ לקחה לעש
 שיצאנו קעמס מלוד לד וקעה קחה ועוד קיו בחפטו שס שטס
 עי שקיו קעמס עומלמות בדו לקעה קחה . שקח קעמ
 זו קחה בשע קעמ ולפני קחה העיר עי שקחה קעמ :

וירא : מק שאל ויחא ואל קעמ לקחה קחה לקחה קעמ
 אה בלתיבה קעמ אה שיש קעמס יחיס וקעמס ועב

בלתיבה ואל בלתיבה קחה קעמ : **ואראה**
 מלפני קוח בלתיבה קראטונה בנסתק :

ומראיהם . נס זה מלפני : **בלתיבה** : נס זה מלפני :
 פ קעמס אש . פ קעמס אש

הוא וקעמס הולך אחר קעמס כדוח קחה בלתיבה . ויענין קעמ
 קחה קעמס : **וכל בשרם** : יע קעמס בלתיבה

לאופטס צשי ולא לטובים ומבואר הוא כנסתו : **ונביהם**
 היוד הנבוי מהמכתב . ניהקס הקצם יונקן ואשרתקון
 עטן אשרות הפסגה שהוא מקום מלכות . לארבעת אופטס .
 זה תוספת באור . עמו לקס לטע יסא . נעמקס סוף וידוקן חזו
 חזו צרות וקדומים להס . ונבאקס היה למספיק באחד סקר . זע
 העבר במאן ויהי למספיק אם היה אומר לארבעתם לטע
 שעה תוספת באור במקולות . וכני אופטס על עמאס עמו
 שעה צדוויקמאסר כן עמו עמו שלשקס . ניפלו שבעתם .
 לארבעתם . ניונת הקצם לארבעתקון דלעילא : **לאופטס**
 להס קודא קלעל באזע לא חל ע לאופטס יקראו
 עלילס שידוע הוא זה לטע עילא הלשון סאוסן ונלע סס אחד ב
 במלת שונות עמו צד נשלמה ואמל ואוסן הנלע ואמל ונלע
 עילתו והעטן אחד ומה עו למלך קעסא ע שלעט לאופטס
 היו קודאים עלילס . לא פירושו אמר קעסא ע שלעט לאופטס
 בא קול שקרא להס הנלע והוא עטן קמאק עמו הדודאוס יאו
 נע יי לטע עילא עילא עמאק שזס לאופטס במלת אחד נע
 ונבאין היה נכאוקמא עו המעק עשהק נעשהק ומאוק
 האוסן הוא קעסו . קודא משלע עכ טעל מלדעט והטע
 הוא השנע הקודא קמיל וחין קמאקו בקול נעל הדבור לא ע
 שהעמיל עילא אתה קעסא קול קעסין העטן נכן נקרא זה חלעק
 ואמר : **וארבעה** פטס לאחד . לטאחד מהקעסו
 פט האחד פט קעסו . פט קעסו פט אחד מהקעסו
 נכן קעסו והשטע נקדסע על קעסו שהיו ארבעה אמר ומה
 שאמר פט קעסו במקום שזע במלת קמאקו פט עמו
 ידועה שאמרו כבתיסן זל . חוקל בקש עליו ותמים נקכבו
 לעוב אמל לעמו כבתיסן שלעלם חין קעסו נעשה סעט נפשו
 שזע כבתיסן שכן נבבל קודא עיוקא רביא . והקעסו פט האחד
 פט קעסו ופט קעסו פט אחד וארס נעב חל קודא . וקעסו אפי

אפי נבדו נאפי זמרי ואנחין פישין עשין בנשתי : **וירמו**
 הקרובים . לשון קמלק שגבו הקמלקה הוא לשון
 הנשאות במלקה הנאסונה והעשין אחד פדולמלת ונשאות אחד
 הוא ושם פישין העשין בנשתי . ומלת ויידולו מבטן נפעל או
 הקפעה מפעל קעב : **בעמדם** מבנאז הוא במלקה
 הנאסונה בנשתי . וטולם
ווישאן בלחם להכית פ מהתק נאז אזהרם
 לוימן לבת . וישלד על נדך על על הקרובים
 נאז אלו וישלדו אלו אלו נדך על ס נאז עמלו פרה שעבדו
 יי הקמלוט נאזתן מהמלקה קביר עמלו פרה קטע לבחוק
 נאז שעמלו נאזן אלו הקרובו ללו מעל האזן בעלדס . והעמלו
 שם מלכ האנשים שהיו שם שהיו אחוהים חל הקיט וסאוקס
 דחקו קביר לנאז ולבחים מעל האזן . על הקרובים
 ומה שאלו מלכ עלה אחד שאלו עלים לט שהפיר דאז על
 הקיט עשילאזי החיות הנקראים כעבים : **היא** המיק
 מבנאז הוא : **ארבעה** ארבעה פנים וארבעה עפים
 מאחד מהקרובים
 ודמנה יחידים ולש אחד דמלתי אלוה תחת עפיקם ומבנאז
 הוא : **ורמות** מלחיקם ואונתם ועלם . כמו נבאז שויער
 יעב אזהרם כעל פגאר על הפעם ומלחיקם
 היה כעס אשר לאיתו בעד עב : **והישא** נעב נשאר
 אזהר וקמלק אזהר אלו שעבדו : **הפעלות**
 ושנה אזהר הנה לקוליע פ באזהרם עשמים נאזמלק היו חלק שר
 העם : **ויאמר** נאזעשם לשעקו סהים ונבול קער
 אלו זקט במסלמק עלה עשיר שנת דע
 ענת עב רע : **האומרים** לנאזקוב כיוק בתים . לנאזקוב
 הקיק טיקר שמלק נבאז קעבא עליון לפיק
 לנאזמוט לבנאז ונבנה בתים פידושם הוא הסיר ואנחין קביר

נמו שבבשר לא יושאוקו מתוך הקדחה עד שיקבשל כן אונחין לא שא
 מירושלם ולא כנצק מלמה על שיניע זמפון למות צינת מקור
 נמו צום עשות יאקים : **לכן** ורפור : כן אמרתי : אמרתי
 אמרתי : במשלה הזק אשר
 נדעתי על עממי ולא נאמר חסדי צי מחסדי צי חני ידעתי ידעתי
 שאהם חושבים באמריהם האשל הזה שלא תלי מתוך ירושלים לא אהמש
 יהיה נמו שאמר צי מלשם שהכתיבם הם קצער והיא קסיר צי בתך
 קשר שכתבם דם נקי ושלחם החלום בתורה בעשר בתוך קלחה חבל
 לעצמי לא יהיה האשל נמו שחשבתם : ומעלת הרוחש אשדעש
 קמלמעב הקעלה על רוחם ונקדחה מעלה ולבבות מעלות : וכן
 ידעתי כל אחת ואחת מהמעלות : **הרבתם** : והנה קושך
 וכל עש האשל : **לכן** הושיא מתוך
 נאמל צינת לקושי : אהם מהתנה לא נאמר חסדי שיהיו
 בתורה עד מהרה ולא תלי מלמה : **חרב** יאחים : ציני ולא
 יאח אהים : וקם יאחן חרב מלך בגל : ושלחו למצרים
 לעונה נמו שכתב בצקיקו וימלדו לעלח מלפני מצרים לכה
 לע סוסים נעם נב : וחברתם עליהם : אורו חרב שינאדם מלמין
 אורו אחר עליש ולזו אהם מלך מצרים : **והוצאתי** :
 אהם מהתנה : לא פושח חשבתם שהקיו
 בתורה ועד יום מורשם : **בחרב** תלי על נבולישם אשטיט
 אהם : חנה לערים : שהם אומרים קמלם : ונפלו
 בחרב נבולישם עם צקיקו וקוח סבלה בחן חמה נמו שכתב
 ואהרש עי : יהודה צבלה וחמה נבולישם נמו שכתב מלמח חמה
 עד נחל מצרים : **הוצא** : את יהודה למי : נמו שחשבתם שלא
 תצאו מהתנה : ואהם הקיו בתורה לנעב אהל לא בתורה
 ממש שאל נבולישם אשטיט אהם וקיו נעב נפיר שחשבתין
 אורו והוא נמק בתורה נמו שאמל ונעב בתוך קלחה נעם נבולישם
 ישם ינע נשועב וכן קנסי ינען היא למחה לבן סומח אהתן קהון

בנה בשביל בני דודא : **ויריעתם** : אונבה נעמא שפוז
 קדעו כ' אט י"י כ' נמו שנתה
 עלים ונמא שפוזי קנים אמר סם בתיש עשיהם לעבוד להם
 אחריס נמו שהם עבדים ולמא פוך דס נקי נמו שהם שוכרים :
ויהי ערבאי ברא עמיר הייתי מתרבה ראיה שמה פלאיהו בן
 בטקו : נלב חקה שטה דכך שאלה נא ענב שאין בו האקשאל
 נמו אדוקא אמר קבוצ הזה : חקה זה נע עשו : והדומים להם
 ומה שזעק עלמיתתו שחאק והוא היה יסע לפי שחאק מיתתו פה
 פראוס והוא היה מראשי קעם חמד למיתתו אמר אולי יעשה קטוב
 והא לא ענה למעקו דבר : **וירי** אחיך אחיך אנשי נאקי : אלא
 שטעה פעמים למתקבצ
 ולמיתת יקניטן ומזכר וכלם ולמיתת יסא נלב : וסמך עשן זה למג
 שקינו אומרים בכנת בתים קנא קסיר ואנחיו הנענ שקינו חושבין
 שיקינו לעולם בקונה והיו אומרים לנכ אונתם שאלו מחקו מעליה
 חתם טעיהם מחקו מעליה : נלמא מעל אדמותיה שקנא אדמת
 הקדש פ' לכו עתה האק למנושה למי שישלם ממנה : מחקו
 כונו פ' פא קטע פרתמה נמו ושחמו הפסח ואמר היא ואמר בן אלא
 האק קניו קודם הידיעה נמו וקראקו חקה קיל וקדומים לו :
לכן פ' קראקתם נעים אע"כ לא עזבתם אלא הייתי לבס למקדש
 מעמ בארצות אשר באו שם נלמא אם מחקו ממקדש י"י שהוא
 מקדש צבול שם בארצות אע לבס מקדש מעמ נלמא נבני כנסיות שהם
 כנענים שם להקרא אט עמלקם ושומעקולם ומצולם מיד אויביהם
 שלא יעשו בהם נלה ועוד אט עתד לבקן אונתם נמו שחומא במוך
 נק טעני חתם : למקדש מעמ : פתח פ' קנא סמוך למעבא מעמ
 פ' מעמ אינו קנאר אלא שם כ' נעמיתו נספדים המדוניקים ובקרתם
 מצמתיו קמק אס כן מעמ יהיה קנאר לו : ויועב קדש ניקבת לקון טה
 טעמיה קנין לבית מקדשי ואהרן טעמי נלמא עתה דאחא שחו לעמין :
לכן אצור : אמר נכ עשיה קטבנים ענא חתמה נק טעני

אָהַבְתָּ עַל שִׁיבֹה קִשְׁבֵּי אֲמֹרֹת זָמַת הַקְּבִיאוּת לֹא עַל שִׁיבֹת בְּבֹטָה כִּי
לְחֹמְתֵי שִׁקְוֵי מְבוֹזָר יִנְטֶה יְרוּשָׁלַם נֶשֶׁר הַבֶּן נִלְמַדְתָּ וְשֵׁר שָׂאֵל מִן
הַעֲמִיטִים מִן הָאֲרֻצֹת וְשֵׁר שָׂאֵל וְעֲתֵי לָבִים לְבִחֲרֵם וְדוּחַ חֲדָשָׁה
וְלֹא הֵיךְ לִעְשׂוֹת **וְיָצֵא** עִמָּךְ נִמְלָקָה קְמֵלָה בְּאִרְחָא
וְכֵן יִשָּׁא נַח וְאִיכּוֹן עֵשֶׁה בְּאֲשַׁלֵּא אֶהְיֶה שְׁקוֹטָה הַ
הַשְׁקוֹטִים וְהַקּוֹעְבוֹת שְׁעָשׂוּ בָהֶם הַשִּׁיב הַשִּׁיב וְהִם שְׁקוֹעַ הַקְּמֵיטִים
כִּי־הֵיךְ נִבְאָ הַנְּחִיבָה וַיִּמְצְאוּקְשָׁקוֹן כִּי וְקוֹלָ שׁוֹחֵת הַקְּמֵיטִים נִמְלָ
נֶסְכַן וְעִתֵּי שְׁקוֹן שׁוֹמֵם **וְעֲתֵי** לָבִים לְבִחֲרֵם וְשִׁיבֹה לָבִים
אֲחֵר לְבִחֲרֵם אֶת־יְיָ לֹא יְהִי עֵר לְבִים טוֹבֵי אֶלְהֵוּ
הַקּוֹעְבוֹת לֹא לְבִים יְהִי מִיּוֹתֵר לֹא לְבִים וְהַכֶּן וְזֹלְבֵּדְמִיִּים לְבִחֲרֵם
מִזַּק סוֹבֵן מֵלְבַק בְּלִיבִיבֵה נִמְסֵר **לְבִים** עַל קְבִישָׁר קוֹלָ קִי וַיְהִי
לְבִים לְבִים קְמֵלָה נִמְסֵר וְהַכֶּן יִנְטֶה נִמְסֵר לְבִים דְּרִישׁ יְשׁוּעָה דְּקוֹה הַקְּמֵיטִים
בְּאִרְחָא לְבִים וְאִתֵּן לְבִים לְבִים קְמֵיטִים לְבִים נִמְסֵר **לְבִים**
לְמַעַן לְבִים הֵוֵא **וְאַרְלֵב** שְׁקוֹטָה וְאִשְׁרֵה־
בִּכְוֹשֵׁם עֵתָה שְׁהַשִּׁיב לְבִים לְבִים שְׁקוֹטָה
וְהַקּוֹעְבוֹתִים דְּרִישׁ נִבְאָ שֵׁם עֵתֵי נִמְלָ אֶשִׁיב נִמְלָ שֵׁם נִפְיִן
לְבִים שְׁקוֹטָה כְּאִשְׁרֵה חֲמַק לְשָׁטַע לְבִים נִמְלָ אֶשִׁיב עֵתֵי עֵתֵי
אֶהְיֶה שְׁמֵיטִים עַל שְׁמֵיטֵי הַשְּׁמֵיטִים וְהֵוֵא לְבִים חֲמַק וְהַכֶּן קִיבֵן אֶת־
לְבִים שְׁקוֹטָה יִנְטֶה **וַיִּשָּׂא** עַל פְּגָשׁוֹ הַשִּׁיב **וַיִּעַר**
סִמְעֵן עַל־הַתֶּן הַשִּׁיב נִמְסֵר עֵתֵי
וְאִשְׁרֵה נִמְסֵר וְאֶת־הַתֶּן הַשִּׁיב עַל וְשֵׁר עַל הַתֶּן אֶשְׁרֵה מְקָדִים לְשׁוּר
וְהֵוֵא הֵוֵא מְסֵרִים מִן הַשִּׁיב לְשׁוּר אִשְׁרֵה מְקָדִים קְשֵׁמִים וְכִי־מַעַן
הַתֶּן עַל עַל מְקָדִים אֶת־אֹתֵי נִמְלָ וּכְּיִנְטֵה מִן הַתֶּן לְשֵׁט־וְהַתֶּן
הַתֶּן הֵוֵא הַתֶּן שְׁהוֹא לְבִים הַשִּׁיב וְכִי־קָדִים יִנְטֶה וְשֵׁר עַל
נְוֵר זִיבֵה **וְרוּחַ** נִמְסֵר בְּאִתֵּי נִמְסֵר אֵתֵי קְוֵיטֵי עֵתֵי קְוֵיטֵי
לְבִים וְהַשִּׁיב לְבִים לֹא הֵוֵא מְסֵר לֹא בְּאִתֵּי נִמְסֵר
אֵתֵי נִמְסֵר מִן־יֵעַל מְסֵר הַתֶּן אֶשְׁרֵה חֲמַק אֶת־עַל מְסֵר
כִּי־הֵוֵא וְעַתָּה מְסֵר לְבִים זְהוֹ שֵׁם לְבִים וְבְּכִי אֶת־מְסֵר

את פוך : **וארבע** אשר קראו : נשאל הקהא ושה כותיק :
 ומה עמא חקל דב : דבר קמלך ופאז אל הקעלה
 קלאסכ ושבתי עם מושמים ואלהו אל הבקעה וקחתי לבעה ודבר
 העבדותם ודבר מעין נשעגרים ומכב חדה ודבר תופתה ופאז שידועם
 ושוכו לבל קמלך לבקס זהו חקל דב : אשר קראו :

ויהי **בן ארם** עיטם לבקס לבאות ופאז לאו שקי לאו שגלוקס
 ופאז לאו לאו ושמעו דבתי הונחך ופאז לאו
 שמש שעדיין קס ומחזיקין ידי קנשאחס ברושם שקי ושלמים
 לבקס דברים מפי נשיאיהם והנסמיהם כ לוי נל קנשאחס ושמעו
 קנשמאי ששלם ספדים אל כל העם אשר ברושם לבקעיהם עול שקר :

ואתה בן ארם : עשה לך : תקן לך ולע נלבה והם מקל וקדמל
 וכנסו וקערה והעעה זה לזאת שכן ינל יושם ידועם
 והעעה זה לעיט בע קעלה שמא בני חיים עול שקר יושם ידועם
 למאר על ינל : ונלבה ינלם זמן קינת קשמע על האל : קרא ינלם
 מכל ינל פועמים קינלם והלעל : שט דברים עקו האחד לזוה
 למקום שלקוס באותה עיר שקי ינלבה עפ בע קעלה : נלבה
 מלטה לבית רחוק מלטה במקום שקי ונלבה כנאיים וזה יהיה
 סימן נאות לנשם ידועם שילא מלטה סוסלם בעוד ידלם וקדר

שמעם : והאות האחר שיחמד בקיר העיר לעל שרם היו לנלבה
 וישאל על עתה וישאל על דרך המור נישק פשו שאתה שלב
 יכאנו חרם שישל פעת וזה כתיב לזאת לצדקיקו שישל מיושל
 לעל פלג שבתו ויבחו וישל לעל מן העיר : **והוצאת** נלבה
 נלבה : נמו שמואל חרם על לעל שקו בעתה
 ומקל בידו : נמושאי לעל נמושאי חרם בעל סכ נושק : מנל

שם נמו מנלשי בקר ועב : והאחר נמושאי מים : **לעיניהם**
 והנלבה כנל נמקנס מתכיתה קיר קנלל נלך כולל
 למל שקי קמור מקנס ע ינלל נשן נלמכך ילל קנל : **לעיניהם**
 בעלמה : נמסך נלל ע חרם שישל פעת נלל נלל

ידנה שיאכנו אדם ולמא תחנה את הארץ על דרך שאלו בנשינו מאד
 כי עובדי ארץ: **ואעיש** ביד למא נעל בראש עמוהדיסנו כד
 שלמא ישמיע קולו נעמו כן בארס היוצא פנינו
 בתפוזן שאין לו פלאי לקחת פשו כן צדקיהו ושמו נשאלו שה נעל בראש
 מיד וישו בתפוזן ואנעפ שאינו כעב סוף שם שיחידו בקיר פון שאומ
 קנה בקיר יחידו באמת כן היה וכן עמק מדנך הסביר כי הם יצאו
 דרך נן המלך והנה נעמו דרך פתח המן וחקרו בקיר המן שנעבס
 למא קבו וכו חקרו למא היה לבס של בזל למא חרבו כי בתפוזן יצאו
 ונחמו: **ויהי בן אדם: אמור** הנשיא המלשח הזה כי נעלם
 פניו עמו כעמלו על נכח עבדתי הקה
 כי נעלם והנשיא הוא צדקיהו: **אמר** אמר כן יעשה לבס
 ולא אמר כן יעשו לפי שעל נחם נלו בעלה נשבו כי
 יש עמק ישא: כעיו נחם הכורח שמלביס כעיו על נכח למא קלמק
 בעלמק: כי שלמה ישו נעמו שערן בקיר יחידו להוציא בו בקיר המן
 יחידו לו עבדיו להוציא בו יען אשר ידחק לעין הוא את הארץ בשמו
 שלמא ידחק הארץ בשמתי ינחם פשו כי נעבד הוא לו שינחמן העיר שקי
 מולך עמק: ויועקן הנזכר נבוכדנצר יחידו להפקודתה כי אפתי מלך
 נחב הוא למא יתאדע: ובמקנה שמחות נעבכך מלך נחב יתקדן
 יתעבדוהי ולא יתמי יתאדע: **ופרשתו** שמותן נעבד הנשעים
 לכהן אחרינו ולב שיע: וסדרט מערה היה מלכת
 צדקיהו עד שבנה יריחו ונחם לו צדקיהו דרך המערה והכה זמן צבו
 והלך על נעמל עבד ונדפד הנשעים אחרי הצי ונשחטו על פתח המערה
 היה צדקיהו יוצא ולענתו זהו שאלו יחזקא ופנישתו ונן ואורה למא יחא
 כי מלך נעל עיר שטו נעמל: וכל אשר סביבותיו ערה נבא נעמו חקל
 ופי סביבותיו חוקם שקיו עומדים סביבות צדקיהו שקיו לעשור לו שלמא
 לעבד את הנשעים והיו דופס לב למס נשעים ועבדים אל צד הנשיא שאלו
 לצדקיהו אס יוצא נעמו אל שבו מלך נעל ותיקה נעמך וחמל הביתו צוהיפ
 בעל מלך נעל ועבדו חותו ועמלו חמו: וכל נעיו: כע חיל: וכא חקל

ואל ארציק וקדנסי יוכל מאשרייתיק . וארדט ארט זל פירט ארציו ארציק
 זאלק יוספת וקנא מרדנסי עבסי צפין וקחילגת יקדחו עבסי עלושטנ
 וקיק מאונות עביו מלש יונח בארץ על כונא . אונק לש כונ . שקרי
 הלכנו מאקס לעצמיס עס יונחין וכן צחנו מאקס נשאר ארציק . נחכא חק
 אחתקס . עלו שאל להס יחמיקו קנסיא וקיקה קחדס אשאר חתס יחסיס
 מאמק עס קשינחותס : ונדעו . אונבהתקייס קנבנאק להס ידע
 פ אטיי ויספרו זק לק . בניס אשאר צחו עס אקטל קנעבוט
 קנעבוטקס פ בענסי פז להס לזק עלו שדכ יי עלי ידנסיא וואו ידע
 פ אטיי : והותרתי . מכונאר קנא : ויהי בן ארס
 למאך בעעס קאטל . בעעס
 קנף וצבית . וכן צבט קנעו עת קרתק עלו ניט קמאך : ואמרת
 אל עס בארץ . קס בע קעליק . אל ארציק יעס עלו ער
 קנא לונעס ירועלם ולונעביס על ארציק יעס . למען קסס ארציק
 שרשו יסס . וכן וקנמות קעמא . וכפוי ארציק ליכונעס . מאמלאך
 מקמלי . שקיק צב מעס ומעבסיס : והערים . מכונאר
 קנא : ויהי בן ארס . לעס . פאו ער . אנה מארעס
 אונאמ . לעס שיאמר לעסא מן קמא על קזה לעס . על ארציק
 יעס שארס אונמריס על ארציק וארקס אונמריס יארבן קימייס ואבד
 פל חזון זושקעבאייס אונמרי : לבנס קמריב ארציק ונלע מאמק יארבן
 ימי חזון עלו שקיו אונמרי : לא בקרוב ביוק בתים . נאבד פל חזון . וכן
 ק שיארבן קימייס יארב פל חזון על ארציק וקרא קדב קזק מעל נאעע
 שקנא מלעלע לפי שקיק קדב קזק צפיקס קמליד עלעל קנשא צפיק קרס
 קמליד . יארב מן קל . בעלע יעמלדו למעכע . לבן . אמור . מכונאר
 קנא . פלע פל חזון שוא . פלע נבנאקס נעבנאק . עבאייס
 שאומריס צב ולע יבא פ צבי יתקייס ובהתקייס צבי . שקמריב יקבמל
 צבי עבא . השקר וקס נסקן יסמט בדרך טק יעס . חזון שוא ומקסס
 חלק . ומקסס פקנא נאעע שאינינו סמלך פ חלק עס קאר נאן קיק
 עס קיק קמליכות נבנן עלו חזון שוא אב אס חלק עס קנאר עלו נאש

איש חלק לא יקח מקסם סמוך . ואם הוא פתח הנב מתאין במוקד מעל
אחד יקח לבס . ולמאמו מלחם . ויהי המלצר . וחפצו שיקח מקסם
סמוך ויקח חלק האר הדוכר חלקות והוא נסא העקר . וולקסם וקסם
עטף כולל כל מלחם שיעשו אורה לדעת העתידות . בתוך סתיסל
כן הוא וקספרים שערבב נקם בתוך בעיטם : **כיאני** . חין רע
נעני החוזים שוא נאט אדבר מאק שאדבר **לע על**
יה נביאי ויעשה וזוה הורה שדברתי על שם לא המטך עוד . **אדבר**
לע חיוה רע שאדבר יעשה . המטך לשון נקבה על קנייה של הדע
קנא טיה כנייה מרף . נעשיתיו מתחלה אמר ויעשה שלט החמר
ועשה הדבר דרך מקרה לא אט אעשה הדבר עלו שדברתי חוקי עדים
כאו : **וידוי** עוד שנה העטף הזה למזק העטף ט על כל פטס הדא
קנייה **קדוב** ומבואר הוא : **וידוי** **בן אדם** הנבאים
בתקן קסת ושתי טוהיה . לנביאי מלחם **באקסמיו**
על חוקי הטמוט וכן הלה מקדוב . נמוט מלחם והדומים להם
נפירושו פמלחם אונגרים הנבואה לא שראו חוקיה עלו שאומל ולמלח
לאו . הנבלים . אנשים פחותים ונבזים עלו נאחד הנבלים . **אחר**
הנבלים והקנפים יונה נחד מן טעיה והקנפ זה פן למשקלן :
בישעלים בחיבות עלו הסועלים טנעמים פאקוס שערפן כני
הרס ומשחיתים הנבאים כן היו נביאך עלו שאמל
שועלים קטטס מלחלים נמנים והפץ נקרא חיבה כחוב הוא מקוס
הפץ ונאמרו בחיבות לאמרו נבצנות וישל נקרא רס והע נביא .
קשקר טקס שועלים נענפים דק הפץ למה שחיתים קטס והפץ הוא
מטל לקטט אמוב שבתס שמויפוס להם נביאי הקקר דבייהם וערתם
להם והס סומלכין ידקס שישמעו להם פס האחרים ומשחיתים רס
ייצבנות . ואל נביאך נעמל נביאך קס לא נביאי יי : **לא** עליות
נפצנות והקצרו נדר . אומלר כנכ שח יסל ונדולו **שקיה**
נח להם למחורת בקס אמל לא עליות נאוקס פצנות לעמלר נכ השועלים
שלא יעשו לעס ולבנות בהם ולמלחם וכן לא נבירה נדר . לא שרתם

כשהם אוקס הפרכות בקטנה ומועשים טובים לשגור על סתים
 לעמוד במחלה פוס יי' מול פוס אף יי' ונדרתו וכן קדש יונ' פוס
 כונתה יי' . כן אס עתה כן מועשים קטנים היו עומדים למעלה
 ולא קיתה שוליתם ידקאנים : **חזו טוב** וקסם וטב פיה
 וקסם טב קסמו אונאמרו ט נסאי . קסר היו מלשים
 רב על שט פשם היו יודעים דבר קסמים להנד עתידות ולפעמים
 היו טאים דמיקס כמו שאל מעדיעים להפנים למדעים מאשר יבואו אלך
 מאשר ולא פ-אשר . לפיך היו נשנים לדמיקס והיו אונארים נסן טרב
 יי' היה לבס נחוק וזהו חזון שוא שאל שמו . והחזון לקיים דמיקס
 והיא הנחלת נטבת : **הלא** . אונל נבך קנסיים ואונארים וארס
 אונארים **לכן** קנש אלך פמו ונדרתו אט את פשטאיש
 קקוא . והדנש יועק הא אלה שלח דוני אלכסן : **ונתתי**
 יד אלה נביאים . פמו על . כסוד עמי לא יקיו ונטבת
 יעל לא יתכו . פידוטו נקדעמו כיו עבדנשו לעמי לא יקון ונטב
 מיי עלמא דמכב לנדיק . בתיסל לא יתקבון : ואלך אדמה יסל
 לא יכואו . נטוב נלגת נב : **וען וביען** קנש לטוק העונש
 נכין ען וביען נטש פטי . מלסו . והדנש יועק
 חלקו דארת נטאו סקר וחלקו לא מעשאו ית עמי . קנש את עמי זה
 לבו באית נטק לא . פ טלק לא נטקלטו בעטן היו נמו קנש לבו
 פידות זיוס הקנש נכן נט טהיו אכל נטעב ונטקמור יטקלטו
 בעטן זה באית קענב לפט קתיבה ונעש . והנעש את בעל הבר
 נולטת דוס נל טלוטס בעטן קזק בטיה וקטיה וקתיו ממו אלא אחד
 נילא זה נטקוס זה . והוא כועה חתן . והנש טחיס אונתו קפל . נכא
 קסר נקנעיו על סקר דומה למוטענה מן והיא מלחיה נענע
 והוא מטל טהס אונארים לבנות ידוסלם בטן קיים . למלך טלס ואין
 טלס והוא קטן קפל ויעל המקבלים דמיקס דומים למחיקה
 נמלר קפל ונעש כן אין לע קיימא פמו היאל קפל שהוא נעש אין לו
 מעש ואדע אט זל פ קפל לבנש שאינן שרופים ובטן טענטיין מלס

והיתה

חין

בבא קמחא עליו יופל . ויונתן קרנ' ושעיע עליה מין פמייר לבלא קרנ'
ויש לפרט וקנס טחיס אוקתו קרנ' על נבאי שקר ועמלם שבטון קמח'
ואחר כן מחיס אוקתו עלמל שמיפין דבדיקס דבני חלב ות' רבונה קס' ה'
וטח אוקתו לטותו וכן אמר למען בפדשת את אח' למלמאוקתו קרנ'
מחו לקס קרנ' : **אמור** אלמחי קרנ' ויכול והכונס כרנל . ויונת'
קרנ' אמר לרבונ' מיחלח ושעיע עליה מין פמייר לבלא קרנ'
עביל קרנ' . ויפיל הו' עשה ופה בלשון ישמעל כנו' וישא אפדיקס את עינו'
והדומים לו . יפול זה הבטן ואפילו היה חזק טלח שבקנס פ' יהיה קנס'
שועקן שיפילנו . קיה . עבר במקום עתיד . ואתנה אבט אלנס קרנ'
כיצד אבט קבד ידב' ואומר לקס קרנ' על הבטן הזה וכן קיה'
כוח סעדות שקבוק אוקתו וקנס וקנס וקנס מטל חניכס'
החזקים . ואתנה טמו ואח' קרנ' יוספת וכן ואתנה טמ' וכן ואתנה'
ידעקן . ויונתן קרנ' ואתנה טמו ואח' וית' אבט אלנס יחקר ונקד'
נסחאות ואח' אבט אלנס . ואבט אלנס קס אבט טד עולת יקורין'
אלנס ואלנס מלכ' אח' בקד' קס פריס ובלק' קס שהי מלמ' ויש'
מפשי' טולב עטן שהי מלמ' אבטס דומות אלנס מן לאמור'
ונבט : **והנה** קלח יאמר אלנס . איה קעיוח אשכ עתקס . וכן'
איה קבטן . אשכ בעקס אללקח קעטן החקרין לב' ע' ע' ט'
שבטון קמח' לא יהיו אחרי נפול הקיר פ' יפול ויסוף נבאי השקר וישאחו'
ק' למן קעמיוס וקס ישא וקנס אחריס . יאמר איה קעיוח אשכ עתקס'
וקע' קמח' קיר וקמ' וקע' נפול הקיר דונה טמ' פ' בטל הקיר'
וקיח חומת ירושלם שנקע' יודעט נפול קמח' הנאמר על בקד מטל'
לכן ונק עתי פעל יונח לשלשי פ' החוק קבוקע : **והרסתי**
ונפלה ירושלם בקונה . בקנד ירושלם פ' נבאי .
השקר עדינ' בה בטל הקיר לא נמלמ' אחד : **וכליתיו** ואומר'
לנס . ואח' אומר לבס חין קקיר ואין קעמיוס אוקתו . וקס'
נביאי ישא קנבאיוס שיאמר מטל זה עלקס ונס ישא קמח' וקס'
פדיקס וקמקבליס דבדיקס נל' בקונה או נחוב או בדיעב'

און זכור . הנבאים נשוא הכת . ויונה הנפש הקייר קדא שון טהרא
 וקטאר קיריא וקננס את הקייר אשר מחסם יתקדל לאת עשרתן בה
 נבואן לטקד וכן ובעתים אוקו ואין קטמים אוקו : **ואתה** אחת
 שאמר לו לקננס על נביאי השקר אלא להנשא על
 השקר קהלת נבואות מלבבן ואומרות ט רוח יי לרב נבן ומעדות
 קענידות ואומרות זקיתיה וזה ימות חוזה יבא לעקד וכן לאוכחו
 לבע ועשות מעשה נשפים ואומרות ט נבואה טא מהם זה :
ואמרת קוי למה פרות נשקות . נסתקלא שמשילים התת
 קדאט נשיטב ופעמים אדם יושב עליו והנשים האק
 היו שעות זה העטן נכך נשפים וקיו מה פרות נשקות על גלגל
 יד קטאים בהן ומתקנות מעפחות על ראש כל קומה מן השטם
 בהן וקיו אומרות להן כי על ידי אוקו מעשים ודברים שהיו הן אומרו
 יודע מהם העתידות ומה שאומר קומה לפי שהיו מעמידות אוקו
 על יושקן טעור שקיו עשות המעשה . אצל יי טמו יחס וכן אוקו
 חורי טמו חורים . וקדעל קלע טמו חלעט . ואצל קס טה קטחי .
 וכן קדנס יועטן על טל מאפק ידן . וקמאפק הוא בית השחי טמו ט
 שאמרו במטענן נפיו ובלאפקו . קמאפחות טמו קמאפחות וקס
 קסעפים טמו טרות בהם קנשים פטקס . לטורד נפשות ט נפשות
 קעיקים וקמאילים טאוקן נפשות במאודתקן שאתם אומרי עלוקן
 טקמוקנה לפי שאין טואים בהן שיודען ט ען הוא ואעפכ קס
 מהפחחים מדברי קס וסכוחים ט קס יודעת העתידות אצל לטעשים
 קמאחיקים טהקן וטואים בהן וינתקן להם טעב הן אומרות להם
 טקמינה נפשות וקטא להם טוב . הנפשות הנודעה טעמי .
 קלא לשאלה טמו קדנץ טא יתכיו וט קמטכו שהנודעה נפשות
 עמי וקס קמאילים . ונפשות לטנה קמינה ונפשות טהם טעב וקס
 נפשות קדעשים קמינה אוקו וכן נבדשים הנפשות קמינה קמיות
 אלה ולחיות אלה . ויונה קדנץ הנפשות עמי אוקו יטלן למאוד ולקיי
 קלא נפשותן קלבון קלא יטלן לקיימא ויש מטעשין ונפשות לטנה

קמיעה בשבט שהיו לעקמות במעשיהן : **והחללה** חזקה
 חל עלי . עלו בעלי וכן נאל הארון הקדש
 העדות והחללה הוא שלמים בנחמה מלמע ובו עתין סגור
 שהם טוב . בשעש שעורים זנבנותי חס טע מעשיהם
 שהשאלין בהן כנהטין להם מלא אצרוף שעשה או שת להם
 וישלפדים ט קשערים הם כנהקות הקשעות עבם היו
 עטותה מעשה . להלית נפשות אשר לא קמותה אלה הם
 נפשותה צדיקים ולחיות נפשות אשר לא קמיעה אלה הם נפשות
 קדושים ט בעבור דברים לא קמיעה ולא קמותה אלה הם
 מוטות להם עלי טקס בעלי שלמע טוב . בטובם לעלי הוין
 טעמי : **לכן** קש אלה שיהיה עבם עלו קנע אלה שיהיה
וכן סוף שיהיה עבם לתפחה קקחיה טנעקם
 מקדשי . לעמות . להוק פחות עבם טהאמרו שימות
 וקדשה אותם מעל זיו עותיב . קס אצל האד שזע נאל
 זיו עותיב והם היו על זיועות קשואים טהם . קס פוקם
 זיו עותיב ט קס קיו עשות קמעשה . ויש אולרים פסדוש
 קמעשה קיו קמיות אלה קשקות . נשלחה קנפשות . אסלה
 אונתן חפשי . מירכן אשר אהן מצודות אונתן . אה עפשים ט
 מקובן בטון זמים טאן פלעים : **וקרתי** אהמספחות
 וכן מקדש אספחותיב . שקייתן משימות
 על אש ט קומל וקחשת קשקות וקמספחות קול פוק
 קשים קמפחות ומייתן וטון שיבעקן יבעע מעשיהן .
 לענה חסדו : **וען הנאות** לבצק שקד נאע לא
 קחיתן לתיב . שיקי קשיק מנתח לתיב
 עלו שפדים והם היו מפאיכות אונתן טעמי שקד ט אעלא
 נבתי להם ולחוקייה נשע פלו ק שהיו אולרות מעשיהן .
 קלות . עטן טאן פלו ונאלק לב . מחדכו קדע . פילמחוק
 פשלים טען זכ פלו זק קדק לטבו : **לכן** טאן . מואר

מלבואר הוא : ויש לפיכך הנעשן הזה כח שתה המלחם שהיו
 הנשים בעלות אוב מעלת נפשות המלחם עבדיהן נלפשיין
 לטרחות בעבור אותן נפשות שאולרות שהיו נלעשתה לקדשה
 ופריחות באור : **ויבא** אל הנשים לזקק יעם ויטבן לפי
 שקיו מלחמים עולם אמר הנביא נבית הקדושה זו שו
 אל הנשים לזקק קעלה ויטבן לפי שקס מלחמים עולם עבדים
 לבנות את יי נחל נקח את העבדים נאמל ויסל לשון יחיד על
 כחם לבנות עמם בקסמלה אחת ונלבאחד שו נלם על זה :
ויהי בן אדם האדנוס ארדע לקס האלפין נחמד
 קלאסין מקור בחולם וקלף לקוס
 הא סע על קלפין לקרוא שט קקיין נחמד וקוא צא ונלם נעק
 העטין קעטן אמל וס ארדע אחר עבד אמל נלפשיין לא ארדע
 וקבל קדישה היו לנתק סאמלם : **לכן** דע אורה עולם שמו
 ארדי עעקיל סה בוב נלפשו עעקיל סאמלם
 ערדתי ל אכל אעקיל נאשיבין על עבדיו נלעקיל סאמלם
 לבו אכל סאמלם לנתק אחר סאמלם ונלעקיל סאמלם
 ועעקיל סאמלם ציפס פידוס לפי ציפס כ נעקיל סאמלם
 הס לבטין נעקיל וקא קוא קפועל בעבדות קצועק אלו פלו שו
 עשי יי עשי אשר יעק באע קוא קדיס וקאס קצן עק הוא
 נעק פלו שאולו קן אועק חמלם וקא אעק קע סק הוא קעע
 והאס קעעק ואיד אור קעק נלפד נעקיל ועעק נאמל כ
 קעעם לפי סמון מעק הוא על סט פטס קאמר הוא קעק
 קדבור פלו ויען איוב קוא סון ועעק נאמל קעק וקעט הוא
 קעק קדבור וקוא קעק סאמל סאמל נאמל כ קעק הוא קעע
 כן הוא לקורא ולצועק נאמל שו נעקיל ועעקיל הוא עעק
 על עעקיל וקוא קעק וקוא נעקיל סה קעק נאמל וקא קעק
 כ אונות אקוני מאקל סות נפידוס בעבור סאמל בוב נלפשו
 אעקיל סאמלם לבו וקוא סאמל אחריו **למען קעק**

אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם׃ מִקִּדְמוֹתֵי אֶת־לִבָּם מִלִּפְנֵי וְאֵת אֶת־פְּנֵי
בְּלִבָּם שֶׁלֹּא־יִשְׂרָאֵל לִבָּם וְלִמְשֻׁבֹתֵי הַדְּרֹמָה׃ וַיִּזְכֹּר קִדְמוֹתֵי
אֶת־יְיָ עֲשֵׂה־לָּהּ כְּכֹחַ בְּרַעְיוֹנֵי אֶת־יְיָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי
לִמְשֻׁבֹתֵי לְמִתְרַבֵּעַ מִן־קִדְמוֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי וְאֵת אֶת־פְּנֵי
פֹלֶחַן מִשְׁתַּחֲוִיִּים׃ וְהִדְרִים לְמִתְרַבֵּעַ מִן־קִדְמוֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי
קִדְמוֹתֵי לְבָרְכֵהּ כְּכֹחַ בְּרַעְיוֹנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי מִשְׁתַּחֲוִיִּים
בְּלִבָּם וְכִדְמוֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי מִשְׁתַּחֲוִיִּים
כִּעֵד הַבָּיִת מִשְׁתַּחֲוִיִּים מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי
אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי
נִזְכֹּר׃ אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
בְּשֵׁקֶל וְלֹא יִכָּלֵט מִלִּפְנֵי וַיִּזְכֹּר מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
יְהִי לְבָרְכֵהּ וְשֶׁלֹּא מִשְׁתַּחֲוִיִּים זָרִים׃ **לִבָּן** מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
זָקֵק יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
כְּכֹחַ בְּרַעְיוֹנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
פֹלֶחַן מִשְׁתַּחֲוִיִּים עֲשֵׂה־לָּהּ כְּכֹחַ בְּרַעְיוֹנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
אֵיִשׁ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
מִן־הַפְּזָרִים שֶׁבְּלִבָּם יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
בְּעִבּוֹר שְׁמִי כִּי שֶׁלֹּא־יִשְׂרָאֵל צָרָה לְבֹהֶן אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
שֶׁלֹּא־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
וְעַתָּה פְּנֵי
לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
לְבָרְכֵהּ וְלִמְשֻׁבֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
וְהַנְּבִיא כִּי יִפְתָּה׃
קִדְמוֹתֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ
חִיבֵי מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ מִלִּפְנֵי אֶת־יְיָ

וצבקהו בן מעשיה טקומו צופים אתה נשיר עשקם וכך דברי סרעם
 אתחיס במתקיו עשם חלקה קנחיים נבי למתקם לבב חס לבח
 כל עשקם נשטון ועליד עובי עברה במתק בעע עס כנס
 נאחר חלקם זה העשן בנחאי הקקר שקיו מלקחיים בנבואה יוד
 קשיר חסם בזה על להודיע שקריתם ופתוורם ונבאלקם קשעם
 מאתה ק יצחקו בבחם עשקם אתה קדמן נהקו שאלר אע יי פתה
 אתה עבא קדו . ונהו עשם וקחם אנה לח . וכך פתש אדע אום
 קל ודומה למה וחזקה את לב פיעה . ורובם עמיה פיר פתה מאר
 ושתה עליו שהוא משיקה . פתה על עין קשע :

וניטאו טען הדורם כשן קנחיים . עלונעם טקו טעבד
 מאכונו . וקדורם הוא שזכר למעלה שלורם כנפל
 האמה ולבונע . נקנש יונקן טען קדורם נחוב מאר למילק
 נשח אלק : **למען** מבואר קוח : **וידו בן אדם** :

אן פתחמא ט למען מעש
 למען עבד פתחמא אשטם לקם קשעם קובל חק לא עשיקה קחמא
 למען מעל מעמם וכן פתה שיחמרו לוקדן ולתקין כחשי קלו
 ועלמה . ונחיתת עמיה בשדחן ויקון אונתה חלק עשם
 מקמטיר עמיה חטר . חס ובהמלה . הקמלה לעע נשח חס
ורקין שלמה האנשים האלה סתמה נחש ואיוב . דעל חסר
 קיוד וכך האחרים עב פתה קנה חס נבואה חלקה
 והיוד שקחית אעפ שאינה עתובה טוד ידועלם . וקח עמיה פתה
 קח קיוד והיוד דעשה ונח חלקה השלמה עיקים לפי שטחמא
 מקס מאה שלמה עלמלת בני וחס ובני . נחמא קשעם בני
 נחמא נחמא ונחמא בני . דש מאה סתה מקדש בני ונחמא חרב
 אעפ שלמא חס בעע טופ בלמה קיה טלמה עש יקוים אעפ
 בימיו חס ונחמא בני נענה כונש לביתו . איוב מאה
 עמלו בני נבטם ונביות בעער ובעמם ונחמא עמלו חס לבטם
 ולבנות ומלך נכסיו ומלכה ססורין . וויס טעמן זה פתח

האנן יהיה בעין הנושטם בה . והם בצדקהם לא הניחו לאן עמם
כ נח לבנו היה צדיק צדורו עם בניו עלו לאחל כ חוקך לאיתו צדיק
לפט צדור הובק ולא הפיל מלפניו דורו לא הוא ובנו לבד שבו
צדיקים . וכאל נס לא היה בצדקהו לא עמלו ומן הצדקה לא
היה יכל לבטל עמלו ס איך . שאלו סזן . חידו או הוא וחטיו
הצדיקים שחוקא וחנטה מויעל ועמיהו איך יתקן שישראל ויחיד
באנן חסבה , לעובתם נמו לאוועם פני ישראלו בתוכן קערי
ובית המוקדע אעפ שבתוכן קערי נהדנ חסידים ולא קפדו
עמם עלו שבתו נהדנ את נהדנ עבדך ונן אפער שהיה החסד
ההוא יחידו כן כמים בעת הקדו ועמלו כ עב צדיק ישוב מאפס
חבד שיקם ששעה או ינהי יערי וסודתהם ניעל עמם . נאיוב
נס כן הצדקה עמלו לבד מאיהו ולא הצדקה נהדנ ובהדנ כן שאלו
צדיקים עלו שאלו חס בצדק מעמלו ניעלם כד פשעם . וכן
חמלו כבדתינו נאין מידו לא על חסן חבקה לא על חסן שאלו
נאין יצחק לא על חסן עמו ולא הצדקה עמלו מליסורין כ לאוועדו
היו למדן קצת ענינה שהיו כו אעפ שאלו שהוא לא היה יודעם
בעמלו . ועד זע חלה קטלעה כ שלשה עמלו בצדקה
כנסיון ונעל כ כד נח חסן כן נסיון צדק מזה כון שאלו על
עשה כן קבתעל נטר עשה חוקה לעש כל כד דודו ויהיה קמלע
המעשה ההוא ככד יערי ומורה על המלחמה זכס וכמח
ולא פחד שיקדעו . וכן דעל עמל כנסיון צדק שקשלו כדו
לעב אריות וכמחבא שיעלבו ולא נפר כו מליאתו מליקתו ונעל .
וכן איוב עמל כנסיון שהנהו השען בשחין יע מלקו כנלו ועד
קדקדו ועמל כנסיון ולא חמלא בשפתו לבד כדס חסר לא כן
ככדו ונעל לביק צדקה חלה שלעה הצדיקים ואעפב קמלה
כצדקהם הנילו עמלם ולא חמריס עמלם . יעל עפס . זק לבנו מ
להדנעט כזה העין : **רו חיה** יעה חעסר באנן ועמלה
לכמלאם עלו ל

מעל יוצא כי אין הארץ משלבת שקיח טחם לונעביס כב וקחתי
 משלבת הארץ . אשכר הארץ . עלו הנט משלבת . והיתה
 שגולה לבש עבד מפט קחיה . לא אלא זה בעב בתוכו ונעם
 מעב שקחיה הארץ עמלה מיועבה . עבדו דרך עשה אנשי
 ארצות אחרות ולא קרבה עם קחיה ארץ עשה הארץ עמלה מפטת
 משלבת שקי קעלחה נה עלו וקעלחה כי כם אהתחיה קערה
 נינאו לעבד נה אפלא אנשים אמריס מפט קחיה כי קרבה עם :
שלישת חס בטס ואס ביוה יעלו . קעטס וקעטות עלו או
 מן ינו אונתנו . עלא אפלא קעטס עהס טחאחיו
 לא יעלו וקס ילקו בעזן אברהם ואפלא בע קעטקיס קקעטס ימורו
 עלו עמלה קמלה לבס יעלו כי עילק עפלא עלאס כהיה לבס
 ען שקולדים בין יעשים : **אוחרב** אביא על הארץ . זה
 לבנו על הארץ בעטן הזה וכך היא קמלה מן
 לאט ספרא עכ און חרב והעק אלהים אלה הארץ כי מן חד און חרב
 אביא על הארץ . ואמרת חרב העבד הארץ . לא אלא כחיה נעב
 ואמרת כי אין פירוש ואמרת לקס עלי . נסא לבה קדוה פ ל
 שלח נסא לפלוס ועמורה לקדוה פ קעט הוה קמלה בעטו
 עלא שקעל מונה עלקס לא פירוש ואמרת כי לחב יע אולה
 ומצרים קרס בזה על ציחיס עבה אוחובה מאך פלע יסן על קחין
 הוצרה וקלומרים קקס נאן אמר קא עלו וקערה שקחיה קס
 עלקס קס קלמתיס לא עק העיר אה כוחס לבא עלקס אכ
 חיה ליעולות בארץ אין אולר אין מלך עד סזה . נכח חרב אין
 אין מלך עד סאו : **וישלישת** . לבנאר הוא : **אודם**
 ועפתי חלתי עלקס
 כי קס יבא נאן וק פפד האויר בתוס און סקור משונה מן קמ
 קמלה וראויר וקס מקרמים נעתי אי כוהקס עקס החוס והלחוי
 והס הוא הנפט ורות החיים עהיא טלב קליה סויר ואס האויר
 מופסד קנה קס מופסד וימורתו כחיס קחיס ונע אחר לפיך אלא

מעל יוצא
 משלבת הארץ
 שגולה לבש
 מעב שקחיה
 ארצות אחרות
 משלבת שקי
 נינאו לעבד
 שלישת
 מן ינו אונתנו
 לא יעלו וקס
 עלו עמלה
 ען שקולדים
 לבנו על הארץ
 לאט ספרא
 אביא על הארץ
 ואמרת חרב
 ואמרת כי אין
 שלח נסא
 עלא שקעל
 ומצרים קרס
 הוצרה וקלומרים
 עלקס קס קלמתיס
 חיה ליעולות
 אין מלך עד סאו
 ועפתי חלתי
 כי קס יבא
 קמלה וראויר
 והס הוא הנפט
 מופסד קנה

למינוך אלה ושפתי חלתי ואחל בכם : **וער** חסבן חסבת לחובים
ולא אחר : כי קראטון חס בכם ואם בנות נשט בכם וביות וזה
חסבן חסבת לא שנה כל אחד מה שלמה צמנה נהמקרא לשכונה מער
בעטן נפיל : **כינה** אמר ארני יי אף כי אונעת שפתי היעם
כל שכן נפיל אף כי אונע אעשו והדומים לו אם נאזן לו
מאליות הנשים נאחד מן הארבעה שפטים אפי עשה אותה נלה לטעם
נאקוס שאכיל כל הארבעה שראויה שהיה נלה נלווה בעינים יתנעמו
פי אעשה נלה נלה נלה אמר הדחתך שמה נאוקר לא אעשה נלה
להעית מהמה ארס ובהמה לא שחמלתי עליה והנהיית מהמה נפיל
והנה קמוצאים בכם ובנות קמוצאים מידו שלם לה נלווה נלה
נאל בכם ובנות נפנב מה שאלו חס בכם ואם בנות יערו
אלו כיושלם יהיו נשלים בכם ובנות אף מן הדשעים שיולדו שם ולא
נלם כי נמקקטם נהדני שם ולהתו נעב וש מההנולם נלה מהמנה
ונלו קנסינאים אלעם : אלו נפנב בע העלה קנעלם כיושלם יוצאים
נלות ובאים אלעם נבל שהלאו אותם והטרו כי פין לכו ומה שהוקתי
מקם לבי מהת רחמים אשר כי עדין קלאו אותם נשעם שלם נעש
מנל אשר עשו השאית שנשאר עס יומין כן קיה שנשאר נשעם
עדין שלם שמע עברה ימיהו מפי יי והלבג לנשים : נחמהים
על הדעה : הנה קלאוהש אותם נשעם נחמה לנב כי פין קבחה
זה נלא אשר קבחה עליהם לפיכך קנעמו על הדעה אשר קבחה על
ידושלם : נחמהים מנען נפיל : **וערמו** אקם מנען נפיל
קנעם : **ויהי בן ארם** : מה יהיה נק הנפן
מלען מה נבישתי מלען אחר ובחזה
ען נפן אפי שאל חוקר לא על ען נפן ששעה פיה כי אותה חסובקור
לא קמווה אשר בעה קיש והיא נלווה שאינם עשים פיה עליה
אפי שאל חוקר כי אפיל נעט קיש אינה כי עב קיש אעב שאין עש
כה שקם מונים לעשות נלם מקם ולקרות ננים אכל ען הנפן הזה
אין נפן : **היקח** חס יקחו ממין יתד אין עין לאלו שלם יקחו

XV

יקחו ממנו עץ למלטה לא אפלו יהי מלטה עליו על כל לוי יקחו מ
 ממנו . על כל שום כל אפלו קען עמו על מלטה לוי קעשו שום מלטה
 על חלב וכל דם לוי קעלו שום חלב ושום דם : **הנה** לוי עקן למטה
 אין בו צורך אחר לא לקבלק בראש . את שני קצותיו חלה
 האש עליו אם יקחו אותו מלטה האש אחר שחלה שני קצותיו כי אם חלה
 מן הקצה האחר עוד הקצה האחר וחוק מן האש ולא נזר חלב אם חלה
 האש שני קצותיו בחלה תוכו נזר ואעפ שכל חלה האש נזר הוא חפץ
 האש שחלה סביבו ואין לו צורך שיחזור אדם אותו לוי כי בהיותו תמים
 נשבע לו היה ואוי למלטה על שכן נשאלה האש סטטו ותוכו נזר .
 נזר שרשו חזר מלטה הנבל נשקל ועקל זה בעיני יי . ונשכ נשכ
 ועקמה חיה נזר מלטה הזקה או הוא נפעל סינוע לפיכך הוא קלוה
 כמו עש נזר הקב חלה נזר מלטה שהוא נפעל עש החיה פתחה
 וכן ויחזר מבטן נפעל נשקל לוי יזר לא מלטה שלח קדוש החיה היזר
 בצי והחיה קלוה מלטה הזקה . ונזר הוא עטן קדור המור נשמה האש
 מהאש ולא נשקה מלטה . ועטן המטל פהמטיל ישרא לען נקן ש
 שקוח עק דק ורפה מכל העצים וכשר נזר שאתה המעט . וטוח
 פי עוב יצא ממנו היין המטוח אהים ואנשים קנה העק הזה אין בו
 תועלת לא לפריו וישרא הוא עק הנקן עמו שקמטי ישיעיהו ואח
 פס היה לדי בך בן עמן . ויעשו סויה ויקו לעשות עשם ויעש
 באזנים והנה הוא זמורה הישר ואין בו צרך לא לוי נשכ פון שעשק
 מעשים רעים אין לו תקנה לא לטכר למטפת נזר נביע ונבט
 והוא האש והנה שני קצותיו חלה האש עמו שחלו אדם מקדס ופלאהם
 מאחור ויחלה ישרא נבל פה ואח ותלה עקו למטב ולא ידע וקבער בו
 ולא ישים על לב . ותוכו נזר זה ירושלב שקוח במלטה חקן ישרא ונבל
 קיעה שראו סבחה לעשרת הטבעים ולכל עה יקודק לבי ירושלב ואעפ
 כן ינעם ירושלב שנזרו מן האש ונזר לוי איתבעה קשפעים לוי לקחו
 מוסר ומה תקוק יש בהם אם ילקחו שלח יחלה למורי קנה לוי ישרא
 למלטה עליו לוי יחזרו בת טובה ולא ייעיבו מעשיהם קנה אין להם

א

הקנה לא להחזירה לא לאמר ולקחתי נפ ירושלם שתהיה שמה
 וזהו שאלו מלחמת יצאו והאם תחלם את אמרת: שירושלם שאלה
 מן האם ששלחתי אליהם הסרב והערב שישוכו בתשובה והעיר לא
 תשכח ביום ולא שאלו אם כן האם תחלם: **הנה** בקומו תחיל
 צהרון כל יום כל יום לא רצו לחזור בתשובה **חונף** שקיי
 מהרה בקם עלי עבאי והייתי מטלטל בקם חונףיהם לשלול של
 ולבנות ציון שיוסרו ולא עשו כל שכן עתה שקדנילו שקדנילו במעשי
 הקשים ואחוזו בעת רעה ואמרנו קניי מלשמים במעשיהם ואעפ
 כן נפ את שמו שאלו אחז צעלחם עליו מלך ארם כי אהי מלם ארם קם
 מעורים חותם להם חובה ניעזרוט לפיכך חין בהם תקוק כי עמו מן
 האם ולא קרנשו אם כן האם תחלם: **לכן** פה חלמי: נק קיש
 לך כלל במלחמת חיתת עצה: אשר עתמו למם לחלה
 חלר נתנו סוף יע ען קובץ במלחמת קבועה: **ונתתי** מהחסי
 והאם תחלם: מכונר הוא למעלה: **יונתן** קרנעל
 פדלי אחי תחלה היכון מלע אשה עבדו ושאלו דהקייץ נחמה
 יש יעין: **ויהי בן ארם:** הודע את ירושלם את הועבורת
 טרעמו **חונף** יקם ירושלם ותחוי לבון
יאמר יקבעתהו: **ואמר** חל לו שיאמר להם הוטה זרדק מל
 נחם שהוה קה **יושב** בבב צנה לו שיריעם שם על
יש ספר חול: ישמע וישוכו: מכונר: בחולם ועטיו סלע ענוהו
 ומולכותך מאחך הכעט קשרם מלחך למולכותך קסמוך למלח
 למכונר ודך חל למעשיך חקדומה לתכונה חלן כעט כלו מלח שם
 ושכר שם וכל נחםך האמרי ואמר חתיה שעשית במעשיהם: **יונתן**
 קרם ותמר כן אמרי: אהם לרם ירושלם קורבנות כן וילכות כן
 מארע טעגחי קמן חיר עלי: על חנהם מכונן כן פקדיא ומדעני
 לאתן נחתן למעיי וברע מולם חל פדך יקבון ובכונה חבדנין
 חל מהדך מן קדמי כן נישע ית חלמי: **ומולדותך** עתה
 חל במלחמה וקמטיל כשתי סל לערה

XVI

ועל גתה בלוקוס שלח מלחמה חמלה זמנעיה עליה לעשות לה עת
 הילוד לא טאו שנוגדה עם הנעוה נהדס קטעונה פתקעהו טמו ש
 שמשלסן חוץ לעיר קנבלה ודבר קלנעעל עב שעבר עליה חומלה
 ונחה חותקה מלקבוססת בדלום וכערה שלח קמנות מעתך הנעש
 ההוא טאו שהיה מעפעה למנות סדך הילוד אס לא יעשו לנפלאעין
 הילדים פסלמות ילנות ונעדה החומלה הזק שלח קמנות מקתך הנעש
 ההוא לא שתחיה ותיקה עדין נעלח קעדה לכבב קעמה קחומלה
 טמו שהיה לה רחנה ולח טעין החמים מעליה והעמה טמו שהיה
 עב עבלה קילבה קוזת נסחה וכזה בעד עדים נעלח הנעשה לפינה
 שמי העדות טלחוי לעדותה כעדי עדים טאטפע הכיות החאויות
 לה נעלח לעל ונעדה החומלה ט קנע עת דודים נחזויה להיות לחים
 פוט עטו עליה נעלח קבעיחה שיקחנה לחטה ונעבע לה וסא כעדי
 חותקה וכל העטן טאער הוין נחומלר קנה פטינו עטן המלעכה
 ונפוט עטן קמאעל ונלולבנותך חומלר לך מולבנותך חוץ היו נעט
 הלדה עב נומות יוסף וכל חמין וכל הדור ההוא ובע טס פינו נישאן
 שהיתה השת קהיה כנסת יעס נעלח חומלה ומעניה נלתיח יתב טמו
 טום הלגת חותך זה היא טון נכב טוו עם הדנש והוא מקור מלכטן
 הפעל ואותך טאו עמך סו אמל טום שנוגדה לח עת סך טזק
 מלעט הילוד בעת לדה וכן טאר הדברים הרחילה והמלחה והחתנה
 ואס לא יעשו דברים אלה שיער הוא טעה שימות לביך הקינו לעסי
 נעבה טמו שחמרו נעלח חמור כפכערתו טחה עושין לחיה נעבה ט
 דברים קס טקס קטעה חס לח יעשו חותך ונתי טום הלגת ואפל טעבה
 נחמרו כום הלגת חותך מלחן שמויעין חותקאטה נעבה לח עת
 טך מלחן שמויעין חת קולע נעבת שחנותטן חת קעבור נעבה
 ובאים לח חת מלחן שמויעין חת קולע נעבת וקמלח לח קולע
 מלחן שמויעין חת קולע נעבת והחת לח חקלת מלחן שמויעין
 חת קולע נעבת ונתי לח טע פועל מלקדנט וכן והאשר חסר
 עליו כנדהה טך דנש חדים לחסרון והערד הוא קעבור וידועהוא

6

וידוע הוא . וצמים למחיצת . רחיצה צמים חמים . למשעי פי להחלק
 הנאר ש הרחיצה צמים מחלקה קבאר ומלנדעת חותו והדג חלקת צואו
 שעשית צואה . ויקי יוד למשעי צמקום חות הפל . והמלח למחלחל
 והמלח בקמץ מתן ההא המלח בתבנית ההא ב המלח מחזיק עור צער
 היגד ומקשה חותו . והתקל למחלת . צמו שמלפפין היגד ומחלקין
 חותו בתלת כמים וקושחן לתקן איברי וליטרם לפי שהק ימים צמעי
 אמו עין כשלייתו לאטו כן צמו . ועטף המטל שהיו יסא צמארים
 מעת מתוסף וקם מלך חדש על מצרים עלך שאין כונה לפי שחת
 עצמו ולא מצא חומל שחמל עליו לא שהטל כוהו חק לעיר על פני
 השדה מרוב מאסם כן וזהו שאמא בעל נמשך כוס הלח חותק זהו
 בעל ימי השדה כן יסא העבדוהו בפך ועינו חותם צמא יט עניי
 שהיו קרובים לגנות מרוב העניי ולא עוד לא שהטל כוס חן לעיר
 לערב עבד השדה צמו שרתן צמור ובלבנים וכל עבדה בשדה מואמ
 בהם שלא ידעו זהו מטל ותשלט על פש השדה . ויונתן קנה פסוק
 כן ואף צמחו חתה כון למצרים הנפכין טארע דלא דלהון משעסין
 ומענין קות עשתה חסא דמוח ללדא לידעניט על חתי צמא דלח חתפסן
 שמה וצמיח לן אשתעיף לחתקדח וצמלח למחלחל וצמא כין למ
 חתמסר : **ראחסה** עשך עין אחת מחלחל . חתמחלחל
 כל עכין לן שהייתה ציבה לבס . למחלחל . בשוק החות
 חלפט . צמו על פט . וצמור רבים . בעל נמשך . עסך . וכן צמור
 טאק נפשו עפי . והנעל הוא חתי השדה זהו שאמא כוס הלח קעור
 שהיה לך כוס שכוללת . ועטף המטל מבוחר הוא למעשה . ויונתן
 קינם למחסת על כון עינח דכעשה למעבד לבן ימחחלחל למחלחל כון
 משעבוד כן למחלחל על כון ושיעל כון ענת צמור למרמי דכוח כון
 צמחחלחל יכון כעין דהויה חן צמארים : **ואעבור** עשך עב
 פוטיו עטף המטל ועטף המטל זהו שאמא
 כון חתים על חתה ומוח ומשה נודע להם ככוחה שהוקירו
 חותה ואמרו להם חית שקול עיטו השלכו וכליל אל חתמלאו

ואחך מהבוססת בדמיון .. מהנחלת במי הקלדה . והמטל שהיו
 מהבוססים במיט והוא החומר שהיו עשים ממנו הלבנים ולא היה
 לעקור עמלם ממנו ט המיד היו מביחים לעשות הלבנים יום עם
 ישבתו . במיד מיי . למקחו שהמותו מהתך כובד העבודה לא עם
 על זה המין והלכך נכנס העבודה תמיו והיכו כלמח הסדה מיי טלו
 תמי צוני פוקוס איהן כמו עליה ומורה בקר טלו והמות . שים קק טלו
 תשים . ומה סתל פעמים במיד מיי לחוק את לבב על תולד סתל
 מהנ המוקח לנבול הדברים לחוק העטן . נכונה זל פרסו הסתל
 למס הפסח ורס מילה נשאר ט סוכות רס שהי המדות האלה יטו מהנלות
 וינען תרנב ושאל נוסף קיים אבה הבון קדמי ואת לשתי למפרק בון
 אה נל קדמי אה אהן מעין טעבדכון ואממת במלח למנה ולעל אה
 עליכון ואממת לבון בס פסח אפרוק יתכון . : **רנב** . מכוח
 קוח למעלה . והרס ותנעל טלו שאל ויכנו ויעל במלח
 מלח ואחר מהס בבני המספר ואחר מהס בבני העף . והסאי בעה
 עדים . בזה בעת שאת האויה לעה עדים טערה שהניע זמנה
 לביות לחיים טלחוני לעדונה בהנשיעין עמים ופא עדי עדים הטוב
 והיפה טבעיים טלו מלך מטפס . כלמא הניע זמן ישל לצמח
 מלה נלה טלו שמה פקוד פקדה אהתם מעט מרס . ואדע אם זל
 פא עדי עדים עדי קנף טלו שפירט אחרו טחם נכניו ושערך טלח ואו
 הן סמט ערות קנעת קשחם והשער קנולח טלקנס העונה . ויתכן
 כעדי עדים דרך מטל על חקי קתונה ומשפטיה קנולח טחם טחם טעדי
 טלו טכ מדך מטל ט לעירחן קס לצאשך ועקים לענניו ויתך . ימלח
 טעל עמל מן קנעט וסאן לקורות על רוב קמיתח ועל מה קיחנה
 ואת ערוס ועמק . ערומה ונליה טנס קולעה . ואת ערוס ועמק . טס
 יתפוט נחמין סה טערוס ובעמק . ואחפסר טקס קחז ואל ערוס לשון
 זכ טון טה ואל מטל לעשת יסל ידע פעס לשון טקבה נכד קטסק
 ופעס לשון זכ נכד קעס . וזהו במלח מקומות בבני הנבואה טלח
 טלח על עשת יסל זכ ונקבה . ופא ערוס ועמק על דרך קמטליהן

במשמעו שהיו לכהנים בנינים פחותים נשבים ועבדים וקהל כלו ערו
עבדמים או יהיה דרך משל שהיו ערומים מלמדת אבות למדך יי
לעשות דקה ולשפא . וכן מדים נכונ ממש על התורה שבכתב ותורה
שבעל פה שהיו נכונות לתקם להם בלוחם מאלים . וכן יהיה משמע
שיר הטידים מדים קונה שבכתב ותורה שבעל פה כי שמו מה מדים ממש
מלמדים התינוק ומשמלם חוקו בתיים סק התורה מורה דרך החיים בזה
ובבא . וכן ופעך צלח משל לחידים טמא שפשו מדרך הדעה
לשנת מה קנבאו להם נפלים במלכים כי שמו שהשער סימן לעבה
שיצא מה קעיות לבנות בדרך המשל סימן לאותם שהיו קעט זה
אמנה שיצאו למלכותה כעה למלונה עונה עליה תחת הקעיות
ועליהם נחמד לך ואם פתחת את זקני ישראל וקטידיים והפוששים ממש
שערה לפיכך השער משל להם וכן משל שיר הטידים שעריך בעדי
קעיים משל על הטידים הטידים ועל הפוששים טמא . וחל
ואת ערום ועריה על דוכי סא שהיו באלים שנעלה וימרו כי
ולא חכו לממוע אלי איש אתה שקול עיטוק שליכו והיו ערומים מן
המלכה לעשות דקה ומשפט . ויועך קנז רבבה בלתי מקלה
יהיה בקן והקפתן וקויתן למשען ולשבטין וכעכר חבה בקן
הקעטא עין פוקק על הקנז למעז ארי אתן משתעבדן ולעין
ואעבור עלך וקה עק שדודים . שכלית למשה במנה
ועשה בלכותי חוקות ומנפתים באלים והלכותי .
כי שתדודים הנע שלחמת בעבונך בחרים עש שקול אתך
משם בדחוקה . ואחרים נע עלך . טאו ופישת עבך ע
אמנת כי נא אתה . כלול אמרת שתהיו לי לעם טאו שאלו ולקח
אתם לי לעם . ואם ערונך . שקיית ערום ועיה נשיתך אם
במשמעו נבנים כלו ששין או בדרך העונה שהנחת אתם וטמ
וטמלות שהלית לבם עד ששם כלם למלונה עונה ואין עון
ודב יעם טמ . ואם בעלך וקו שאלו לבן חלר לבט . שכל אטי
וקולתי אתם מהתקם סמלת מורים . אטי . שבעה ואחרי

הני אשיריה ליה כ' נמל עלי . ואשגך . העין כשוא ופרה
 ופרה . ואשגך מוש . קו' פתחה ואעבשה עטן מורה לעב
 ונלגהו ואעמר עטו ואמורהו : **ואיערך** עש . קנפ
 יועבן ותקייטה יתכון סתקון פגמי . אוחתא 5
 טתסן עליה קרין לחי אבגא יתקבכון עליה מטא ובקדושת
 שמייה טבה קרית יתכון : **וארתן** טכ . קנפ יועבן ויקפ
 אכין קריליס טטן ועמיקי . מעיל עלי כון אלך
 אן קריליס טטן סיטן : **ותעריו** זקבוסמף . ויקטת
 מטש טטן מהקן נהב . ויהשתבא ובעטן
 וטנמן ומטלעב טטן ורעט וטמחא וטתיקטן ועקריתן
 וקתפתן לתדא ואצחקן ועלמרתן נגל מלבוהו . טשי כ
 טמכסול נקח טט וקווד נכרוב כוספת . ותיפי . מלעילמטן
 פטעין לבן אשר טרטויפה והוא מוטו קקטות . ותלפח .
 למלמב . טתמלמ על עיס אחריס וזה טתקנע מלבוהבית
 דוד : **ויצא** טט טעיס טפך . זקיקה נמלבת דוד
 וטלמב . ט שלמהו . טלב נגל עטט קופי וקתד .
 נהדי אשר טמלתי עשך . למאר טזאת הקצחה הצולה
 טתקה ק נאלה קימליס בשרתני קיקה טתיה קתה את עיטה
 רטט ורט טכ קייתמלטיט אוקך עליה עיס לא נמך ועש
 יק : **ותבטחו** טפך ורטט על טמך . בטחת סלחח
 קצולה ועל טמך טיחלך טעיס וזשחחח .
 אהיס אחריס אקי קעמליס פלו טזני טמך יסרון ויבעט . וכל
 עטן זסרתהסז בטשתיסט היא היא עבדהש ואעבשה מלמב
 היא בטמפטי חזקות וסדך הקטמליס קל הוא לעטן קמלטיק
 לטי טמלק חזקה לטוב חלבה מטל הוא על כלמליט ט . וקטפטי
 חת קינותך על ששט פמוקלי טהוא מלח ינות מלחי ונשק
 חל וסרת קופס קיית ע טטפת חזקה על ששט על ט
 מויטיעבור עשך . לטי . לטיקה רוק נמסקך נמלחזש

קמוסקית לצל עלתה תפסיק באנשי עירך לא עבדו מפקדך
 עאלה עלה קעבים קענבים דרך עלתך . כן אתה לא קייר למספקת
 בעל חמת וסדקים סמספר עין קווארן יהודה . ואם ישבר
 מן קמים קרמוקים ניש נדו לא ייקה חסךך עב עתעשי אונה
 פוזק . קטיוקך . לשון רבים וזכות בזקן תיבוק וקדמים קינות
 ויועק קצב לעיק שלו לא סוף לא שר לעבד לך כן : ותרקחי
 דך חונק לשתק ביקה ולקדו נבנים נמים נמייע צעשן
 למשוך עב קוועס לבטש לביתה . ופי נלות עלמות . עוטה עלם
 ולקבצים כוועס זק על זה עב עתעשי מלקס סאות ואונה כמים
 קס מצעשעס עוטן זק מוזק שי ייקה מלחם יפה . והמלחם
 קמקעשם קלנים עקלנים יקחע מלקס עמכות לעוהת קעפס וזקו
 פירו עלמות בלא קעקלות וקעלמות עקס מלחם עוטס זק מוזק
 בע עב קעמים ונמלר קעמשים עמור ולבן אונקוב אכונע בים
 זקו עטן קמלענה ועטן קמטל עקיו עשים יעל נמות לעט בלא
 לעט פלעטק וסמלה לעט פלעטק זו ענה מלון נקבעתה ובעבודתך
 לא סאות ולמ ייקה . לא נאות סאות פלוק לעל חין עתדות
 לבא ולמ ייקה חרם אונחם עיעשק נמלקן לבוב . ויועק קצן לך
 כעשר ולמ כחוי : ותרקחי של קמחך מלקס ומעש
 לחכותקש עשין מלש נפך וזקב קמלחוקים עיש
 לבק ועעשים מלקס קלמלים פלו ענכע קעל ויקעקו שלקעב
 ארמלי קזקב אשר סזוטקס . אשר עתה לך פלו עמל וספך ה
 קדמתי לך וזקב עשו מבעל ומלק עמל צמלי זס קווא לעטן קמלח
 סך חיות עעוה קזכות לעל זסות לעב קמלחיים
 ותרקחי . לעטן קמלענה . יונק לומ וקעמים ע קוועס עקווע
 מלש חותס מלכזי . קמלקה לשתק בעעטק זלשו
 לעב חלק . ולעטן קמטל פירוס וקעמים על קלמלים ופני עמל
 וקמח כעטן עמל אשר עתה לך . וקעמח . קעוית עקמח עקן
 מלך לבן אשר . עעע לעקס עת סול וקח בלא יל קעמכ סאו אט

אט עתה למעשה . אט נמלתי לך כיון שעתה לך נמו שאלו
במעלמי . נס עתה עמי . כי לא פשיטן שהאלתיך : **ורחמי**
ועתה הו למעשה . אט עתה לך למעלה זהו פירו
האלתיך וזה עתה חונתם למעלה לך לך . והיו הקב
הנמלתי הקהל נחיד בבתחלה אלה פשוים . לביך ועתה הו
בחוק והיו למעשה . וכן לא במתחת למעלה ומלך שאלו נלמתי
הוא לך של פתח כולם למעלה ואחר כך פתח סולת נעמן ונע
והיו יונה ולמתי ועוט : **וידך** נאם ארש . **שזה** הק
לא הושי לבתישט אט **היו** עוש זהו שאלו ארש .
ויועך קינ ויהי במליה הקהל הוא בלתי אילן ארש . **ושל**
יושעשו לך אתה על יד פתח המן ועבדו מלכין לבשו . **אעפ**
ויהי ביום מתר ולא פסק וכן מפרש בעשר אף ששאלו על
מסכה ונ' ומלך לא מעת מפקס כה היה למעש מפקס ולא
מעשה אף נאם אט ויהי נאם ארש . היה קלחם ולא פסק מלמד :
ורקחו אט ילדתי לי . שנעשו צבתי ולי היו ואת לקחה חוץ
ממט ומתורת וזבת חונת פתח . למעלה . למעלה
חונת במולך למולך כמו שאלו למעלה את בעהם ואת בנותיהם באט
ובארש אט ילדתי לי מוי עבדתי למעלה חונת צעם כוהן מהם חונת
לען ואחר מלכה לכה קפרי סא לכה חונת אחר מלכו למולך מארש
לאת זה שהקלה למעלה קורה . ויועך קינ הפסוק כן איה חסד
לאת זה קדמי . עשה לי עמך חונת יתבך ויהי בעך כעתידין למ
למפק מנהון הילדה קודש קדמי . ועתה הון לבון קוסטבון לפולן
הזעירי הון קדמך מעתך . המעמ מלתי יתך . עתה בלתי יד
וקה בול אט המעמ לך מה שהכעשת אל תויתך שזבת חונת
אקס חונת לעמס ולה שכתות לקם ער שהכעשת עבך ובעיניך
שקולי וזבת חונת לקם . ולפי שקשה העבודה הזאת למעלה
עבדות חונת ער ואלו : **ותשחטו** חונת . אט בנ עמו
שאלו חונת ילדתי לי : **ואתבר** קעבדתיך

ונשם ליה עבודתך והתנודתך שעשית לה כעיסת לח זרחת את ימי
 שערך בלב חסדים עשיתו עמך בקיונק עבדו ועבד בל פשוט
 לבעלה לח זרחת בתוך בוד כנא למה חזק לח זרחת במי שערך
 מה שאת עתה למה נחמתי עמך כמי שערך והקרי את
 ומבואר הוא מהבוססת במלך הייה ולמה עליה חל במלך
 לשון רבים ומה חל במלך לשון יחיד והעטן אחר וכן שגרו
 כמי הקדק בלשון רבים העב במלך עקרה ונשיזכור אותה בשון
 רבים מפי שיש מקומות חלקים באשה שיואלה הם מהם והם
 הקדק והעטק והפרזודו נסיס מלואה דם שוטם זה מלואה וקווא
 אותה דם לשון יחיד עיה נבדק בוד המטק : **ויהו אחי**
 כל רשק ניהו פלו שהייה מלתה עבדו ועיה קהו
 אחי שעשית בל קדעה נשאת בעבדו וחוסר בל אחי אחי
 לך עמך פגמים ישלך למר עשך אחי טה פמרת עמך מוכר
 בפשיעתך ויועטן קדק מלך יהי במופך על של בעתך נביחאילר
 לך וזן עך על מחבת ווישך עכילא קבב : **והרבי** : הפסוק
 נפיש בעטן במלעת שוכות כ שבעו **אל**
 והרב והמלך חומל על המזבחות : **אל** **אל**
 במקום בית פלו ואל הארץ קדק **אל** בפירש
 כרסם בעת מלתך שיהיה נמי ונמאל לל עובר והתעביהת
 יפך יפך וקדק שהקלך שילא לך שם רעים כפך נהדי
 אשר עמתי עשך אתה קעבת אהתי ולא נצח בו במעשך קדעם
 אשר עשית והקדק יונת ואל היתך קדועתך וחפשי לבד
 והקעב פעל יונת לשלם פלול שיקעבו אותה אחים מרוב
 שהפקת עמך לל והפשיך את תשך לל עמך פסוק
 קדשם הוא מרדק הקדמיים ולפי שהמאסיה לונג אורכן
 ועטן המלטה הוא שומת עמך לל עמך שיסא עשך ועטן
 המסר קוח טקדת עמך לעבוד פליש שיספך לל עבד
 עשך היתנותך כעב פליש יול וקרי בוד : **והווי** חלבעמ

(Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off)

בני מצרים · פלו עש ושל צער · ארבע התשמיש יקרא צער · פלו רר
בשרו · או קחיתם בשירו · וכן אמר על מצרים צער חמורים צער
ובדין התשמיש החות הנשים לגיל צער · והרנן יונן למסכנו צער
ולעטן המושל כוזה לול החיות החזה צולק לתועבת מצרים ·
התינתן לשון יחיד · והנה נתינת י' עשך לשפך פועשך
ואצעהך חק יצחק · שנתה לך סלת נשמן ורכש נישת
אוהו ולקחתי אוהו ממך · בפש שושותך ציון · פלו אל התקט בפש
צי · כוצק מל שריון עקמק מל שריון לצוות וקס היו שושות קיסל
מוקדם שהם כלקמים ולחמו בהם עד שקס דוד והטעם · ביות
הקצמו בפש פלשה · הקבלות מלכך זמק אכלו קן שקן
שושותך נבלות מלכך שקיח דרך זמק · ויועקן קנן לו עשך
קלחית נביי אהטעו ואה לא רבב מאחך דעלחמין · ותוני
אלבג אשור · עס בג אשור · מבלתי שבעך · שס נפלי
מבלתי · אמר לא שבעת כתי עבות מלעים הקדום אלך עד שזנית
עס בג אשור קיחוקים מלך הקלחית נבלתי עבותם · והנשם והנש
עמם · ויועקן קנן מבלתי שבעך מלח ידעת אוהיח · והנשם
עס לא שבעת ואף לא ידעת קיובא · והרבי את קיובתך ·
עס זה לשון יחיד · אלחין טען פלח · יס מלחשים פלח
מלחן טען ואינו רבון פלח השמוט קיח הקך שמוט מלתי אר
ולמר השמוט ועד מל סוק למר טען קיח למר מלחך לא
פירושו מלח טען · אלחין טען · פועשה אלח טען · למר
כתי עבות אלח טען מהיו עושים הכעעם אסר קוחס יי מלחך
פועשיהם ועשיהם והיחית את קיובתך פלח שכתוב פלשה
מלח אסר עשו המלח אסר פלח ופי אלחין דמית פלחין אלחין
טען פלחין אלח טען · וכשחלק דול למר אלחין טען פלחין
הכתי קיובתך דמית אלח טען ולחין טען פלחין פלחין טען
מלחין מלחין · ונש כזאת לא טענת סך פלחין לא טענת והנשם יועקן
ואחנית קיובתך למלחין למלחין טען למלחין טען

בלוגה הברנלוגה וקלחו אותה שוטח וינעך קרן אני פלו אהרן
 והשחל. בקמץ חנה קחית ועטן חפסוקים קאלע שב פיסטוהו
 ויהי בן אחרך לחזונה בוא עם קדוש עמו שבך קפך מן הנשים
 שהיו עבדו חזק הזה בן אחרך לח יקיה טינותך ופי לחזונה לח
 עשה ולא יעשה מעשה קזכות טינותך והוא שלא טע פועל מלדע
 והכין יונ והוקבך שני עשה חסם מן מה שחך במעשהך ובהלא לח
 קנה די עשת טהר ובהקטך לח וחז לח אהרן לך והוקב טינותי.
 וקיה להקך. אמר ותה. לעטן זכ קמו טכביו טמה פעמים פי טע
 כיט הכנסה פעם לעטן זכ ופעם לעטן עקב: **לכך** מבוחר
 קנא: **האמר** חרטי. יען השקך נחשקך. פי החתין
 ופאלדו חריו ותפלה עדיקך הוא על עטן בלטה
 שוקר פי עטן השקך טעטן ותפלה פי חכר הנשקך ינלה ושחך
 ועטן נחשקך כעטן עדיקך פי חתנית האשה היא העדוק. ועטן
 חתניתך פלווחתה נחשקה. וכן כדב. בנות נחשתי על הבור פיו
 חתניתו. ועטן זה המושל פי כנלה מעשיה קדעים לעט העמים כקמך
 ענש נדב על מעשיה קדעים ובעטן זה חמל קושע חנלה חת נבלטה
 לעט מלחמה. מלחמה. קס שהיתה מלחמה להם לעבוד עט על.
 טמקס. ובמלי בטך נבך פי חזונה החמל קבלת ענש מדה כיט מל
 חנה לח חמלה על חמלי בטך שזכחת להם נס חט לח חמלה על דמך
 והבחת עטן חח יוק מלח נקס בהת. אשר עתה להם. לעט טע
לכך אשר עבדת עליהם. טמו יעבד עליו שית. עטן הקנחה
 והקנשר. על טל אשר שעה פלו עם וכן ייסחו החנשים
 על הנשים פלול העט מקב חותם קנים שחקה עם חותם שעה
 וכלם ייסחו עטן מחטב להחשב חרך וזהו נמי קערה ולחונה על
 על דק משה: **ושפטיה** משה. ינא חנה ושופכות
 פי שיש עליהם עט משה. פי חמלה קמל חנה פעמים היא שופכת דם
 פי יבואו חלה טע חותם ויהקוא עו זה עם זה עליה ויקדט עם זה

לא עבדו יעם אהים אחרים : והנחתני אחר עבודתך מאד
 והחכמתני אדך הנה לבקחתי
 ושמרתני ואיני לך עבד קשה ונעם פני עבדך מאד עבודת אהים אחרים
 ויען כל זה שעשית לך בעבוד שלח ונתת להם חסדים שעשית עליך
 במי עשרך נאמתיך עיני ועיני ויהי וקטנת והתעבתי חותי
 בעבודת אהים אחרים והנני זה לבדו פועל ואלו מן הקל ונתת
 כבוד כבוד יתיר במוך ויש אש הא דרך נחש נתת את עשית
 את כל הקו עבדות הא ונש אש כולם הנה חיות שנתת לך נאמתי
 ולקחתי מקמתי מאד הא כמו הנה וכן הא לבד זרע ולא עשיתי
 הויל יתיר בעת ובעפשינו זה וכל ולא עשית את הזמנה על כ
 תעבדותך בעד שהיית הקו עבדות ואש הייתי מעיד בך חס חוס
 לשונך מדרכך הדיעה ולא עשית המה עבד שהיה עליך לעשות כל
 לא נתת אל לבך איך לעשה הדיעה הזאת ומעמתי לבאים
 שהתחמת מלכת עבדים ונתן לך אהן נחמה ועשה לך עובדות ונתן
 חסדים כל זה לא נתת אל לבך ועל מדך הזה הדיעה יונתן ולא עבד
 לך עשה למתב מלך הדיעה : הנה כל המושל עשן משל
 ומלכה המושל שאומרים בני אדם נחמה בנה במעשה
 האם עשה הבת עשך יאמרו זה המושל והאם הוא על דרך משל אהן
 נשן והבת היא עשת יעם והעשה תקרא בת נשן בת ידועה בת
 אדום והנה את עשית במעשה אהן נשן והנה ימוסול של המושל עשך
 נחמה בנה נחמה קהא רפה בנה הא במפיק ומאמין הא רפה
 שמה מפיק נחמה זאת והחמלה נחמה למן קיום הוסדה לאחיתה
 קשבת והדומים להם ונא הדיעה קודם הדיעה נמו יסנו עש אחד
 ותכארו את קודם והדומים להם ונא בא הדיעה עם שני לעפן המלון
בתאמר את שדומה לה במעשה ועד שיאמרו עשך בתאמר
 היא ועל שפעלה היא אישה ונבה נשן שסתי נאשר
 קאה את קני אשר לפעם והנעול והקיא עטן אחד ואישה ובעת
 משל על המלך ועל העם דרך פועל על דרך כלל העם היא הקשמה

שמה אל העוקט לבב העגס. שבעת שם הנחר נבלם שפלת קומה
ועשה היה לה אל נשלת העקט. ותבנה. שמו ותבנה לא
בזמן לזון המלכת מופט מלת העשינה חויה מרכן נס טא זונ טאו
הבאנה ותבנה ואל ותבנה לשון רבות על פדוס ובנותיה
שזע ויהיה קפי ואסיר זהבנות וואת בהשחתה. ופיוט לאשר
לאיתי לאשר נחלק שט מעפמס כן. חו פיוט לאשר לאיתי טאו
שאל בפדוס חללה על ואחזה. ותכון ט פיוט ותבנה ואפיר
חוקן על פדוס ט זע פדוס בפע אחר שזע חוקה נבל עפ שמו
וכן פיע אחר זה שומרון ואמר: **וישומרון** מהנה: מ
משמרון ובנותיה: ותצק את
רובה על עבדותך חושב אותך צדקות נכד מעשיך הדעם
כאחת שמת אותך צדקות נכד מעשיך הדעם כאחת שמת אותך
צדקות. אחותך. טע לשון יחידה וקה אחותך לשון רבות קטן
על שמרון והקדו על שמרון ופדוס. עשיתי טעו בוד יתיה:
נסאת אשר פלגת לאחותך פי שמרון חמ קודם שחמה
היית שופעת חנה ומחייבת חנה על נשע
שמו שאל חטק מלך יהודה ליכעם מלך ישראל ועלם על זהב
זע ואחכני יי אהינן לא שבנוהו וע ט שומרים אחכני את משל
את משמרת יי אהינו ואחס עבדת חוהו וע וכך אחרכ על מלכ
יהודה היו שוכים כוב עד אחו. וחוקיקו הינע מלך שקדע אחו את
מלעעה ואיך קו דעם נעבי ט לבד מאשיקו חס כן חוהי לך
שקנמלי. חוהיתך אשר התעבת מהן הצק עה מלך פ שעה ק
צדקות מלך ואל לחותך לשון יחידה על שמרון ואחרכ חמ
מהן ואל הצק ע ואל לחותך לשון כס חמ כן על בנות שומרון
חו פדוס עפ שמרון. אחותך לא נבני הקבות לב טח נבני חז
הזבים נכ וקפלא יי את מכונך והדומים לקס ופי שחי נמך ענן
טב טאו שחתי עלך חוסה ותנ יונ קבל את כענתך. נצק ק
מקוד בתוספת קו: **וישבת** את עבדתהן נלם כזה הפסוק

שנת עקוב וקח בון וכמודק שמהקן שסוף נהן וקח נחוק
 וכיר : כעשה מלב מורטבת מן יחידה וכבוה ע לוחיה יחל
 נחיה ולכות בנכן ונחנהק ועעם הקרבה ע נחנה יוט
 למ נהן עסת עמרון פקס עחמד וכונן עמרון ענה עזה חמר
 בנכן וסמק זה קטובה למישן נכרים עחומר עעמדות
 הנמלות נב עבדו והע סכנס קיוס עדין נה ענה נמו עה יתה
 ולא עב נה יטוב עדין : **למען** עחמד חונן : לפי עחה
 קרעת מקס יחלן עחה כך כח עעו כחו ע
 קעמי חונן בעתך קנינה מדעס : **ואחיורתך** כסמן
 נכני חוסס עב נה סימן כנני קטבות וכן נה
 טוב עתך עעס קח טוטס קעכן נה עעס קטובה נחמד קוא
 נמו עתבינה קעבה ות ענה קענה ות ענינה : **ורא**
 קינה עמועה נפך סוס נמוך : לא זסת כפך קעמוע
 עעמעת מהפכת סכנס מנע עענחו ואת סוס נמוך לא זסת
 נפך עמועה סכנס נמוך אמרס חמד לטכו סוף קעמן עב לא
 עננה עקח סכנס נה ענה נענה מנע עונה : נמוך עסון נכנס
 ע עכנס נכנס ענחו יחנה כעת עמרה : **בטרכ** קעדישן
 לא עבת עכך עוסה בענס ענינה עעק עעמי חון
 זהו עחמו עמו עת חופת צות חנס ע בעתה קי נמנה יעת
 יחנה עמו עעתי ויתקו יי עמך ויכנה יי עכו מלמן עכך
 עולה ויסחו עמסק : וס עסכותיק צות עעטוס קעענור
 חנה מסכ : וכן עעענס כוזו וטבו עני חנה עקחו עחקס
 עמו ענתו ופעעיס פמנו עערי קעענה נה עב עקחה וי עננה
 סה עעמט ואת קיען ואת קעצנות ואת עוכו וכנותיק ואת קמנה
 וכנותיק ואת עמו ואת ענותיק יי עבו עס : קעענור : עען כזה
 נקאך נה כח וקא עאן : **את** זמך : את נשאותס ענות
 חנה וקעב ענעם : **ניסח** חמר חנע יי ע
 ועעיק חנה נה ועעית קי קענן עחה עמלת מק

מה שעשית לך . אשר בנית חלה לכהן נמו שנתו לעבך צבית .
 אקיד ובחלתו ומה סיפ הוא שנת צבית עולם ונחמה לך את חבתינו
 . את קבית ט חקני . ונחמה לכו ולבטו עד עולם לעשות את פלצה ה
 התורה הזאת : **וזכרתי** את חבתי חוקך במי עמידך את חבתי
 חבל את חזקני עור ולתאפידין הוא חבתי עדה ל
 חקך במי עמידך והוא מעמד הדסיט חמה עהיו יטט במתיס
 עד שבאו לכן נקחוימי עשה . והקיומתי לך ביה עולם נמו ט
 שקבלת חוקי עד עולם נמו שנתב לכו ולבטו עד עולם כן חקיומי
 עוד ביה עולם שלא יהיה לך חסד וזה יהיה חסד עהקבי עשך
 וזה שבי את חוקך והקלגוי מלחם : **וזכרתי** את חוקך בקחוקך
 וזה יהיה כחתי יסח מלח נלתי הזה ואת קקתי ה
 הנבולת עם קקענות החתיק ט המלכות קהיה להודה נמו שאל
 ועשיתם לען אחד . והנבולת שמתן ובנותה שהיא מלכות
 חפס והקענות בטמן ושמשן שהיה חלקם בתוך נחלת בטיהוס
 ונתתי חתקן לך לבנות ולח מבחוקך חן חותן שאיטן ולביתך
 ומתחוקך טון סדום ובנותה יהיו לך לבנות נחשבת טעם קפנות
 לך ונתתי יקד יהיו . וינחך ואת לח עבדת ית חותה לבעתי יהיה
 יהיה פירוש ולח מבחוקך מה שאעשה עמך לח מלכות שהיה לך
 שקימלת חותי ט לח עשית את טעם קהיה ולח קימלת את חבתי
 לח לעעט חעשה ובעת לח מבחוקך לח מפעירמוטה שלך . לח
 נתתם לח עהקס חכך נחית טן קבתיס : **והקיומתי** חתי את
 בחתי חתך זה חקך כדנש ועשעלה חוקך :
למען חוטי ובעת . נעשט חקיס את נחית חקך חוטי שחתי לח
 קימלת חותי לך ניהקלך בעת טה . ולח יהיה לך פתחון
 פה מפת נחוקך ט עד חותה עתה יהיה לך פתחון פה בחוקך הנלתי
 מפת נחוקך טסלת טן קעיס ויהיה לך טה פתחון פה שהיית
 חומלת חס מעחכו קטין עשטו מאח עד שחכבה תקנותיו לחוק
 הנלתי ונחקיומי לך בתי ונכפח לך לח אשר עשית לח יהיה לך

עצמי ריבם נקראו . נקודת כן בטה המלוכה בעם נצול קצם
הוא מלקי קוח יאע היטקות והוא מנעל לתיסין ועני כך היה מלק
כי כן שלנה עזרה טעה היה במלכו ונדוד עז קעה חוקו מלכו
מולכותו . ויטאקו אלמאך טען . ארן סוחר והוא לכך נלגה פל
כשירי נועם . וכן טען בידו לאזע מרמא . כעשה נקבא ארן
סוחרה . ונבא היקה עני נדלגה סוחרים בה מלך הארן נקבא ארן
עם מולכות קפארת ציון נשחם . ונבוכד עז הכח ארתי קויסין
בבל עם נשיו ושריו ויונתן הנריס כן יתחם טעשתיה נסיכ ואוסע
לארעא נבעלא מופלטה לארעא נכעען על לא יעלן בה בתיסם
טקחיק קצין שויה . דועה לנא נבעלא מופלטה שחיינע עובדת
וינתנת טוס מלם טעום מלקי אחר אבא היו עובדים אונתה וינתנס
בה מאם מלעטם אחרים וכן היקה ארן כעען טוס נא יעם אלה כ
היתה ארן שוק טת ולת הייתה עובדת לטום מלקי אחר לטיק דמא
נבא ארן טען . ארן אחר טעאנו יעם ארן טען היקה ינתנת מאם
נעבדת מלעטם אחרים בסוס מאחרים . ויקח מזרע הארן
או מנעל נדקיהו עהיה מזרע המלוכה נלגה טעא קמלק
מעם אחר יעלא היה ידע מעטא הארן טורע זרע נבי . נאך טעא
יעלא בה חוקו זרע פ חין מעטא הארן היה טעאום בה אונת עטב
אונתו חילן כן נבוע עז מזרע הארן קמלק בה מלקי עהיה ראו
טעלא ויעעק פה קבואה חס היה קולך בדרך טעב . ונקו טעאר
ויקעו נערה זרע . נערה קראו לערע ומעטא מלק טורע ארס בו .
כן ירוטלב לאזיה לביות בה אנשים טובים אנשי אמת עובדי הא וקפם
הוא נבי . מן הארן עלו טעא אהי נבי הארן נחמ נלמ קקיא ארס
ארק הארן נאער קאה ארתי אער לבעטם . קח על מים ריבם . קח
פעל עבר פעל לקח וקח קמון נע ארתי טאך וחתייו אונת כן לנ
למא טע טינו וטן קח ארתי קעים ונולעו טעא טנו . ופירוטו לקחו
על מים ריבם נלמ טעלקח מזרע הארן לקחו זרע עהיה ראו נעלא
מארה ט על מים ריבם קערה אער נעניעם נלמ נלקוח היה עקיו

צדקיהו שהיה מלשח את רעהו סמוך קטוע על מים רבים והרץ יונת
 נצביה על מליץ סניאין נצביה נאש טרנע ויגע ועב. נצביה
 שמו. פתעו רבתי זל. שהווא מליץ מומיט העגבה הפחות נכח פגשו
 הנתקב את עשיתיו חוקים כערכה קנצלה עי. מים רבים והס שמוט
 עלמס נצביה קנצלה סין הקרים. ולבטיקס פי שמו עס יעס
 עלמו. ויונת נצב טביה שנייה רונז גמז חעב שפיקחו זרעו וזיש
 יס חותו כנפן נאנשה נעול ט בעהקה נצביה ט קחנפן הטעע ט
 יעלח וינצל בעהקה נמו קנפן הנאנשה: **ויצבה** טע
 עמלד צדקיהו קנצח נמלעטיו נמלדנו קיה
 קדומה נענה החמי שית למלכו ט נענה קדס עית למלכו קל
 אל נב טמו שבתו כסוף יתליהו והלך להקניט פט המלך ומלך
 נב נעק למלכו הטעטו על המלטים חטכ סככותו והס מלך חזו
 ומלך מואב ומלך בני עמון ומלך ס ומלך צידון ט נעב טע
 יתליקו ט חלה המלטים עטחו למלכס אל צדקיהו ועס פדע ט
 העטן. ופיוט וילמח הודע שזרע נמח ויהי טבן סודחת נמו
 תחת העדה היה קודע לנפן יתרה ונצפה והנה המלכו קמטי
 לנפן ולמלכו טמו טקה מנחמה לטי שנצבלה המלכות מוע
 עמך מנשה כמנחמה היה דומה למזו שהווא נבוק מנחמה עט
 והנפן היה דקק ומדו פגמט מנחמה עטס. טפלת קומה. חעב
 ענת מלך נב נצפה טעדיהו נלה עיהיה טפנ ושחיתתה עלו
 כמו שחמ נפיוטס המעט עדות מלמטה טפנה. לכתות רשותו
 חלו. ט קנפן טקה טפלת קומה לחונכו ויעט לשונתו טקה
 העטפס א פונית חל קנפן כן נלה נבוס ט שיעבדו צדקיהו
 ויפנה חטו כעס טדון. ועדסיו החטט יהו טמ יפעטו טנע
 קנפן טמחוק א תיהו תמתה נפן כמקומו למחוק חטו וקלטו
 הס מוט למח ונעבדה והס טעיס הס מוט למענה וכעבור
 שיהקיים זה טדע עמו נחת וקטטש באקיס. ועט נפן טפון
 זע ועבנה וכרוב הוא טעון נקבה וכעטן זע נמלח נס טפן

צדקיהו
 נצביה
 פתעו רבתי
 שהווא מליץ
 מומיט העגבה
 הפחות נכח
 פגשו
 הנתקב את
 עשיתיו חוקים
 כערכה קנצלה
 עי. מים רבים
 והס שמוט
 עלמס נצביה
 קנצלה סין
 הקרים. ולבטיקס
 פי שמו עס יעס
 עלמו. ויונת
 נצב טביה
 שנייה רונז
 גמז חעב
 שפיקחו זרעו
 וזיש
 יס חותו
 כנפן נאנשה
 נעול ט בעהקה
 נצביה ט קחנפן
 הטעע ט
 יעלח וינצל
 בעהקה נמו
 קנפן הנאנשה:

נפץ בוקק ימס . וילקע מלמכו פקושת שדה . והנה לעין אמת
כמו והיה לתיס . והעעבדים והשנה פארות . לאט קודם לזה
פזיס קס קנסיס . והפארות קס קענפיס היו צמיס מאס . ט עקו
היתה מלמשה על סמכותו והמלמס נעלמשים אליו כל זמן ש
שעמר בשבועת . ולא זכר פה . לפי שמה טר קימו בגו ט נשחמו
וירדו נערי אחד . זומלעט למלך מלמס נאנעפ שדה הקוף לג
לשעתו לא קיקעטו החסון ולא חידו בתקוף ובקל
כמו החסון . וקעה קנץ הזאת . נענה עתיה עשו . נענה
חספה . קטר מכנופיש ברנה חותכו זל . עקיו קלה מלכות
על מלך מלמס נלצונוטו שמהקט . ששמה ט שנחד ונעברו
לה שקנה חונה מערועת מלמעה לעזרו בעמו ובחיל קצור
מלמלך נבל זהו מערועת מלמעה למלך נבל שנענה עשה
לה עמעת לה שקנה דק חותק עמעת כלמט שנה ט מלמעה
לה עמיר מלכותו נעבר וצקיו בקט מלמלך מלמס שישר ק
צדק שקה עזר חותו ומלמחותו נכוס עכ שקמלכו : אל
שדה טוב חלמס פזיס . נמועל אמר למה קו נעך
לעשות זה והלא היה צקיו בטוב ובכבוד עס נכוס
עכ והיה מלמס עמלו להיות מלך אחר נעלעט למה מלכו נעב
על שכועתו חולמ עשה ק היה עשה עקו נכוס פה שיהקמו
לנשם : **אמר** זה אמר אדניי קלמט נעליקה . קלמט חת
שנעיק קקה . הנער החסון והוא נכוס עכ יעק
ויעקוד עתיה וקס מלמט מלכות עקיו שעקד חותה מלמ
ואת שיה קוסס . יסיה עמו ויקנץ לני . וינע עין טקץ קחי
מלמקומו יינע מלמטו ט בע עקיו טון שמה ינע ופסק זכס פל
היו לקס נעס והמלמט שנה לבני קו יכין . ליעופי עמחה קינע .
קינע ענה זית עוף זית . וכן ליעופי עמחה יינע . וקעה קכס
קנץ טון שיעמו פחה ועליה קינע קנץ היא נכס ט עקיו
מלמט נעלוטו ינע ופסק זכס . נעופי עמחה . קס עתיה ק

הסעה יקודה שעתה סוף כל נלא ברוע נזולה וכעם כ
 נלא יעל מידו ברוע נזולה של פיעה שחשב לקבלו מידו ולא
 בעם כ לא ינוט לקבלו מידו למשאות אונתה משרשיה נאמר
 מלק כל לעיית קוצן הזאת ולעקדה משרשיה למ יועי פיע
 ולא יעל למשאות עם נלקוס מקור נכן נלבמשע אתה למחנות
 נמו לקסיע. ניונת קוצן ולא נלמדיין סנאן נבעס פניא יתון
 למעקר יהה משרשקה. כוזה למל לא יצעק מלק כל למ כוז
 נזמה וכעם כ לעקור קוצן הזאת משרשיה ט פלעא שישקה
 אונתה ט נבנע על חעם שבו הוא נלמילו יחעם למ עלרעס
 נבנע על כלילי קלמיר ס ארט ימילי קמטר משענה קתעי שרה
 למקיקו עדענה מתה עעקה נסן קר קלק למ נבנע על ככלה
 נאן חמלה נקעמ מקצת תיע סרושעם נענזרחין כחעס נעמו
 ירושעם קתילק נעמר עם נלקחו צקיהו נהעלגו חמלק כל
 ככלה : **והנה** שתולה קתעם. נהנה מעבה שהיא שתול
 על העקד ט צקיהו למ כעק למת חלק טאס כלוט
 עקיק חומר ימליקו קעם ט חעכ עליו קעק קעיר ט דקטאס
 חתעם נאך קתעם ס תעם ארך קיה חושב צקיהו שימלמיל
 קטאס והח כזה נקעם חעם נקעם בית. הלח כענה כוח הקדס
 קיכעיכס. חמלי מלק כל לעוח הקדס ט בב למזחיר צטער
 למחן יעם ועד כוח הקדס קח חמלה קיח חמלה נליכעק. וכן
 חמל כוח הקדס הוט כחק. נחמל יח כוח קדס כוח יי למח
 עלה ניכוט מקורו ונ קעביעם. חלקור החמרון ויכא כן לחוק
 קעעמה כלוניסן כוך חקעם. על עדונה עלמה קעם. פלקס
 שהיה מקנה טיסקה אונתה מלק מדיס : **ויהי אמר**
 נח חמל למ שיחמר פקס פיינוט קלעם
 חקמלמ זה יהויסן נמו שפיעין : **ויקח** מזרע קמלמכ.
 זה צקיהו כע שפיעין. נח תחיל. חמקן לקח מלעם
 חמלה נקעית לקח עג חילי החן נקס קערים למ יונת כדו קעיוט

מלק כל לעיית קוצן הזאת ולעקדה משרשיה למ יועי פיע
 ולא יעל למשאות עם נלקוס מקור נכן נלבמשע אתה למחנות
 נמו לקסיע. ניונת קוצן ולא נלמדיין סנאן נבעס פניא יתון
 למעקר יהה משרשקה. כוזה למל לא יצעק מלק כל למ כוז
 נזמה וכעם כ לעקור קוצן הזאת משרשיה ט פלעא שישקה
 אונתה ט נבנע על חעם שבו הוא נלמילו יחעם למ עלרעס
 נבנע על כלילי קלמיר ס ארט ימילי קמטר משענה קתעי שרה
 למקיקו עדענה מתה עעקה נסן קר קלק למ נבנע על ככלה
 נאן חמלה נקעמ מקצת תיע סרושעם נענזרחין כחעס נעמו
 ירושעם קתילק נעמר עם נלקחו צקיהו נהעלגו חמלק כל
 ככלה : **והנה** שתולה קתעם. נהנה מעבה שהיא שתול
 על העקד ט צקיהו למ כעק למת חלק טאס כלוט
 עקיק חומר ימליקו קעם ט חעכ עליו קעק קעיר ט דקטאס
 חתעם נאך קתעם ס תעם ארך קיה חושב צקיהו שימלמיל
 קטאס והח כזה נקעם חעם נקעם בית. הלח כענה כוח הקדס
 קיכעיכס. חמלי מלק כל לעוח הקדס ט בב למזחיר צטער
 למחן יעם ועד כוח הקדס קח חמלה קיח חמלה נליכעק. וכן
 חמל כוח הקדס הוט כחק. נחמל יח כוח קדס כוח יי למח
 עלה ניכוט מקורו ונ קעביעם. חלקור החמרון ויכא כן לחוק
 קעעמה כלוניסן כוך חקעם. על עדונה עלמה קעם. פלקס
 שהיה מקנה טיסקה אונתה מלק מדיס : **ויהי אמר**
 נח חמל למ שיחמר פקס פיינוט קלעם
 חקמלמ זה יהויסן נמו שפיעין : **ויקח** מזרע קמלמכ.
 זה צקיהו כע שפיעין. נח תחיל. חמקן לקח מלעם
 חמלה נקעית לקח עג חילי החן נקס קערים למ יונת כדו קעיוט

שלא ימרו בו ושיהיה נבע אלו ושלא יתעצא ויהאזה עליו .
 לשמור את בתי לעמדה . לעמוד בה נבחה : **וימרר**
 בן ונמלא בהמיהק : **חיאני** חס לא לשון
 שבועה וכן חס לא בתיס . נביס . חס לא שאמר דמיהק .
ורא בחיל גדול יעשה אזהר . יעשה עמו . כלול לחי שרכן פוש
 בחיל גדול כמו שהקנה עמו נלחמה נשפחס מלך
 נבל על ירושלב נשפך סוללה ונביות דיק . נשישפט סוללה
 ניכין דיק לכבוד העיר . לקטית נפשות רבות שהרנ בעיר נעלמ
 נל זה לא ערו פיעה . סוללה ודיק נבי פישום בתחלת הקספר
 מעם אזהר למלך נבי חס לא . יעשה עמו פיעה מלחמה :
ונה והנה עין ינו . פ שנינת היר הוא קיום אהבה ושלום
 נמו עכאין שאל יהוא ש הושב קנה את יד : **לבן**
 חס לא . לשון שבועה כמו שכתבנו . אלת . פ סאה
 קטס עי . ובהר . פ נמלי עת אזהר ניה . ונתנו נחשו . אזהר
 השן את נין נחשו כמו אשיב לו נמוטו אונא נחשו על ערוך
 עיטו : **ופרשתי** שאין נבב קטלים לדון אחיו ולא
 נבדע מערה היתה מביק עקי הוש
 ערבות יחיו ונחל לדרך קמעה והנה זמן צב וכנ עמו שכתבו
 למעלה נבדעת עשה לך של עליה . ונשפעה אהנס . פ נבלא
 היה אזהר שם **עב** וכא חש נשפט ומתקטע עמו פ נבלא אזהר
 מעל פ נחה לך קטה קוזית והוא יהודה בזה . וינתן קרן ואהרשע
 מויתק קרן . מעט חקר ביק קטמוט עמו הנאלא ביה וקדומים
 ל : **ואת** מסחו . נקבם א יול ונלוהו נכס והוא קוזר
 נעשין קבוחים עמו אונ בלעדי . נבלא נפיו .
 נל חיילו עמו שפישין למעלה . נמכ יטל . אזהר שישיעם
 קנזחם . והנעאחם עמו שיעם . לב רוח יתשו . יהו מטרזחם
 לב פיה . פישו ולבטן נפעל עטן פוזר וק כעטן זה מן קטב
 פ נחנבע רוחו קשמים . פישתי אהנס . פ חעיה דברי . קש

קדשוט קיימתי מהק עבדתי ט אט הווא יי קאוולר שטיה צור
 ומקיים: **טהאמר** אדטי יי ולקחתי אט מצלתי הארז
 קרמק ועתי **מאונתה צלתי הארז שעק עפה וקוט**
 גהוסדה מאקומה ענד אקח למטה נלח טאוטה לקיחה שלקתה
 מאך בבל פלו שאח ויקח צלתי הארז ט הווא לקחה להסיכה
 ולבגלה אכל אט אקחמה למקום קנלות ונתתי אותה במקומה
 זהו שאח ועתי **מלאט ינקוהו אקמוה** ומלי הווא לאט ינקו
 ינקוהו הווא יהויטן פלו שפטיטן למעלה ומאלינו אקמוה עקויד
 למעש פלקומו זהו שאח וטקלתי אט **נשאק עפיו מלקומו וטקו**
 טס למנוכהו אקמפיו ט למנוע אותה במצו אקמפיו וקדקו
 זרונבלבן שאחא בן יהויטן **על הד נבוק וקמל** פועלמן קל
 טרש קקר דומה לתי והוא קר צון קמל אמוטוניט בענו
ברר מרוס יטט **מרוס אקן יטט** ט יכונעם נבוקה מע
 אקן יטט ואקן יטט נבוקה מע הארצה **ויוטק קרש**
 בענד קורעא לאקן יטט **אשהליו** קתינו בקמק חנה לתכחית
 קקחקה **ועשקה פרי** ובשקיקו למזכ פרי ט מלח נטו טאוטט
 טסככיו **וקיה לארז אדיר פלו שהיה מתחלה ארז טלו שאמר**
 צלתי הארז למנו שאח על צקיקו **ושכיו קתיו** יטט יטט
 בצלו **קשכונה דנשקיון ליון קשמש שנעלה** ופ קשעה קשמי
 נקס מטט קטט טטטו בצל זרוב **וודען** טעשקה
 פטי שהמשיל מלבוק סתוד למזו קמטי **מלע האמות**
 למזו עט קשקה ויכע ט אט קשפתי ען נבוק זה מאך נבל **ה**
 הנבוקי ען טפל זה מאך יקודה והווא זרוב **וכן הונשתי ען לה**
 והפיתתי ען יכט מטט נסך עליהם **ויש מפרשי** ען נבוק וען לה
 זה צקיקו **ען טפל וען יכט זה יהויטן** טקיקו גמתי טפל והנשקו
 קא טהוטמו אויל מכוך מסתקמל וטק טמו מלעל טפח ה
 קמלמס אשר חתי וקיה ען יכט קמל היו למעס כנלותו ואחרין היו
 למעס נסתקמל אסיר וטאחיה קנה טבען לה **ויש מפרשי**

יך

קדשוט קיימתי מהק עבדתי ט אט הווא יי קאוולר שטיה צור
 ומקיים: **טהאמר** אדטי יי ולקחתי אט מצלתי הארז
 קרמק ועתי **מאונתה צלתי הארז שעק עפה וקוט**
 גהוסדה מאקומה ענד אקח למטה נלח טאוטה לקיחה שלקתה
 מאך בבל פלו שאח ויקח צלתי הארז ט הווא לקחה להסיכה
 ולבגלה אכל אט אקחמה למקום קנלות ונתתי אותה במקומה
 זהו שאח ועתי **מלאט ינקוהו אקמוה** ומלי הווא לאט ינקו
 ינקוהו הווא יהויטן פלו שפטיטן למעלה ומאלינו אקמוה עקויד
 למעש פלקומו זהו שאח וטקלתי אט **נשאק עפיו מלקומו וטקו**
 טס למנוכהו אקמפיו ט למנוע אותה במצו אקמפיו וקדקו
 זרונבלבן שאחא בן יהויטן **על הד נבוק וקמל** פועלמן קל
 טרש קקר דומה לתי והוא קר צון קמל אמוטוניט בענו
ברר מרוס יטט **מרוס אקן יטט** ט יכונעם נבוקה מע
 אקן יטט ואקן יטט נבוקה מע הארצה **ויוטק קרש**
 בענד קורעא לאקן יטט **אשהליו** קתינו בקמק חנה לתכחית
 קקחקה **ועשקה פרי** ובשקיקו למזכ פרי ט מלח נטו טאוטט
 טסככיו **וקיה לארז אדיר פלו שהיה מתחלה ארז טלו שאמר**
 צלתי הארז למנו שאח על צקיקו **ושכיו קתיו** יטט יטט
 בצלו **קשכונה דנשקיון ליון קשמש שנעלה** ופ קשעה קשמי
 נקס מטט קטט טטטו בצל זרוב **וודען** טעשקה
 פטי שהמשיל מלבוק סתוד למזו קמטי **מלע האמות**
 למזו עט קשקה ויכע ט אט קשפתי ען נבוק זה מאך נבל **ה**
 הנבוקי ען טפל זה מאך יקודה והווא זרוב **וכן הונשתי ען לה**
 והפיתתי ען יכט מטט נסך עליהם **ויש מפרשי** ען נבוק וען לה
 זה צקיקו **ען טפל וען יכט זה יהויטן** טקיקו גמתי טפל והנשקו
 קא טהוטמו אויל מכוך מסתקמל וטק טמו מלעל טפח ה
 קמלמס אשר חתי וקיה ען יכט קמל היו למעס כנלותו ואחרין היו
 למעס נסתקמל אסיר וטאחיה קנה טבען לה **ויש מפרשי**

זוקפינה על משיח וכן נראה שקווא דעת יונתן . ותדן ולק חרתי .
 אינ ואיקרב חפז למלכותה נסתדוד למתיל במרוח נמא ואקמאנג
 מבב ביוהי יטק ארם ואקוימאיעה במילרי צמוד רבוא נמא . בקד
 צמוד קודעא פיעם אקוילטא נייטש משיריין ניעבד סומל טון ניקי
 למלך ויסתלבון עלהי על דיקיא נול ענדתיא במלל מלכותה
 ישרון . נידעו . נידעון על מלכ עממיא אה אנא יי אמאייפיה
 מלכות דהוה תקיפא ותקיפיה דהוה חלעא אמאייפיה מלכות
 עממיא דהוה תקיפא באערעייב ותקיפיה מלכות סתימא דהוה
 חלעא באעיסם אנא יי עיית במלמי ואקייס : ויקי לחמר .
 שימר לשם . מה לבם על אחות ישם . על חובן חן
 ישם יאמרו הדור שחרבך ביעהם זה קמטל אבות יאכלו בסרושע
 בטסקה קינה . ופירוט קמטל מלה שהיו אומרים אבותינו תאווואיש
 ואנחנו עובדיהם סבלנו . ובעבור שהיו אומרים הנביאים לישם נ
 במאת ירבעם נהיו אומרים לשבט יהודה במאת מנשה אמרו אם
 כן הבטם לעקום בשן אבהם והנה יתכן למר זה אבות יאכלו למר
 זה אבות יאכלו במר וטעבטס תקינה והם לא הסכינ ולא השפראו
 בזה טבלל תמאת ירבעם ומנשה היה הקץ קצול טקס קמעיחו
 הבאים אתריקס ואו לא אחזו ישם בתמאת ירבעם ולא אחזו בני יהוד
 במאת מנשה לא קינ לעקום בעובדיהם ולא חרבה אחישם ועל זה
 העטן השיבם קא נהוא עטן על הפיטה הבאה אחז זה : **חיאני**
 אם יקה לב מלל קמטל הזה כ אט אודיעם מטפעי
 ודרכ ולא תעשו עוד כו והינו דעתכם והמחו סכן הוא טל הנפשות
 לנה נאט נתי אורח נכסר להנהיב הקוף ללכת אחריהם דועה
 במייקן לא מויתרן כלי הנה ומלכות נגדו כנפש האב וטעבטס קבן
 ואיך תעלם בעתקן שאעטס הנבט אם לא חמעה חלעה ל :
הן כל הנפשות מבוואר הוא : ואיש סיהיק צמיק . עתה
 פוט קמטפא נאטר
 הוא מלכשו צמטל
 יעשו שדכו נס איך להם לאעות נמא סתן בתורה פוקד עין אבות

xviii.

וימי בהן לתיי עלמא אין משמעות ותי לא בשעלב קזה נמו שהיו ע
הנכות והקלות שיערם בתורה בעולם הזה לא שנמזו ותי בהם
תיי קעולם קבא נכן נמזו במקומות אחרים מן הקנה אכל פשוטו
של דבר קנא בעולם הזה וכן מה שאלו לזרם הלא שון פוס אכל
מאין מזה המות המיתה הזאת כוללת כל הקלות שכן על ידי
בשן אכילת הפי והוא מה שאלו לו ארורה הארמה כעבוכך
בעצבון הארמה וקוף ודדד תצמיחך ונן בועת אכך ונן והנה
כלל בשון מיתה כל אלה הקלות וכן אלו התיים והמות נתיי לטען
הכונה והקלה ובחית בתיים לעשן החיה אלה וזרעך והקלה
הוא דרך כלל במקום הכחות והקלותה קלא קברות התיים
וקלא הקלות והמות והעשם פ התיים עם ההצחה והמנוב ועם
קדעהסמיתה נמו שאלו על האלשיח במעשיו ואמרתם נה לתי וה
וקמינו בעצבון עקרא מת נמו שאלו אלו תהי בלת וכן קעט חס
נמת ונמלרו קנפע החומות היא תמות אלו על הנפש שקרא
בעלת הקחוק והיא החומות עם קעף וכן אלו נפש פ החמא וכן
היא מקבלת קנפש עם קעף הדעב והחש והשכר וכל זה והדומה
ל יקרא מיתה פ מיי שתייו דעים חשוב בלת נמא מן הנפא י
בתיים נמו מיתה נמו שמתין נמו ונאשר אם אמר פ בן לא
ישא בעון האב בן שהנא גדול שהנא ראו לעשן ולשער מעצמו
אכל קבעס הקעס מרתם בשון אבותם וכן ייטב לקס בזכות אבות
אכל קנזשם שהס דעשעיס לל תועילם זכות אבות נמו שקציקים
לא תיקס ען אבותם נמו שאומר בששן פקד ען אבות ער
בעס ואלו לשנא ואלו בנמול קעוב שומר הבית והחסד לאוהביו
ולשומריו מצדיו לאף דור אכל מרת קעובה מרובה מאדק פועני
פ זכות אבות שומר לבעס קעובים נמו סוף לקס מובה בזכות
אבותם אכל לאף דור אולא פיס דורות נמו שומר לבן בתי אבותם
צחק ויעקב אבותינו עד היום שאנחנו אוהביו ושומריו מצדנו אעב
שעס פנינו רשעים פיישא נקיים היום מען ען ומשאר העוונות

הענין

40

ל

קעיינת קעטעיס נקייס רוביעס נל עכן טהבעיח אבותינו בוק
 כמל שאלו פידעתינו למען אשר יטה וני. וכחית שת עמנו בין חנה
 לשאר חברית לבנו עב עולם נחמ נוסתה לכה ברית ראשונים ובה
 שונה למחיקה למרע אברהם שלא ישבתו מלהיות ניי לפט קא ואמר
 יצאו מלח אמת יכן למ קינו מזרע במלת לא מאסתסוף קניס
 שבה ניי ווען האבות שאלו לבנים קרע עיס. להנסיף להם ברעש
 בשן אבותם עב איבער דורות למ יותק סכן יוכל לעלות קוקן המוח
 מבט בנו עב איבער דורות פידעתינו מאמר ברעש. ודכ עלי
 שאלו למ קא שישאלו למ ולבנו עב עולם השן הקולא היה גדול והיה
 בו חילת העם וקנח הדורות למאש ידע שלא יהיה נבטו מוי שאוי
 שיפר עין אבותיו הקולא בעבורו ואם יהיה למיחול עליו השש
 הקולא מל שאלו רבותי זל בוכה ובמטח למינ מתכפר אבל מתע
 הוא בנליטת מסדים. נוכר ברעה זאת ברעש ורעש וצדיק נכר
 הדורות שהיו מתדעמים עלקס כ חוקיקו היה צדיק ולא נשא שן
 אמו אבו ומנשה בנו היה רשע שופך דמים מל שאלו והוליד בן שן
 שופך דם והנה למ הועילה לו צקה חוקיקו אבו ונענש על רשע
 ולבוקו שרי צבא מלך אשור במותים ואמר ונחשתיס ויוליכו
 צבא והנה בן מנשה היה רשע ונענש על רשע ונפקד עליו נכ
 עין אבו ולא מלך לא שתי עטס ניקטרו עליו עבדיו וימיקנהו בבית
 והנה אמון הוליד בן נירא אקל מעמית אבו אשר עשה ולא עשה
 כהן והנה למ מלך בשן אבו נהם שהול היה צדיק. ואם האמר
 הנה אלו פ נצוב רשע מלך מעמיתו אשר עשה חיק יחיק כל פשעו
 אשר עשה למ יוסו והנה מנשה שכ מרשע נטסו מעשיו קרע
 ער מוכן האין מל שאלו בתעמית מנשה. ואמר כ הקולא מעמיתו
 את הרסם ואם הוא שכ ומעמיתו מעמית הרסם למ שוכ יכל להשיב
 ונשארו מעשיו קרעם עד שחרכה הארץ בעבורם לשיק היו טפס
 מעשיו קרעם אבל למ טסו וכן אמל למ יוסו לו למ טסו למ
 נענש בעבורם פון שעשה קטובה ונכע מלפני אבותיו ויעקל

no plus q
 ad qm qua

אק

מא שקוס
 מי בקם
 זכר פשוט
 וסמך
 ריו עלתה
 בוק
 ניו והנה
 תהי לפשן
 קלק
 קתייס
 מוכוועס
 למי וק
 דעשתי
 הירח
 חכן
 זמל
 זיה
 מכיל
 מעמית
 בזכות אבות
 מקדיקים
 שנת ער
 למ לזוהבו
 מדת פושעיו
 כן בזכות
 ופיה חסד
 מנתנו אש
 ד השוק

וישמעתי פלתי וישמקו ידועים למלכותי אבל לחזתי מועשין
 נטרו. הנה עטין הפרעה והנה לקבה: **ואויש** חבלתי חב
 ישיב. החבלה שהיקל לחובו ישיב. **אורה** לעב
 טלו שנתה התורה להשיב את העבוי. וחבלתי וחבולתי הוא המשכן
 חובי דועט הוא המלך. ועידוס עתכ סוד המעך: **בנשך**
 לחיט. הטת פתחה למסרון הא קידיעה ופירוש
 הנשך הידוע שאסרה התורה. והכפית לחי יקח. אמרו רבותי יקח
 נשך הוא הכפית ולא חלקן הכתוב לא לעבור עליו בשע לחיין ולא
 לחיין בשעת המלכה פ אז הוא כנרן ולא לחי יקח לשעת נבית
 החוב פ אז הוא לקח. מעשלי שיב ידו. נלו שאמרה הנכה לא תעשו
 עול נמשפט במדה במסקל ובמשורה. משפט אמרת. אם הוא שופ
 טן שט חשים יעשה להם משפט אמרת לחי יטרעטם לחי מלקם:
בחקתי יקלן מן הדעט והוא שמלד נזכר החקים והמשפטים
 נעל משפט מה שזכר נביא: **והוליד בן שנין**
 שפול נדר האמת. ועשה לחי מאתה מאת
 אחד ניאמל מלכין אחת לעבקה פ שהיא בלא דלת ניאמר בשט לשוני
 נעלומע ואנב ניונת קי נעלמשע ניעבד לחוקי מחדל מאשן ופי
 נעשה לחי נעשה שן אחד נאיוה שן מאחד מאתה קטבים ופי מאת
 מאתה נעלומל אשר יעשה מאתה מאתה: **והוא** אתה מאתה לח
 עשה. נלאתה קטור שזכר לח עשה חותם
 הפס טנס חלקה חל ועז חל פתח טקה ושלמעלה לח חב
 קמן טקה נעושכתיו. והסימן לח חל קמן חל פתח טמח:
יני ואכיון קונה. זכר עע לפי שהיא חלוש והוא נקל לקוניה והוא
 נס אחריס קונה נאשר יכול לח זכר עע ואכיון עלה קוק טלח
 ידא לקוניה מאלשורה. וההנחה קוא קחת מלמן אחריס במשח
 נלהן שלח מדעתי אומדעתי נעלומל יוכנ נשיאי שר את עמי וקל
 והחלתי אתמוטך. תועבה עשה. שקרב חל נכה: **בנשך**
 נחי. פתחיה דמיון ביקה. זכר דמיון לשון כביס וחל

מלך מאתיו נתיח חסד יוד קרבים מקמתך : **כל** פשעיו מבוא
הוא : **החפץ** אחסן מות רשע . איש חסן בליקתו
לא חס מאהד לו רשעו כלי עיסוב סתעובת נמו ש
שעשית לנשה : **ובשוב** עיק מלקתו וחי בתליקה .
צדקתו חסד יוד קרבים נסתוב : **ואמרתם**
למי יתכן דרך יי שלא תזטנה למעשיו הראשונים
אינו נכון זה טן האמרו אהם . קרוב לך יתכן . איך תנפלו למלך
זה קטל דרפס למיתכיו פ אין לדון את האדם לא לפי מעשיו ה
האחרונים פ הראשונים נחמת עליהם . ותדניונל יתכן דרך יי
למי מפקשן למארחן מוסה דיי : **בישוב** מבואר הוא .
ומלת עשוקם עד שובו וקהתמרטו מלקתו ועל
עשותו העל על שעקם יעש . ולקודיע זה קסיב העשן פ עבר
זכו וכן אל עור : **ובשוב** רשע . ודרש פטן זה קעשן והוא
אמרו ניחאק וישב כלמל זאק מעשיו הרעים והקבון
בהם פ רשעס קס וקהתמרט עליהם ושב מל פשעיו ויעש מט פט
על שעקם יקבל עב . יתיה . הוא למתק נפשי בשובו פ סדו קמיי
והמות לפי מעשיו : **ויראה** וישב . מבואר הוא . וישב
נעב בון וקה בלאו קשין קמלזה . תיו יתיה וכל
הנשים למעלה תיה ביה ואחד קוא פ קמקור למתיק למד מן ק
קק לטח ביה חובו : **ואמרו** קרפ . לשון רבים נשלמעל
קדפ לשון יתיד . איש אתתחיו דרפס לזיקן
כל אחד מדרפס : **לכן** שובו וקסיבו . שובו וקסיבו איש
אתתחיו . ויועק קנ קבן לפלמח ואעדו מנכן פלמן
עשותבון . ולתיקה פש . מעעת הקסובה לתיקה למנשול עשן :
השליכו מעלפ . הקמיען עליהם ובוה קשטכו עשכ
מעלפם : **כולא** אמתן צמות קמלת . עלשם
סוט . וכן יומלת קמלת . ויועק קרפ דמיב למלת
כמו שקרפ חקלגס דתייב קמול : **ואתה** שא קיעה חר

נשיא יישוב . אל כמו על נכמוהו רבים . ונשיא יישוב קם מלכ .
 יהודה יהואחז ניהו יקיס : **ואמר** לה אמך לביא . קבא
 מלכת מלך בענין נהי נמו . זה . וכן מלה אמלכה
 לבן . הנשקה קקרא חס . וכן קרנ יונ מלה נשקה די שאל דהות
 נמיא לפתח . והמשילה לביאה חס האריות והאריות מלך החיות
 והלביא חס המלכה לפיכך המשיל בהם מלכות בת דוד ומלכת
 לבא קרנן לבאה אה שבתה הוד המערת האף . והאף במקום
 הא קרנכה כף נבהא קומתו . ויה המלך נבשעת בענין הוד
 המועעת המוערת האף **בין אריות** כבה . בעוד שקושי
 נבשעת מלכות היו . נבשעת נהי בעי פחד
 בין אריות בין מלכת האומות . נבקה . עפן נבול נמו אשד עשתי
 ונביה . והנביך קעין מהאה ונולד מעד נאחיה משל למלכה
 ונביה חס משל לשלמו נס קרנ יונ אריות מלכותא ונביה
 שלמו נא : **והער** מבטן הפעיל . היא העליונה . אחד לשתי .
 נולה למו . מבע המלכה והוא יהואחז נמו שאומר
 ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אותו וימלכו אותו ה
 קרית חבו . נולה למו והעל עכבה אנתנו עד שעלה במעלה הימים
 והיה נביך נולד לו שמלך יהואחז וקרואהו נביך ולח קראהו חיה . פלח
 היה לו מעשלה נולה ס רוב הארץ היה חס . וילמד לערך עוף
 חס חס . לעד זה הנביך לערך עוף עד שאכל חס חס הארץ חס חס
 רוב ערט נחיה ופעלים עורף נכא חס כן יהואחז נחס נבול מלכו
 והוא מלכים נמו שפרעין בספר מלכים ובעבור זה חסרו פיעה נכה :
וישמעו חסו נים . חילצה עקה שהיק חסן חמה שמעו ט פעל
 חסן והפעלה נעו בו מעם זקו שאח נעורה נחש
 נעמה חן כודק שחה . ויונ קרנ נמו נמלכה עקד נבשי נהון :
נחחים . נעלעלחות על בזל וכן קרנ יונ בעל עין : **והרא**
 ט נוחל . הסך הקומלת . ופירושו אבקה
 תקנתה . ועל הדך הזה קרנ יונ וחות ארי חסן אבד סכה . וישלח

נשיא יישוב
 יהודה יהואחז
 מלכת מלך
 לבן . הנשקה
 נמיא לפתח
 והלביא חס
 הא קרנכה
 המועעת
 נבשעת
 בין אריות
 ונביה
 ונביה חס
 שלמו נא
 נולה למו
 ויקח עם
 קרית חבו
 והיה נביך
 היה לו מעשלה
 חס חס
 רוב ערט
 והוא מלכים
וישמעו
 חסן
 נעמה חן
נחחים
 ט נוחל
 תקנתה

במשמע ענין תחלת כלום והיא פ' עמדה ימים רבים בתחלת אלו
יכעשה והנה חבדה תקותה ותקח אחד מנביה כפיר שמההו
אמרה חול יצא זה למלוכה ואתם שפיעה נבה קמלוכו בקסמת
עם האין קמלוכו וכאוקם שמוהו מלך : **והיה רך** בתוך אמות
זה קיה קוים שהמלוכו פיעה נבה ויתקל בתוך
אמות כלום בתוך מלכיה והם פיעה ונבדע שב פ' פעם קיה עם זה ופעם
קיה עם זה פ' מלך נבל עשו והולכו נבל ואחר כך שכטרו שלם ומלך
במלך נבל וקיה עשר במלך מלכיהם פ' פיר קיה שטא עליה במעלה עד
שיקרא איהא לא פיר קיה כמו שהיה בעת מלכו וילמד למקור עין
אדם אכל אפטר ששחם באדום ובמאוב ונבדע עמין פ' הם כמו עליו עם
נבדע נשחם נשגד במלך נבל וכן נשגד קיה שוקר לסנקי :
וידע אמרינתו ק' כניו נבדע אדם שזכר ושעהם דרך כלל פ' קיה הוכח
אנשים נשגד עם אמרינתיהם והו פירוש וידע אמרינתו כמו וידע
אדם עד אה אשה נכח העד עליו הנביא שהיה שוקר לסנקי שחולק
עליו אמרינתו ט' אין עיקר ולבך פ' אס על צדק ועל דם הקני לשפוך ויוז
קני ואשרי פירתיק קני וידע ענין שב כמו וידע בהם אנשי סבות
וקני אמרינתו כמו אמרינתו ועריקם קחוב מומעטיו הרעים קיה
חובן העים בחין ישל פ' הוא לא החיב טדים לא הוא נים החובן נכח
אה קעיר השקף הוא שחמל הנביא לצדקיהו ונתעם אכן ומלמל מקול
שאנתו אכן יקודה שמומל מקול שאנתו שהיה מעיל וראתו על בנת אס
ולפי שהמטייל לבפיר אמל קול שאנתו : **ויתן** עליו עים סבב
ממדינות כלום שנשסט עים סבב כמו שחמל אה נבדע
נשדים ואת נבדע אדם ואת נבדע מאוב ואת נבדע כע עמין :
ויתנהו בסוני קיה לחזכר בזה קמאל יקונין וצדקיהו ויש לפרש
ט' יקונין לחמלך אה ששעה חדשים לביק לחזכר וצדקיהו
נסכן לא קיה שהיה מלכות יקונין וצדקיהו במספר אחר ושעהם נתיז
כד מלך נבל ומותו נשדותו חמל קעני על שעהם בחזק ועקר החובן
החל מיקונין שהח הולך מלך נבל עמו נבלה מקאתו ט' ה' קאמס

וילקוט מאמנו . על בין עבותים . העקז שהוא בין העבותים הוא
נבנה על שאר ענפים והוא אמרשי עמאלין והוא הקדא צמחה
וואתה קנפן קיתה קומתה על צמחה שאר העשם והמלשלב קמלבות
דוד ושלמה בין קיתה עלונה על מלכות קנים ועל הנבנה והדוד
סבהם ונלם היו נשמעים למלכות בית דוד ומשועבדים קמחה עד
שמחית בנובה ובמעלה על כלם נוב נבוחם נערים רבים ונבחים
שהיו לה והו משל במבולותיו וכן קנפן יונק פסוק והו נבנה שלזון
קקי פין מלבן דנבין לשעבדא מלבו ודאום בתוקפה על מלכות
ואתלש סומכותיה בצנ נבונה . לשונתו בעקל קיונתו :

ותתש

במלה . קתתשה הנבנה לא קיתה לא במלה ובקנה
נבונה קיתה נבונה מלה נשבה עפיה מקלע לארץ
השעבה . וכן אמר ויתעם יי מעל אדמתם בזה וממלה ובקנה נבונה
וישעם אמרן אחת סוס הזק . ורומ הקדס קנבם פריק . נאוש
שפישין שלעבה בפסוק קלח כנעת בה נוח קדים פ קמשיג מלך
נבונה שהו תמלה נבונה ועד נבא מזמית צטטת למרן שט
הקפתקו נבשו . לשונתו שזר . מעה שו . אע אסתהו . מעקש
הוא קמלך נבא שפישין והוא צקיהו : **וערה** שהלה בלדבר .

ותצאש

במלה שהו כומה קמם למדבר וארץ עה :
במלה נבנה הוא צקיהו פ הוא נבם קחבן ואחריו
לא קיתה מעה עז שבע למשול . קנה היא ותהי לקיה . קיתה היא
בבד הנבונה וכן קיתה לקיה בעה קחובן והנעלה . ותנן יונ אמר
נביא אלא קיה נבונה ותהא למילא : **וידרו** נענה הסם עיר
לענת קמלך יהויסן ובגלטה היה אומא
להו נחם אננפ שקיו ביטקס נבאנות אחרות בגלטה קיתה החלת
הנבונה זאת שאומר עלמה בשעה פלועת ובגל אמת מהם קה עם
בגל קעלה אונעם זקנהם קמלה בשעה הסמוי שית לענת קמלך יהויסן
וכן נענה השעית . וזקטיה ודק יונעם לפע . ושעה בשעה השעית
נחמישי בעשור למדש בונ אנשים מזקטישם לכוש ארת וישב לפע

לבטל פטור קדמה וימי הקדמה נמו שבוה חמוץ קחוב ירושלים והקטן
 מאת ה' לבטול קיום קוקטב לבטל קנפא צי שיעלש קהנתח קבו
 בבחס פטעש נכשן אברהם חוב קסית נאמה קוקטב טאו לבכום
 אהתי אשקיס קיז מאותם טאי עסיהויכין זמק טאמל אס אהתש לבס
 בעבור עין דונס אמל חולו קס טאו לבדוש על קנעמל אס הטוב לחרץ
 ונלק טאמל לקס בבדרך אבתינש אהתס נטמאזי נכנד קדור קדע אהת
 טאו טאמל למטה רכיז עד אנה מאותם נטמאור מצותי והנרות וטו
 ובפיר עולם מיהו אלה קיז זקפ יטא חנטה מיטא ועזמה קיוויהין
 טטא לבדונס אהתי בעבור קיוותים חוקן מה קיקה אחמהס אס ינילו
 אולטא לביק אמל לקס קסדך אבתינש אהתס נטמאזי ט אהתס טנא עיל
 ולט עבדו ט אמר טנא : **ויהו בן ארה** אהת זקפ יטא טאו
 עכ אמל אהת אהת קהתה בתיק קהשטט
 קינש יוען קהנטח יחזין קהנטח כי אהס נטמא קעה לשכט אהתס
 נטערהס קונס אהתס על מעשיהס והודיעש נכסן אהת קהעבות אבתיס
 כי מלקס קכעיסוט נטעעדיהס : **ואמרת** טוס סחח יטא
 קחית בקומן חנוך לבתיק קהחיה קחית קהטח
 מערת קיו טעש כננות טמאס יוס טבחור בזה קוא יוס טעמל קהס קהע
 קחלע נכאיו ונלקס אהקין וזה קעטן וקהקוסה קהוטחס נטמאזי
 יהי נטאיו לחאזיון אה מלכב יחוקא וסדרת קהי טעמל זו קהיתה
 נטעמל קמט קמקוס קרוב לנטעע לאות טעמל מטקין טמאס עיחוקא
 והיתה אהבתי מחפה עלתה ועל די עקיו עתה מרובס לטעופ נטעמל
 קטעמל ועל זה נאמר טעמל קעמד מדטס ועל כן טעעיס קכטחאבך
 ואטח ידי טאו טאמל אטח נטעמל אהתי לכתחילה לזכרס און נכמן
 פרט ליע יעקב סמק טעמל למכס ולעתק בעבור זרע יעקב אהת
 וכן אמל טס ונתתי אהתה לבס מערסה אהתי נאודע לקס כודעתי
 להס עידי נטאזי טעמל לקס ואטח ידי לקס טאו טאמל אהתי אהת
 יהי טכועה וכן נטעמל אהתי נטמאזי זמק טהתנש קיימת נטמאזי
 ונטמא אטח אל טמאזי יהי ואמרת מי אהת לעולם : **ביום ההוא**

כמו שאמר לבן אמור לבני ישראל . והוצאתי אתכם ונתתי אתכם לבני ישראל
 הפחתה וחמדה לבני האבות כי היא היתה הנהגה האמתית והוא משונה מא
 משאר הנהגות ואני ראה מאז נעונו מכל האבות וכן אמר ייפה יתקן מש
 כל האזן . והנה יונתם היא הנהגה היא לבני ישראל : **ואמר**
 אליהם . קודם לבן אמרתם אליהם על ידי הקב"ה הנהגות
 שנראו להם קודם משה רבינו . איש שקרא עינו השלכו כי השיטט מבאר
 האדם לבני ישראל עמו ואמר להם הנהגות ואמר עיניו אשר אתם
 זונתם אמרתם וכן אמר בנשיה זו ואמר כי אמרתי לאלהיכם ואלהי
 אחר כן ואמר נלתי אבותם היו עיניהם . ואמר רבותי אל עיני ולב
 סתומי דמעה . ובנשיה מלשי . והנהגותי עשה מלשי . לא
 תהיה כן : **וימרן** כי לשטרך לבנות . עתן כפול במלכה שונות כי
 נשיהם . אדם מלך שבני הוא נשיה מלמין מלך שהיה בתוכו :
ואעט לבנותיהם . מבעני נשיה ונשיה חזית מלכות פתח . וכן כי
 החל לבנות . והוא עתן חליל . אשר יודעת עליה קב"ה :
 לעיניהם . כי המלשים היו שומעים מכל אליהם הנביאים והיו לבני ישראל
 אהבה לבנותיהם מהנשים אהן קודם משה רבינו כי נשבה אליהם משה
 רבינו נשאתה למה החזיקו במעשיהם הרעים שהיה חמל ויחמץ העם
 וישמשו כפרד . והאמין מלפני האותות אשר עשה לעיניהם ולא
 עשו כן הנביאים האשונים ובבית רבותי אל כי אהן משמא אליהם משה
 היו נהגו רעים לא שבו מדרכם קדשה ואהבה מהן נשאתה ימי חפלה
 כי שלח יחזו מלשים במיתקן וישלחו להם : **ואוציאם** ואמרום .
וארתן . וחינהם . והנהגות . ויחמץ . ויחמץ . ויחמץ .
 למי עמלם . וכן הנהגות וחינהם : **ונם** את עבדתי
 חמל ונם כי היא מהנה טובה נהנה אהים לעמו וישט
 המלכות שהשחלה באתם מעבדות לחירות וזהו האות שהנאמן כי
 וכן ישט שהנא קדשם והביאם מן האומות והפיהם מן גלות מצרים
 ונתן להם תורה קדושה חקים ומשפטים צדיקים ואמר עבדתי לשון רבים
 נלמם עסקת המועדים כי נהקם זכר לעבדות מצרים ולפי שחזרת שבת

מדתו וצדקה ושלום אבן לבן לרבי. אחזקתיו ומסכתיו
כד יצחק מפתח אולו ועבדו שרן ללחיתיו ושמואלין כלל יתקיימו
בהן: **ואתמא** אולי זה אמר על ששאלו לבעל פער
שעמדי **מן חבר חזק עב ששאלו לבעל פער**
שנתיים לתקם ללקדעה שאלו קדש לל נבזר והנה קס
העבדים מאמ נתינוס לטו וזהו מולדתם קפך הקדושה ופירוט
ואמלא שמתו חוקים עמאים וקחתקתים מלגת המודת שקדשתם
והם ללא אבו נתינו חוקים מלמים ורחוקים ממט זהו שלט טכר קשב
השאלו מחד לבעל פער נבדטה משק רבינו. לטען אשלים. קס
עשו קפך רכנו לטען שאשלים שאלמה ט עב הזקתים שאס
יעבדו על מצתי יקיו שאלמה והשאלמה היתה להם מיר סמוך
לענש לטען אשר ידע אשר אט נטו שאמרתו ט עשית וה
והעשיתים על ענש ונפל מן העש עשחם ואדבעה אף. אשלים
מבטן קפעיל מפעיל קפל רינו נקשלומו אשמים: **לכן**
עד הודיעם הועבות אבותם מטסחו לחן: **ואביאם**
בעם קרבים שהיו מבעיסים אותי בקרבם
מקחבים לטו נמשפתי קנים אשר הורשתים מפתהם:
ואמר אלקים מלק קבלה נשאלתי שקס מקחבים בגל מקום
ואני יתתי להם מקום מיוחד לשמי ואם עשנה פך מצותי
כשפ פטס בעשנה פקם בלק בגל מקום ואפלו לשמי ועוד שקחמ
בקם ללקים אחרים אמרתי להם מלק קבלה מוי טנה אלקים לעשות
בלה נבוקה קלח עיתי אהב נאזסח אדמה תעשה לי אש ארבע
למדים מלעשי קנים לעשות מלכח נבוקה שנקרא בלק לנבוקה
או שקוא על קחם ה נבוקים ט לעון בלק הוא לעון צפה שמוינסעו
על צמתי חן. אעלה על צמתי עב. ומהנך שאלמה מלק נים
לעסוק במות למדתם מלקם נשכן לעשותם בגל מקום ועוד לעבוד
בקם ללקים אחרים. אשר אלקים קבאים עס. אמר רכנ העובדים בקם
אלקם קס קבאים עס לא שולרי מצותי שאינן בנים לא בלקוס קל

וקס

עי לבטל כל קיימים ובחוקה חמלקך עליכם ואצרוף אתכם בהוציא
בהוציא אתכם מן הנגלה וברוח מלש המורכבים והפושעים :
חיאני ובחמה שטובה לבלגה קטועים : **והוצאתי**
עצונתם בחולב הפס ויבא נמוצעה

נמו ובחמה צד נבנותי : **והבאתי** אתכם אל מדבר העמים
בשאריתכם מן העמים

ישב עד שאשפט אתכם במדבר העמים עם אקח משפטי מלש
במקום שאין עם אדם ולא עובר נשב צי שלם ידאו קעים ברענש
וישמחו ולבם זהו שאמרו ונשפתי אתכם עם פנים אל פנים כלומר
כי נבטעם ביחוד בלא חמצע . וכן ודבר יי אל משה פנים אל פנים
בלא חמצע . ועטן ונשפתי אתכם מעשים הנעים שעבית

על הנהיגי בנפתי ואקח נקמתי מכם עם במדבר : **נאמר**
מבואר הוא . והעבדתי אתכם תחת השבט . על

דבר כל אשר יעבוד תחת השבט . כלומר הציון שהמונה אותם אחוז
שבט בירו ומונה אותם אחד אחד והעשירי מוציא לבלעשר כן
אומנה אתכם והחומת איחד וזה המלשן על דרך מטל וכן אמר
ידמיהו עורק עבודה הציון עליה מונה אמר יי . וינעק קרע
ואמת עליון ענת דיי ואעיל יתרון במסורת קיימי . במסורת
הבית . חסד אלף פא קפעל . משפטו במסורת הבית והוא עם
בשקל מחנת שק ופירושו אמסור אתכם בעיית שלם תצאו ממנה

לעולם : **וברותי** . שדשנבר כנזה למה חנכוכ מלש קלודים
והפושעים לבלגה במדבר מאחז מנריהם חוציא

אוקם . מאבץ נגתם שלא חפלה אותם בין חניכהם שלא ישמחו לקם
לא יבא . דרך כלל נמו לא יבואו . ובמסרה יא סברין לשון רביש :

ואתם . לבי שדש עז קעה מלבעט בעהם העתידים לנחמה נפתי
שבמהוטה בפסוק זה הדור שהיו בניו שלם לביקך אמר

ואתם . אוש נפשו לבו עבדו . הצווי הזה איכן על דרך מועק יא עת
כאס דרך שום שמה נמור בלכותך כנזה למה ותראה מה יקך

כלו

שאינם

באחריותך: או שירושן טוב הוא שתעבדו ופגועים לבד ופה שתקראו
לא שמתקנותים ותעבדו ופגועים טוזה הוא חלוקה השם: ופזי נאמר
חס אינכם שומעים אל: אחר שאינם שומעים אל עבדו ופגועים
ולא תבואו לפעם בעת כנותם: נז נאמר כזו וישא אחרים את עשו
ואם בענין אשר פגעו עבדים כותלם: יונתן הנם וברך דתקון
לתיכון זבן לקבלה למימרה: **כי ברוך** קדשי: עתה אינכם כולל
בעת כנותם חבל שיהיו יעם **בר קדשי בעבד**
מה נגרת טעם ארצם: ארצה חונה על ידי קרבנותם ואל עשיקה המננים
ונגה שאלו נהר מרום ישא לטו שבת המקדש ובוה מט ארץ ישא
נאמר ישא ונגה מנהארת: עס יעבדו על בית ישא פלאה
בארץ: לטו שאלו לבלועה נבנותי מרם קולו ודים והפועשים: נאמר
הנה שלבתי ישא טעם לפיקר אלו בארץ אותם שזכו לשוב בארץ לז
יחסר מהם אחד ארשם יעבדו עס: נאמר שלבתי ישא ארץ נה
נפל ענין למזק: וכן שלבתי ישא נשם יעבדו: נאמר נשים כלם
והנשים עקם: נחוק קדבר בנה קענין עמר פ ארץ נאמר מלח
ענמנו למימרות מהם אחד נאמר שיקו ונגה: יונתן הנם בארץ
מיא: נשם ארשם: ארצה שיקו ונגה כאלו אננו נהר עקרבנותיהם
פ בקיות מעשיקה מננים יערבולו זכתיקם נהרומותיהם: נאמר
כאשית משארתם: נגה עקראו ותמלוטו נאשית הבכורים
והעשה: יונתן הנם ויתום אמתכון: **ברוך** עמו: נקמט
נע ענין הנשים: זה יקה במלחמת ענ **מלך פמו ואר**
עס קדשי אודיעבתך עמי ישא: **וידעתם** מלכה אר קנא
וונתם ונקומתם נע ענין **ענתה** פמו אשר
יקנע נסלו: נפירושו תקיו נגדיס נע ענין: שלמ נסז נב ורעותם
שקיים ראוים להבת מן העשם: יונתן הנם ותקכון נהרנון חזן
נע ענין דעבתין: **וידעתם** מלכה אר קנא: **ויהי**
כז: **בן אדם** עיס **פטר דרך קמנה**
הקרא **היה** נאמר פה שיפנה דרך דרום נהר

כי

יְרוּשָׁלַם שֶׁהִיא דְרוֹמָה עַל בְּבֵל טְוֵל צְפוּתָהּ לְרוּשָׁלַם נְמוֹ שְׁאֵל
מֵאֲשֵׁן הַתְּרַח הַרְעָה אִסְכּוּ יְרוּשָׁלַם הִיא דְרוֹמָה עַל בְּבֵל . וְהָעוֹן אֵל
דְרוֹשׁ . עֵטָן דְבוּר . וְכֵן אֵל הַתְּעִיט יַעֲיִטָן . וְהַנְּבֵא עַד הַשְׁדָּה כִּנְב
קִנְיָא יְרוּשָׁלַם יַעֲהָעֵדָה דְכָךְ מֵשֵׁל נְמוֹ הָעֵר עֵיטָבוּ עֵצִים עֹנֻבִים
וְעֵיס כִּן בְּרוּשָׁלַם צִיָּקִים וְדַעֲעִים וְנִסְטָ הַצִּיָּקִים שֶׁהִיוּ מֵעֵעִים
בְּעֵז הַרְשָׁעִים שֶׁהִיוּ רַבִּים נִסְטָ בְּבֵלָם נְמוֹ שְׁאֵל כִּי עַבְדָּה יַעֲבֹד
מֵעֵפֵט . וְהַרְזָ יוֹנֵשִׁים פְּטָךְ . קִבְלָ נְבוּאָה . וְהַרְזָם וְהָעָף וְחֵף
וְאֵמֵר הִי מְלֵכָה דְרוֹשׁ כִּנְבָבֵל עֵטָן נְמוֹתָ שׁוֹכֵנָה : **וְאֵמֵר**
הַטְּ מֵעֵת בְּרָךְ אֵשׁ . עֵטָן הַלְּשָׁקָה וְהַבְּעֵדָה נְמוֹ וְיֵאֵר
אֵשׁ בְּשׁוֹן כִּי עֵזָ לְבוּ וְנִפְעָן יִנְשׁ מֵשֵׁל נְמוֹ שְׁפִיטָן לְצִיָּקִים וְלִבְעָ
וְיִוֵּדֵן הַרְזָם הַאֲמֵרָ מֵצִיָּקִים עֵמֵלָ דְתִקְיָה שֶׁאֵשׁ וְתִקְעֵנָךְ
כִּי לְבָ עֵדֵיךְ וְכִי לְבָ מִסְכָּ לְאֵימֵל עַל הַבְּיָהֵר מֵשֵׁל עֵיטָ
וְבִמְקָרָה נְמוֹ חֲחוּתָ הַאֲמֵרָ מֵלִשְׁקָךְ כִּי אֵשׁ תִּקְיָה כִּי נְמוֹתָ כִּי עֵבֵד
וְנִלְאֵי אֵימֵן יִפֵּט לְאֵהָרָפִי לְשֵׁלָה וְסִתְמָ לְאֵשׁ עֵיטָ . אֵשׁ הַקְּבֵדָה שֶׁלָּהָבֵת
שֶׁלָּהָבֵת . עֵטָן נְמוֹ בְּמוֹתָ שׁוֹכֵנָה לְחֹזֵק הַדְּבָר טְלֵהָבֵת נְמוֹ שֶׁלָּהָבֵת
כִּי מֵרָ הַאֵשׁ לְאֵהָרָפִי טְבֵל עֵת הַעֲלָה לְהַבְּתָ שֶׁלָּהָבֵת עַד שֶׁיִּשְׁלַח נִלְב
בִּין נְמוֹתָ וְחֵרָב . וְנִצְנִיבוּ בְּהַפְּטָם . נִלְבָ עֵבֵדָה קֵשׁ מִיָּן הִיא . וְעַל
שֶׁפִּיטָן טָמֵא עֵבֵדָה . עֵטָן שֶׁמִּיָּה וְפִיטָן שׁוֹמֵרָה שֶׁלָּהָבֵת יִשְׁכַּח
כִּי טָהוֹר מֵבֵשֵׁל וְנִלְבָה כְּנִלְבָה . מֵאֵשׁ צְפוּתָה . מֵאֵשׁ שֶׁהִיא יְרוּשָׁלַם
לְצִיָּקִים שֶׁהִיא נְמוֹ . וְכִי לְפִיטָם שֶׁלָּהָבֵת הַנִּלְבָ . נִישׁ לְפִיטָם שֶׁלָּהָבֵת עַל
שֶׁאֵר הַאֲמוֹתָ וְהֵנָּה נְמוֹ שְׁאֵל לְשֵׁלָה הַרְזָ חֵרָב מֵעֵתָהּ אֵל כִּי נְעֵר .
וְכִי מֵאֵשׁ צְפוּתָה נְמוֹ מֵאֵשׁ לְצִיָּקִים נְמוֹ שֶׁלָּהָבֵת יִשְׁכַּח כִּי שֶׁאֵר הַאֲמוֹתָ
וְיִנְשׁ נְמוֹתָם : **וְרָצָן** . כְּעֵדֵיךְ לְאֵהָרָפִי . לְצִיָּקִים יוֹנֵשִׁים אֵשׁ יֵי
אֵי הַחֵיכִן לְאֵהָרָפִי . קִמְעֵעֵן . וְלֵעֵמֵל הַאֲחֵרָה אֵשׁ אֵשׁ יֵי
אֵל לְשֵׁלָה לְאֵהָרָפִי . וְכִי נִלְבָ לְצִיָּקִים הַטְּיָטָרָה מֵאֵהָרָפִי הַנִּלְבָ הַרְעָה
הַנִּלְבָ לְרוּשָׁלַם וְכִן אֵמֵרָ כִּי עֵבֵדָה לְרוּשָׁלַם יֵי אֵהָרָפִי לְצִיָּקִים הַרְעָה
הַנִּלְבָ לְשֵׁלָה מֵעֵתָהּ הַנִּלְבָ וְיִשְׁכַּח יֵי שֶׁאֵר לְצִיָּקִים לְשֵׁלָה נִלְבָ שֶׁ
שֶׁלָּהָבֵת נְמוֹתָ וְהִיא לְשֵׁלָה הַרְעָה : **וְאֵמֵר** אֵשׁ יֵי . אֵיךְ הַשֵּׁלָחַט

שפיטנו למעלה . אלו נמו שרבוית חרבו אהרוב מוכנב לעצמן שהתלבו שמק
ועתה בתיב מלך צפון כן ילקו שאר קאמות על דיו וקנא ילקה אחר כך על
ידי מלי ופרס : **וירען** לט השוכ עוד . לט השוכ אל תענה עוד עד
אשר תשות האמור . הענות בבדיה עבדים : **ואתה** האט
בשבדון מהתס . ט הנאנח על צנה נזולה הנא נאו שצנו
מהטו ויפול מלך האמה . ובמסדות . כננה לטו ונמלה כונה לב . קאנח
לע טקס . פי שישאלו אותך על מה אתה נאנח : **וריה** אל שמועה
נמו על אלו שמועה טקס קו נבל . ותבא לטקס . האמועה
פאורנשטס . ובהתה על רוח תקצ . וכן נוח נקק . ט נהק לשון קצור
ועצור דקמוני . הלענה ממים . הלענה נמומים שיכנעו ויזועו מוכב סהק
הנה סזה ועדייתה . הנה בקינב השמועה קדעה נאה לבס וכן תהיק נמו
שהשמש : **ויהו** דברי : **בן אדם** : אמור חכב חכב קוחדה
ונס מרועה . אמור לבס . ט זאת קטרת שחמה
נהרצתי מוכ מהתעה הוחדה לקיורת לבנות היעב ומקכ . ונס מרועה
שעבה קח לדה מעל פעה שהבדיק והפמיד בט ארס נמאנה ופירוטו
בפסוק הבא אמרו למען נכוח . ונבל מוכב חכב ככך קינוקס והכואוס
שנפלוס דבדיקס נמו מעש מעש . ראשי ארסי . וינעק קנצ מוכב דמלח
דנבל הקינול מוכב דנע עמון הקנ ותישי . פי מוכב בע עמון מוכב
ישמש ט בעלמ מולך בני עמון שלמו . מדינה עטן קמאיקה והעבת
החלדה יפה עד שהבדיק נמו נשעת מאורע . למען מוכב מוכב . נשס
הפעל עב הפעל לחזק הפעל וכן למען בעבעבע . קקיי על אבות
קקא . נמעלה מעל ביי . ויש דוד צס . והדומים לטקס נמו שנתכין בפס
מטלגל במלך הקדוק מומיו . למען היה לק ניק . היה מקור נמו קיורת
וכן קבא ימין ודאק . מוכנה משלח פועל נדנש העיה לכתפאית הקחחאק
לחזק קיאה העיה . קדקך העבים במקומות רבים נמאנה זה נמוקא נמו
שנתכין בפס מטלגל במלך הקדוק מומיו . אונשיס שבט בע מוחסת
לען . אונשמה חמה שניש ונשמה לזאת החכב על שח יתה לזו אר
לחויכין לט כנבל לשלח לט ט לבנות שבט בע יתה ומוחסת על לבנות

לבריות עתה לא שבנו בט' ויונתן הנח קפסוק כן ביטל למאק על קטור
 אשר על שתי ביל למעבד פועל עבודת אשר עשתה עבדו יצא לטוב
 יהודה ובנימין לשבעי אדמה כן על דפלה למעשה הקבוצ יכון למעש
 כתר זמיוני עש: **וירקן** אורה למעשה מקור בהוספתה עמו לקבע
 אל המלכה פ' קהא יפה. הא שהתחלה מתענה עתה למחנע
 לתקנת כקף. שהתפשטת אורה קהוד בן אחר שומרנו אורה וכפלה עשן
 עד נאמר קנא הקדוק חכב נביא מורעה לתורה בדהודן. מדעה.
 נשנה בנש העינה. קיול הנחדה חכב נמו עתים רבות נקדומים להס.
 ותקן יז' וי קבפועל ונתקן למקסדא בדמבא לנבל היא מחת חסד
 היא תהא שרעיונתקו לממסר י' יתקו בדקנושן: **ויעק** נהיל
 פ' היא היה בעמי. החכב הזאת תקיה בעמי לכן זעק נהיל
 כן אדם לא שהשיש כמו שאמר ונשים היא נש נשיא ישר. טיא שיהנות
 בתרב. וכך יקויו ובע' צדיקו ששחמו לעשנו. וכך אורש סנא בעב
 בעבור החכב שעבקה עלה סנא. מנכי אל חכב קיו את עמי. מעשן
 וינכנאב עשן פחד ניכאב. פחדי חכב קיו עמקס קודס שחאק עליקס
 החכב כמו שאמר חרב יחאק ונחב אבא עליש. ובאה מלך מנכי נחמ
 על מלך אל כמו שבא הסמיות על מטרת על. ועל מלך את והולט על
 וכך שיחו: ונא שום את רשן. וינעבן הנפס כן עמו נא יליב בד אדם קיא
 הותב עמי הוא נש רבד ישר קעיש חכבא דאחזעשו ואת ער
 עלו מסחור סחור כן מפח על ירקא: לבן. לבן שקחכב הזאת קיא
 בעמי ובל נשיא ישר. ספוק אל יך. **ניבן** עמו על: **ניבן** ומה
 פ' החכב הזאת הוצאק לבחון בה בני אדם ט' המה עק שעשית
 לקבוקק ולקפחיד בני אדם נשי שוטוב בני אדם לבדך העונה וקוודק
 לבדות בק אס לא ישובו. ומה אס פ' שבג מואסת לא יקיה נאס אדטי
 זמה יקיה זה הבחן אס נפ שבג בע לא המאס לבדת כמו שמו אסת כל
 ען מה יקיה הבחן הזה לשוא מדעה זה הבק. והבדקת חכב קיא מטל
 להודקת הנביאים ויונתן הנח אס את עבאיו עליקו נביא נא קבו ומה
 יהא בסופהון אמר אף שבניא דכתי יהודה ובנימין מנא ילן וכעו סקו

בשיח לא יתקיימון אמר יי אקים : **ואתה** בן אדם . והכפל חכב
 של שירה . מלשון והקא יוספת . והוא פאן של שירה
 פגול הנפל שלשה פעמים **לפך** נקראת בחכב של שירה רוצה לומר
 שיקו הערות מניחות ומעלמות עליהם . ויש מפרשים של שירה נזולג
 פאן השלש אשר למלך . ושלשים על פאן . מלשון קצול . כןך פלא פאן
 מלשון ימים ונזולג יפלו בה מלשון נשרים . החודרת פהם . המעך
 חוקים חודי נתיים . או שהיתה צפונה נחרי עד עתה שיראך
 בעבורם . ויועך הדין של שירה **קליהתהא** . ותינס החודרת פהם
 למזיניעא פהון . קדנלו טונה פך . החודרת עטן חודה : **למען**
 פאן לב . אמר בו מלת העשם וחוקה העשם טד היה ט
 אם יאמר פאן מונ לב חול פאן לב מבלא זכר לכל עין והוא פתח
 לב ולחוק קדם ופירושו בעבור שימם לבם ולקדוה המפושם
 פהם . והטב מקור בשקל נקחיה חוקים . קנה קזיו . על כל שעה
 חבתה מרב . בעבור שימם לבם זכר מלכאוליהם נקדו כל שעה
 חבתה מרב . ופירושו עטן בעתה כמו אבעת כן פירשוהו המפרשים
 לפי עיניו או נק חכב והדומה לו ויש מפרשים עבדת בתלון חלק
 בעתה באלפא פהא דאננה ויועך קדנפ קעולי חכב . אח עשויה
 לבק . אוי נכן ואמר אח . נכן קדנפ יונ ווי ורבי אחי למטה פירוש
 עטן אחתה ונפלה קדנפ כדן חמן מן אחת אמר חני פ זאת החכב עש
 עשויה לבדן המעשה שעשה בה והיא המריעה נעשה בה לבדך
 פאן להיות פה נק לקחתי בה בש אדם . מעויעה למכח . לטענין
 פאן הוחדה פנו שאמל למען עבדת עבד הוחדה ואיך למטה קזאת
 חכב לטענין . ואדע חכב זל נקב ט פירושו מלשון והוא עעך מעל
 חך מעינה מבטן פעלה קדנפ פאן מנפך מן נלה . מנפך מן נסד .
 ועעניו כעטן מענה נעמלה כלמל מענה עד עתה שניה למכח
 ויועך קדנפ ווי חדה חתולפת למקטל חתקעת לשיחה :
התאחדו קימני קטימי השמילי . נמסרון חלק שמשל פ חיו
 עיקרית לא למעך . חל פכח הקרב התחדי נחמת

Alphabetta

אלה הנהן • נכונשעם צדקה • יהודה שיושב כינושעם שהיא שר בצורה
וחזקה ומושבים למשוב בה • אלא החיב שהבא הנה למחמת מעשה העש
החלב • ונכ רבה וינושעם שהם שרי הממלכה • ויועקב הנה אחיה אהרן
דיהון בהקמולין מנהא מרבת כע עמין ועל סבת יהודה די עקו למידוע
למינושעם למחב בקרוין שיכן : **כיעמר** משך נבל אלם בדך •

נמו על אס ומוהו רבים • ועקמאת
אס הדך שהדכטס פיות
אלה ויהי אדם נחם והן לה רביות • לקסס קסס • לבאות בקסמיו •
למיוה דרך יקר אס לדך שהיא לרושעם אולא ונתה שהיא לבבת כע עמין
נבא מרו לקסס קסס עס הפועל עס הפועל הנה למחוק הפעלה נמו למש
עבנת עבה והדומים לו שפרכין • ואחר שאל לקסס דרך כלל פירש הקסס
מלה הנה ואמ קלקל נחעם עא בקרפוס וזה נבב • וכל זה מומעשה הקסס
נפי קלקל נמו והנהא לא פנע קלקל והנהא שמחדיין ומלמעין פע צדור
החן עש שהיה היר מאד ונחאס כנעש הקסס • נמו שנואין נבב היר
לבידותה צדור נכנ כואין כסיף ומוהא • וכן כואין נבב שיש לנהיין
והרפוס קסס צמיוס ירחו נהק שהנדות ונעשעת מיני קסס אלה נהק
נבב עב אס יקר לרושעם שהיתה לצד ימינא או לבבת כע עמין שהיתה
לע שמהן ונפעל לקסס כרושעם • ואחד אס זל נהב קלקל עטן קלות
כלמא ירה החעס והפיתוס בחויר לראות למיזה צד יפלו • וכן הנה יועדן

קעית צדדיח : **בימינו** • מבאר הנה צמסוק שלמעלה מזה • לשון
כיס • נכדוס • שרי קוילגת וכן ושיס על אס כיס • ואחד
אבי זל פייש כיס נבשיס נמו עס חלב ואילוס והנהא שעושים אויל צדור
לבנח החומה • לפתוח שה ברע • שיפתח נבוב ער פיו וכן עס החיל לעס
ברע • כלומר שירצחו כל הנמצא בעיר • להרס קול נהנועה שיה מושל
קול נהנועה שהנהיל העס אשר בעיר • לשוס כיס על שערים • נשיס צד
אנשי העיר השערים שישימו עליהם כיס לעבדס ולקעם נהס לבלאחד
מז הפירוסים שפכסין במלת כיס לפי עעכו • לשטרך סוללה • עקנעמו
למצב מילתא והנהא שצוברים עפר כבד החומה ועושים קל צדור מן החומה
למחס מושל ולקעם בעיר • ולבדוק הדיק • הנה מנבלען שעושים צדדיח עש

Handwritten marginal note in blue ink.

לטעם : **והיה** להם טקסם שוא כעשיהם . טקסוס נקו בו ונקי בלא
 חטא והוא מקור . אלא טכעית ישא היהקסם נבוס
 שב טוואס היהקוסס שוא שהינו בעמים על דבי נטמי הקקר שהינו לו
 מבעימיסחותם על שקר שלח קנתן קשכ טד מלקך נבל כאנהיו קטעסס
 שבועי שבועות להם . נלאו כאו נטבעו להם שבועות כבתי . והוא מוזה
 עין להקפס . וזה קדבר היה מוטר להם עין שיהפשו בו טקה דיקיהו
 מלב לא שמר שבועתי למלקך נבל טמו שאמו ונס נמלקך נכונד שב אשר
 השביעו להם ואיך יתעבו שישמרו להם הקטעסס שבועתי נא פלגאס
 נטבעו להם טהס חיש עומדים שבועתי טמו שאומלר גולטן אפלא לה
 חקן . נאל היש ונאף והטבע לשקר . טבעו טס תואכ נשקל הטכונ
 נאקלס . נאדע אבזל פיש והיה להם טקסם שוא בעיטיהם חטבוקטעל
 טהקסס היה טכ טדעתיס היה לבט עמוץ וקא מטשס לידושלס נעבור
 שלח המתן על חלפהסס שחלטי דיקיהו נזחו שבועי שבועתי להם
 והוא מוזה עין להקפס הזטר עינותיו באחרים . ויועקן תינז והניעו
 קסמליקן שבזן בעיטקן נחשיז דהוק מנמיס להון ואיכונ לא ידעין ל
 לאכבעין נקטע אמתן הוק טלין ומתיקב על פתיגלא עד דתיתי עליה
 טעתי לאתמסרון בדיה קינס טכועי שבועתי טמו שבועה שבועתי :
לכן נה אמר . עץ הזכרם עונכם . טמו שאמל מאצב עין . קוזכס
 מקור מבעין הפעיל ובא נטרס נמו נאון והרפיס קעל . אלא
 בעבור שאתסמוזכרים לפט עונכם והוא עין שבועתי שקר ובאק חתס
 מוטרסס חוקו בהנלית פשעיכס : להכחוקתמאריכס נבל עלטעותס
 ט נבל מעשיכס יש פשעיס וחמאות פנלס ונאויס לבל על טכקל ובא
 חקס מזכרים קעונק הישטס עם באכטיס והחמורכס עם הקלס . יען
 קוזכס . בעבור שאתס טכריס לפטס באנטיס חונאויס ופושעיס לפיק
 נבל קקפשו ופל נבל נפית קבתי מוזה על קא קידיעה דוזה עלמל נבל
 הידועה והוא קא מלק נבל וכז תקנס יונקן ניד מלטא דנבל הקמסרון :
ואתה חלל רשע . חלל טקצמו חייב קמוטא . ניש לפרשו מן אשק
 זועה וחללה . נשיא יטעס . קוא צדקיהו אשר באיומו וקבע

חשוד כעתי
 מעשה הש
 נאחא חקון
 יעקו למידע
 להס קדק .
 דרטיס טיוק
 נקממו ט
 נככע עמוץ
 קנעו למעש
 פדש הקסס
 מעשה הקסס
 טין פעבור
 נבדו חק
 טס טעמו
 טסמלוק
 הישע
 מעתיק
 טקטיק
 בעתמה יש
 טסס וזנטי
 חטבוכ
 קתי לעס
 טיחמוט
 נשיסניו
 טס לפאחד
 טקעמו
 נקמלן קחומ
 טין נכדעתי

זמל כן לפי סידור מלכות המלכה בעת שעוין נכס לך הקץ שהוא קדו וסופו
במלכה . ומה שאל עין שפחד עין חלקן נוצה לאלה העין שבעבורו
בא קצו והוא עין שבעלת שקר שהעכיש נכנס נכס באהים והוא מא
מלכו וכזה חלקו להפיד ברת לפיכך עלה עליו נכנס נכס ועוד עיטו
והנלמו והחמב החנך ניועל קדנז לי מעאיונס הנבא עדן תנעלמת
חובנהי . פנשו כמו הקרך : **נה אמר** הפיר המצעת והרים
העמדה . הפיר והיס מקור וכן הנבא והעפל כאו
חמר חסיר המצעת ואהיס העמדה מעל דאש המלך . נוצה לאל שפיר
מלבנותיהודה שינלמ המלך צדקיהו למכז אויבו . ניועל קדנז אעדי
מנצבתא משהח טקטא רכא ואיבעל טקיה מאצקיה מלמא . ואח
קמלמ למא זכ שמה ס יהוצק בניהח שניה עם צדקיהו . זאת למ זאת
זאת העמדה שהיא הינס למ תחיה כמו שחושב צדקיהו שתתקיים מלבן
מלבנותיה למ תחיה זאת העמדה למא למי תחיה השפלה הנבא יהויטן
ענלמ עבד נהיה שכל אנביה חותן ט זרובבל כן בניו היה מלך נשוב
בשוב נלמ נבל ונס הוא בנלמנו נשא חותני חויל מלודד וישם נסאו ונ
והנבא קטפי . וצדקיהו שהיה נבא ונעלה ומלך במלך נבל אשר
השם נכס אשפיט חותן שלח יהיה ענד מלך מזנעו שהדי בעצקין
שהמלך בבל לענינו והמלכות עמדה מיהויטן השפלה הקא כנס
כוספת כ המלכה מלעיל והוא כמו השפל כמו שאלו והנבא טאוקה
לעקבה היה חול השפלה שין בשנא . ניועל קדנז דין ודין בא תחיה למ
יהקיים מנלמ ינלמ נלמיה כ חלוקה דלמ חותחליה יסס נב צדקיה
דלישק הא העדי מיטה : **עוה עוה עוה** אשימנה . עטן שית
כמו נענה חטק חל זאת
עוה שלח תשוב למלכותה עד זמן כב וחל ענה שפעה פעמים ט
שפעה דורות היתה במלכה העמדה אחר הנלמ והס חסיר שחלמא פניו
וכזר הרם עי שהוא זרובבל הושבה העמדה לשעה . נס זאת למ היתה
נס זאת השפלה שהיתה לעמדה למ היתה חנפ שהיו חייבים צע יאשיו
יהוא חזויה הויקיס זיהויטן חנפ שלמו ולאחד בעצמו למ חוסרה

עמי החלשים ביד קחוב וכן הדין יזכר לבגד מסר עת צואה עמי קעיל
רשיעיא ואלה החלשים אמל על חלשי רשעי יעם שנבל במרוב חמט
נס בע עמוץ יפל במרוב נמו שנבל יעם אמר בא יולם בעה עין קן
ועב פיעלנ למעלה עין קן והדין יזכר למעלה ינס הדין עין פיערן
ביעתיקן : **השב** אלתעבה קשב מקור השין בעתה מקום
צו ופיועו בתמיה שלומ סבוה חת שמשו בהחברת
תעבה אחר שהעבתי יעם למך אשינבה אלתעבה אער עד שאשטע
חותך בה ניקנס אער נבאת באן מכונותך אשטע חוקך כווע
למלר בארץ בע עמוץ שנבאו סם מקדס וכן בה עד קיום סם ארם ארם
קחוב נעם אשטע חותם שלא יצחו מלמב למדנות אחרות מרוב בה
בנמוש שלא תבא עלהם חוב באויב מכונותך נמו למדנותך
ושפתי עשך זעלי אפיח עלך מעטן כופח באס פחם ומעם
עקס שעס שרשים וכך אמל למינה ונבתי על שם באס
עבתי כווע למל אבעיר אש עבתי עלך נמו שנופחים באש להבעין
והינש יזכר בשת פועלות אהתקף עלך כוועים נפילים ונמקמים
טיהרנו פתאום נמו סינו כוועים בעם ויש לפרש כוועים למען נאס
הבער יער כווע למל מלשם ושורפים באש נכך אמלר קחמרה על טיכו
כוועים בתמי לעט ויועקן הדין כוועים רשעין חרעי מעתה
עקס אומען להשתית מעמויות שם נמו קשתה וכך הקדנ למשה
ראש הדיה אמל תקיה לשון זכר קלאש ואמל דמך ואמל תפי
לשון נקבה הנמשחת טכן דרך המקרא נמו שבעבין בלה
פעמיס כוועיב לשון זכר ידבר שני העם שהנא לשון זכר נעידע
לשון נקבה ידבר שני קעשה והערה שקיח לשון נקבה ושעקס עטן
אחד דמך יקיה בתוך הארץ קסך ארץ אלת נשיחמי כווע למל שם
ינקס דמך זהו שאלו למרשי **ויהי דברי** : **ואתה** כן
אדם הקשטע הקשטע העפ לשון נמו
האנה ארבע ארמי אס קשטע אנתה נמה מעשיק ארת עיב קדמים
ומעם שהיתה עיר נעלים ותועבת זופת אחרות קענן קצול קווא

שכינת דס נקי וכן חל במלשה אחר שזכר והתעבדותו ונכנס נקי
 שפי מלשה והודעתה תודיע אותה אהת של התעבדותה ועל סמך
 הנשפאנה וקמל פמא הוא בבדים שתודיענה ט היא מייבת לשי מ
 מעשיה כל הנדע הוא עליה וינתק ותרנן יוסף התנוה התנוה ית
 קרתא דאסדי דס זמאי : **ואמרת** עיר שובבת דס עור דאנשיך
 שנפסס דס וכן לך קעיר לטור קעיר בלמקנס
 חנשיה לשי שהעיר כוללת אותה כלם זמנו העיר היוצאת לך עיר
 הנוליה קחה עליה והדומים להם בתנוה חל בתנוה לשע טעמי
 האחרים שופטת דס בתוך העיר לעני כל היא רעה וזולה יותר מטרפת
 דס בבדשם ונבנסתים וקשע חל בתנוה כלמל טתנוה מלח דס
 מדוב טפחת דס זמנו שחל על מלשה עבד אשר מלא ירושלבט
 לכה לבא שתה שיפדת דס וכס לכה לבא עת חכמה ועשתה
 נגשים עליה למלאכה חל עליה לבי שהנשים היו על הקדים ועל
 הנבעות וינתק תרנן עליה בלך למלאכה העמלות שחלס מוזקר
 עסקם קס מדרות יש עומאה בלנג ויש עומאה חלוצה מלמד
 והנח למכול דס קעמלים ויש עומאה חלוצה מלמה והיא עבד
 נגשים שהיא עומאה הנפש ועלמה קעמלים האחר ונות קחה חכ
 טעין הני עקיונה לפיך זמנס בזאת הפרשה לפיך חל עלמלשה
 הנשים למלאכה וכן בחק חל קדושים קדיו ומל אמריו חלפרכו
 חלחלשים ויהי מסכה למ העשולים ע עבדתה נגשים היא עומאה
 הנפש לפיך חל למלאכה וחל ובנליך אשר עשית עמאת פ היא
 העומאה קבולה : **ברוך** ותקרב ימך את עשורך הקיפת
 ימי נבונך וחכמך ותבא עד שכונך שנות הוליה
 והחכבן והוא נפשי עטן נמלעת שונות וחל זתס שהוא לטכ נמא
 נפשוין הפרשה לנקה נמלעת נמו שטרבו נמל פעמים נשידבר
 פעמים כנב הערה פעמים ידבר לשון זכ פעמים נלשון נקה
 פיפו בעם שהוא לשון זכ ובערה לשון שהוא לשון נקה עלכן עתק
 חופה לעים שהניס ומחרים חוקך ומלמים חוקך על שכן אתתנית

דעוה קע
 חכם חמ
 בעת קן
 עין קע
 בזה מהים
 יבחרתה
 עבד שח
 חוקך ונ
 שם חס
 את גלב
 נתינת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת
 חס ת

אהיה ואם לא עשיתי הנה אהיה עלי כן את חסדי וקטנה להם
 כללם בפייה ועם נתינת טלם שישנה בך ולא יראו לך
 למיך ולפניך הסך קטנה עדיה לך והיא לא מארץ ארץ קיית
 עשה כנס על שנתך ונחמו כל עליה ארץ עשם יי עקרה עשך
 ויראו לך לביך נע שבת על רכוש יולעך נים נים
 זאת חסדי וקטנה להם נול קטנה נכנ יתקטנה והיא
 במלמטם יתקטנה ונחמם משמקט : **הקרובות** גמלת
 קטם עישך גמלתה בניס מלמט שאת
 גמלתה בניך את גמלתה בניך נכד קמלה נמלה שמהומוהך
 נכונה נעב נכד נתיב : **הנה** נשיא ישיא קמלמט נהש
 חיש למרוע קינך נעמל כל חיש נחיש לבי חזקו קיונה
 להדע ולשך דם זהו עמל שחיש לבי חזקו והקטנה מלמט
 עשרו וקדומו נכן חיש זרע על הארץ : **אב ואם** הקלו
 כך שפיר להם מן העבדות החלומות שהונק
 ושחיו לל אדם להדתיקה חפלמט קוהיה להם הנדק עשו בעושה
 בתוך כלמלה שקח ענשים ומלת עסקים עסקי קיו בעשך לבי
 שאין על קדושים ועוזים נכן קונו קיתנס ורא מנה לבי שקמלמט
 שולק בעמל נחיו קדשי בניה נמו שחל וקטנה שולקתה
 זאת החנה ולמק דרך ביון זאת עבדותה חלמט נמו שחיו
 שקזקירם ירמיקו על חמלמט : **אנישי** רטל שקיו קופט
 רטל מלה לטשים לחוקים סלי לשך כלום חש נח
 הקהים חמל עב פישין למעלה בפסוק נחלק קרים למחבר
 ומה עשו בניך חמלמלה דרך חמלמט קעדות נחרכן פיע
 קעס נחמל **ערוה** חב זכר קחמופה שבעריות והנח שחל
 בתורה ערות חסך נקוח חמו שקיח חשת חסו ונחמו
 נלקח לשון יחיד והחחם לשון נכס ישבו נמל למק שח מלרו נכח
 זל ט קוח חמון קדבה חממק שח על חמו גמלתה קעדה עס
 כוזה למל חשה שקיח עמלת דם עות וכמוהו עס והנח חחמק

אלה הקדש . שמי שדנותה . ונהתחזר מאוכן בזה המוסקל נדה היא .
נזכר בעשרתה עניי שאמל עבוקר טישלה עניי אס יבעלה בשבך
במו שיש לבעלה : **ואיש** את אשתו עשו . איש אומר על אים
אחד לבד במו נחיש . בא מבבל שלשה והדומים לו .

לא אומל איש נחיש במו איש מזדעך . איש טיהן מוס בעמיתו .
והדומים להם . וכן נחיש את אשתו . נחיש את אחרת . יחמל ענה
בך ט טוב אס ישכב אדם עם אחרת . שכל עמק בבית אמו והיא
עודה בעלה : **ישחר** מלך ושחר לקחו אחד מאבעלה קרב
לשחר כס עני . נשך והרצת לקחת . נפל עני במלך

שונית ואמרו דבותי זל זקו נשך זהו תכית ולא מלך הקרב
לא לעבוד עליו בשע לאוין . והכצע רעך בעשק פידונו סת
נהי נמלו ואקטת רחמך באונסא . נמלא הקטת רעך וסת לה
בצע כסף מן העשק שעשק רבב עמך החלשים . נרעך
הס אסור ודמיוס שקיו כותס להם שחל לקיות להם לשכך .

ואותי שחת . פלא בעמק ולא כן שת מלמט עזר אל מן הקח
האמורה המלכות אחרת . וכן אמל למעס אחר ואותי שחת אמל אחרת
שחת שהוקדה אחרת על כל אלה העבודת והלבת אחרי החוקך
ולא זסת אחרת שצנייתך עליהם : **והנה** הנהני ש . דרך

מושל טחס המלך נעש במו שחמל . ונפ אט אנה נפי
אל עני . אל בצעך במו על . נכדמי נכונתיו זל אמל ליעקב
ט חמורה סמדי חזקא ומכלם לא . לא ככל שז והנהני ש
אל בצעך אשר עשית . ועל דמך אשר היו בתוקך . אמל דמך לשון
יחיד דך כלל נחמל היו לשון דמס פדמיוס דמס שפכו . ונעבר
הא חייתי כונענותי עלך במו מלמון אונסיך סי אונסת :

היעמוד לבן . יוכל לעמוד לבן לבוב הצות שחמלס אעך
זה שמיוס אשר אט עושה אונק דונל ימיו קצנת
נבתי ועשיתי . במו סדמתי כן חקוס ט אטי וקיבטת בתי :
והפצותי והתמנתי עומאתך מלך . פלא עבדו נלגלס

שהם קטומאק הנזילה בנלות : **ונחלת בן** עיקרו ונתחלת
 ובה עזר קצון פח הפעלה היתה חזיקה פח הפעלה
 לדעת לולי שהמיה אינה מקבלת דגש ופירושו התי ונחלת בעצמך
 כי עד שתי היתחלת ומה שתי אין אתחלת . ויש מפרשו ונחלת
 ענין חלול . לעש ציים שהם ידחו ט' אין אתחלת נחלת בקי וק
 בנלות בעסק . וידעת פ' ח' י' ט' שתי שמה חותי ואז נבא ערך
 כל הדעות שאמרת לך עליה נביא . קדש פ' ח' י' אומר ועשה
 נזר ומקיים : **וידו דברי** : **בן אדם** היו ל' בתי יסא
 לבני . בון וקה בון ואותיות א"הו . מ
 מהחלטה חמא היו ל' בתי יסא כמוהם כי שהוא פסולת הנסוף וזכ
 המתכות שהם פחותים מהנסף והם נחוסת וכילי וצפית נמוג
 היו לשם בתוך כור להקדש ק' הם ל' סינים ל' סוף וכן אהרן אותם
 כמו שהאמן מהרן המתכות האלה ועקרא נסערין בתלמוד ובלש
 מעיייל . והכל שיעשה מהמתכות המעשבים הוא פחות מהכל
 שיעשה מאחד ל' המתכות לבני ש' א' י' ש' ב' אין לו תקנה א' א' ס'
 י' וכו' לקדש . לפיכך המסיל יסא למתכות המעשבים . וחל' ס'
 סינים כסף היו ופרשו המפרשים כי ספר הנסוף נמוג חמרים חמ
 הנכון בהם סינים סיני נסף אמרים חמרת . ויש לפרש סינים
 כסף היו במסדון כיהעמוש נמוג הנמצא בתי י' והדומים לו נכס
 ר' ע' מ' פ' מעט כסף מעט בהם כי עושים ק' א' לשם מהמתכות
 המעשבים עם כסף מעט שעשין להשמיע קול כען הצלצלים
 והדומים להם . וישל נסן היו בהם חסידים מעט . וכן חמ נפשו
 אשר חמרה ק' ב' נסף ונחוסת וכדל' ו' . ויש לפרש עוד סינים
 עתה הם סינים היו נאמר ועבר היו כסף . וזכ' כסף ולא זכ' זכ' ב'
 שהיו ע' מ' מהמתכות . וכן חמ' בח' נ' ט' ח' א' צ' . ל' ש' א' היו י'
 ש' ל' דור אחד שהיו ט' ח' א' נסף ויונת' ק' ל' ש' א' נסף א' ח' ו'
לכן . ען היו תלגם למינים . המתאשר היה קדין עלים להיות נסף
 והייתם סינים חקבן אהרן ומהרן אהרן בח' עבדתו נמוג

הדבר המונחך ראובן זכותו הקדשונה בהקמה וכל שכן המהמנה המשונה
 שהראובן צדיק נהנה קן אלו שיחדו קים תכונ בנדבך ונדבך נמח קשמה
 יחברו מלה שהיו נהנה בנדבך וכל מלה לנדבך . אל הנך יושע . קין
 הקהיה לבס פלו הטר לנדבת : **קבצת** . מלבאר הוא העשן . קבצת
 עם בעל מלכ . לבתתי שמשו
 פתח . ובמקור הנדעה קצין נגון כן נע מן לבתתי . ומכאן המית נפתח
 לפתח עליו על הקנר עשיר לפתח עליו הוא לבתתי אשר קנר . ואלו
 עליו ט קנתה משמים עליו וכל לבתתי שלם עם קין שהיה פתח
 וקנרתי וקנתתי איתם . וקנתתי איתם בתוך קנר נאיתך איתם אלו פתח
 איתח ואעוב איתם טר קמרב וקנעב וקדש : **וכנתי עשן**
 וקנתתי נגון עמי יעס . ועל קעטן סה
 לזוק קעטן וקנסיון ט והמה עליו טאע עבת : **טרותך**
 כסף . עם יובא שלם נהנתך נשקל בהנדון עשן
 אלו טוה בערק זזה כחלם . אל נהנת נשף נדך כוד קן נהכו בתך
 יושע . ומלה טזכ נמך אחר טזכ נחלה שאר המהבות נסן
 טעט מעלים קמרב שהיא מאמרב הקתנה מה נמשה וקבס להעש
 רזה עמל טה שיטא ביימור זמן בעב ונדבך ונדבך לא כולן מועט
 והמעט קעט לפי שהיו נמך מהמלה : **ויהו דברי** : **קצו**
 אמר לה . ליושע טזכ למעלה אל
 אל אכך לא מערהק נמו אשר לא יהיק מהקור . פלא עקור הוא והוא
 וקדומים לקם . אומא כן שלא עקרה עשוה טעומאחה . עמל של
 עשהה תשובה . לא נשמה טוס זעב . ההא במפיק ויתכן עמר
 ט קנא עס נעס נשקל זבל ובהקמברו אל הקניו נא לא קטעל נשק
 נמו קלמקו טוב זבל . ופיושו של יוד נשמה כוס זעס נמלה
 כוס חזני . שמק סקס ועצ אתה טמלים ולא היה מטר נמו שיעס
 בתניק כן יתקו לעבס ומרתם ועבתם אקיס אחרים והעבתותי
 לקם וחנה חף נעב ועצ אתה טמלים ולא יהיק מטר ונן ני יתכן שהיה
 מלת נשמה מוטן שלא טר עם פועל מהקדוט ועל קדוש נמו

כתב

שגשג ברכים מקדוש . ומלפיק קהא לבהפאת הקריאה ופאוקו ונר
 ונהעלמה ינא אור . נכונה בעדס קין . ונלה על מאסה . ויונה קרנ
 בדאדס אמר לב את ארעא די עא לא לטמקיא קיא לא אתגבו בה עשין
 עבין ס נון עלק בוס לע : **קטר** שחיה . עמי קעקר קשין
 קער צ טקס שיעבאו בעטן אחד למר שלום שלום
 וקנסי וטק סיעה שמהא בנה . נמי שואנ מוכח עקה . נמי קח
 שתומק לא הנה על קדיעה . אמא נמו חמי טהוא שואנ ואחר כן ע
 מוכח עקה כן קס מבקלים העס בדמקס וועקיס בקול ומלדביס
 במזקה ומלמייס מעי נוקה ביה קעס לעמלוע אשהס וכוה מורח
 וקנביס מורח זקו זקו נש אכלט פאקס כועטן נפשוהס טקס
 עכמיס להס שלקיעה קבא עעקס . מסן ניקר יקחו . מסן קעס
 ניקדק קס לעקחיס מורח טקס מחוניקיס ביס לעעשיקס הנעיס .
 ובעש יבא עלקס האויב ניקח שלמאמיהס וקדיקס סאן לקחונות
 נכן קנפליס במרבקס נמועקס ונהקס קדכנ אמאכונה בתוכ
 מסן נמוחור . וכן לא יאצ ולא ומסן : **נחיה** זכר קנאסיס
 עקס קנאסיס נקבעס נקשמיס ואחר כן עס קחין זחל
 ט שלס דרכו דרך נעה נלאחד במק עהנאכו קבעס עשקס לקורות
 הקנכה נקס ממסו נעט מונקה מעעשונה טין שהע עכריס עשק
 מיד יזקידו קעס עטה . ניהלעקדשי . שא נלס באומאק . בין קעס
 לחול לא קמילי נמו עהזקידו בהנה נלה בדיל בין קקדס נבין קחול
 נבין קנמלח נבין קעקורה נלה נרות את בני עט . נמאכנות קעעלמו
 עיעקס שחאו שקיו נשמיס מעא בוס קעבת נמו עתן נמפריתויהו
 נקבעס קיה למחורת בוס נלא מיחו לא העלמו עיעקס פאנאייב
 בנאייס . נחל ברוכ . מבטן נפעל נמו טחין יחל עעטן מלל . ונכן
 ונל נחל קדשתי בטקין : **שריה** למען בזוע בלע נמו
 נחל למעק שומלעקחו כך למען עקד דס . נח
 הפעק עס קעס לחזקה עטן . וכן למען מבוטא נמו שפרעין :
ונביאיה עבעור לזכר קנאסיס לפי שקס קיו עכמיס שלקיעה

עמונהם הריב . עתה נמלו ונבאוי שקרא די בנדיק למון לבבט מלכא
ושעיעשה עין פאיר דלא רבן מהרבין שקר ומלפין לבון רבון ג
וע נבד פראכו העטן קזה למעלה בפסוק והוא בונה קח :
עם הארץ מוי שמוק מחבירו עושתו ונולג כי אין משפט
כעיר : **ואבקיט** בלקס . אמתה חולש יצא
מקסיט סינד נר נפלות

יעבורו הנשעים והפדנות הקס העבדות והנדר חותם אנה עול
כפסק הוא המוע שרע הנר ומחזירם לכך טובה ויעמד
לפט להרכל בעד הארץ לבטא שמחה כי נבד עבו לכונטה
קרעיס נמו שעה משקה רבין שנ מעו לוש מלשה בחידו עמד
כפין פטנו להשיב חלתו מהשמית . נר נר . נר נשע מעמיס
מלכיק הן מפתקמקח . ומלכיק נב להעמיד מעמ מפתקה
שבד נשע יבא פועל מלקעמיס טחס נצי . לפיכך לא יבא מלשול
של יחמה טחס נמו שטרבין נשפי מלשול במלק הקדוק מלכין .

23

ואישפך מבואר הוא : **ויהו רבדי** **בן אדם** שתיס
נעים ביותאס אמתקין המשול
קעסק המונחת לזס ובהחלקס היו נביות . ובאזיס היו ערה אחת
וכן ערשע לבק מלכות בירדוד . והלן יונב בראס אמת עש הקדוק
מלכין לאכון ערה קין נשין אמלא מלח הוא : **והנניע** ערשע
כי נל זכות הנא בעסק יסם הוא עבודת עו
שקמלש ה הוא במשפטי הזכות ובדרך התמלוט קכא הוא לעטן ה
המשלש לבי עממה חותה לעונה אכא המשל הנא עש שלמיט עו וס
קדש יונקו ועעאק במלסיס בנד פלחן מעונה קין עעיהת קמין כ
פלחא למעשה וקמין קלביט ענבדיקין וכן כלזה העטן קדש על
זה הקדך . שמלק מעכו שדיהן . מועכו משלח טרשעל מקדון
נעקלדעכו לא שקולס ועטיו מעטן ומעוך וכדת . חערה מעט
באין . ומשעת קעריס הוא מלחמ הזכות . וכן בבדי רבתי זל מל
עשה לבס עידיס זכ מפת שמעך לם בן מליק פלמל מן הכוונה .

ובמקו ו
שעיעשה
וע נבד פראכו
עם הארץ
מקסיט סינד
יעבורו הנשעים
כפסק הוא
לפט להרכל
קרעיס נמו
כפין פטנו
מלכיק הן
שבד נשע
של יחמה
ואישפך
נעים ביותאס
קעסק המונחת
וכן ערשע
מלכין לאכון
כי נל זכות
שקמלש ה
המשלש לבי
קדש יונקו
פלחא למעשה
זה הקדך
נעקלדעכו
באין . ומשעת
עשה לבס

וְכַל־קִעְטָן בְּמַלְוֹת שׁוֹכְנֵת וְאִמָּא וְעַם עֲשׂוֹרֵי בְּתוּלֵי הָיִן בְּעֵדָן ז'
בְּתוּלֵי עֲשׂוֹרֵי הָיִן וְעֲשׂוֹרֵי מַבְנֵי פֶּעֶל צִעֲקָה לְפָאֵר שְׁלֵו וְכַל עֲשׂוֹרֵי הַמֵּלֶכֶס
עַל מַלְוֹת דְּרֵי הַנְּעֻבָתִיקָם וְהַטְּרִיִם הַסּ מֵשֶׁל לְבַלְעֹת שִׁירְשׁוֹ מֵאֲבוֹת
לְנֵר מֵלְוֵר עַל מַבְרָקֵם אֲסִיּוֹ וְהַסּ קֵס יִמֵי הַבְּתוּלִים וְכַל עַלֵם בְּמֵאֲשִׁים
זֶהוּ עֲשׂוֹרֵי הַסּוֹלִים : **וְשׂוֹרֵן** יֵה קֵמֶסֶל קֵנֶשׁ עַל שִׁתְּקִיּוֹת
שֶׁהָיִן עֲרֵה שִׁמְעֵהָ **קָן** אֵלֶּה אֲקֵלֶה הַבְּזוּלָה וְמִשְׁשׁ
שׁ שׂוֹמְרוֹן נְקִמָה אֲקֵלֶה וִירוֹשָׁלַם אֲקֵלֶה וְנֵר שׂוֹמְרוֹן לֶטֶט שִׁתְּקֵה
כֹּחַ מִלְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֵת שֶׁבָנָה אֲוֹתָהָ עִמָּה וִירוֹשָׁלַם כֹּחַ מִלְּמַלְכֵי
יִקְוֶה וְכַל אֲקֵלֶה שׁ הַאֲקֵלֶה שִׁילֵה חֵין לְבַב חֵלֶק וְהַסּ קֵעֵלִים שֶׁעֲשֵׂהָ
יִרְעֵם . וְאֲקֵלֶה יִירוֹשָׁלַם יִרְעֵה לְעַלֵּי אֲקֵלֶה וְעַם אֵשׁ שׂוֹכֵן שׁ בָּהָר
שִׁתְּקֵה מִקְדָּשׁ שֶׁהוּא מִשְׁכַּן כְּבוֹד . וְכַל וְהַיִּיבֵלֵי . מִתְּחִלָּה קִיּוֹלֵשׁ
עַל מִקְדָּשׁ מֵשֶׁל לְמִלְּוֹת הַיִּוֹשָׁלִים אֵלֵי וְעֵשִׂים מִבְּנֵי . וְהַלְעֵם בְּעַם
וְכִינֹר לְעַלֵּי הַיִּשְׂרָאֵל וְכַל עֲשִׂיָהָיִן שֶׁהָיִן עֲרֵה אֲחֵת וְהַיִּוֹשָׁלִים
לֵי . וְהַיִּוֹשָׁלִים וְהַנֶּחֱמָה מִשְׁמַטֵּי קִדְמוֹתֵי אֲשֵׁרֵי אֵלֵי וְכַל : **וְהַיִּוֹשָׁלִים**
אֲקֵלֶה הַחֲתִי . אֲחֵת שֶׁהָיִתָה אֲקֵלֶה וְעֵשִׂהָ הַקֵּעֵלִים שֶׁהָיִתָה
עֲשִׂיָהָיִן הַחֲתִי שׁ לְעַם הַיִּשְׂרָאֵל עֲשִׂהָ יִרְעֵם עֵלִים מִתְּחִלָּה וְאֲחֵתֵי כֹחַ אֲחֵת
וְעֵשִׂהָ בְּעַלֵּי וְעַד לְאֲבֵי הַקֵּעֵלִים זֶהוּ הַיִּוֹשָׁלִים שֶׁהָיִתָה אֲקֵלֶה שֶׁעֲנֹכֶה עֲבוֹדָה
וְעַבְדָּה אֲבִים אֲחֵתִים . וְהַיִּוֹשָׁלִים עַל מִלְּוֹתֵי . זֶהוּ הַיִּוֹשָׁלִים עַל חֵשֶׁק עַל
לְאֵסֵר עַל עֲבוֹדָה . וְדוֹמִיָהּ בְּעֵשֶׂה אֲחֵת . וְכַל אֲדֵרֶשׁ אֵלֵי שֶׁהָיִתָה
בְּלִשׁוֹן זֶה הוּא בְּעַלֵּי חֵשֶׁק הַיִּוֹשָׁלִים עַלֵּי עַשׂוֹרֵי הַיִּוֹשָׁלִים שֶׁעֲמֹה הַמֵּלֶכֶה בְּעַלֵּי
חֵשֶׁק הַיִּוֹשָׁלִים . אֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים . עֲבוֹדָה אֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים
וְאֵסֵר מִחֲנֻקִים . אֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים . אֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים שֶׁעֲמֹה אֲחֵתֵי
לְמַלְכֵי אֲשׁוּרֵי עַבְדֵי אֵשׁ עֵלֶה וְכַל עֵשִׂהָ . וְאֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים מִלְּוֹתֵי
וְאִמָּא עַלֵּי מִלְּוֹתֵי הַיִּוֹשָׁלִים אֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים וְכַל עֵשׂוֹ מִלְּוֹתֵי
שֶׁהָיִתָה אֲקֵלֶה וְאֵסֵר עַבְדֵי : **וְכַל־קִעְטָן** הַיִּוֹשָׁלִים . קֵעֵלִים עַבְדֵי עַלֵּי
אֲשׁוּרֵי וְכַל־קִעְטָן אֲחֵתֵי הַיִּוֹשָׁלִים . חֵלֶק עַלֵּי עֵשִׂהָ עַלֵּי הַיִּוֹשָׁלִים
מִנְּסִים חֵשֶׁק בְּכֵס וְכַל־קִעְטָן מִלְּוֹתֵי הַיִּוֹשָׁלִים זֶהוּ שֶׁאִמָּא וְכַל־קִעְטָן הַיִּוֹשָׁלִים
וְכַל־קִעְטָן : **וְאֵת־תוֹטְתִיהָ** מִלְּוֹתֵי לְעַבְדֵי . אֲחֵתֵי עַלֵּי

שלבמה מנעשי עין מבע אשור למ עזבה מה שלמה דבענחיה מןאגל.
 ולכיים בלעלם ונשפס פ הוא למדוס כחשונה זקו פ חותה טעבו בענחיה
 ניספכו. פלגל שלמאדוס לעוב פלו קדב קשפך נעב קמעש עש
 וקמששים : **לקן** עתתה. לפי שסלק בעחונה מלכו ועובה עבדתי
 ובעתה נכט אשור ולמה הן עבותה ונלטהס עתתה חותה
 נחס : **המה** תמלה קנל מה בע נד ובע לאוכן ואחר כן קנל שאר
 השבטים שקינ מלכות חפדים לקחו. קקעטס נעמינס בעל
 מלחמה טבו חותה וקדנן כחחורים ומנשי קמלחמק. ותהי שס לעשים
 היתה שס נע לשאר נשים הע נבנה פ אשור עבה חמלה קל ובוך
 חותה וקדנה ובמלחל לעשים לשאר מלכות פכנעמו והות שנס למחיתה
 וספונגים עשונה. משפתי נקמדת עשו. שפעים שס שפוע טשך
 בעקל חבול ונח נחלב כנר טפט נחרכ : **והרא** חחונה חקלבה
 עבדה שס עבה נפליס חקבה. חמל חעפ
 חוכן ונלה חקלה נחמחתיק למ נמעה בעבור זק מלכותה נמלטה
 החונלה ונלמאר מעשיהס אה השחיתה עבדה ממנה נמו שאול ימיו
 נס כן חקקה נעשה משיבה דיטב מכוונה יהודה. מוידנט חחונה נעפ
 בו עין השעל נעלקעט מן קבא כן זכונ מן זב. חלבע אשור עבה.
 עב שישכו העץ למעלה מה שעשה אחז. קדובס פנינקה. לבשי
 מלחל. נפל מיט לבושים נחיס והנח בעל מה שפני למעלה קמל נעוד
 לבים חחדים נמו חקנלן ועט נכמיט : **וארא** נעס נחח נמאך
 עד ותק ענשי מעלה : **והוסף** חלה חנוטה. על
 על. ועוד חוסיתה על
 מכה קה. פלמל דחקה לעשנה ולשיר חנשים עלה קידוהס צלמי שחים נמלך
 שחקה כהס ונבנשיקס ונמעשיהס ציידה חותה עלה קיד לבחנהס קמול
 פ חחמה לה העיב עמהס במעשה עבודתהס נכחיהס פל מעפניקה
 ונלעשיהס ישרו בעיטה זקו שאול ויהעככו בעיס וילמדו מעשיהס. חנשי
 נמו חנשים. ונח נמימן ככני חמד. וכן מאנשי קדדים. מלעט שקנפים
 וכוונגיס לבס. וזה בעען קנח מה שאמל למעלה נכחחה קעבה קעשית

וכל נגלה ציחיתם מאחקק על הקיר סביב כמו שפירשתי שם צדיים
 נהגו צעני יודין נמולתו העבדיים וקרי צערים בוד אחד על הקרב
 מקוקים צעצער למורה מקור על הקיר במטין שולטירין בהם ונער
 הוא שם של הסמלם הקם וכן הדין יונתירין במטם ועל הפרשים
 שער שם אחד מן הסמלן מקומין מיע בלע: **חגור** חזור במלתק
 חגורי בחולמ וקנא הנאר ספר בקונה מלבושיהם העביר בעיני
 יפיו והוא שיקיו חגורים במלתקם מה שאין כן בע ארץ יסא נשחון
 מנה צם על מנה עולם וכן מלאכו צברי וכוותיו זל טיש בלמה
 מנהם לתור חזור במלתקם שאמרו בדיק יצאות שבת מאחלה
 הקמלת חילת רב אנה משיחול ידיו לחטטאל משיחור חגורו ולא
 פלטן הארץ והאלהו פי לבט בבל משיחור משיחור חגורו לבט ארץ יסא
 משיחור ידיו ואמרו עוד הט חבין בלתי מאן ראח הקמלת עבירה
 ושור טיין דעבא הימיתה לא מנהחיןק לך משלעת טע בבח חגור
 חונר במלתקם פירוחי עולם צדשיקם עבולס חונר על הצע
 הצבועים משיחור הצבעים עבולס חזא עבולס בצבע טלו ויעל
 ארת הקמלת בדם ובח חסרין קמלתר כמו טעוד בקרובה ומאחי
 ציחק והדומים להם חונר ט בט בבל משיחור צדשיקם צעפס צעע
 ואוקם צעפס הקם עדפים הלגיים להם מאחוריהם וכל שכן מנה חגור
 ישא וסרוח כוזה למא עודפים ויהים טלו וסרח העוקף חערה
 היישה העדירה קסרח ומלת פרוח כנבלת עליהם חונר ט קס סחור
 מצ הצעפס קעבולס טהם פרוחם עליהם טלמה כנבלת עליהם טהור
 קחלה כנבלת מצ עליה טהם כנבלס וכן קרנע כנזים מנשמי זקן
 והדומים להם מרחק שגשים טב עמונשלושים על פו צבולס
 ונבדים חמא פלב טלם מרחק שרים נבדים בהקמלת במלבושי
 ונבדים למות בט בבל קנא דמות בט בבל טהם טחים חרץ מולת
 קמלת חוק טהם יוקים בו הוא מנה חרץ מולתם מוקם לא שלקחו
 קמלת מעם אחר כמו שחמרים לבס ישא ועל בעיניהם מנה
 מלבו עולם והדין יונתירין במלתקן מלתקן קולבין בחסוקן

חיונו נביין פלקון דמנהגו ככל מלטה כעבאי ארבע ימבנהקון :
והעגב טהו ותעבבה קדי נחמסתה הא . טון שחארתה אותה עבג
 עלקה זה הוא למלאה עיטה . נהשלה אלקה מלחמס
 טחמלק . שלחה אלקה שיהו דניעם אצלה נכין עש : **ויבאן** אלקה
 למשעבדוים . פקתעב עלקה בעבדותה אלקה נבל עשירה
 שיקיו שוים בלעה אחר . ניעמלחו אותה למכום דכס ען שלקס :
והקיע נפשה מהם . נמו ונהקע כח יד יעקב . עטן קסרה קדב
 מלקומו ושגשק עע נעטן המלך שמלך יהויקים במלך
 על . נכין עקיקו : **ותל** טינתה . פכנרע לב פזעה אחר .
 אלקה אחים . והל אלקה עינה . זהו שבוק עקיקו חתה אלק
 אשר קסע מלך נבל אלקים . נהק עכשי מעלק . נלמל פלקה טמ
 שמינה נמנה שיהיה הפקר למלך נבל חנוכה ניתחבקה עיר ויגיה
 העם נמל שעשה למלכון . והנן ינכ נחתיק מילמי נמלק דחיק מילמי
 יתחתה : **ותרבה** לשכור חתימי נעמה . נלכך קדבה טיוני
 עד עטב אלקה קדעה שעשה סמוי עעריה וקדנש
 יונתן למכר איומיין קמלק דמין סמעת בהון נבקות בארעא חמרכ
והעבבה על פלנשיהם . עעמלו על המלכים ופירשו אשר עבבה
 ארעל הנשים . נפישו פילנשיהם עבדיהם ט פלנשיהם
 נמקום הזה אנשים למנשים ויונה על זה אשר בשר חמורים נשרם שהו
 כניי למכר באים כמור נשרו את זובו או קהתים נשרו מזובו . וקנכון
 בעיט שהו נמלמעו ופי על נמנעם נמו ויבאו האנשים על הנשים
 וקדנמס לו אמל נבך חשקה נהם עד שנמנהק לבס טמו פילנשיהם לר
 שכותהם ולעטן זה כועה דעת המלכנש שהקדנש נא מעשה למקווי טמנ
 להון בעיה נקל נשמחות נמלנ שמנעה מהם . ובקל נשמחות שמלעה
 נמל טמו שפרעיו דמל ערותם למחורים שהם נבל נמלק חותהם
 למוסים שהם שמוכים טמל יורק משאלה קדבלות . אשר נעב חמורים
 נשרם . נעמלו על הפילנשים פנש עדנה עבבה מלכות נמלון נשר נמל
 יהיה זוכה נבשיר או נעמלו על המלכים חנה פנשים נעל חמורים הוא המלש

חיונו נביין פלקון דמנהגו ככל מלטה כעבאי ארבע ימבנהקון :
 ותעבבה קדי נחמסתה הא . טון שחארתה אותה עבג
 עלקה זה הוא למלאה עיטה . נהשלה אלקה מלחמס
 טחמלק . שלחה אלקה שיהו דניעם אצלה נכין עש : ויבאן אלקה
 למשעבדוים . פקתעב עלקה בעבדותה אלקה נבל עשירה
 שיקיו שוים בלעה אחר . ניעמלחו אותה למכום דכס ען שלקס :
 נפשה מהם . נמו ונהקע כח יד יעקב . עטן קסרה קדב
 ומלקומו ושגשק עע נעטן המלך שמלך יהויקים במלך
 על . נכין עקיקו : ותל טינתה . פכנרע לב פזעה אחר .
 אלקה אחים . והל אלקה עינה . זהו שבוק עקיקו חתה אלק
 אשר קסע מלך נבל אלקים . נהק עכשי מעלק . נלמל פלקה טמ
 שמינה נמנה שיהיה הפקר למלך נבל חנוכה ניתחבקה עיר ויגיה
 העם נמל שעשה למלכון . והנן ינכ נחתיק מילמי נמלק דחיק מילמי
 יתחתה : ותרבה לשכור חתימי נעמה . נלכך קדבה טיוני
 עד עטב אלקה קדעה שעשה סמוי עעריה וקדנש
 יונתן למכר איומיין קמלק דמין סמעת בהון נבקות בארעא חמרכ
 על פלנשיהם . עעמלו על המלכים ופירשו אשר עבבה
 ארעל הנשים . נפישו פילנשיהם עבדיהם ט פלנשיהם
 נמקום הזה אנשים למנשים ויונה על זה אשר בשר חמורים נשרם שהו
 כניי למכר באים כמור נשרו את זובו או קהתים נשרו מזובו . וקנכון
 בעיט שהו נמלמעו ופי על נמנעם נמו ויבאו האנשים על הנשים
 וקדנמס לו אמל נבך חשקה נהם עד שנמנהק לבס טמו פילנשיהם לר
 שכותהם ולעטן זה כועה דעת המלכנש שהקדנש נא מעשה למקווי טמנ
 להון בעיה נקל נשמחות נמלנ שמנעה מהם . ובקל נשמחות שמלעה
 נמל טמו שפרעיו דמל ערותם למחורים שהם נבל נמלק חותהם
 למוסים שהם שמוכים טמל יורק משאלה קדבלות . אשר נעב חמורים
 נשרם . נעמלו על הפילנשים פנש עדנה עבבה מלכות נמלון נשר נמל
 יהיה זוכה נבשיר או נעמלו על המלכים חנה פנשים נעל חמורים הוא המלש

זמנה פוסים זמרתם • בניו לזרעה היוצא טרם מים צנה • וזכר קסטיהו
לנשי טהמתיים מארעיים • במעשיהם ואנעבין חשקה בהם ולבדק מעשי
מעשיהם קמעשים הטעמים הפחותים שבמעשיהם זהו משל פילגשין
ואנעב שוכר זכנת מארעיים בהחלתה קעטן זכר חותה נם כן בסוף קעטן לפי
שהיא קיתה החלת זכרתם והיא קיתה סבה זכרתם נבלהזמטם שזכו זמרו
שאלו : **ותפקדו** • זכנת זכנת שזנת מארעיים ואקבת חותה נם כן
לזכנת אחיה אקיים אחרים • בעשות מארעיים
זה לבדומן קל בעטן עשוי והעטן קזה מפיש למעלה • ופי למען שה
עעידך • בעבור מאענת שמך שעבדך או זכנת עתה לעשות זמרה
וזכנת עתה : **לכן** השע מעיר את מאקבך נעלך • שהיו מאקבך
מאתלה • את אשר קעה נפשך מקם • שמתה ונקעה
שכשו קעע והוא בעלם ודחכה ונסבה למעלה או שישו קעע : **בני**
בר • וכל שמים • משאר גלויכות נבל • פקוד וסועוקוע
שמותה תאר לשמים הטעמים בשם נפש יחליה נבזר חזן נבשזן
שכאמר ושאר הטעמים שם • ופקוד נמו פקוד • וכן סועשם לעיבוקוע
וכן קועשם תאר לשכ נבול ואנעב שלא מאכין לו דומה במקרא • ויוען
לא תנמס בעטן אמר אה אמר פקודאי • וסועאי וקועאי • נלשחשור
אותם • פי מואותם • אותם נמו אתם • נבן ואדבר אותך • ונם ביעבאן
אותם • אולי יחיה וקדומים לבם • וקדומים • נמו חלב קדומי העדה
והנן יוען זמיתן : **ובאו** עלך קסין קצן • שם למחר ממית המדינות
או למחר משל קזין • וכן הנס יונן זייתון עלך נמאש זיעה נב
בהנצן ונלגין • ואדש חם זל פישו נמו חזן נחית והכחו בעך נחך שכל
שפירושו זרוע והחיל יקרא זרוע נמו זרועה שפירושו חילת • ענה
מלך וקובע שימו עלך סטוב • ענעמו מזוייטן בענלגין וקולגין יונגין
עלך • וקובע בקוח ומלבע נענעו ידוע שהוא של מלך על קדאש • ונתנ
לבטקס משפג • אתן קמא שפג לפטקס שישפגוך נמול תהיה ידי עמקם
להחייבך • ושפגוך נמאשפגיקם • את חקבת מנהנם מנהנם ומשפגיקם
לפיך אתן חוקך נמאשפגיקם נמו שמעיה נם לשפג המולד והפגוע

והמשפט הוא ששחמך בע צדקיהו לעשות ונב אתה שש יתנהג שתתנחם
 עש צדקיהו עיר : ונתתי קשתה בך : עליה קשת ארץ קשתה ותמלתי
 בך ועשוי חוקך במלך יעשו עמך נקם במלך חסך
 ואזנך יסירו זה המשפט עשו למטה זונה המת בעל עיסיך מלטה
 מאזנטס ומאזנטס עקס הנתיחם והס הדרת הפטס וכן לגוי שרונים לשפט
 במלך יסירו ממלך הנתיחם והאזנטס והעינטס וזה משפט למלכה ולמלכה
 שהקושרה מקס חסך הוא משפט למלך נמו חסך נמוט למלכה ולמלכה
 הוא נבוק זכס על ששקעס וכן האף הוא נבוק על קפטס : ואזנך הוא
 הקנן המשמלי עקול למזנטס המשמלי עקול למזנטס נבאו אל הקדס
 בטעמוט זהב והדנטס יותח חסך ואזנך יסירו נבדך ויקיך ילמן חסך
 ואחמיק נחב הפול תיש יוטן ועמך נחבתיק עמך נחב ט
 דעתו היה נפידוט ואחמיק שהוא כנח החאס שזכ נחס הנבולס עקמאס
 נחש העס יקנא אחמיק שהוא כנח החאס עמו שחא מוכ אחמיק לנב
 מלחמיקו ט הנבול הוא אחמיק ותחמיק לעס ינח נחא לטחמיק קמק
 כשך ובכנתך יקחו יקחו אותם לעבדים ניטכנו אותם נחאך שחא
 נחן נענו פלגים ובכנתו נחמיק נחא פלגים מחרכ ט כנבולא יקנא
 החיב בקמנטס והקמנות אחיטבה אותם לנחמ עמו לעבדים ולשחא
 ואחמיק החאס חאס חמאחמיק על הכתים ששחמחם אחמיק החאס
 במלותו וכן נחא ואתה שתיידושלב ואתה שחמיק הנבול שחא חאס וקנא
 יוטן ואחמיק ושש חרעך : והפטיטוך אתה טעך ולקחו
 עלה חמיק חמאס חאס זכ
 ועל כל טת קמקדס חונמאר על כל שלל העיר כן נבית קמקדס כן
 כשאר כנס : והשברתי ומלך ט מווס סנא לא עבדוט
 כיתה חרט יהי הנשכנתך טקמך טקמך ומספיק
 כש לא עמו שפוטט שחמרכ נכח קעסמך מנב פנעס לשון
 זכ פנעס לשון נקמה וענה קעטן חזק עול לחזק העטן : ועטו
 עידוס ועריב כעידוס ובעריב נמו שכתבכו כפשת הנדע
 אחיידושלב זכנטך יחמר זכנטן חזק נבנבל עין הפעל נמו הנבנבל

וזה המשפט
 עש צדקיהו עיר
 ונתתי קשתה בך
 עליה קשת ארץ
 קשתה ותמלתי
 בך ועשוי חוקך
 במלך יעשו עמך
 נקם במלך חסך
 ואזנך יסירו זה
 המשפט עשו
 למטה זונה
 המת בעל עיסיך
 מלטה מאזנטס
 ומאזנטס עקס
 הנתיחם והס
 הדרת הפטס
 וכן לגוי שרונים
 לשפט במלך
 יסירו ממלך
 הנתיחם והאזנטס
 והעינטס וזה
 משפט למלכה
 ולמלכה שהקושרה
 מקס חסך הוא
 משפט למלך נמו
 חסך נמוט למלכה
 ולמלכה הוא נבוק
 זכס על ששקעס
 וכן האף הוא
 נבוק על קפטס
 ואזנך הוא הקנן
 המשמלי עקול
 למזנטס המשמלי
 עקול למזנטס
 נבאו אל הקדס
 בטעמוט זהב
 והדנטס יותח
 חסך ואזנך יסירו
 נבדך ויקיך ילמן
 חסך ואחמיק נחב
 הפול תיש יוטן
 ועמך נחבתיק
 עמך נחב ט דעתו
 היה נפידוט
 ואחמיק שהוא
 כנח החאס שזכ
 נחס הנבולס עקמאס
 נחש העס יקנא
 אחמיק שהוא
 כנח החאס עמו
 שחא מוכ אחמיק
 לנב מלחמיקו ט
 הנבול הוא
 אחמיק ותחמיק
 לעס ינח נחא
 לטחמיק קמק
 כשך ובכנתך
 יקחו יקחו
 אותם לעבדים
 ניטכנו אותם
 נחאך שחא נחן
 נענו פלגים
 ובכנתו נחמיק
 נחא פלגים
 מחרכ ט כנבולא
 יקנא החיב בקמנטס
 והקמנות אחיטבה
 אותם לנחמ עמו
 לעבדים ולשחא
 ואחמיק החאס
 חאס חמאחמיק
 על הכתים ששחמחם
 אחמיק החאס במלותו
 וכן נחא ואתה
 שתיידושלב ואתה
 שחמיק הנבול שחא
 חאס וקנא יוטן
 ואחמיק ושש חרעך
 והפטיטוך אתה טעך
 ולקחו עלה חמיק
 חמאס חאס זכ ועל
 כל טת קמקדס חונמאר
 על כל שלל העיר כן
 נבית קמקדס כן כשאר
 כנס והשברתי ומלך
 ט מווס סנא לא עבדוט
 כיתה חרט יהי הנשכנתך
 טקמך טקמך ומספיק
 כש לא עמו שפוטט
 שחמרכ נכח קעסמך
 מנב פנעס לשון זכ
 פנעס לשון נקמה
 וענה קעטן חזק עול
 לחזק העטן ועטו עידוס
 ועריב כעידוס ובעריב
 נמו שכתבכו כפשת
 הנדע אחיידושלב זכנטך
 יחמר זכנטן חזק נבנבל
 עין הפעל נמו הנבנבל

מזן הנה : יעשה חלה לך . מקור כלום זה שיעשה לך בעושה
 ענינותך הוא בוינותך במלם מקור בשקל בבנותך :
ברך מבואר הוא : **נה** חלה תהיה . פי הכנס תהיה לעמך
 וללעננה ענין . יחזקו וילעו על יונק פטר ענין
 הבא עמך . מורה להטיל חזק לבוס שקול ובה להטיל ולקח זרך
שברון : שברון יען המלא . אותה השברון הוא היען
 שברמלתי מאיכונט . הטעם והיין הוא קדך גושל על הצרות
ושתות אותה ומטה . תשתית אותה הכוס נטה עד התמטת
 שתמט . ואת חמישיה תצמי . נלמא עוד אח שחמישיה
 תצמי אחר שתמט אותה תצמי חמישיה הכוס נשטך למטה אותה
 והמלציל העין לבוס חום לפי שנבלע בדרך החום . ואלו חמישיה
 לשון חום ט בהעברה יהיו חלקיה רבים . תצמי . מלת מושאלת מן
 ועבדותה ינס שפירושו שפירקה עמיהם נלעם אותה כמו תמט
 שהיא עקירת השורט כן תצמי . ינס שפירקה עמיהם פי העצם נקרא
 שכן נס שמו שפירקה השורט . נמיו שפירקה כולו וכן תנס עצה
 נמלא . וכן אל לשחוק המכוסים נלעם תצמי . ושדך תתקי . תען
 שדך נשקנת יין הקיעלק . והכל יונק בשדך תתקין . נקמטתה זה
 שיעבדו עתה צרות עד כעת פיון חדק . נמטל ושדך תתקין הוא
 בעול הקורות בלענת קשים מוטל מתורה שבתה ותורה שבעל פה
 כמו שפי שכו בפרשת הודע . ובגלות נבלי חזין ששחחו התורה ובעל
 אותה כמו שכתובו ששאו נשים נבינות וחללו את העבר וכביס חמה
 שלח נכתבו . ואת קלעק שחמו : **לכן** נה אמר . יי אחרי כך . פחם
 המשטך דב אחרי עיו שלאיכונט . נלמא יונקו נכ את שמי זולק
 עוש זולק שמי נכ : **ויאמר** התפיש את חקלך ואת חקלעם
 אחרי שקיו שתקן סך . אחד הקלעק אתה עבדתה :
כי לא . זה חייבו גושל אח נמטלע שקיו מוטל פיך את שיעבדתיך
 ודס פחיק . כמו שחל ישעיהו יחוס חלום מלחו . וכן
 נקראת יכונשם עיר חלום כמו שפירקה למעלה . ואת נשעיהם נחפ .

זהו דרך משל לעבודת הנלעם נמו האשה קלמחיה תורת חיטה
 הקים את זכים כן יעשה תחת הא יתבדך תחת חיטה לקים אקים אחים
 לעבדים ויש אתה בטחן אשר ילדו ע' כלמח לעבדות ט נשמה ימים
 לשלחה מלג אונתם והשמוס נביתו ואחר כן העבירו להם לחלה
 העבדים לנלעם חש זהו לחלה לחפלה האש וקדש יועק את
 זמין בהן נחם נחמי אשדו בדיקין ובהן פלחן עענהקין עעו אחיה
 כטהון דעתהין למלח ית בטחון מלחון תלכה קודשא אעבדו לקון
 לפלחן : יעור כוס הקוא זהו עין פול עבדו הנלעם להטעם
 ובאונת יוס עצמו יחזו להקריב נביתו לא חיש דואה לעשיקה
 וקריבנהיקס הם עומלת מקדשי : **ובשחטה** מקור מן
 הקל ויש אומלי מן הדגים ונפל העטן טה
 הכסוק במלגת שונות וקנה ע עשו בתוך סת וקנה זה החלה
 עשו בתוך סת או פירושו נסכן עשו הנלעם בתוך סת שהיו מתייה
 טרות בשכנות העזקה ומק עירין להם נמו עכח נפושא טעה השטיר
ואך ט קשמה כ' עכן שעשו יוקד קושבה שיש עלי לכהס בר
 חויבקים שעלמו לא נשים נאים ממרחק טכחו אלה למלחקה
 עליה טלחונתה וכן פיש אשר מלחך טלח אלהם וקנה סזו שלחה
 אלהם לבח אלה לה נבינה בדיקה ובמעשיקה לחשר חלה נחלה
 עיטך ועעת עדר חמא ככח חקלבה לבוי שלחה לני שבעבורס טחית
 כדך קוונה שרונחת במחן ועמלה עיטק ולגשעת מלבטשים נחיס
 כל שקהיק נחק בעיט האזים חונה ויחשקו חונה וקמשל ט שלחה
 להם חנות מלדבנות ומענות לבסח אהסם אלה ועתה ענגב עמקן
 והלמוד מנהיקס ומעשיקה והרנש יונתן לחה דומות אהק נח
 שוקין ומטת פלאירין : **וישבת** על מעה נבונה טו עס
 הדגש וכן נבונה בת מלך ואתה טבוכה לבטקס והדוה
 להם ושלחן עיך לבטה לבטקמעה ט כן היתה מעה נס להסב
 על המעוה בשעת חסלה נמו שמחין כדח טבת ז' ופ' עיך פיקך
 נגל מייט מלחלים מוסס וקעמתי ושלח שמת עליה כקמלן חמף קמ

גשה לך בטח
 גמירי
 קחיק טענה
 בקשר עינה
 ט וקח ודך
 עברין קוא טעו
 מלח עע קש
 עה קחמט
 א שחמהיק
 למטה חונה
 וזמ חוס
 למה מוסח
 חונה טעו
 וכן קש
 שיק קש
 וקאו
 שיק קש
 חונה טעו
 וכן קש
 חמה טי
 נב חת טעו
 חנה ואתה טעו
 חונה טעו
 חונה טעו

לקח את אשר ולקח את כן נפתל וקמית בפתח המית . עלתה על
 המטה סך היה מנהגם לעלך את חסלה כמו שמצאנו בנבי רבותי זל
 שהיו משומין בשמים על הנמשכ לב עילת עשנים אל החף לביח טוב וכן
 היו מושחים בשמן טוב אחד חסלה ומה שחל וקמית ושלט כול
 נפוי המדבר וזה למר ט חט נתיים לה והיא עבד כהן לעז כמו שחל
 בפשתה קודע . ותנן יונה ורמית דרנשין מטטן חקר ופתחין מלן ט
 מוכ סדרת קדמיהון וקמית בסמין משה שוית עלהון . דרנש ידוע
 נבי רבותי זל שחמרו מלי דרנש ערסח דנח והוא מנהג עשויה לעב
 המזל . ומטטן . פי מצעה כפדת ידוע מאחת שווי . משנב וספור
 מטטן : **וקור** קמון של נה ניהבה כפה וחנפ שו של מופיק
 ונמוקו קו תקו מדעב . חל קול קמון נשמעבה בחקטק
 והקמון קהו של נילא לשלום בחו חלה לח למלמלה ט קנח שלמה
 חלהם לבח לקויהם שלמים על עמה טיעו מעשיהם בעיטה . וחלח
 אנשים מרחב חרס . וחל טלו ועס . וכן נאשה אל מחוקה . קברו חותה אל
 חבתי . והדומים להם . חל חלה ששלמה חלה בחו עס אנשים חמרים
 מרוב חרס ערנו להם עגלהם פהויה הקמון רב והם היו מובחים . ספר
 ניי ספר והם מבע כנס וכמוהו וסבחים אנשי מדה א חשקוה קסמך
 בשנח וזה בקמך . ניהנו צמלדים חלידיהם כמו על וכמוהו רחס וחל
 יביהן נחשיהן על שתהן חבלה וחלשבה נעמדב כלטון יחידה
 אומר על חלשבה חתנשיתהון חישלן שלח בניה ולתקנה נבין מסנ
 אנשח חתן מסחור סחור פמלדבא ניהכו שיהן על ידיהון ונהי תוסחיה
 על חשיהן : **ואמר** חבלה עחופים . נשחית חתלדטה חמיתה וט
 הזונה קוקע . נקבלה תשח . טגה זקנה כמו חמה בלתי .
 ולבדך משל חמר טדקה נמה טעס טען ועדין לח נתנה חל טבה ולח טק
 חל עתה יונה תייתה נהיא . עתה יחבו תוכניה נהיא עמהן טכפתי
 יחב קל החלטים והעובדים חותה וחל יכו כלמל יחו מרשותם ומחלש
 ט הזונה יוצח מרשותה בעל וכן ותנה עליו פילשו . ויזנה . פתן בח
 כמו ייכו לח טפכה וק היזכו כו ותנש יזנח חת לבנשחה חיסח דכלי

עלה **פסוקי תפילה** מעשורה ונתקב לבינה ולח רבה: **ויבא**
אליה וישא לשון יחיד לפאר כל שי נשי והוא אחד מעמיה
כלשון סוף דסתרון לשון כסס וקוף לשון יחיד אשוקה זמלך זה פבו
בתמן אשוקה זמלך זה פבו סוף לשון אשוקה ויאמר נשיס נשיס עלי
פסוקי **ואנשים צדיקים** בתבא דע חב זל אינו אומר צדיקים
ממלש אך בעלי מעניות ומחודדן צין ישפא ואותה
בשט חישן משפא כנא פות ומשפא שופכות דס עקי טמה שאל וש
ושופכות דס כולל למה דס עקי ודומהו ויסלף דני צדיקים ויוזקו
ונבין זמין טק בטהון אינו יתפען מנהון פדיעות צפין ופיעיות
אשוקה דכ זמל אחי זמין בהון ורס זמל אשוקה פדיהון חוהקן כלשן קוף
כירה אמר אדני העולה עליהם קהל העולה מחור וכף ונתן
אחתהן למשה כאו אמר אשוקה נאחן ויוזקו אשוקה דיוסקין
עלהון מעריין נאמסר יתרון לבזה **ורנמו** עליהם חבן קהל
קהל העמים ידעו עליהם שחטם עלשפט כנא פות
וקמול הנא חריק שכנו על העיר ובא חוהקן בחוכותם ובא פועל
עבר מן הקל לעשות פועל צדי בשקל ידו והוא עטף ומהה מן נבארת
לך עם והוא מן הדעש כלמל ירתו חותם הנעים בחוכותם וכף הנש
יונתן ויבשן יתרון צפוי פסון נאמל ונא לשון יחיד על דרך העל
והשבתו זמה פון שכלל השבת קומה והשלים ונאסרו דעש
קנו והסמך דנש הנו למסדון היו התפעל ודנש הסמך
לחנה קבטן והראוי ונתוסרו והמלה מאור רבת מנבעל והתפעל וכף
ונבב לבם קדם קדמוי ונתפעל חמל הנעים האחרים יקחו מאסר מלש סאחיים
סראו שלקייתם והעשש בענבם וכאמרתם מעשיהם ולא תעשינה
טמרתנה אעפ שיעשו לה יעשו טמרתכם חלש עבודה אלהים בעבר
אחרים ולא יעבדו אלהים כנס סאש עשייתן חק **ונתנו** זמל כעג
על חן יתנו דבמקן עשש זמל חן עשש ס יאמרו טמול
משפא הוא שיבא על חן עשש זמל חן ומאח נעלופת השמיעה טמו
עשש ישאו השא את עונה וקדומים לבס עטן קסבל והמלש ומלש שר

אשה

עליה על
דבריה יל
עיתו אובו
ושמש בול
על מוסר
ופתרון מלש
דנש יתע
למה עשוקה
מאטב ופסוק
משו של מלש
על עבד סמל
ה טמרת
בעשוקה
ה קסל חוקה
ס חנש וחס
הו מנשי יס
ח טמרת חס
במקוה דס
כלשון יחיד
למקוה צפין
הו וטמרת
למקוה חס
אחרי כול
ה חל עבד וס
עמקן טמול
טמרת ומלש
זמל סוף כח
לחיים ונשי

שתשיעיה בדין עתה ראה נפול ונהיז למשך : ויהי דבי נענה
 הקשיעית למלכות עקיה וכן נהי נמלטים
 נענה הקשיעית למלכו : **בואר** עתה בך אתה עם היום ואת
 עכשיו היום הזה הנבואה
 נחלקו בעשיה בעבר
 שבחוקי היום נשמך מלך נבל על ידו שלם ואלו שיכרבו אותו היום
 ויבאק לבני העלם כי בחוקי היום עצמו סמך מלך נבל על ידו שלם
 ונשיטלעו אחר כך מלך קלעל טכן היה בחוקי היום עצמו שכתב
 הנביא ידע כי נבואה היה בנפש ואמרתם דביו שאמרתם נעם יי
 ולמי שמעו עד אל נבואה השקר ומה שאלו עם היום ועל היום ראה
 לנול עם היום אחד נעבתו שפ נעבתו חו חו יום עקיה פ חין שלמות
 למים קלעון הקדש אל שלום פרימי העבוע ולו לחדשים אל חסון
 ונעט ונשטי ועל היום הזה ראה לעמר בעשור לתחש העשירי ופירו
 סמך עם חילת אל קעיר וביד עליה חק : **ומישור** אל הנהגה
 נשלל . הסיר קיח ידו שלם וזה קמאל
 חנה המושלמות
 לעמו שהם היו מושלים ואמרו : היא הסיר ואחרי הנשור פו שכתב
 נמארה קענה השעת נענה קעשית . שפית קסיר שפית . זה יענה
 חסם בעיר החמה ישפית אותה והוא שישים אותה על השפתים ואחר
 כן יבוק בהמים ואחר כך ישים הנער בתוכה וידתיה האש תחתי
 עד שיכונע הנער . שפיתת קסיר על השפתים היא ממשל לבושת
 מלך נבל אל ידו שלם כי זה היה החלת מעשהו נב . וישקת קמים נב
 מעל שלח החמו נב האור מקרה פ קמים מאחרים הנער לבתעל
 מקרה כי נעקיה נלמיס יחמו נב האור וקנער נלמק מקרה אב
 נעיקה נב וליס יקבצו קנער מעט מעט כן חרכו ומי המנו
 מוענה הקשיעית לנב קיהו עשעת עשתי עעבה נישפית מעט
 בידו שלם ביעב ונחב ונחב . ונפ יתק בו מים חלבו לשון זכר לפיר
 וזכנום כן לשון נקבה נבל קפוסה לבדך הנמשל בה והיא ידו שלם
 חנו זטה כן לשון נקבה לפי שנקראת הסיר נכין קלחת עהיא לשון נקב
אכור נחמיה חלק . העתים שמוניים עבת בתוכה חסנה חותב

חלה וזה מושל לאשר נחשף אל ידועים מן העמים שנחבבו והיו
 עם פמטור . כל עמנו טוב . מושל טעמי יהודה . ידך נכתה לון נחמים
 עונם מלמדים נער . מבחר עצמים נלמח . נכח מעשר מלכודת החיובים
 מלמח הסיר ועש שהאיברים מוכנתים לשי העצמים יקראו האיברים
 עצמים : **מבחר** האין לבנה . מקור במקום צווי . טמו זכור
 חתים . העבת . קלך נקלחת והדומים לבם . הנער
 שהתנה יהיה מלמחר האין מן השמטם והעונם וזה מושל לעשים
 הנבולטם . ונפ כודקה עצמים קחתיה . כוד צווי . נשקלק נכ מלמחון מ
 מלמחה חמל הבער העצמים קחתיה כלמל במקום עצם השיש עצמים
 תחת קסיר וקלקק בהם האט וזה מושל כלן עצמות החלטים שעשו
 בה ששפכו נס עק . כהנה קס מלבערים האט ומלמחים הפרעיות
 כהח נחמיה נפ נעל עצמיה בתוכה . כלכך הבעיר האט והנהח
 קסיכ עד שאחל העצמים שהם קסיים להקבשלה יתבשל וזה מושל
 לנבונים שהם חזקים בעצמים שיכלו ויכלו נחב בתוכה . ויונתן
 קנש חלה טלשה פסוקים נלמח . אסוף . מבחר . כן . נחת טל
 לנגלמכרבעל נבואה ותימלר להון כנכח חמר . יי אקים חתנכ דיסקין
 מושיכין עלקכתה נאח יתקבלה חוכה לקבלה מלמח . אסוף .
 עש יכרכהח לנה של נב נב חמתן ונב עבד קיבמשהיהעמ
 ענלמין מלש יתה . מבחר . מלמח עמלמח קחב נאח עקיס כוור
 סומלכוורת עמלקון חכבע זמלח ואח יתמלון קיעיהח כעוק :
לבן עתה פירש המושל ט עיר קדמים וביא ידועים הוא קסיר .
 סיכ חסר חלמחה בה וחלמחה למלמח ממלמח . חלמחה
 קכאשון נפה קקא . חלמחה פי זוקמחה ט כדך בעחדם לקעבד
 הזוקמח מן קסיר חס . זאת חלמחה נשאר בה למלמח ממלמח
 וחלמחה מושל לעעסות הנחמים כהנה . עד אשר נמלמח בעיט ח
 כנחה כוקמח הנלמח . לעתמיה לעתמיה הנחמה למלמח מל
 מלמח קתמים כחמל לא נחמים חמר נחמים וזה מושל על יכלו
 יוסט ידועים והלמספיק בה נחמד לא קיו ינחמים מלמח חנשימלמח

ידך נכתה לון נחמים
 עונם מלמדים נער
 מבחר עצמים נלמח
 נכח מעשר מלכודת החיובים
 מלמח הסיר ועש שהאיברים
 מוכנתים לשי העצמים
 יקראו האיברים עצמים
 : מבחר האין לבנה
 מקור במקום צווי
 טמו זכור חתים
 העבת קלך נקלחת
 והדומים לבם הנער
 שהתנה יהיה מלמחר
 האין מן השמטם והעונם
 וזה מושל לעשים הנבולטם
 ונפ כודקה עצמים קחתיה
 כוד צווי נשקלק נכ
 מלמחון מלמחה חמל
 הבער העצמים קחתיה
 כלמל במקום עצם השיש
 עצמים תחת קסיר וקלקק
 בהם האט וזה מושל כלן
 עצמות החלטים שעשו
 בה ששפכו נס עק כהנה
 קס מלבערים האט ומלמחים
 הפרעיות כהח נחמיה
 נפ נעל עצמיה בתוכה
 כלכך הבעיר האט והנהח
 קסיכ עד שאחל העצמים
 שהם קסיים להקבשלה
 יתבשל וזה מושל לנבונים
 שהם חזקים בעצמים
 שיכלו ויכלו נחב בתוכה
 ויונתן קנש חלה טלשה
 פסוקים נלמח אסוף
 מבחר כן נחת טל לנגלמכרבעל
 נבואה ותימלר להון כנכח
 חמר יי אקים חתנכ דיסקין
 מושיכין עלקכתה נאח
 יתקבלה חוכה לקבלה
 מלמח אסוף עש יכרכהח
 לנה של נב נב חמתן ונב
 עבד קיבמשהיהעמ ענלמין
 מלש יתה מבחר מלמח
 עמלמח קחב נאח עקיס כוור
 סומלכוורת עמלקון חכבע
 זמלח ואח יתמלון קיעיהח
 כעוק לבן עתה פירש המושל
 ט עיר קדמים וביא ידועים
 הוא קסיר סיכ חסר חלמחה
 בה וחלמחה למלמח ממלמח
 חלמחה קכאשון נפה קקא
 חלמחה פי זוקמחה ט כדך
 בעחדם לקעבד הזוקמח
 מן קסיר חס זאת חלמחה
 נשאר בה למלמח ממלמח
 וחלמחה מושל לעעסות
 הנחמים כהנה עד אשר
 נמלמח בעיט ח כנחה
 כוקמח הנלמח לעתמיה
 לעתמיה הנחמה למלמח
 מל מלמח קתמים כחמל
 לא נחמים חמר נחמים
 וזה מושל על יכלו יוסט
 ידועים והלמספיק בה
 נחמד לא קיו ינחמים
 מלמח חנשימלמח

ועבודתו ולזמן יוצאיו נם כן נעשה וכן שלו מעשה ושאר אחר עובד
לפניה הוי"טן קמלה ומתוכן נעשה החכמן עבד יודיקו. לזו על עשוק עול
חננה ענה יצא קמלה אז פלו שיוצמן כן כמשה ללמ יצא גדול עלי וסב
ירושלם אז פלו שיוצמן אשר לשב לשב אשר לחכמה רב אשר לבר
לבר אשר לעב עב. נעשה יונקו עכן אמר יי אהים ווי על
קדמתו אשר כס נפוי דקיא שויתו כזוקה ללמ בה וזוקה ללמ עב קמליע
לז על של מתפק עלמ מדלת מר עבד הוה לז : כזוקה : לזוקה
קיה לשוק קעו לז שזמלה ברנה קיה ש קמליע עעפן
בה בחוב מלשם קסוקס מלעוהים קנפז והמלפז וסחש על
דס זכיה עמחה עב יובתים כוהתו והדן עליו חלשים ורובא ויה
זקנו שזמו לה עשה חמלה זלגוס נקס. על צחיה סלג עמלה קו
נאני עמץ סלע עמלה קו זמקוס זבנה עמל ונל לעסוק והמלע
כשך הדב עפית דס נקי עב עמל יתקן למלמ וקיה כעלה חוה
עון מלפכה אז נלו וועמד למשו לעקוס נקס מאקס יצחיה פיוטו
קמקוס קזונה עבמלע והוא עץ קסלע וכן מאחרי לחולה
בעיחיס והדנן יונקו חרודס זכוי דא חתיד כזוקה כזידו וכדע מ
קדלוס עפיתה קח למ עפיתה כשעל למעו עמלה הוה לז :
להעלות חמלה עפיתה כזכוי עבדה חמלה עלתק
לעקס נקס זכס. עתה חתידה חזל עמלה קו
וזל עתה היא חכמה קחסי צי עיקיה כל עלה כזן עמלה קו עב
צחיה סלע נחש נם כן עקשו לקיוהו לחוהו מלשה לפני לבריה
הנסוה עמל חסיה למלמ ונל ענה מלשון זכן חזל עמל
מלשם ויולל חתיד ירושלם דס נקי ולל חכמה יי למלמ וזכנ יונקו
למעו פודעו עמלה עשה כדקון יצית חוסיקין עב דא עכו דס
זכוי כנל ללל למ עתה קח : **לכך** כה חמלה דס יי. זכז חזל חזיל
קמלה קדי צבי עמל דנדה עעמיס קמלה חזל קח נכח דודק
למור קס קזילה לע ענה הדע נכח חזיל לעקוס זכס נקמלה זכוק
נחמלה קד דוד העעמיס וחדקה עעמיס עמלה עעמיס ש קחור יחזן

חיל

בטטאתך זמק • עיין את באמתך שהיא חמלה • יעקב
 עקרתך ולא עמדת לה תעלה עוד עד הטחית
 חמתך • בעבור שאט עקרתך שהיא חמלה עליה וביא
 בעבור שתעלה מעומלתך ולא עמדת לה תעלה
 עוד עד שתקבל העונש וזה על דרך השלשן לבהעם הזה כמו שפירשנו
 במקומו : **אני** ידברתי טאה ועשיתי • הטיה טאה עתה
 ואט אעשה חזקה לא תחשבון שתבא דרך ולקחה • לא אפיע
 אטוב אחור פלקסותי וכן בדין ובתורה ולקוח לא פיע
 שפיעון השופטים נלאו טאל ללעגה ואנשים צדיקים המלה ישכחו
 חזקה • או כידו שפיעון הטיה הטיה עשך : **ויהי בן אדם**
 לחמל עשך זה אשה פלאו טא פוט דתלת
 אשה בערב • במנה • שלא יקרה לה חול וזה לגופת פ פתאום
 יבא טכס נחמל עיניהם שהיא סת המקדש • ולא תסטר ולא
 תבנה • להיות למופקה על יטא פטן יטאו מלכוד הצנה • ולא תסא
 דמשתך • לא תבא על פתיך • והדנש יוטתן ולא תשנר ממעין :
האנק דס • מהאנק דוס • ללא מועק נטאר אכטם שתוק
 אהה שלא תעשן וינטן קדנש אונק שתוק • וכדנש יבונת
 ובדנש ובתורה ולקוח האנק מוטן טלעוין על המותם ולטודו מאלת
 דוס שאכל אטור נטאילת טעם ופדני תורה ללא נטלה קטפס
 תעשה מנהג אכל לטעון ולטוב אכל נטאר דבס מותם אכל ללא
 תעשה • מותם אכל לא תעשה טלו התך אכל מותם לא תעשה
 וכן נקוס טס קברי מקוס קבר טס • ולמספר אכל יודע עה • טלו ויודע
 עה אכל מספר • והדומים להם • והדנש יוטתן על מוקך אכל לא תעש
 פאך חכונט עשך • פאך הוא מנבעת הפאש שהיא פאך חכונט טלו
 פאך המנבעת • פאך פעתים יהיו על ראשם • הפאחיס והטעדים • ואפ
 חייב בפיה עה קראט שהיא הקיט המנבעת או סודרו מלעל ראשו •
 ויטב כנני קראט מנבעת ויענוה בסודרו נעעיפת קטפס עס
 קראט שהיא סימן לחכמת לביק אמר קל לחוקק שלא לנהג ונחמנו :

אהרן חבל במות חסרתו להיות מופת לשלם . ורבותי זל פנשו
 במנך לו הכלל עבדו ורן קנז ינתן עומפק יהויין עק . ולחס
 אנשים להשלם . נעמד חכמים שקולמים להם שטתקם לחס
 והנפס ינתן ולחס חכמים לה חכום : **וארור** . זכרת אלוקים
 הנבואה שבאה אל . ואע עבדך . עקה זמן
 האבלות ועשיית הפך החכמים : **ויאמר** מה חלקו לך . מה
 מופתים הדברים האלה לנו . חתה עושה חותם
 למופת לנו : **ואמר** חלקם נצרי . אינו עושה הדברים האלה
 מעצמי סבב . אמרתם לה הנבואה שבאה שהמלות
 אמת וצוט קא שלא חתום עליה ומה שהשאלו מה מופת הוא
 לש : **אמר** קנע חקל שאם עליו זחס שיחלטהו טלו ש
 שאל . למעלה וחלטה חת צבוע . נסאו בה פה צים
 וחלטה . נחון שם . נמו שחל לחון שמהו פ נחון ישרא היה
 היה בית המקדש נוס והתחיתם על פה שיה ערה בו צבוע
 קא בענין ובאש העלונה . מאמר עיינפ . לפי עקה יפה צבעו
 ונתקוין . וואמל צמש . נאש יחלול איש על דבר שאוהב חופ
 נהס היו מקוים צליוס לעוב אליו נמו שהיו מלבעי חיס חותם נבא .
 העקר שהיו עמקם צבל . ובעם נביתים אשר שבתם . טאו
 שני עש יהויין עשכו סדושלב כנהם ובכנתים עקם נסכן מחלול
 מחלול נפסם איבא להם שיחלר להם שנפל חת כעת החורבן
 ולא יחלול עלהם פ מוכ צת לבם יהו נהמלים יתנו חל לבם
 למפור ולבנות : **ועשיתם** . מבואר הנא : **ונארום**
 חסר יוד הקסם . להקטרם
 ונמקוהם . נמו שחל משה ובינו ימקובשע . ונקמם טזס
 השואנ צבו וחס על קדעה אשר עשה כעטן ונקמה בחמה קר
 בעלת נשקר ושארך ואמלה חך עמתי מוסר . **והיה יחזק**
 הנביא היה מדבר כעטן קא לפיך אמר וקה יחזק . ולא חל
 ודיית וכן טחט חרט . צמח נבא השמוע קדעה שחוכ סר

חלקי . יעקב
 עג השחית
 יד עתה נבא
 יעקב להקטר
 קה קה שטת
 עק כזה עקה
 ד מקה . טאו
 ונא נח פנע
 קם המה יעקב
יהי קאת
 מופת פ פתח
 ולתקסו ו
 הצנה
 קשנ חת
 חסו
 שתק
 תם ול
 ומה באלה
 ס מותם חס
 קם של תע
 בי עה . טו
 ק חבל ל
 ח פח חס
 ס והצנ
 זו מעל חס
 יפה קשע
 של נה ונא

המקדש : **ואתה** הלא ביום קחתי על לרך שאלו הנש לעקמאך . ויוז
הדנב טומא דעבי מנכון ית בת מקדשיהון יקי תקפתון וחדות
תושבותיהון יתנכמניהון נשא דעי עקון וחטב נפשתון דמכ עהון מבנהון
ומבנהיהון . ואתמלא נפש . ולא שאטקס הם כושאים נפשם והם בטקס
וכינתיהם . אזיהיה פי מעא נפש על סתהמקדש כלאו שאלו ומחמלעבש
ויהיה בטקס חסר וז השמוט כלאו שמוטיה וקדומים להם דוזה לול וטקס
וכינתיהם נמו שאלו למעלה בוז ובטפ . ביום הקנא יסא אלך הפלט . שא
פ פירוש ביום הקנא ביום קחתי שוט . וזה לא יתכן ס החכבן היה בעשיה
כאב והפלט נא נחמשה באסת . נלאו ענתו לפעם ויהי בעשה עשיה
שעה וטא פ' ביום קחתי ביום הקנא נלאו בעב נלאו כוונה . על צבור ויהי
ביום הקנא שורשי . ומהא חפיו ביום הקנא . והחולים להם שפירושם
העת וקזמן . להשמעת אופס . להטמיע לא זוכך דב החכבן והשמעת
סס . והרז יונק לא שמעתך בסומא . ויש לפעם להשמעת אופס טה
הפלט יסא אלך וינדלך החונכך להשמעת אופס לה למדחק עיט
פי אפאר שהיה הפלט באחד הקדומות מאחן . טא מוז לעוטי . מכל
מקום יש לתמוה איך ולא קנעה השמועה עב ארבעה חדשים מאחונכך
ואי אפשר שהלכו חיל הנעלים לעבנש מקום אחר והשכויים עמקם עב
כאס לעב : **ביום** הקנא יתה פ' את הפלט . עס הפלט שתמאר
לעב קנעה הנה שמשר נבארת לעם ולא הייה מאמליים לעב
ויונתן קדש בגייתו משיזכא . ותדבר ולא תאלש עוד . כוז שיעש חלקם
על נבואתך תוכל לעב לקם ולהופחם פ' לא יקיה לקם פתחון פה לקשיכך
דב ומה שאלו ולא תאלש עוד לפי שאלו לע כבוארת קבך עב ולשונך
אדכיק אל חכך ונחלגת ולא תקהק לחיש מופס : **וירך** דבר יי . עת
החל בפועליות הקדומות השניות לזכר יסא . ששמחו לה
לחונכה ונלגתו חונכך אכ . עס בוז קפשה פתח נמכבן החונכות .
בן אדם : **ואמרת** לבט עמון . ען אמךך חלג לשון נקסב כנב
העשה החח . עטן שמחך ונלג . זכן החח
החח דאתה עינך והדומים . זכן קדש יונקן חדוא פ' נחל . מופע העב

על ל. והנה קמץ ואע"פ שהוא עבר עמו שידמה קעטץ ונמו ט נשמה
 שהנה עבר ואי היה בינו היה נשמה בשנת הכון כן על עמר שהנה עבו
 ואע"פ שהנה קמץ מצאנו עמוהו עמו שנתקבו בספר מכלל נמלק הקדוק
 מולין. וחמר נחל עמו שאלה קעטץ מחלל את מקדשי נחל אדמת ישרא
 ט נשמה והיא חץ עשרה קעטעים עעבדה שמהה מטעט שט לחוקיקו
 ט קלבו בעלמא חז שמהו עמר כמו ט טה יהודה ששאריו הלכו בעלמא:
לכן הש כותק בקמץ הכון עמו עט והעש עמו שנתקבו בעמה
 מקומות ט נשידכ פכ אמל ידב פעם לשון נבכה כנכ קעטץ
 ופעם לשון זכ נכ קעטץ. בע קדס. אמל אע"פ שנמלטו מיד נכונ
 נכ עעל ע נכ ועל ידו שלם למי שמהו בעבור זה פ לבט קדס וקס
 מה נכס יקו למוד שה עיכשו את זורס. וישכו עיכותיקס כך. לכ
 שילבדה וילכו לקס אח עמו ידושה ועכו ויהיו מיטטס חותה בפידות
 ובהילת שיכיו נב. המל יחל פירך נקמה ישתו חלבך דך מטעטו
 שהדס ינען חוכן יכלן עוב איעך וחוכן יכזן נעיר: **ונתתי**
 את יבך. הנה המלענה. לנה נמלס. פ אחר זמא שיעקו
 חותה מדי נכס או מעצמס או מטע עס אחר שיטלו חלמס הקיה תיכב
 והקיה לזוק נמלס ולמלכ זמן. וידעתם ט חט יי. קדע ט חט יי.
 היטל על קל ומשנה נל ומה עכא לעסא בעש היה ומל שיטלס
 נכ לט עמלמחס למי יסא: **כירה** אמר חרע יי. ען מחמד
 למלחה למלמות חכז יסס. הפת כח חלקה למלחה
 עמו נט. עט הסדה ימחמו כה ויכוכו וימלכו ימי המלך. וכן ידקע אס
 בני על החך למלחה והנה הקדוד. מחמד מקוד נכ פח הפעל בעש
 מוט חות הנון יפתח פח הפעל וצחמס את בעקס. לבעמו במלח
 כן. ומה נקעך בעתח הפעל נכ ונע"פ שחין הקוח נועת סחן
 לזנקהמלת. נל שמעך בעש הדיש ויכ עטו נעמט עשו. שמלח
 ליעתס נל ניון שהיית מבוה חותס בעשך וכלך שמעך מקוד
 וקמץ השין היה מטעטו לבקח חמה עמו נעעך ושכחכ לעמחאן:
לכן ונתתיך לבנ לעיס. לבנתי ועעכו למחל עמו פתכו וקה לבז

ט

לכהמלך וי
 קדסו וזכר
 טכרון משו
 נכעס וקעט
 שמה ומלמ
 רוצה למה ו
 חלך הפעל
 כן היה בעש
 עשתי עמח
 נכ נכוד וק
 לקס שחיוס
 חוכן והסו
 ומשק חוס
 למחמד
 פח עמל
 חתמח
 ימיס חט
 ס הפעל
 ס מלמח
 כון סעש
 וי סה קעט
 נב ושוק
 לכו יי. ע
 שמהו ל
 חילת
 מן נכסו
 עמל וכו
 ל מועש ה

והעטן אחר ט המאמר הוא משל על הכזה והנמשל זין כלפי חתום לאדם
זה אמר אדם יי יען אמור מואב נשעיר אמר מקור וזע שעיר
 עם מואב שהם שבעים ושמונה בנות יעם זמן שמונה
 בנבואת עבדיה הנה על הים בתי יהודה לפי שנשאר בתי יהודה
 אחר נבואת יעם מעבדו ט לא ינע בתי יהודה מפט בתי המקדש אשר
 בטעם ועתה נשאלו שני אמרו הנה נבא הים לבנו על ידי פנינו
 ונבוסע ונהנה קס נסין נהם ולא הנעילה להם שסנת הא אשר
לכן הנה שתי חל טקה מואב עבד מואב פמו
 ולעקף העשר ונמלך יאמר טקה נאעל אמר חפתי
 עבד מואב מהערים מאז הערים הכבודות על שהיה בעמך נהם
 ממש חפתי שיטמו נהם החוננים וכל עד מעבדו מקדשו עלמר
 מעבדו שיהי נבא וכל ט הערים אשר על הנבול יכל האדם חותם
 נישוק חס ינהר משאר הערים ומה קס חותם הערים צב חסן חלמי
 ארצו והם בתי חסימנות בעל מעון וקריה נלה טל והחתימה בלא
 ינז אחר הדין וקח בול נאחד הנא ויועט הדין נסן לא אשר ידבר
 יה תקוף מואב מקדוהקון מטרטקון עד פמיהקן חדות חרעהון :
לבו קדם על בט עמון לבט קדם אקרא שיסחו בט עמון ולעקף
 בעטן בט עמון בט עת מואב לפי שהם קרעו יודק ליעם
 ונשח חותם יוד בנלות טמו שאל בנבואת עמון על בקעס הדין
 הנלעד לטען הדחוב את נבולם וכן אמר בנבואת צפטה שמועתי חסר
 מואב ונדופי בט עמון בט עמון הדכו נופים וכן אמר הנה יען חל
 אלכך האם ואל יען מאחק יד נדקשך בנל ותטלח ונל לביק
 קרבה בנרעיותם וטעה נה בפרעה מואב לפי שכת עמון ומואב
 אחים קיו נאלעתם פמוכות זושו ונרעה למורעה את נעה לטם
 למורעה טמו שאל למעשה : **ועמאב** מואב הוא :
זה אמר עתה חואב פירעיות שער
 שזע בנעת מואב ס שער הוא אדם יען עשות
 אדם בעקום נקם לבי יהודה האף בהם למעשה נקם ואעפ לא חל

חותם

החובב שהיה שנת החובבן כי אמרתי על ירושלים החם : בחור
לחדש לא נלה בחיזה חדש נסון שספת אורתו נראה כי על חדש החובב
אלו שהיה חדש חב : **בן אדם** החם : עטן נמו שפרשיו : נעמן
לענתה העמים : העיר שהיתה לעדת העמים שהיו נשם
נבנים ויוצאים הסוחרים כסחורתם מכל העמים : נסבה חל אורתה
אורתה הסחורה שהיו שוחים בה נסבה ונתעל נלה חל כי סון שהחובב
היא יבואו חל : נסבה מבטן נפעל שרשום סב והוא נפעל עבד לשרת
פעל נלי : אמלחך החובב : את אמלח מסחורת אמר שהיה החובב
כי סון שהיתה נמלכו כי שנה לדקיקו ידע כי לא קמלנו וחשבונות
לחובב ערס יוס החובב : אמלחך חיתן מבטן נפעל בהוספת דא וחל
בחובב : החובב מבטן הפעל ולתקן קיחת החית שהיה צושת נקדו
היה נקמץ יחב וקחית נקמץ חנה : ויונתן הניח חלך דאמלח צושת
ירושלים חלוצי אהבת דקות מפקח סחורה לעמלוי אסתחית למית
לתי דקות מלוח חרובת : **לכן** כהעלת הים לעשו : כהסתער
הים מפני הרוח מעלה נשו : לעולה ותרנס יונק נמסקילא
כחית צושת נלהי : **ושחתו** וסתרי עבדי מלמה : כי נכתיב
על סלע עתק הים וכמו הסלע עפר לצדן הטוב ונלו
כמו מלי הים כעת חרובת סחו והעלכו מלמה עבדי ונשאר הסלע עפר
כמו שהיה מתחלה : צמיח סלע : המקום הנבנה כסלעיק חל צמיח והוא
המקום היבש שבו לפיך נקרא כן וכן סני צמיח מקום יבש וצמח וה
והעביע כסלע חרות עפר : ויונתן הניח לעשיית כחילוח נלי : כגמר
שיקיה הסלע חלק אין עליו עפר : **מיטח** חמים : שהצידים
ישעחו רשתותיהם שם חרות הסלע : שיקיה יבש וכנב סלו
שאלו אחר זה נסון קמים הכנס זה יהיה לעשה כשיעלה הים עלה
וישעפנה וישוכהים על קולו וישאר הסלע יבש וכנב : והיתה לבו לעים
כקעים סיכאו עלה יבנה ויסלח : **ובערתה** הים קעביה
ההנה יהרע חשיהם : **כיעה** מלך מלכס
כילחב החלן היו החתני ואלו זה דב לעל סיכא על צו עש

מלבד החומות ט הנה מלך עליהם ויהיה להם יראה : **בעתיד ליה**
וסוף לה . פשתים למה עליה בפניעת לבנה . צנה של מלך
מנוח בלע ובערב . והרש יונה . ויקים עלך רמזיין כהמין : **ומחי**
קבלו . פישגו בהנהו נשי שמשלטים בו חבטים בחומה לעלה
מחי מכה הקנים מנה מתי . קבלו יגדו הקנים יגד קבל וכן וינהו קבל
עם כרך העב . ויש מפרט ט המס ינספה והוא מלכה רבותין שאמרו
מהק מלון נמי קבל והוא הקשת שקורין בלע ארכשענא ומורס בו חטם
לעומרים בחומה שלא יחזו בחומה מפתח החטם ולא יחמו . וינתן קנים
ומחת פעורה . בחבטתו הם כי מלך שמועצם ומשבים בהם באבנים :
מטפעת סוסיו . מלכיו וכן שפעה למלס הנסך וינסך והנסך על
דך השנה . אבס . האבק שי עלה בשקס . קדעשנה
חומותך על כרך השנה . עלבואי עיר מלכוקעה . עלו שבאים בעיר
מבוקעה בלא ינעה ובלא מלמלה ט יבאו בשעריך . מלכוי קבון מן
בפרקות סוסיו . ומצבת עך לחץ קנה . הם קמזעלס
הנבוקים . שהם עפס למעלה והם מצבת השו ט ט
ישו ויפנב קחם ובמלכו קנה יוצה לוגל של אחז מלק מצבת :
וירלו מילך . טקעמו נסך . ככלתך . סחוקך . ועשך עטר
קבטן **והשבת** קמוון שיכך . כבו שיכך שר
שהיית שמתק ומאנת . ושג מלכוב טובה : **ונתתך**
תיו תהיה תיו הנקבה שלח למה וכן תיו תבעה נחמו לא
תבעה עור . והעיר שהיא בנייה קינס הקרות צה היא תבעה על שפת
הים ט צה קדומה היא בתך קיס והוא צמיח סלע . בה אמר אדע יי
מפלגך . מפלת הקינס בחנוק חלל . עלו יאכנוק חלל וחקתה חלל
היא קוצה נשימת מהקנה בקול בעת מונה והרש ינטן בעת מנע
חוב . בדן . טלו בהקדנ ובגנל הא קבטן קוטלבת קינערה על סת השלום
הינ שם בפעל ואל שם בפעל אחר בפעלה לחוק העטן עלו ניאפ דנד סוס
למען עכמ עבס . בצוע בעע . של בוצי כוז . וקדומים להם :
וירדו . העטן הזה כל שיפתדו על עצמם ט יחמרו עיר ונולק וסוח

(Handwritten text from the adjacent page, partially visible)

בואת חכמה וחיך נעמוד אנוכינו ומדנו לדברים משעות וכעס
בלמד המיד ויועץ הדבש ויווען מן קדם הכהן הדבש לבעים
מזן דבש הים עברי דבש : **ונשאן** נושבת מימים ט מלקחיו
עקיו נחנת חלה דרך ים נחשבה ועלתה במעלה
ואל מימים לשון דבש לשלם ים חוקי חינוס וים מעשם וים סוף וש
ושאלו קימים ט דרך לשם היו דבש מלך פותחם ויווען הדבש דהור
יהבא בצימליה העיר הקולעה ההא בלבקום אשר ט לא הבא
הא קלועה בעבבים וק' ט הקקדים שמוא אשר היתה חזקה
טיס כונה למלך באי קים היתה היא החזקה עבהם היא העיר
היתה חזקה בבעה וכן יושבה חזקים ויווען הדבש דקות ירא
בהקנן ימא אשר עקנו חתיים לבי יושבים מלונב חזקם עקנו
חתיים ומלונבם לבי יושב הים ונען קבא נענו שאלו
כן נחתיים הודו מעי הבקר הנחשת אשר הונחה ויווען הדבש
אביזן אהמסרו ערבב ליתבבא פדע שני יושבא לש עלחוקר
עתה יחל בשוא חתית האין בול אחר לש והקנן במקום
וכן לקן הימין נענו קימים ודבש יועץ פודיא וכן הדבש
ינענו האיים לעשבה אב ועבול האיים אשר טס הדבש ינענו
ה במא וזה עשה לפני שנגב בפסוק ופודיא פינושו אלשי
הערים והערים וכן הדבש ידענו מצר שות יווען פודיא וכן דבש
כבהתין זל נבל וכל פודיא מאחר ערעמו בטפן שנותך
כירה אמר אדפי עערים אשר לא נעשו ט עשאר הסעחוק
נחה של חיה טס ועיר מעולם בהעלת עשך את הקום
ושוך המים הכבים נפל עטן במלכה שונות ואלו למעלה משעה
חומים תקיב נסוי המים קיה לשעה נשעלו המים עלה עיר בשוא
לש קים עלה ושעפה ואחר כן נען לש הים לא חור ונשאר הסלע לו
מלש ויבש ויווען קיך דרך מעל באסקותי עלך משדות עמלון
והורדתיו עלי הקולעה ויחפוך עמלון פמלון : **והורדתיו**
אחינו בור במל האבדי מן העולם נלזונדי

ח

ינדי בנר נהוא הק בר ונתן יונק נאחתיק עם נתי צנב בית חבדנא
 אל עם שלם . פלגא עם שמלת מענלב זמן כב ענעחת צפס נאמ
 נשב עבר . נהונעבדך בארץ תחתות פלו את בארץ תחתות ופל
 העטן לחוק לענן לא קעב . שלח תתעם עד . ונתת צב בארץ
 מייס נאתן חסן נפאר בארץ ישל שהיא ארץ מייס שהיית שמחה
 עשה על שמחה היא תשוב עוד לקדמיתה שהיא ארץ מייס ולפי
 שאלו עשע בארץ תחתות שהיא ארץ נעתיס שחבו מן השלם
 אל נהקך על ארץ ישל ארץ מייס . נבנתין זל כרעו שמלתיה מייס
 פלגא שהמתוס כה מישל יחיו למן החיית המלתיס והרנסי ונתן
 נאתן חדנא בארעא די עס :

בלהות איתך . הפך טאו
 נהפך עטן בעשה וטיון . נהפך שוי נאס הפך טי .

למ המאמי עד לעמלס הון נלעבת בנעיל וקתו בשוא נפדו ויונתן

27

ויהי ואתה ואמות
 על מבנאזותיס . על מלקוללה שנעבין

אלתקס דרך יס והוא הנול שנעבין עם הסטינות . כושלת העמליס

פותרת . את המוכר חע שליפת נופי . את עבתה עלך והיית חומלת

א ע שלימל מלפי יפי ונלענב וכן היית הונך ונלענב טובה ייפיק :

בלב יועיס נכולך . ט מלפד היה לעס יס . כוטר . האומלס

קבנטס דונלותך נאנעלתך . נבתך פלא יפך . הסקשטמו

יפך פ בני אונתס כמנב שנעטס נטפיק שבתס : **ברושים**

מלענר . פ נהק שער היו נעטס קבנוטיס היפס :

אתל לעחתיס . לפי שכל מנב כנר היה דרך יס נפטינות כמות אלוק

ויוצאות נלמנה שבח עטן הסטינות שהיו כה נאמל פ מנחות הספיו

היו עושים מברוטיס וזה לעלל ולנופי . נאמל למתיס כלעון נכיס

ובלעון שטס ננעל למר טו הקבו עשני נקבונת שטס אולפי שקל

שהספנה עשויה שטס צדס פ שטס נאטיק חדיס . והחפס ל חבבקס

אכן שאל טכ פ הקעס שיש ספיונה יעשו אונתס מלענ למחורך

ויונתן הרנסי יתל נשכך . ינעל למר נטר שיעבדו עליו מטפנה

לשינה . לעשותה תפן עלך . התפן הוא השן הנבנה קטב שפיקב
 על המין בכחשו קום . עלך . יונה למד על שפיקתך : **אלונים**
 הם העלמותם . וכן תפן יונק בלעיון . ולשוניך . מן
 תפשי לטוטא אה שקוא מלסקל אחר כ מן מטוטא יאמר משועיך בשוא
 קמס נמו מן נלקוס מקומיך . ולשוניך בתוך קמס ודנש השין והמט
 והמטוטאים הם קעצם הארזים שלמתינים בהם חני שימי . משועיך .
 משועם שפיקתך . קדעך עשוען . קדע שפיקתך והוא דרך שליש לט
 יקיה קדע אחד עב כ הוא אומר על קדעי המעבט שענטיס בראש הקפוע
 ועשין אותה קמבט בשאר קספיקות מקדעי עץ עובים ניפס ובפיקות
 כיו עושין אותה מקדעי עץ לבלע ולעמר . כד משנדים . עדה חסונה
 עשוען קדעי עץ שקביו חותה קעץ מאי עדיים כמס קפילס שעשויס
 מעשם שלמס קדעים וכאם נקרא קעצם קמא בבלשן כ משע קפיר
 עושין קמלמכב קיפה . וינתן תפן בתחשונים מלב אחת נמו הקדק
 והחשור שקדנס דפין לאשעען וכן תפן האשור אשעען . וכן תפן
 תדומי תדעך דפין לאשעען מלבשין בשן דשיל סתחוסאק למתעיון
 נלמדינת מפילא . ולח קבנני מלת למתעיון ובקאת שחחור למתעיון
 ויאשעוע הוא קמא טייס בלען . עתים כוד אחד עתו וכעט יודין קה
 כול קיתס ובוס קדכני עדיים נמואמי קעביים : **שיש** נדקמק
 מלמדים . יהיער פשהן עשויות מעשה דוקס
 מלמדים כ מעס מביאין כל פשהן ואחרת עס קיה נלפוסך למתעין
 למ ואחר קוילען שפיקתין על התפן כמו שחל בליחזקו כן תפן בלע
 נב . נאל כדרך צילע קיו עשין כע וילע קספיקות מיריעת שש ע
 עשויות מעשה דוקס . תפלת ואדנמן נלמיי אלעק קיה מלמך . כניס
 צבועים ברקעת ואדנמן עמבטיין מלמיי אלעק קיה מלמך ומלמך
 או קיה קמכסא לחקל בשענה על בע קספיקות מלמך ומלמך וקיה
 החקל קמכסא קמא עעני מיריעת צבועות ברקעת ואדנמן לפני מלמיי
 אלעק תפן יונק מלמדינת מיענשא : **יושבי** צדון וארוד
 קיו טעיס לך הם קיו מלמיי צנר בהם קשעים אומח .

ושלך היא פוחיתך בנפן בזה ובזה בחסרון זו השמנוס פלו שמעו יחד
 לאובן שמען לוי . עבדך פחונתך . וינתן קצת יהוה בבת צדק
יון תוב נבש אדם . שגם חין עבדים ושפחות לבכור ושל חנושה
 מלחין מעם פלו כן . וכל הקלוקולות שווער פלחמל פני
 קדשים הנמלטים עם שלב חין אורה לקוס אחר לבכור ואולר פל
 מלש הקלוקולות קיו מלחין לצד מדוב פחונתה : **מבית קצמל**
 פוסים ופרשים . קצת ינתן מלחית צמלחיא . יש
 ופרשים לין פוסים עובס לקים יקראו אורה פרשים פני פוסים
 האחרים נלו שהאשים הפרשים יש לקס ולעלב על שאר בע אדם
 במלחמל . ויש פפרשו נלשמלש בע אדם פרשים פ פחונת קמרומות
 שמלכין בע אדם פלו שמלכין היוס קבשים לעבדים יש לקס ראויים
 להיות לעבדים ולשפחות ויש לקס ראויים לפרשים רוב פוסים וכלין
 ותובל נמשך יס או אורה עקס לעבדים ולשפחות לביק חל נבש
 אדם ומלחית קצמל קיו מלחיא אורה שקס ראויים להיות פרשים
 נתנו עבדך זה קצת ינתן מיתן פחונתה לך : **בני דרן**
 פחונתך ידך . אייב רבם לפחת בע דרן קיו פחונתים
 אליך . קכונת שן והננס . דמו שט הפיל לקדיות לבי עקס דומין
 לקס ומלקס קס עשין מלחמל . ולדעת ינתן שן קן שט דברים ורבה
 למכר קדיות ושן נחסר וזו חסבר פלו שמש יח וקדומים לו וקשלק
 לקדיות חג וכך קצת ינתן בקדש העלם ושן כפיל . והננס פרשו
 בו העק שמלחיא חבנוס . וינתן קצת ומוסין והמוסקוה קעור
 שקנין פחין . השיבו אשכך . קשיב פלו והשיב למלך ישם והוא
 לעתה קבזה פש אמר פעם . אשכך . ולחמל . פלואשע יקריבו .
אדם מלוב מעשך . מלוב מעשים ומלחמל קדיות שהובך
 קיו מלחין לך אדם נפחונת חבנוס יקדיות וכך נקמל .
 וינתן קצת כפך חנמן בתניהטן דמיון ונלקת מלחמל פ עק
 הוא שם חבן יקיה קטרת בתניהטן בעבונתך קצת ינתן בבת צדק :
יהודה בחמי מעתה . שם מקום בחבן . שם עקמלים שם יטרת

פת ומלחיו עד במדך משה . וכן פת עס מקום . ויונתן הדגש נחעי
 לוחם וקולעיה . נלח קבתי מלתי יחוש מלך הוא . וקולעיה מלחיו בבה
 בתי רבתינו זל מעשם בקולעיה והוא מידקורת העדה הנחשם נפיש
 בעל הערוך שהנח עשב שסוכרן מנתו נמשילם אפרו בביתה . ויוסף
 בן נדיון פיש פתן שמן אפרסמון הקרא בלשמי והוא נלח כחירו
 ע לך נלח יחמו מלעגז יח שריונו עוב והנה חמר בפסוק ותי ומפ
 ומפשיץ מנתו שהנח שמן אפרסמון . נתנו מעדך . הדגש יונתן יקבו
 בחנונתך נעב פישו מעדך שהנח עטן פחונה : **דמשק** בין
 חלבון עס מקום במשק שיינו עוב . ויונתן הדגש
 חילת מלשם . ונלח חל . שבן . וכן חרונה חרונה . לביתה . ויונתן
 הדגש וחורש נח : **ודן ויון** מאנוע . בון עם הדגש נפישו הקך פלו
 מנתו חורש מים . נאנוע לו וכן הדגש הקך חורש . נאנוע מאנוע
 נלשון פישו עדה מלח קהשבה נשיכנת וכן הדגש יונתן וכן ויון בשמן
 נתנו דגש קיון עתה חת הקחה ממש הקפסוק . בול עשות . וך מן
 עשתשן והוא הבול שקומין ל אהעי . ויונתן הדגש בעדקין לבול
 במעדך הדגש יונתן בחינתך : **דרן** ילחך נבוי חופם לרבה
 בנים יקדים הראויים למשע . ושבן חורין . לבנה לתקון המ
 המדעבה . וכן הדגש יונתן נלשון דיקר לביתן : **ערב** וכל נשאי
 קדר הדגש יונתן נלח נבד עב . נעים בעשים . ויונתן הדגש
 בתנין עלה שקיה למד נשים . יוכל נתנו עבונך הדגש יונתן יקבו
 יהבו בבית נזיר : **חרן וכנה** ועדן . הדגש יונתן חרן ונלשון
 נחדיב . חסור פלמל . דעתך פיש אדע אפ זל היו פלו
 למודים לבא אשך במחנה המיד ויהיה למד עס הקנאר סמוך
 והמנפת למד נשק עבד והסמוך עבד פה . ויונתן הדגש מלשון חרני
 ומה חיונין הדגש : **המה** יונתן נמשלם . נדנמו נלח
 מיש נלשון חרני . נלשון חרני נלשון חרני . נלשון חרני
 נדקמה נלשון חרני . ונלשון חרני נלשון חרני . נלשון חרני
 נכח בנים . ערושימן נלשון . וכלשון נלשון . ארנים עבניים מנשר

פת ומלחיו עד במדך משה . וכן פת עס מקום . ויונתן הדגש נחעי
 לוחם וקולעיה . נלח קבתי מלתי יחוש מלך הוא . וקולעיה מלחיו בבה
 בתי רבתינו זל מעשם בקולעיה והוא מידקורת העדה הנחשם נפיש
 בעל הערוך שהנח עשב שסוכרן מנתו נמשילם אפרו בביתה . ויוסף
 בן נדיון פיש פתן שמן אפרסמון הקרא בלשמי והוא נלח כחירו
 ע לך נלח יחמו מלעגז יח שריונו עוב והנה חמר בפסוק ותי ומפ
 ומפשיץ מנתו שהנח שמן אפרסמון . נתנו מעדך . הדגש יונתן יקבו
 בחנונתך נעב פישו מעדך שהנח עטן פחונה : **דמשק** בין
 חלבון עס מקום במשק שיינו עוב . ויונתן הדגש
 חילת מלשם . ונלח חל . שבן . וכן חרונה חרונה . לביתה . ויונתן
 הדגש וחורש נח : **ודן ויון** מאנוע . בון עם הדגש נפישו הקך פלו
 מנתו חורש מים . נאנוע לו וכן הדגש הקך חורש . נאנוע מאנוע
 נלשון פישו עדה מלח קהשבה נשיכנת וכן הדגש יונתן וכן ויון בשמן
 נתנו דגש קיון עתה חת הקחה ממש הקפסוק . בול עשות . וך מן
 עשתשן והוא הבול שקומין ל אהעי . ויונתן הדגש בעדקין לבול
 במעדך הדגש יונתן בחינתך : **דרן** ילחך נבוי חופם לרבה
 בנים יקדים הראויים למשע . ושבן חורין . לבנה לתקון המ
 המדעבה . וכן הדגש יונתן נלשון דיקר לביתן : **ערב** וכל נשאי
 קדר הדגש יונתן נלח נבד עב . נעים בעשים . ויונתן הדגש
 בתנין עלה שקיה למד נשים . יוכל נתנו עבונך הדגש יונתן יקבו
 יהבו בבית נזיר : **חרן וכנה** ועדן . הדגש יונתן חרן ונלשון
 נחדיב . חסור פלמל . דעתך פיש אדע אפ זל היו פלו
 למודים לבא אשך במחנה המיד ויהיה למד עס הקנאר סמוך
 והמנפת למד נשק עבד והסמוך עבד פה . ויונתן הדגש מלשון חרני
 ומה חיונין הדגש : **המה** יונתן נמשלם . נדנמו נלח
 מיש נלשון חרני . נלשון חרני נלשון חרני . נלשון חרני
 נדקמה נלשון חרני . ונלשון חרני נלשון חרני . נלשון חרני
 נכח בנים . ערושימן נלשון . וכלשון נלשון . ארנים עבניים מנשר

בנין לרצון הבנים המלודים שנקראים בדומים והבוא לראיה מן העב
לבעים קשים והרבים קיאה לבדילא . בחלום חבשים הבנים שוטר
מנחמים בחכמים הם חבשים בחלום . וארזים במדבר . עמו חכמים
מן שאר חכמים . שהם בעתים שתלמים על הנין ויועץ קדש כנין
הקלא ורועפין באומלן פי זהוהלא ממתן בקומעריץ חסן נסן מאסין
באמון פי כוזה מתמין בעזרתה עבדתילא מאתן בלעיל חש ק
קדסין בהן הית שחורק . כנין פי אורנית עמו ט טא דמלכא נכח
וכתיבו ז . ודועסן אפער שקח עשט וברני רבתיין וחתמיק בשיתן
עשפיק פי חוקמור במלפן הוא קדש עמי ולא מטאית ע חבר . קומעריין
עמו קומערי דספרי הם קיסר שמעמים הם קספריס וקדשם למטר על
המלכות קומערי : **אניות** שיותך . שייכות קולבור בסחורק
לעמור וכות סחר עמו שייכה . והמלאי . והרבי . עמו וקדש
וכן עש נבד בלב ימים באביית במלעימים פי באעות באות חלק מכל
הימים או חמל סב לפי שהיתה בנייה בתוך קים עמו ספרעסן למעלב
ונמלכו ימים לעון נסם לפי שיש זה נעם לתוך ים אחר וכן חמל במעסה
באשית ולבוקנה קמים קרא ימים : **במים** יום קסאוך השעים
אוחך השעים בלא אף נעשין עשן בזה נשל וקדשם
ויכו עשו וטע עשו ועטן סיון ועטן כזה נשל בלעון אחר ונמים
יום הוא מוטל לעזת סיו אמר בשנת נבנת קסאוך ויועץ קדש
בנין סעריין עש עלך ויכו יתך . רוח הקדים שבך סב ימים . ארת
שהיית סב ימים רוח הקדים שבך ולפי שרוח הקדים מוקה קעבר
האשנותם עמו שטרן רוח קדים קעבר אשנות קדשים לפיק דמלה
המלך החוק והנח נבנד עש לרוח הקדים וכן קדש יועץ מלך דתקוף
רוח קדומא קבדך כע יממיה : **הונך** ילעלב ימים סוס
מפלכך פי אחר טנכט נכוד עש צי נחסט שלקת קוך
העיר לשחת חותו בלעכס מן העיר והס היו בלח טקס חון לעיר עלה
היס חלק העיר וטעף פל קעל וקדוים עש עש העיר קס טעף נעכ
קיס למקומו ונעחר הסלע שהיתה העיר בנייה עליו : **לקור** זשק

ועקת מלנשות בתלם טאו מלנשים וקעטן כדך הפלגה דונע לעמר
פ מלנשי צע שהיו ככשה ידעשו לקול זעקת חוטלך שיועקו טבא
העבר להם : וורדן מלנשותהם אל הארץ יעמדו טאו על נקן חל
הקרים לנאם : **והשמיעו יתפלגו** טאו התפלגו טאפ
עטן התגלג והקטנות **טאפ : והקריחו**

אלך קריחם בלחן מלקום הא : **ונשאו טעקס**
עטן עבי אטלהו טורט אחר על דעת המלכדיקים ועל
דעת שהיו עין הטעל מונלכת טא וטב הארצתי טא טמכ מטלג
במלך קשרים : מני פגור טומל טעך קים יאמלנו בקיטפ מני קיטק טב
טלעל ומי פלוה טביא טומל טעך קים ודומל ערתת וכן טכנה
דומל נפשי מן טב לטק דמלי לה כע ימלויא : **בעצת טעקויוז**
יוצאים עכוטך מילמים הטבעת עליס דסס **טוב טא**

סחורוהך טעיו יוצאות מן קים לעמר מלך שהיית שונט טס הטבעת
והעצית נסס : **עת נעברת מילמים עת שהיית נעברת מילמים**
ל סחורוהך וטל קהלך נפלו טעך לעמר עמך אמר מילמים
היה עמך והונך וימים טעט קל : **כל יושב האיים** לבי טביא
הייתה יושבת אל טל טאר יושטס טממו ומלכטק טערו
טער שיטחדו על עצמס טלמ יקום פלקסי : עטן טע ידוע וטוק הוא
בסמך וטעין : יעמו טעס : עטן זעף וטעס וכן כעבור קדעמל :

טחרים : מכוזר הוא : **ויהי דב יי** : **בן ארם** : עד
הע דבר אל השר **ישק**
הוא מדבר על קמלך : ארט : טמוט ארט טלמ יוטל ארט לב זיקר ולקדע
ל : מוטב אקיס ישבת לב מלם : פאט ישבת פלקום חוק פאט טלב
ימים טבימים מלקיפס אונת ומלי יוטל טעטב טמוט אקיס טינטב נעמלים
וטל סוחי קעמים עטבים אונת ומלס אקיס ל מוטק : וינטק קדנ טמל
אנל מוקב הקיפין יקטת כע ימלויא : **הנה חס אקת מדנל** : לבי
טינדע חסלות נבלי וקעביא קיק נבלי **מדנל חסר יוד וביא**
נקמאת דע טב ועת קל נאעט טאינע טמוט יוד ידנעל טעק חרת

28

החוק ואינה טרובה . אמר קנה אהרן בשניך חב נלדעט של פתוח לא
עמלך קדשים הסתגמלים והעלמלים לא לסקמו פלמך . עמלך עשן
סרד וסנוי צמו ארזים לא עמלנהו אה שקנא עבד ונה בלד . וכן אהרן
יועם זקב נסרד זקרו ועבד וכן קדש יונתן וכל כול לא יתפסח מאך :

בחבתך גאתה משבת ט בחבתך ובהבונתך עשית לך חיל צמו
שקתמה פלך חסור ואלו בנז ידי עשית זאת וסחמתי

ט נבונתי . ועשית ותעש עשן אסיפה נקטן פמו ותעש הארץ . עשה
ט את קמיל הזה : **בר** מלכמה הוא . מילך בתיך נספך חו צאך

ויועס קדש מעהתך : **לכן** על יפי חמלתך . נשוא ביוד ופיוס
והחוקו חכמתם על יפי חמלתך דרך מעל פגול שנתחת חמלתך

חכמתך לאו פלשמע על הלא שתנה טוב חמלתי . יפעך . זקך
מן הופי ע . מלקד פאך . פעה נשקל שאלתי : **לשחת** ולתה אין

בו מאן קעורט ט אס קלב . עיקר מלת נשקל שבת קמתי
והיו למד קפעל נבלעה שנעתי קנמלא ונתבבו קעו שאחרי קתינו

ממלתי טס נפלא נמבואי עכ מבוקעה . נעעס קדבוי חלב קמלות
מלות נפולו בדידות נבנת צמו מליהתה חש . שידק דוהו דק דות רבות

עד שמלות וכן קעובע לא ימות בבת אחת לבייך חל בלב ימים און פיוסו
אתה שדיית מתנה לפי שקיית בלב ימים המלות בד ערפי נים מיתק

משנה בדיקות רבות : **האבזור** מחשך . צמו קורנך והוא
מבטן קדעט נפלי ממין קדנפ והוא מאן חלב חלטה :

מותי ערלס . מותי טס יאמר מאן מות מותים צמו מאן און אונט
ובמאך מותי וכן זאת עשיר במותי ערלס כדנמאו רשיעל

צמו ערלס : **ויהי בן אדם** אתה חותם תעט . מעלס הקטעת
ט נלשטכך ותעט טכ נפלא נפית . ט קתינו שרס וכן

ולאח את קטעת . ופיוס יקפן על החמלות וקטוד והעש וכן פתו
נלש חמלה נכיל יופי ותדנפ יונתן את דמלי למנא דשרתא דמלתא ב

בחמלה ומשעל נעופייה : **בערן** מן סאו בערן מן אביס
קייית עמ חסרת דב ותדנפ יונ

פמע טוב ותפניקין את

חת מלכנו כן בעדן נשאל דיהי אהתדי עתה לא ונתת ויקרא מלתה קב
 לך . בעדן מן פלו בעדן בן וזה בעדן במלכות עתה אני יהיה סמלך
 עבן אלמן ואנכי שבנוב נמלך מן אל בעדן נשע מלכותה היו בעלו עתה
 ונבד יושל מעדן לה שקנת אלה מן . משנתך . זכך וקנא כהנב בסמך
 כמלו הסר מעוכתה קבעב בשין והוא על כרך הפלטה כן זכר בתו או
 זין או נמלו היה מלכין יקכ . ויונתן תרם כל אבטן עטן מסדלין
 על לבוסך . ונדקת כמלו ונדקת השטע בתיה ונהוא כשעט נוסקלן .
 וזהב ל הזהב עם האבטס הקרנות ט הווא המלכות שביט מלכות
 נמשימיוס אנהו עם האבטס במלכותה קעוזה ויהקרנות . ויונתן תרם
 כושקען כהב כעמור שלמה האבטס משנככנה כזקב על לבושך .
 מלכותה תופך ונקטך כך . תפך כמלו תרפיו ובלחולת . ונקבך
 הס של הינן העשויים נקטס נקטס כן כעמל בדיק מיונדלס שאין
 כמורס . כוס קבאך כוננו כן כוננו ענבאת כוננו כן השלם לך . כוננו
 מבען שלם עכשם פועלו והוא מלתי הען ויונתן תרם כל אילן עפל
 תקונך כן קתים עבך כס לא אסקלעל כעבך דאת עבד חלעטן ג
 נקסין כמינן עבך ולא אפיער מהתקיים כלל כהון ומלונלא לא יהבא
 עמך מרתקען : **את טוב** מלמטח קסוכך . כמלה אונתו לעוב
 לעוב מעלתי . מלמטח עטן זנלמ . פלונאר
 תנע במשיחי . הסוכך . לט שנמור כעכוס סוכס כעפיהס ולפי
 עמלה אונתו לעוב אמל עליו נס כן קסוכך כעמל סוכך על עמלו . ומלמטח
 שם חרר וזעב שהנא פתח שלם כעמיטתה קנה שלחו ומקסס חלק נלל
 ולשולו מרמס . ויהי קמלטי . וז יונה פירט ט סוכך שם קעמין העוב
 עמושתין בו המלמטס מן נסך לט סכטי . ויהיה כמלמטח חרר סמלך
 ונדכך . אינ עתך כאתה קנלמל אהק לט ידעת ויהתעמית
 על עמלי כהר קדשאים היית . אמל כעב מלך ע למגיד זה שהיה
 היום מלך כן אמל מלך ע היה כונשם ושעל לעלמל המלך ענשם
 לבנת בית המלך השל כמלו עתה כנתך אבט חש התקלע . ישל
 קנכא אבט חש התקלע שהיו עם קדוש . ויונתן תרם את מלך מלכ

חת מלכנו כן בעדן נשאל דיהי אהתדי עתה לא ונתת ויקרא מלתה קב
 לך . בעדן מן פלו בעדן בן וזה בעדן במלכות עתה אני יהיה סמלך
 עבן אלמן ואנכי שבנוב נמלך מן אל בעדן נשע מלכותה היו בעלו עתה
 ונבד יושל מעדן לה שקנת אלה מן . משנתך . זכך וקנא כהנב בסמך
 כמלו הסר מעוכתה קבעב בשין והוא על כרך הפלטה כן זכר בתו או
 זין או נמלו היה מלכין יקכ . ויונתן תרם כל אבטן עטן מסדלין
 על לבוסך . ונדקת כמלו ונדקת השטע בתיה ונהוא כשעט נוסקלן .
 וזהב ל הזהב עם האבטס הקרנות ט הווא המלכות שביט מלכות
 נמשימיוס אנהו עם האבטס במלכותה קעוזה ויהקרנות . ויונתן תרם
 כושקען כהב כעמור שלמה האבטס משנככנה כזקב על לבושך .
 מלכותה תופך ונקטך כך . תפך כמלו תרפיו ובלחולת . ונקבך
 הס של הינן העשויים נקטס נקטס כן כעמל בדיק מיונדלס שאין
 כמורס . כוס קבאך כוננו כן כוננו ענבאת כוננו כן השלם לך . כוננו
 מבען שלם עכשם פועלו והוא מלתי הען ויונתן תרם כל אילן עפל
 תקונך כן קתים עבך כס לא אסקלעל כעבך דאת עבד חלעטן ג
 נקסין כמינן עבך ולא אפיער מהתקיים כלל כהון ומלונלא לא יהבא
 עמך מרתקען : **את טוב** מלמטח קסוכך . כמלה אונתו לעוב
 לעוב מעלתי . מלמטח עטן זנלמ . פלונאר
 תנע במשיחי . הסוכך . לט שנמור כעכוס סוכס כעפיהס ולפי
 עמלה אונתו לעוב אמל עליו נס כן קסוכך כעמל סוכך על עמלו . ומלמטח
 שם חרר וזעב שהנא פתח שלם כעמיטתה קנה שלחו ומקסס חלק נלל
 ולשולו מרמס . ויהי קמלטי . וז יונה פירט ט סוכך שם קעמין העוב
 עמושתין בו המלמטס מן נסך לט סכטי . ויהיה כמלמטח חרר סמלך
 ונדכך . אינ עתך כאתה קנלמל אהק לט ידעת ויהתעמית
 על עמלי כהר קדשאים היית . אמל כעב מלך ע למגיד זה שהיה
 היום מלך כן אמל מלך ע היה כונשם ושעל לעלמל המלך ענשם
 לבנת בית המלך השל כמלו עתה כנתך אבט חש התקלע . ישל
 קנכא אבט חש התקלע שהיו עם קדוש . ויונתן תרם את מלך מלכ

למלכו ויקהתלך רבוקה וזאת על ענין קודשא דייה בסדרה ובעמל קדשא
 סברה למשלח . וארע חם זל פירש הסמוך בלשון קמיהא ופירש בתוך
 אכט עפיש רוחטס על אש עליוטס ופירש בפירוש אחר עוד חסבר
 בלבך עמית טוב ט הקה לעת בתוך חבטס יקרות חבט חקדה מאיכונה
 פאס קיו מולט טס לפטר במקום נרות עקחיר בשלח : **תמים** מיוס
 הבאר . מיוס עמדה על דעתך . וכך משך דעבר מעל מעשיך
 מעת ערבת . עד שמה עשתה בך שהקנחת על עמ יי נעמחה
ברב : ועד ט טוב הסמוכה שהיתה בעיך קיו סוחה
 עושים תמס לפותרי קלקולמה האתהס ומעבת פמלוב
 עכודעה העיר פסמוכה לא ימאעע בעבד זה עבד . מלש הנקד חמלס .
 מלס נמומלסו ובאו ערך בעל קהא . הנקד . הנקד עיך . והמלס . חנה
 חמחה פמק ששמתה על תוכן חק יעס ומעחה פממס עעשו בעיך
 עקה ט סך למנועלממעג . ואחלק מהראקים ומכך הויז קמוע
 קמועגה ט קעזן לעבד במקום עתד סך קבואות ואכך מבעז קעט
 מלפמנו ואחכך ובעל האלה שחכפעל עק קלה קיחה מלפ פיעט
 עט האפין הועלה קנועה על חלק מוהן חמללק מהראקים קזטר
 העוב שהיק למלך ע בהראקים טלו שחל סך קדע אקים היית חמלק
 מאורתו מקום קדוע שלח חכ שס לא למלך ולקמל זעל בעעז במלח
 שוכות ואמ ואכך טוב הסוק מתוך חכט חט . חנה טוב הסוק
 אחכ חנה נלמ שמך וזכך נלמך חשוי קדע טקס יעס הנמטלס
 לחכ חט . נחש יונק בסמנות סמוכהך חמלשחו חזכך תעוץ וז
 וחכח ואפסקי על דבריה על טור סה מקדעא דייה מלעז דככעז
 על דבריה למשלח בעמל קדשא : **נבה** לבך שמה דיכו שחנה
 על יפעך שבה לבך נה וכזק שחת חמלק ט חחט לא
 יבה לבו כעוב העשם קזק . יפעך . פיענהו . לבנה כך . פמו לבחות
 כלמל לבחות כך חכ מה שהיית נעמעבת פחות לבך ולתמוה עשך
 וכן הנש יונק למסקלח כך ניש מפשים לבנה כך עטן סיון וכך קמק
 כיטנו יחונב . חנה לבנה יחמה . ואין עך לבועמס מעעש ומלע לבחוק

לבחנה מקור שלם מן הקל בהמנחה למען תכפרו במזבח ומוסקרו
 למן הנה את יחיה : **מרב** עטך בעט רובלקך בעוט סמוך מן
 עוף ופז פז סדך מסויו פלטקל חלטה מקדשך חנוונך
 כעו מסדע מסך הוא חמו מלך חום והעול שעשית נמלו שרולל ולקחה
 מקדשך ואוצה מלהקך היא חלטה . האש הוא מוטל לען ולפי שאמ
 חלטה חמ וזהקך לחפר על דרך משל כ העמל בחט שכ אפר ובהמון
 כל העטן כלשון עבר שאמ השמרהך ערפך ומוצח וזהקך היא עבר
 במקום עתיד כעו שהוא מענה המקרא וכדברי הנבואות ברוב :

כל יורעך שמלגו . המהו בלהות פרטיוהו : ויהי **בן אדם**
 מבואר הוא : **ואצרת** חמל

הש עליך ואמר בה כן מענ המוקרא לבכר לעבר ושלל
 לעב חמל : **וישראל חתי** ונפלה חלל . כמו ונפלה לא שנפלה בו
 למד השעל . נחוב עליה חססב . נחוב נואו עליה :

ולא יהיה סען מלאיך . כמו קץ והעטן נפל עלות סוניה מלאיך
 כמו צרעה מלאיך פייש בלע . מנחוב ידועמן חמ וזה
 דרך משל והרפס יועך מלך מבאים ושטעון מעיק . השאעיס חוקים .

ענן טה ושלה וכן הרפס יועך ובזיץ ט חלה החומות שזכר היו שכעס
 לאצ יעל והיו מה עים לעט : **טה אמר** מבוארה היא פרשק
 וזכר במק זושק בעיקר משפטקס המה עים לבס

והל יעשה בקס שפעים שלל יוצל לקדע לבס : **בשעה** העשירית
 בעשיה . עשירית למלכות צדקיהו זכר חלקה פנדענות

כוד לפי שהיה חלקה לפרענות מצרים חל נבואה מצרים כהה ל
 חלקה בשעה העשירית ואחר כן בשעה קמרבן טא שנה לצדקיהו כזה
 לו הנבואה על מצרים שש פעמים ואחר המרכב נס כן שש פעמים נעמים

עמדה שעה : **בן אדם** ועל מצרים כלב חל עליה לשון עקה
 כעמל על עדה מצרים : **דבר** הקטס קנדוב המסכל
 כן וכן שלקס ימקן . מה ונה . ומכס שעוב מצרים הוא הוא
 ט הוא המשק חוקים ואינן ציטס למנע ומלהמים בו המושי ממצרים

29

ליאור ופריעה הולך לבטן הצל בערכו והעטן הוא הדג הצול כמו
שאלו ויבוא אהים את הקטטס הצולים והמשיט עם מצרים לשאר
קדנים כמו שאלו לאנת ימוכך קדונן שאין מלחיד אנתו לי יאורה קמשך
אלו והטבע עולמו בה צנב קטטס ואינו ציף למען ולפי למדינות
אחרות בעבור הבואה ואלו עשיתו את עשיתו והקטטס קיאור
להטקוה אליו או פינוטו עשיתו והוצלתו עצמי בחמלתו ובהבונתו
עד שעשיתו מאלך צול ובלוהו אשר עשה את משה ואת אהרן
ש פינוטו וקדנים ויונתן קדנס הא אטא שלח נוסו עמך פנעה מלפני
למצרים לאת המלי פנעו לא עשה בל עמיהו לא מלגרו דילי מלבוהו ואמא
עשיתו: **ועתתי** חמים ענב בעט יודין ונקרא בוד אחד חמים
נאם היה נקרא ענבו היה קתים בהנועת הקטטס
בחה והעטה ככה נמשכו יוד קדני ויקה שמשו או מטה קמלך
ועתה הוא בקריחה מנתי קעץ ויאמר את החים כמו פח פחים ועפי
שהמשיט אנתו לתטס זכר עשו לך מנעל החים שהנפשים בהם הדג
שנוקטן בהן לתיי קדן ונעעלן אנתו וכן עמור ובתוח הקוב לתיו
דנת שם של גננס נמם דנה כמו והדנה אשר באור המור ובסמוך
דנת והדבקתי שיעלו עמך כשי עמך מן היאור והוא משל ע
עם מצרים שהם נפשיים ונבונים ולפת העם שלם יסופו והקדנס יונק
ואתן שיחן בלחקך ואקעול שולמעט הקסך עם נבך קקעלן
ונמשותך המלככה חל המלככה לעיטן קמטט קדנים לא
ימיו מלככה כן המצרים ימותו בתוכ על פט קטרה
בצחותם להלחם עם הכעדים ולא יאספו לקבוקה ויקו לאמלך למירך
החלן ולעוף השמים והקנס יוכ ולא הקק ולא הקקב יוצה למר
לא הקק לקבוקה: **וודעו** מצרים יען היוהם משענת קנה
לביהיטט ש קיונלבעי חים ישרא להצלב מיר קטעדיכ
ולתיכלו והנה היה לבם משענת קנה פ חיכו חזק ואיינמשענת לא
לפי שעב מעמ ט קרוב הוא לקטט כל שכן כשהוא בצוף וכן קדנס
יונתן סמך קטט יעישו וכן בתפודין קתאר צלר יהיו כל צלר

הלבן ויש בעצמו זכר וזכה למה זכר המים . כן מצוים לך קיו של שם
 משענת עזר לא מעט נמצא שאלו נספח יחזיקו וחיל פדעה ילא
 מלאכיים וישמענו הפעדים אה שמעם ויעל מעל ינועלם . נחל לקם
 הנביא קנה חיל פרעה היוצא מלב לעזיה שב לאכא מאכיים נעבן
 הקשחים ונלחמו על השכ הזאת ולבונה וערפנה באם וקשה קס לא
 סמכנס אב הקדש לקם ט מלפני בעתונם מרדו נמלך נכ . וזה מליון
 במשענת . ובקעת לקם נל טקח . וכן חל נכ עקה קנה על מושענת
 הקנה קדוץ הזה על מאכיים אצו יסמך איוע עליו ונל נעש ונקבה
 לא ה שלח סמכו לא שנקב עש שקיתה הנפש הרב : **בתפישם**
 קדוץ . מן בטן נבעל שנסו נל מן קנה רגן . והשלחת
 לקם כל מלתש . יש מלפניו פלו והמלעבה בהטך האותיות מן ולא
 מלעו קדסו . והנכון שלעמלע ט בהשען האדם ינפח ובהפסד
 המושענת יעמד מלפניו וכן הנפש יונת ולא הקח לבן לם סומלכן
 כלום הנעמידם על מלתשם שלח יסמכו עוד עמך וכיש . ונתן המלש
 כן נח הקבועתין כך כד מלך תקיף הקמסר וייב כן נחצוהו ונל
 ובאסת מלכונהוין עלך הקב . נפך רוצה למה שחמלך אונס טרך
 נקח נח רוצה לומר נפכ טאדם שקנפא קקנה נעש לממך כן :
לכן מלכונהוין : והיתה יאנלע נחע עשית . נמושעתין
 נחע עשיתש . לעט הקמחיים ויונתן קדנס נס
 כן טרנמו מלכונהוין חיל נחע נבישית : **לכן** למכונה חרב ש
 שממלך . לחונה חרבות חתעה שתחיק . **לכן** חרב שממלך .
 ויונתן קדנס למכונהוין נחע נחממו : **לאתער** נה . איכעיים
 שנה יס נדע למה איכעיים שנה . פ איכעיים
 ושחיס טע רעסן ינכו למציים נחע פדעה נפנדעשעה פנמלש
 ענבתה חתום טבע פרות ועכע טבלם ושח לאה פדעה נספיר שוקח
 הח טע פנמלש יל שחם טל ויוסח חל טבע פרות הקקות והדעה
 נעכע קטבלם הקקות קדי יל נח קי איכעיים נשתים והיו לקם שתי
 שנים רעב נמו שנתוכב זה שנתים קדעב ומושיר יעקב למלש

(Faint handwritten text on the right margin of the adjacent page)

נחמק היעב נשארנו חכמים שנה ונטר עליה להיות חובב אהבן
 חכמים שנה: **ועתה** מאמר הוא מאמר מאמר
 ומטע החיה **הנסב הקמץ חמץ נמיה: כי זה**
 מאמר הוא ועבתי מלכותי עמו מאמר האמ
 אשב לך זה: **מן המלכות** והמענותי הקץ השמ
 מאמר והמקץ **ולא יהיה** דין של על עב מצים
 שם לקו באחוש מומן ובגחו עלקס: **ויהי**
 בעצרים ועבד שנה למלכה נבונע נע וכן נעב בסדר
 עולם לנבונע נע נהגה מצים נדו ונשא קמונה ועל שלמה ובן
 נהגה נהיה שנה למילי והלמה ירמיקו ובין ועוד נעב בסדר שלם
 ס בנן שנה לנבונע נע שהלמה נבונע אמן עמו נעב נחמיק פ
 חו נהגה נדו ושעף אהל היה קודים שהיו בעמון ומלואב ובספורה
 אמן ישא: **בוארם** אל צור עמו על שלח מוקרח וכל
 נעו על עמי ימים נבוס והיו נע החיה
 מנחמים במנע נדך נע אדם הצים על עור לשאת חכמים ועצם על
 נאשיקם ועל פתיקם מאקח טנאר שער הכאש מנב קעבונדק
 מנבונע נעמנע עור נהק מהמנח נבקה ימים נבוס נעב נע
 היה לנחילי מצר על קעבונדק אשר עבד עליה פ נעב נבונע
 נע ושלם שלמה נח קיס על קעור ושעף נלה שלם פניו עליה לשעף
 קיס חנשיה ותיעה והנח מיי נבונע נע נחחו וינע לשונן והנב שלם
 לבס נען לבס מצים חלק עבונדק אשר עבד נע: **לכן** מאמר
 הוא: **נערתו** אשר שאלי המת קדע אשר עשו לי
 שהיו משענת קנה לבית ישא וכן הנפס יושן לחבו
 קדמי לחתני עמי מנהין: **ביום** הקוא חצמיות קרן לפתי ישא
 ולך חתן פרמון פה נעם טוס הקוא פילו במן הקוא
 נמו וחיק חפיו טוס הקוא והדומים ל ואין לפתס בזמן שלמה מצים
 שהיה נעב מצים נע לנבונע נע ומה צמיתת קרן היה לישא נחונע

שעה נפיקה מדת חב זל נומן מלבנות מלך נבל שועב שעתק הא
מצים כדנ אמר ט באלין מלבנות רוצה לעל מלבוה כדנ היה עליה
קדן לבה יעם שניגל פיע בענת חמשיס ללנת בבא שזו עז ומוז מ
לוצא נדע לקשיב נבל שוקיינעם עד מטוית כיד שבועים שבנה
שקס מלג שפט ונכנס נקרא משיח עלו שנ למשיחו לביש והוא היה
צמיחה קדן לבה יעם ששפטס מן העלה והשיבם לאלעם והיה אז
כן עשחם ענה ודיונע חורנין בן שעיס וערכו ולך אהן פתחון פה
בתוש סינחו שיהקיימו נבואותך . וכדנ עמלג זי פיש ט פמוק
זה מוסב לפשתה של מעלה מקן אכבעים שנה מקלן אהמצים
ואותו מסבון שלה נשנה שמלך נלשע פיע נבא לרבוט נע ענה
מצים כדנ נשאו ונלמבנה יח ענה נבא צויל מדורך קח אכבעים
שנה ובנה נאסונה ללשעע נאמרק נבאה פיס לבניל נמו עתרו
נשדס חלח ללשעע זע ובאה פיס מלך פיס היה עליה קדן יעם
והיש יועק נומלוקנא חקים פקן לבה יעם ולך אהן מפנה
פנולא נבנאה פעהון וידען אהי אלהי . ויהי בואת

36

השלי אחר פיע מצים : ניקרוב יוס :
כי באנהה שנה שנאמרק נבואה זו ענה מצים טר
מלך נבל אמר ט קרוב יוס רוצה למלך יוס חידס נאחרטן חלב יוס טי
רוצה למלך ט קיום הזה בא מליי נא מקס ולע קנא יוס חידס ט קנא יענה
לאויב לבא עליהם . יוס עני ועד פל יהיה מקס קיום קנא . עת עיס
יהיה . עת שישט נים עמ מצים לבה חבה . ויועק קנא עני קנא
עמלין יהי : ונא מלבע . והיתה חמלה בכנע . נשיכוונע
כנע שיפלא מלסם נלצרים ימולג ויפחדו ויכנו שרפא
שקכא קחוב נס עלקס ט ענעס קס ועם אחר קס שלס כע חס . חבל
דנך פלי רוצה למלך חלס : טשו פוט ונל הערב . עם מקל
מעמיס נבוס נהעכנימך והיש יועק סומכורא
לשון ערכוב . ובט קבית . עיקוניהם ביה עם מצים אכלת קיו מקס
ומלש פחות ולי עקיוונע בהרם ילקו עלם : טהאמר

אזן

פומלץ מצרים קס בני ארץ קצבת נשאר עמויכ שזכר שקיו סומלץ יד
 מצרים ועזרים אורח • מלמנדול סונה קול נבול מצרים טעמה אחר
 ואומר ס מלמס קתל הקרב לאל בקס עב נבול כנס טמו שוכר לעלמ
 מלמנדול סונה ועב נבול כנס ולפי שוכר לעלמ טהולא ה נבול סונך עב
 קלמסן ולא נטו • נכני מלמרה בה למרץ מצרים : **ונשמע** טעך ארצות
 נשמורת טעך דולה לומר נעל • ופי נשמורת ארצות
 ובטך יעד עשו וכן נפל הענן במלמרת שניגות נחל וערו טעך עיס
 נחכבות : **וידעו** נקתה חס מצרים • על דרך מסל טהנעמו ט
 חיית עמלחא דהקיסן נאטהח על מצרים : **ביום** קהול
 יצאו מלמחם מלמבט כעים נמפינות סמו ט אריר וקה **מלמפיו**
 ציס נפט יודין טלונמן עי עייס אל טהוקל טמו ערים יקודיס • חל טע
 קהול אחר חורבן מצרים חסח על כנס צבא עייס נמפינות וקחלס מלמחם
 נאל נשלוחור קהיס חזיס ט הול טכ קטקה עלמקס לביכר חל מלמט
 נחל נעס ט נהר נבול סונב ארץ כנס ולא ינמל מהעס לה אל סמפינות
 וכן חל טחקה • קול הסונב אה טלמך כנס • וכן יס נקדור לחחיס נחל
 נמפי ישעה קול ארץ צליל נעפיס חער מעב לערי כנס • קסולח כנס
 צריס ונעל טמח על פנע מוים • להחחד אה כנס באח • נעט טהיק
 ינעב לבגח יחיד אורתס קעב שויכז עמקס פחוס טוס מצרים טמו ט
 טהיקה חלמלה נכס חזוכן מצרים טמו טחל לעלמ וקהה חלמלה
 ככוס נעבול חל נמצים טקהיק עתה חלמלה נכס בעבור עמלס
 ט העב חק דולה עמר עת חכובה : **טאמר** מלמחר קול
הוא ועמו מוכחים ב חט מלמ אורות : **ונתתי** יחור
 חובה יבשה • טלונ אשר סמרה ולפי טלמך מצרים
 טובה וס טח קול היחור חל דרך מסל שיחכו היחוריס דולה למל
 שיפלח ט עוב : **טאמר** אדע יי : והאצות נלוטס טמט
 ולפי טהיק נעמונס **טאמר** חל ס טמו טחל
 נבול קובט טחית מלונך חתו נלוטח חו קול על דרך וכס טחיל מצרים
 חעטק טפעיס • ויועך קרן נחבר דפמחין למ ענהח • נעטיח מלמך

מאזן מאכס לא יהיה עוד . ומלך נסן אסבת מאזן מאכס לא
יהיה גם עוד כזוה לעולד זמן כב סאו ומא יסכ עוד נדוה ארס . עה
חלל מלקן ארסעם ענה אקבן את מאכס אנו יהיה עוד נמשמש לעול
כע שאכל ולא תקנשא עוד על הנניס וזכו שאכל ונתתי יראה סאר
מאכס שיהנו לעולם יחיוס מאסאר העמיוס : **והשמתי נא**

נא יהיו אלמפעריא וכן הנניס יונען : **ושפתי**
מבאר הוא : **ונתתי מולת קמיל** ענוכ סוד מנבן
הפעל וקה כזו נהנא מן הקל והוא לשון חיל לבקע
שיבקע חומותיה . ונף צי ינלם . נא לנף יכאוצי . ינלם כזוה על
כנס יכארו לכה החניכס על צלם כנעם ויונען הנניס בעיל עברא
יקפגו ינס : **ברורו חון** . עכ עיר נלעיס נא פער שהנא

חון קטוב סנהיה עהן חון ופי נפר הקהנין מלען עתכן וקין
חנא . והוא עם עיר . והנה כעב קלגב טלוהן הנה היו בעי ינס
למלך קמק לעסם והנה עק כנת ופרע ארס חס על הנעיס חמר
נאעב עלא ינס קנה נכ קטוריס שיפל סרכ נאמ כ נשיקס קלגב
כעב ויונען הנניס על טולי חון ופי נפר סורכא יקק עלן ופתיקין
כעט מיקהן : **ונתחננה** הוא תמנעם העע במקום
אחר ונעתינו הקינועת ס זה נקוד קטור

כחקה והתו כנאח והתית בערס והפא וקין כנאח . חסך קיוס . נסן
קכא סאו ולא חסך מלגל מאחומה . ופידנסו מעע קיוס מאורו ואל
זה מרוב הקע סאו מעע קיוס מאורו לכה ויונען הנניס ועל תמנעם
חיה חסוך טמס : הנניס חנהו נמו חסך כעין . את מנעור מאכס .

מנעור עלם שהיו על צאח עיס ויונען הנניס נא חסך חלן יתקנה
מלעיס . קיא עין ינסע . עקנעמו מלך נמס חתיה יחפיעה כענע
נסלק וחפיה ארעא . וכנותיק כעב קלגב . כזוה למר ינעם ק
הנעיס ילגנעס ס קס חון לכה נל לכהס נכד החניסס ויקחנס
וילכנס כעב : **ויהי** כחמת עמשה ענה . פי לנפר עקיהו .
כחא עון כעבעה עמשה . נאכס . נאכס קכאסן שהוא עסן :

מאזן מאכס לא יהיה עוד . ומלך נסן אסבת מאזן מאכס לא יהיה גם עוד כזוה לעולד זמן כב סאו ומא יסכ עוד נדוה ארס . עה חלל מלקן ארסעם ענה אקבן את מאכס אנו יהיה עוד נמשמש לעול כע שאכל ולא תקנשא עוד על הנניס וזכו שאכל ונתתי יראה סאר מאכס שיהנו לעולם יחיוס מאסאר העמיוס : נא יהיו אלמפעריא וכן הנניס יונען : ושפתי נא יהיו אלמפעריא וכן הנניס יונען : ונתתי מולת קמיל ענוכ סוד מנבן הפעל וקה כזו נהנא מן הקל והוא לשון חיל לבקע שיבקע חומותיה . ונף צי ינלם . נא לנף יכאוצי . ינלם כזוה על כנס יכארו לכה החניכס על צלם כנעם ויונען הנניס בעיל עברא יקפגו ינס : ברורו חון . עכ עיר נלעיס נא פער שהנא חון קטוב סנהיה עהן חון ופי נפר הקהנין מלען עתכן וקין חנא . והוא עם עיר . והנה כעב קלגב טלוהן הנה היו בעי ינס למלך קמק לעסם והנה עק כנת ופרע ארס חס על הנעיס חמר נאעב עלא ינס קנה נכ קטוריס שיפל סרכ נאמ כ נשיקס קלגב כעב ויונען הנניס על טולי חון ופי נפר סורכא יקק עלן ופתיקין כעט מיקהן : ונתחננה הוא תמנעם העע במקום אחר ונעתינו הקינועת ס זה נקוד קטור כחקה והתו כנאח והתית בערס והפא וקין כנאח . חסך קיוס . נסן קכא סאו ולא חסך מלגל מאחומה . ופידנסו מעע קיוס מאורו ואל זה מרוב הקע סאו מעע קיוס מאורו לכה ויונען הנניס ועל תמנעם חיה חסוך טמס : הנניס חנהו נמו חסך כעין . את מנעור מאכס . מנעור עלם שהיו על צאח עיס ויונען הנניס נא חסך חלן יתקנה מלעיס . קיא עין ינסע . עקנעמו מלך נמס חתיה יחפיעה כענע נסלק וחפיה ארעא . וכנותיק כעב קלגב . כזוה למר ינעם ק ה הנעיס ילגנעס ס קס חון לכה נל לכהס נכד החניסס ויקחנס וילכנס כעב : ויהי כחמת עמשה ענה . פי לנפר עקיהו . כחא עון כעבעה עמשה . נאכס . נאכס קכאסן שהוא עסן :

בן אדם את זיועו שעה מלך מצרים שבתה וכו' שחל בדיקה

על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר קפח נבוגד שו מלך
בגל נשנה קדם עית לטהו קים בן יאשיבו ואומלך במלפס ולח קוסוף
עוד מלך מצרים לשמה מארצו ט לבק מלך נבל ונז וזה הוא ששצב
זכרעו החמת והנה לח חבשה אחר ששצב לח חובשה שהנכר

להפוט כחכב עוד פגו שחלו ולח הוסוף עוד לשום חתול שמה שנופ
קעש קנעב וחובשין חותה וזה השבון לח קיה יפוחה למבשה נל
במפיק הח למכוס חותה וכן לחזקה ויהיה לחזקה נקוד מן הקר

ינעו וכן ניני לו ולח חזקו פעל ינעו מן הקל ופני יונתן קמער
כן ב חס יתקוף פרעה מלכח מצרים רביית והחל לח מתקפח לח
לח חסאק ולמתן עצה למחכב לחתקפח למיחד מלכו : **לכן** את

החזקה ואת השבת החזקה אטבור והנשבת הקיה
שבנה פגו שהתק והחזקה משל על ארצו ששצב לח אחר שקב
חותו נבוגד שו על עהו פת ויועט קנכ כן ואחר ית סעונה וית
שלאויובי תקיטח ח שבון קוחתב ית מלכחח ואחמי ית תקפח

מיטה : **והפיעותי** לבואר קוח : **וחזקתי** ועמק לחקות
חל לבטו עב פדסין למעל
פלה קוח לחקת והיח הושר קנשימל מלקנה בקול בעת מותרו :

והחזקתי קפלע פלו עפל שלח יחא כהן עח ונפח חותה על
על דרך נעק את מעך אל חנן מצרים פגו על :

וידובן אדם אל מלי דמית כנלך למוי חותה דומל כנלך
עתיפחור כמלוק וכנלך ותמשב שלח הדר
מנלך הנה חסור היה זכול מלך ועל סדו חף חתה הפעל וקחל
כנלך מלך חסור על דרך משל והמשילו לחדו כלביון שקוח נבנה
מלח שחר עכ לביון : **הנה** חסור יפה ענף שעעפוני יפס
וחוקח מצל ענף שקוח מסקכך קיבה ועשב על חמנו
מלח מן צל והוא מפעל מבעט הפעל ונח כפתח פגו מסכ קלע
ויבא כלי קנע מטב את של קמלחמל : וכן עבתיס היתה צלחדרו

ארכי פארוהיו . ערנז יונקן קמטלעך עלטן לויס ברוק פיק
 מטי מלעם ארעא ופטיהק משהיק נאקטמו פומלכונתק על עמל
 עמלען פטיין באהעמוהיק : **בסעפתיו** פארוהיו האק
 קורס לויס . נהרנס יונקן קמטלעך **כ** פלעסותק
 נביט טרען הקיפן יתמנה שלטן כנהק שעבדעל מליטע
 ארעא בעמלעל מלפונתק יקבין טי עמלען פטיין : **וויף**
 הינד קראטונק מליטען נהשעק פאקפועל טרען
 יקה ויאלע קאזיקן איליק ייקה נחסרין למר תיק ייקה ויקה
 נייף הונא לקראת כן נפטי בתק קינד קמטונק וננת קעטק
 ולקראת כן אער נייף בתק קראטונק ושונא קעטק ובלקט
 ספריס נאמתי בתק קמטונק ושונא קעטק לבן אסר נזנהיק קמט
 נבנה על משהק וישב . באקרלוטיו . קס קענטיס קמליכ
 מעטן ארומלעך יי ט דע תע . ויונתן קרנס נאקטעס סומלכונק
 כסע לבדיקי אה קות אומלעק על עמלען פטיין : **ארום**
 לא עמלוקו . נענו פלסטיס לא עמלעך . עטן
 הסקד וסני דוצה עומר ארניס קנבוקס טקס בן אהיס לא
 הסקד נקדו ולא סמוהו ט הונא על קמט ונחמלו בן אהיס קמטע
 דנד קפטיק נקמט הנן ט נחמל עליו ויטע אהיס נן בעדן . נעמלונק
 כאלו נענו ועמלון אומלכוס קהונא אילין קמלא קעטעיר בענו
 כפראוויקעס קורס לאף . ויונתן קרנס כן מלען קיפן לא
 אקטמו פקבטיק בתקוה נבארא דהוק עמליק מן קרנס יי ושלמוטן
 לא קמלנ קרנס מלשחתק ונבין לא יטע פומלכונתק בתקוה נבוי
 דהנה עמליק מן קרנס יי לא דמלא ליק בתקוה : **יפה** עשיתו
 אל עשיתו אהונע ט מלתי קאקעל טיקעלע **הוי**
 לא נמו עהיק אומלר בת יי עשית . נהרנס יונקן ט עטר
 עבדתיק כסע נבדיק וזע מן קמלוק פלמלטי קס בתקוה
 נבואה דהוק עמליק מן קרנס יי : **לכן** אל נבדיק נחל זיק
 ויס כן דנד קמקרא לבד לעמל נעלע ערס בתק

Castanea

כאלו שאלו עמוס שלם . וקדומים לו . והיה יובן חלקו
 כדליתיהו בקולו ויהי כמכותיק על מלכותו נחום לבה סתו
 נחום לבה כהקפיה : **ואתערו** כי אל שמים . ואתערו
 בשוא הו' והוא שתיר
 לבלתינחאי . ושלח בידו ובלשונאי מסריוד . וכינסנתיקו קעים
 וכן נחתי לישאחן לקח . וקופי האזן . ואל חיל שים על שוכר
 שש נאול שאולר בסוד שיש . וכן אמרו כבונתניזל קנה אשון
 טענינה . טעע טעקו . טעע טעמו לטענ ולחחיו :
ויכרתהו זהם . לבי שהמוטימ לען אל כטעו טייתק .
 וזכיר וניחא שים אוכלר על הטעס כאלו שאלר
 עלקס נפס קני הוצר הנמלך ועטן המעט חפויש
על מפרתו טענעמו על מעלת קמוליה שרני שפס
 כעמיו ועל כני משרייתק נתאטל חיות
 כרז . ואל פאכנתו . קמס קודם לשי **למען** יקעשית
 לו . כעבנר טעל יקנחו שאר מלכוס צועס . כל שותי
 מוס . כלאחזיס טעו מוס טעס נבדי קומלך מטעפנ קמיוס
 חער קמחוס ורזעך למר על הלחח כמלגכ נאול שפוט
 ולח ישלבו חלוקס . כנבוק חלוקס מן סזלך נכח לון . מלחלוס
 חער חלוקס יקונס כע טעס חוניקו שס לזילן הקכח חונלי
 וינטק קנש סאנחוקס כשונא קלך ולח יקכככין לעון כעקפון
 כל עבדי מלכו כדוך כע חרס כעל שאר בט חרס ט ימנתי קמלע
 נאול שאר כע חרס . חל ינרדי כור . עס ינרדי כור . נקנא קכבר
 וקנש ינעך עס נתתי עכ סה חככע : **כה אמר** החכמה
 כפית עליו חתוקס . כאל הקקוס שהיה
 חונתי ומלחמכ עליו כהיותו עכ ט עכ קמשיעל לחך נחל עשו
 קקוס חוקמלכהו יחלכל עליו ויכסק סק על חך מועל . חחכתי
 כעל ינח טעט כפיתו ונח לשיסי . כפיתו כע קסלך . ואלענ
 עקנתיק . טכנות חתוקס שאלו למועלך שהיו חוקס סככות

(Faint handwritten text visible on the right edge of the page)

מאסעה מושעת אורח מאמין ויבש ויכלה . נכב פתחון המעלה
למעלה . ואקדיר עלולבין . לפי שהמשיע למחז בלבין חל ס
בגמל קדו עליו עש קלבין ובחמרו האבות נסתי ואמלעב ואקדיר
קדוה עט מאתה סאתה הדעה . עלפה עם תאר מן ויהעלה .
קתעלעבה הסתערת ועשהס כוב קושעה וקבלה שלח יוכל לעולד
על עצמו ולבני סבתיו ולעמא יתעלפה . ועלפה תאר מאבין פוע
שלח עט פועל בעוספתה ואמר עליו בעקל חל סתק ותוספת
הקל כע נעוספת הקל בלגל חטקה ליה . צחה . צלח . ובחמרו פשו
יחיד עלמה כונה למלך שלחמד מן עש השדה והדנס יונקן אהמסלו
עליה חפת עקל יתעלמא וחרכובא וחחבת מלי טעל וועע עמלמין ס
סנימין וחטונות עקל חפי מלכא וכל מלכא ערמניא עקל עפחו
בתפח : מקור . ויחמלו במחן תחנת . קיק טקס נחמה
ב
נשיד שחול נס קוז על דק עאל סעעק
על מלך בבל נב אהק חטר נלניו מבחר ועוב לבין סמוך עלמון
כלומספר ולפקד קעב וקדומים ל : נסרה . קמלביס
שקו עמו קיו חלי נרב פאוקו וחל
על ערן ושנתו מיב והוזא מעל למלביס נחל פ חטר יחזו לטעו
נחמו בו ובמות נסין מהו מלק חתו . ודוע ישבו בצל סתך עים
אורס קמלביס שקיו נדוע ועזונו שיעבו בצל סתך עים יחזו חתו
שאופה אל חלש חרב ותדנ יונקן וזווע ועל עונותי אהסדו ארבו
מתוק פיהון בע מלבוותה . אלמיו דמות נב . חל נכד פרעה חל
לוי מלכ על ערן חלית חס אהק סבור שחמיה למלך אשוד כדק
שהיה חרז בלבין קנה חסור נפ נס אהק תפול . יקנכת חק חק
על ערן . נמו ענפא ויחזו שאח קמלביס כן תדל חל חק תחנת
נס אהק . סתך ערעס . ערל לב עעל הקדק חק תדנ יונקן כ
חייביח . קוז פרעה נאומר אהק פרעה אל שדק קמלביס לב
לנפח נעלח לבח פלו עמשו עמים כלס וקדומים ל : וידוי
כעת עעק סנה למלכות צדקיהו ענה אחת אחת

32

אחי חכבן : **בן ארם** שא קינע . ט כן יקנשו עליו המקנשים
 נמליה פלו פשיכ אריות בתוך חיותה העדה
 כן נמליה אלה בתוך נים . ואתה כהנס במלס . וכן הייה פלו התנס
 העובד במלים פלו שאל עליו נכין התנסה העובד הינכין כהתך יחוריו
 ומס כהנס במקנס כון פלו ענתבין : **ותעז** כהדוהתך והנעז
 פלו ס ינח ידן אל פיהו . ופירושו והנעז
 אל קיבשה ובה כהדוהתך ביה העשר ניהתך ציין נעז והדומים
 לו . חוניה ורעז לבצע קל ופירושו והנעז עב כהדוהתך . לשעון ה
 האכז והעדרות מעל לתיגתו . והקלח מוס בנלך . שאר מוס שלג
 שאר ארצות . עזוהתם . עדרות המים שזער . והקלח ותרסם ענין א
 במלות סויות ענין קהסה במים עם עפרות המים כי שארונם ארס
 במים שארונם עמוקים שיוכל לעת רגל אכז מועקה עייט ועוט
 המים . וזה מועל עקיה נעס כניס כנס ומעמיה חכמה וינען רכנס
 והנע ענין מלחמה שהדעמו לחנח קדבז וכן רכנס נחמתה פועלה
 וחועתה שלמיה בסומכנה ואחרי כהתה מה ענתון : **נה אמר**
 אלו רעהי ואל פחמלי עמר עקה יקיה עגהס עקחחור
 מלכיס . וחמלי פלו רעהי . וכן יכדו חיס . והרנס ינען חעתי מצודה
 וחמלי פדי נתי כי קדעה עעני מעשה קרון : **ונשיאתיך** לבוא
 הניח : אנושך . פלו אשטק . וכן ויעיג אה
ונתתי את בערך כהדעמו יהבעי קנילך כי פחמאר על פדעה
 לבו לא עליו ועל עמו . ואל כל הקהים שיחטבו פקעם
 לקטב בקדים ועס יקדע חו העטות יעחו חותם על הקהים . חוהתך
 עיקו הנחיות וקעמקיס מלחיס מן הפנים ועוד ידמו וינעקו עיקה
 מרוב קדונס והרנס ינען ויהמלען חיליח פני מעשהך ויע לפדע ל
 חוהתך הנבדק עקיה עבא . ומתעמה כובחיי ענתך חע חמלך
 הנחיות מלחם : **והיטקיתי** אכז נעק מלחך אל הקהים . צפתך
 מן צפמים עב חעי . ומלך צפתך כינוט מן
 לעקס מנחי העין . אלו חתך עצמים המים על קדוהתך עמר אכז המישור

עתה חטקה חזקה מחמך רוצה לומר מלכ חלפי ויקיק חס צף עליה
כמוהמולוכ ועד חלקי הקדוש סלומר עד שיעשו חלקיהם וזה חלק פלטה
וסקב חס יזב זלם חומר זה בעבוד יחור חצרים שיאמ לבק שגור חסמו
וקדל חלק צפה לבי שקמוליס צפוס עליה צלע שקלח חלק זבת חלב
ודבש לבי שקחלב זכ עליה וחפיקים ימלאו חלק . גור חלק
חן מלטיח ויהי יונק חלק צפח חוד וקשתח דוצה למלך
דעה : **ונסירי** בצי חסמך . בסנהך בכוונה . עשמו
חורק פנהק עמלחיר וכבונה . עמה עשן ל
זנל עש שקמה השמים שלח יחל וכן על עשן השקמה מעל על
דוך השמה ולרוב חכה שקחיק ל וחדים יונק וחלקי שקח
בא בקונה חתויניך מלבוק מן שלוח ויטעו עשמשחך חוו
ככונביל חלק במשחקה יחפיק נענח קסלק וחפי יהמשחך
ונעקח חסילל לא מלוקי שקחיק : **כל חרירי חור** חמש
קכנסים ועל חסכנסים חל חרס
וכל זה דקמל חולי שקבא עליו חכה ימלא לו כל השנים חס
וחדים יונק ששבי חונחורק דמחקטן ונעיון קמליח סמחה
נהויח בשלוח חקלקטן עלך וחמש שקח שקבא ית חושך :
והכעסתי לב שלים . שיקי לבם סר וועק עלך חפתח עופ
שיפחדו על שמים . וחדים יונק וחויע לבשחין
קנחין . נחסי שבך בנוים . חונפים הנעבים וקניכיסך ועל
קדך קזק הדם יונק בחיתונת קבי קכך לבי עמליח חונפונש
מבחי חונשקס קוב קעב נשמש : **והשמחתי** עשן
קמלקוין סלח קאער שלמו עשך חכס
ל . יטערו עשך טעש . וזי חס חחרק פעי קינור חקס חחורק
קעטן נלו ויכס דח צוס . קת יי עש חכונתם קנה וקדומים חקס
בשפחיס על שחיס . בחסיק . ומהני חונתק על שחיס חסחיס
והחשע ס סך יהי . בשופי עטן בחיתה וחמקה . פלו חעשה
כבד קחיק . ויש ששיו שכן עשן קינעק שול חקע וכוספי חונת

אנתק על פנים וענין קרינעה קרוב לענין השפה • וברבי רבו
 אל חין מלטיקין בזה מופט שהנח עק כלול פרח וענמן הע ועטן
 הנה וקעה ויועטן קרין סאתינתי עלך דקעלטן בחסבא נחכון חזן •
 וחמדו לבעים • מרנגע לבעי חמדו • ויועטן קרוב מרנגע מן דנע
 היס ויועטן מן קדם קבוקון • איש געבטו כלמחד יחד על עטלו
 ויפתח במזנהם מלפניך : **ביסר** חומר תבואת • תבואת יך •
בחרבות • לבגד • קנח • וחאבדת מלעיליס
 רסס • שהיה נדלה על מליס ססס • ט מליס רבסס
 הינ בלדריס סאונחס וחאנליס לבד היחד קרוב ולא תפאד בקדס
 בקמק שהעבד בקס ט שמלה הקדה • ופניס קעטן נחל נלכך
 הקלום כנל חסס ערד ופניסנה בקמק לל תדלחס ערד • ותלחס נמון
 הקלנסס • ובאמרו ערד כוצה למחר זמן רב נפא לעולם נמון ומל
 יסכו ערד נדוה חסס : **אז איטיקיע** מיליחיס • נעקמליס
 רביס פלקנס אחר • עמקס עומק ועקלן
 עוקעט מפי עקנו פלכבס עוקעבס למעה • נכן חל של עק
 כלונל מליס וחמד עמא יעקנו מלקס העדנה נה נגיס שהחלץ תקיה
 מלין ארס ובקמק קעה קס עוקעים • נעדינהס נשמן אונשך •
 זכס נשמן ט קמליס שהעבד בקס רנל חסס ובקמק קס עבונחס
 ויועטן קרוב בטון חסביה לעמגליא ומלטיקון כטת חסב • וחלע
 נסחונת טון אצית למלבורקון ומלטיקון נעק חסב :
בתתי ונשמה • ותהיה חלק נשמה אכז למחאה • וחעב
 עשאל קיעס במלך ונשמה געמק דבך עס חכז נשמן
 סינוע לעבד מבען עפעל מן שולס : **קינע** היא • כמו שאל
 בתלע קעטן חל סוק נס ט קיע • קיא נקונפוק
 חמרנ חונתה בקנל קיע • ויועטן אלח היא נבוחתה נהקיא ליליח
 בינה קעיס הקונעג חונתה • בט קעפס חסב כעיס • קונפונחוקה
 כן קיעס וועטן עפעל עמליח ילמן יתה • ויש מפרש ביד כלעלע
 ט הקסס והקיעל מטהן קעיס סאנ עמל נקדחו למקונפוקה

והפאזע . אז פרושוק קלוקה קטנים נמלו בנחמדוס בקרעון שפיושו
 עינה . תקוונע דנע לין קנקבול לחסרון כון קנפול לבנן קלוקטע:
 ויהי בשתי עעיקה טעה . מלכא קולא למעלה פתמעה עשר
 שחט נלח נכ אינה חרט סולך בנה לפי שוכרו
 למעלה בעשע עשר חרט : **בן אדם** נהיה עי קמון למע
 והנחדוקו אל נהק נמל שחמל שח קיעה למטה
 שהשם יקונן ונהק עי קס אמל יעמל על חרטע ועל חרט א
 שחמלר קרטס עיקריו בקס קמלר נרטס והקוקס עי קס . והנהקו
 פתמו לבנו חמלן קחמנה דנע קמלר שהחדוקו בדכו ובכוח
 ויעל פכעיס חנהו בעטן חמלר אחד פשתי ואס קס עשס שרעס ויונת
 קנע חקעבי על חמלר נעמל עי קס והסמק מה ומכפיע עמלוא הקיפא
 חקעבי דיתקלמרון לחשק חכעיהא עש שחטע עב סה חכעיהא חנהק
 נכיותעיס . למלרעיס לבק אה קנמל חנהק נכיותעיס חרמס קנע
 קחמריס פכ יתרו מלרעיס ויסופ ויכדו חמלן קחמנה קבון קחמנה :
מי נעמת . מלוי חנהק חושב לקינה עשס נוסה קלח פל קלח
 קנעיס שחטעב פה קנעב חמלר פכיס יחולמלעיס
 ואהק קחטעב לעלור . חקו וקעטעב חנהק עשס חרעלעס יתו .
 והעסב עש עבמ וקעע קמלונ קניס קכב . והעטעב חקור פתמסר
 קח מלכע קכעע עמל עכרע עמו פלח יתו מלכע קעע עמו עכרע
 כסרע מלכע כמלען חקקדוק מלכע : **בתוך** חמלר חכב יטול .
 עש קסי קיו חלש חכב חכב ענה
 חנהק נש קמלונע . מלכע דכוי לענה פכעע קמלונע נקלחית בקלח חנהק
 נכ חמלר קלח נע קמלע עש וליה חמלר חמלר שילעקו חנהק חמלר
 קחמנה : **חברו** למחיל נכריס חמלר נכר מלכע ס קינה מלכע
 שחמל יכדו לקיפ קנכריס עימנו עמלונע ופח קנע
 חעילעב לקס נכריס וחוקס ופח סכרמלר דכד א פ סמל עי קמלונע
 נקדע נלחמלר יעעקו על מלך נכ פס יענו ויחמלרו חמלר נכ חנהק
 חמלר נלוקו . חנהק עזרו . עש עזרו יכדו עש פכעע ועש עזרו יתו

יחדו שבו קעטלם עם שזוהו שיכדו ועטבו עם הערלם חלל חרב :
שם אשור קהלב קהלב חכך אשור סטבותיו קבותיו סטבות
אשור יהיו קבות פניעה והמוין :

נהיו קבותיה כינה בור לבט שאומר סטבותיו קבותיו
חל חלף נהיו קבותיה על עדת אשור כינה בור נחמל זה להפלה
שיכדו לשאול התחת והעגל שזכר בקבורהם במלך חל חכך התחת
כינה בור להקיל חכסם בעגלם בעלום שלח השין ד נכל זה דרך
מגיל למלך שאמרו לעולם הם ועשורם : ויהי קהלב סטבות קבותה
קהלב חכך מצויים סטבות קבותה חכך אשור נחמל סטבות חיון
למלך שיקברו בעלום שזכרו הם לא שיפלו בחרב במלך ומעט
חלף להם פלוחם פחד נלם יפלו בחרב חנהם : אשר נהיו חתת בחכך חיים
שנהיו מונחם ותחתיהם נבט חלם בעולם חיים ולפיכך חל בחכך חיים
לפי שהם עתה בחכך מתיים : ויונתן קדנץ על דשטעו במעל פיעל :

שם ירים סטבות קבותה המעין שלם סטבות קבותה
וקבותה חל על עדת קעטלם והנבחהם אשר יחדו עלום
שלהו טעם וישאו פלוחם : פיהו נבגים מן קעטלם שהיתה להם
ועתה יפלו בחרב חיוניהם ויונתן קדנץ וקטלם חרב עבותיהן :

בתוך חלום מעטב לה שעטבה בקבר עם שאר חלום נכל
המונב סטב : והיו קבותיה סטבותיו סטבות המונב
ולקעטן מבאר חלל חרב עם אשר בפדעה חנופס חין מאחך

שם מיטך מחלל חרב מעטן חלל חרב והוא מעט
מבטן קדנץ והוקל והלמד בסווא ופדח והפועל

ולא יטבו טד נבחים כנפלים מערלם חל
פ עם חלל חרב ישעבו ולא עם קבורים שנכל
למלך שמתו מיתה עצום שלח נכל בחרב : ופדע עוד נחל מערלם
אשר יחדו לשאול נכל מלחמתם דעה למלך מחנהם ערלם שיכדו לשאול
נכל מלחמתם נכלו עתה מיבנותם תחת מעיקם בערב בקבר למלך
שער הקב נבחה ידם נמלחמה הם קטנים לח יטבו עם חנהם הנבחהם

אז עם אונתם שהם חללו חובותם . וקהי ענינותו על עצמו
חמתו עינותם ועשם היתה על עצמוהם לגמר שדקרו
אונתם ועבדו עצמוהם . כי חתית נבונים בארץ חיים . לפי שאם
הנבונים נתן חתייתם בארץ לפיכך לא יאווהו מיתה עצמם לא
חללו חרב יהיו ניש לפיכך כנפלים מערלים נמו לא יוכלו חנם נפש
לגמר פחיתים יהיו מאונתם ערלים שיודנו לעצמם בבלו מאחמורם
ניש לפיכך בבלו מאחמורם ויהינן אה חובותם היתה ראשיהם נמו
נמשמשו טכן עשום אונתם הנבונים שמתים מיתה עצמם
לאונת ולפימין להם קובים עמקם בל מאחמורם והסוף שלקם
משימין אונתו הקובים היתה ראשיהם שימאלו המולאים בחינת
הקבום בל מאחמורם בקב ידעו כי אונתם היו נבונים ולא נפל
במוב במותם ויהי להם לשם . ויונתן קדנש נפלים דאיהת קנינו :
ואתה אמל פנך פדעה . תשב בפרח הבית נמו תשב בל
נמו וכל מקד חזר . ותעב המנפה : **שמה**
חדום וכל אלה שזכר הם שארש לשם וקב נמו חזר :
שמה נשיב צפון . הם מלבב בל . נשיבונ . נמו שדונש
וכן לבי ולבש נמו ולבש . לנבונתם הנמל ופד
ונמשפחה להקש ונמוהו מלכר חם ער . נישעבו ערלים שמתו
בששם : **אותם** ועם פתח והוא נפעל עבד מוסב לעת
מפט הווד **הו** **כי נתתו** את חתיתו בקוב
וקרי בוד והוא מאמר האיתם והטעם דו אה לגור
כי חתית פדעה את נתת אונתם נמו ידו ובנבונתו . והקשה פיוטו
אני נתתי חתתי בארץ חיים מאונתם קינותם חתית . והשעב הקר
בקבון והוא מבני הפעל שמשמש כפעל . וכל המונה פוז נמו
כנו וכן קדנש ינתן ויהי אהלה וקדנשים לר : **וידו** כן חזר חלבו
עמך הנה חסדתי אשר עליה נשים המלח עים **שש** פיוטו
את עשם וענתה דב אל בע עמך כי בעינותם שלמה בקם ידקנים
ואמרת להם . אמר להם זק קלנש בארץ סממו עליה . אמל חבוש פו

xxxiii

כמו שאמר ידמיון קול הדבור על נשי ועל מלמטה לבהרעס הורה
משנה ברבי ארס ועל מלכות לאנשים וכעבר עים חטב טפס
היה הקטנה הנזילה יש מלטה מלקת בשאר החומות כמו שאמר
דק ארנס יכשע מצל מספחות על כן חסוד על פס את לשעיו
מק אקס הקיה רפיה הקוף ועשכו סאו ומק ארס חתיו . ומס מלקס
מס השמוס . ומס מק ארס מס התוססת : **ורא** חת המרוב סאו
על הארץ נתרעמו דקמלן מרוב ארעון על ארעא :
ושמע ולא שקר כל שקד דפשה זו קמלן : **אתקור**
מלמטי **והצופה** שקח

קמלן בקוף . אדכוס נאעכ **שחנא** מייב היה נכד מס
מקוס עגיד הנוטה מלת נהנא מתמיב כדמו כון עלא הזקירו והור
לא ידעמי יהיה שקח ומי הור לחוי לקמק והיה על לוקיר העס
ככל כון שעמוהו לבונה וכמו בו נכן חמ והארס חנה עדו אעכ
תיב קעונב כון עהקלו לקור נחמ טיט הקופל ממנן וחמרו זכ
הכופל לחוי היה זה לטול לא שמל לישן זכר על ידו זכר וחובה על
יה מייב : **וארתה** כן ארס . העטן חנה מטרע למעלה סתע
הספר **נקול** הסופר הור ארס הנסח כמו שאמר נענש
הרס קולך נהנש למעי פשעם . נחמה נפטר כלת בלח מלת חת נשאו
חת נפטר כלת : **וארתה** כן ארס כן חמרה לחמר כמו כן בית
לפחד נוסדות חמ עוב חמרה סס חסבתס לטכס

לחמר פ פשעיו וחמ חתיו עלטכו כלל חס הדו על פק עים ושעס
יהיה מעב ותדו פ קדעת הבנות עליש בעינות כס קס על דק מקיה
מקיס מבטן נפע שרשו מקק מעטן הקלך כדור . נכן חמ ילקן
בעש : **אמר** חמקה העטן עד סוף הפרעה לבומר הור
למעלה . טוס חמחט מקוד בעקל לבית קדחת פיו .
עד יום מלאת . והור כעל על דקתו . אעכ שרעכו עטן זק
בתוק על הדאנוכות כמו שפדו דבותי ול חמרו כעמ רועה חומר
ט הור חושב שיועיל לי הצדקה חמר עשה חייב שתחה עלה ס

ב עטן תהייתו הוא למהבתי המות העולם ולעשות מה שלבן חפץ
 והנה על קומן שעבר שלח עשה המות לבו : וידו לעלותו
 לעלת יהויטן על מותו יחוקא קנפיא : טחאש הפליע נעס פטיסו
 קעבן וכן נפסק וכנבי מותך : וידו בן מרס יושם התבנות
 האלק ט במלכות צדקיהו נוב : האמך ישל קיהק מירב
 אמר קיה חברה נויירע אתר האמך : אמרוהנה חברה חסין למחיק
 את אתר נירע אתר האמך שנהב עהא לרנועה טמו שחמ לעתך את
 האמך הזאת לעתה ואמ במה חרעט חירשעב והנה עהיה אתר ירע את
 האמך ואנע עהיה ה לע בלקוס אתר מן האמך חרעטן שחמין נביס
 על שכן שחמיה לען האמך לכנועה וצבדי רבונתין זל אתר קיה חברה
 ל עקיבא חומר ומלה חברה שלח עבד חלאנה אתר ירע אתר האמך שע
 שעבין אנהוה קרה על אתר טמא נבמה שערע אתר האמך : ל שמעון
 בן יוחאי חומר ומלה חברה שלח שמונה את מרעה חיהת ירע אתר
 האמך חסין שחמין טמא מרעה חסין דין שענע אתר האמך מלה קנפיא מט
 משיבן על הדס החלא ונ האמך חירשו : למורעה לחיות לען לרנועה על
 ענה לחברה את עהיה לען למורעה : **לכן** על הדס החלא נחע
 חויתו לבם למ החלא על הדס ח הוח עבדה : עבדה זרה עהיה חוק
 קזבחים לעדים שחמלים סטב הדס אתר שחמו להם ווהו רב קבלור
 לעטכו למ חרשו ולח העניו : ועיש השח חל נלעט : שחמ פטיס
 חלקם חמיר לעבס ולח שחמות להם ואפלי חבי חקס חסרת טמו שחין
 חל חרבו חל האלעט : נח השחון לרעה לעמר דס נקי : והאמך חירשו
 חמיהה : וחיר חירשו האמך וחחם עשה חלה חמעשים שחין עכבה
 האמך : אהי נב האמך והכענעם יחו מולע לרעט : מטע עבדה על
 נח חכמה חמס נקיים ועשות התועבות טמו שחעב ולח חקיה האמך חרש
 בעל חרש חוקה טחש קחה אתר חני חשכ לבעש וחיר חירשו אתר האמך
 וחחם עושים התועבות : **עמרתם** על חכמם : לעקר דס נקי
 ויוטק חרש חתעתיתון : על חקכון : עשה חרש
 בכון במקום מלס : חו חל עשה חרש חכמשים : **טה האמר** חל

לשון שבעה · עליו חס לא מצא דמיתו והדומים להם כמו שפירשנו ז
 באכזות השלום חוקים : **ונתתי וידעו** · מלבוש קנא :
ואתה השנים כך · מלבוש הקשתות
 זכור שב הפועל ופעל פלו וכן מה זכרון עלך · אז עמו
 ילוי · ולשון דבור שהוא קשור עם פה הוא מעטן נאזי עלו ושכר
 מרים וחקרן נמשך · השבט מחוק תקב · ואלה קשה עלך נבדנות מאב
 כך שהי פיש נאזי נבדנות · אצל הקידות ס כן מלבב בט אדם בפעל
 זה בעיר ורזקה לבכר אחד עם אחד דבר סתם נבדלים נמלטם אל הקיר
 ומלכדים ט לא ישמעם אדם מאחרים · וכן בפתח קהלים נאשעמד
 אדם בתוך ביתו ועבד אדם עליו ורזקה לבב עלו דב סתם מאב עס
 שהוא נש כן מקום סתם זכור וכן נאמר במכש ויעהו ינחב אל התך
 השער לבד אהו בשל · ודב חד פלו אחד ונפל האלה לקב וכן בלשון
 ארמי במסדן קאן · את אחד פתח לו שלח בסמיכות וכן עש אחד
 והדומים לו · והדגש יונק השנים כך מדען כך באחד כותלעז :
ויבאו אלה פלבוז עם · רזקה למלך שלבוז עם החתנים לשמוע וז
 וחדים אל דבר · והדגש יונק נמיתת תלמודין · ואלה הא
 לעיני מלשכה לבם ומה שמדברים שלח לפרו · ט ענינים בפיס קמה
 עשיר · לעב עשיר · וכן הדגש יונק מה תלעבה בפולסון חינון עבד
והתך להם נשיר ענין נשיר חשק ודבי מחוק · יפה קול ומעיב
 נן · נשיא מועד אהו חותו מאדם שהוא יפה קול ומעיב נן
 כך קס נודמים שיאמרו דברך בלב עוב והדגש יונק נהי את לבון עמור
 חבוטין רנבים קטה ומעיב לנשא · הדגש ענינים נמו ענינים ט הדגש
 ענין חבוטין : **ובבאה** הנה באה קס מושטים ט הנה ענה סאה
 בקדוב חזו ידע · ט נביא היה בתופס ונבואתך חיה דבי
 לעב : **וידו** כן חס הנבא וחמרת אל קס לרועים הנספת ביחור
 רועי · יסבל · קס המלטם ט אחר שהמשיך העם לעזרן המשיל
 המלטם לרועים · אשר היו הרועים חותם · עצמם נכן ידעו הרועים
 חותם עצמם · ויקב חתו כנח עצמו · וכן הדגש יונק ווי על פרשי יטה

עכתי

בפתח

מלבוש קנא :
 מלבוש הקשתות
 זכור שב הפועל
 ילוי · ולשון דבור
 מרים וחקרן נמשך
 כך שהי פיש נאזי
 זה בעיר ורזקה
 ומלכדים ט לא
 אדם בתוך ביתו
 שהוא נש כן מקום
 השער לבד אהו
 ארמי במסדן קאן
 והדומים לו ·
ויבאו אלה פלבוז
 וחדים אל דבר ·
 לעיני מלשכה לבם
 עשיר · לעב עשיר ·
והתך להם נשיר
 נן · נשיא מועד
 כך קס נודמים
 חבוטין רנבים קטה
 ענין חבוטין :
 בקדוב חזו ידע ·
 לעב : **וידו** כן חס
 רועי · יסבל · קס
 המלטם לרועים ·
 חותם עצמם · ויקב

דקנו מו פרנסין נפשיהון קלא לפרנסת עמיהו אקמטו פרנסיא חלוט
 המלכס היו מברעמקין בה עזת עמלם נלא היו מוועשים על קעם להן
 להנהיג עושפני קלא קלאן ידעו קדועים קלא קויה להם לרעת
 קלאן לבנה עמיהו רועים לא לרעת חוקים דעה ובינה והעביל טלוט
 יאן סוד עקיה דנעה עמין ויהי כוד עשה מועפני ודקה לט עמו
 נכן עמלר במסא ויאמלר ליהודה לברעמתי ופע עזת התורה והמלכ
 נעמלר טקנעפני עמל עמיהו ונע לילמד בעבי יהודה ונעמלר ויעלדו
 ביהודה נעמלקס ספר התורה ויסקו בנע עמי יהודה ויעלדו בעם
 ונעמלר ויעמלר שופטים בארץ ונע ויעו עמלקם למלך נקדעשון ב
 טחתיא באמונה ובלבב שלם ונע : **את החלב** חלפ
 מיטב קלאן אכלג דנעה למלך שיקח למלכס
 שלם פושפני וקדנסי ינהן ית עובד מלכין ועמלר נקי אהנין לבסין
 ופנימלר אהנין נכסין עמלר ליהיבון מפרנסין קדימה ודשמה
 פנו נעעלגן חוש בהמלך לבדיהם מלכטיה מנתקם :
את הנחלות שרשו חלק מבתן נפעל ופי עמלק עקס
 טחבנת באחד למיביהם וכיבנת מזורך
 ואת בחולב שיע לה חוש שצנינה כפחקה ולעעבדה שיעבדי אחד
 מעצמיה ואת הנחלת שנפדקה מן האמנות וידע חסס מקומה נלא
 חשו להשיבה עם רעותיה ואת האנכות שנחתה ואתה נלא ינדע
 מקומה וכל זה משל על עטי יסבא קבתיים והמוליס שלח קשניחו
 עמלקס וכן הטבנים והעלס למחשע בהם לפדוקס ולהטיבם :
ותפוציעה לפחית הקטנה פידוע המעט טדעמו נא המסרו
 למעמלה לבג מלכות עממיהו נא עמלרו :
וישנו מבואר הוא : **רכן** תיאט שום יי מבואר : **רכן**
 ענה קפסוק חזק קעשן נלא ענהבן
 מלכ לא עקדחסון דועים נהטע קדועם והלאטון אהב יי והעש
 דבי יי ויונתן יולט בו סקספה שהוספין בכין פילסא נשיעיא קובו
 לאיריחא נאטו עמלר לעמלר עשכונ אפתה לאוילכן חומיהו וקבילו

יקם לעשרה ליה : **כה אמר** ודמתי שבע עשר אונות
 על אשר למדש אונת **והשבתי** לרעה חן ש
 שאחת המלכה מידם . ולמי ירע עוד הדועים אונת . כלמי לא
 ימלכו עוד עליהם . ויועק הדם ולא יפנימון עוד פנימיא נפשו :
כיסה חמר קניא זע . טון שפאש כהם הדועים אט אחדוע חות
 ואונתם מלנתי . נבדות נפשות . פלו נפדות טחן
 יבקר חותם היעב ויונתן הדם ונפיש להון . בוס עין ושכר
 טיוס חסך קיה להם הנגה והמלטה ט החן מתשנות בוס המעני :
והוצאתיה אל קה . יסם בחפיקים וכל מונעבי קחך ט העי
 עוב מרעה נהים והעביס והחלט בעמקם
 ובחפיקים והנה יסם ישוכו לרע ויענינו מושב עוב נהים
 וכעניקים : **נברעה** עוב . ובהי מרוס יסם . אלא זה על
 ירועם שקי . נבוקה מכל חן יסם . כלעט יהי
 להם בדועים נה לעתיד נמו עתה בסוף הספר : **אני** חיעה
 נאט אכסם ט הדועה ירעה חן עד קהדים ובהים יכש
את האבת נמו עכרב חיעה קרעה חיעה קרסן כלדים : **את האבת**
 ואת החולה חתוק . אלא חולה קנה במהרס נחלת
 וחולה שאמר לעלה . ואל חתוק קנעל טעקם ט קרעה לחוק
 קבחינות . ואת קטמעה ואת החוקה חמלור קטמעה עדות חתה
 לקמרעה אט חמלור חוקה חמלור נמשע . חען נמו חמל
 קמלעות לא שילע יונר מן קחוני להם . והמעל על העסקים
 והחוקים שקינעם והיו עסקים העשים והחמשים . ויועק הדם
 יתמחיא ויתחייב חלע חפנייה עמי בסח : **ואתעה טן**
 עק שג . סן חוקה והחמעה . לחילס ולעתידים
 קס חמקיס שבחן וקדש יועק לעטן המטל טן וב לב למחיא
 וחייב : **המעט** פירוש המעל והד נמו קושכ לבגן כפרעם
 מבחתי . מהפניסין ומותר פניסין אטלן שחמטן
 ומעתי לתקן חתון עק ויתמוחל שחמטן שחן . ומעק עמיס .

יקם לעשרה ליה :
 על אשר למדש אונת
 שאחת המלכה מידם .
 ולמי ירע עוד הדועים אונת .
 כלמי לא ימלכו עוד עליהם .
 ויועק הדם ולא יפנימון עוד פנימיא נפשו :
כיסה חמר קניא זע .
 טון שפאש כהם הדועים אט אחדוע חות
 ואונתם מלנתי .
 נבדות נפשות . פלו נפדות טחן
 יבקר חותם היעב ויונתן הדם ונפיש להון .
 בוס עין ושכר
 טיוס חסך קיה להם הנגה והמלטה ט החן מתשנות בוס המעני :
והוצאתיה אל קה .
 יסם בחפיקים וכל מונעבי קחך ט העי
 עוב מרעה נהים והעביס והחלט בעמקם
 ובחפיקים והנה יסם ישוכו לרע ויענינו מושב עוב נהים
 וכעניקים :
נברעה עוב .
 ובהי מרוס יסם . אלא זה על
 ירועם שקי .
 נבוקה מכל חן יסם . כלעט יהי
 להם בדועים נה לעתיד נמו עתה בסוף הספר :
אני חיעה
 נאט אכסם ט הדועה ירעה חן עד קהדים ובהים יכש
את האבת נמו עכרב חיעה קרעה חיעה קרסן כלדים :
את האבת
 ואת החולה חתוק .
 אלא חולה קנה במהרס נחלת
 וחולה שאמר לעלה .
 ואל חתוק קנעל טעקם ט קרעה לחוק
 קבחינות .
 ואת קטמעה ואת החוקה חמלור קטמעה עדות חתה
 לקמרעה אט חמלור חוקה חמלור נמשע .
 חען נמו חמל
 קמלעות לא שילע יונר מן קחוני להם .
 והמעל על העסקים
 והחוקים שקינעם והיו עסקים העשים והחמשים .
 ויועק הדם
 יתמחיא ויתחייב חלע חפנייה עמי בסח :
ואתעה טן
 עק שג .
 סן חוקה והחמעה .
 לחילס ולעתידים
 קס חמקיס שבחן וקדש יועק לעטן המטל טן
 וב לב למחיא
 וחייב :
המעט
 פירוש המעל והד נמו קושכ לבגן כפרעם
 מבחתי .
 מהפניסין ומותר פניסין אטלן שחמטן
 ומעתי לתקן חתון עק ויתמוחל שחמטן שחן .
 ומעק עמיס .

קמים הצולעים כמו שפרטנו בפסוק או חשקיע מלמיהם :
ויעני ועלי מורה מושל שמשיתן חשן ומורה משהו שמ
 שמשיתן עתה קרפושן ומלפני ענין נהוה ענין
 הדמיוסה סמים נהעשה : **לכן** ציה נמו ציהק ופיונשו פמוט
 שמנה המושל סדנימו בן צבר עתה ובן צבר מסק
ויען חלק נפישע ובדע דחקתן ודקפכין קבדתן ש לחבא ע
 ובדתן יתכן לבח לבס ממשע : **והושיעני**
 מלחא הוה : **והקימותי** את עבד דוד
 המשיח שיעמוד מארש בעת השועה : **ואני**
 זכרתי וישכן בשרים ט לא יפתדו מחיר היעב וישכן
 לבגה ענין שנה ויונתן הדנימו ענין יסן נשן ויהעקון בחושה :
ועתה חורס וסבבור נבעת בנה אהן חורס בנה נהיה חסן
 יעל טלה עהיה סבבור סת המלקש פ טת המלקש באח
 בחמלע חק יעס קנא וסות המלקש נקח הו ונבעה פמו שכתוב
 נבן יהיה קבור יי צחש קקחס ונעח מנבעה ויונתן הדני נאעה
 יהקון סמוכ סחור לבס מלקש ויהקון מעבדן נדש הדש מער
 מלכר : **ועתה** נלחא הוה : **ולא** יהיו נחית מארץ להחשס
 מעל סדנימו ומלגור חרש לא ישיעין
והקימותי מסע פמו שחל ונעעתיס על חמותס לבס שיש
 שמש בעים ויונתן הדני לבן יילח אס פיעב סחך
 ענין שיון פמו חסך חסיפס ויונתן הדני מלגור נעח פ שקה
 נעב היו יעל מרתעלמלן סמלים ונעח חרות והיו נשחיס עס טלור
 הניס פמו שחל בחבור טה לבו למתיס ולחך פלעתיס נעחור סחמלך
 לעני בעדה מוחב ונחמר בשונמיה ונתב נחך פלעתיס : **וידעו**
 מלחא הוה : **ואתן** חן מרשתי חרס אחס נשקהו
 חן מרשתי שחרעה חרנב דעה בנה והעס חן הקחאו
 חרס לח חן ובמה פ שיפיהה חרס לבחונות העלים קנה הוה בחמק
 לח חרס פ נשמויות ישרהן חרס עס הבחמה הוה וחמורו חוכלים

בחכום אחד מן שיעוריו קצוב יעדכו כל יתבדך ומלמדך
 החיך כעה מתי יי נשמר הועם קצובם לתקוב מתי יי ולעבדו כלב
 שלם ונתעסק במוטלגה מן נקמת מרס שיקיק נבדו כלן החינוך
 ונקיק נבעם מלקנהמה ומבט מרס הדומים לק . וינוען קרנש
 ואתנן עמי עם דמהקה שגוי על סכונן מתי ישל אתנן . ועל קדנך הזה
 אמלנו דבתינו זלמלס מרס מרס קדומים מרס נתינן אונלגת השלם
 קנויים מרס נהנה מרסו כעכל נכזה שיעניו אונמנה השלם :
וידי דביי : **בן אדם** שים פנך עלקר שעיר . סמך
 נבמהקך . שעיר לכוונה וישועת ישל פ
 בעת הישועה תקיק מופלג מרסו שמו שנתוב בבמה שעכדיה ועלו
 מושיעים נהד עון לשטיט מתקדשעו : **ואמרת** . מבוחר .
עריך . ואתה שממק תקיק . שישל . עם מרס
 נגל מקום שיקיו . ועין היות לך מיכה שלם . ולא פוח
 עם מלי ורועה למר עם בעישל . כמו שחמ נחב מתבעישל
 ופי ורוע . כמו ינקהו על ידי חכב . עען הקדנה ס העען על קנה
 קרס מולכנה קחוב . בעת עען קן . בעת סמך קן נלהס בעש . נת
 ונדש ינרן בעען הנשלמה עובדיקין : **לכן** מי מעס מעשך
 נלמל מתקך וחזמויק למכב . ודסידיקן . נלמל שופע דס
 יכדפך ידפך . שטקס קדלך נקמץ חקן לבן אשר נכסוח ופתח לבן
 נכילי . למרס שמת ודסידיקן . שמת שופט דס ונעמלה מרס
 ועבה יכדפך וישפך . והדנש יונקן חס למ חשדי דס סטרס ואעדי .
דסידיקן : **ועתתי** לשמלה . שם בלם שמלה אולכה שפחה
 ונמשך פח . הפעל במעם : **ומלאתי** . חמ
 היו חלמו ואמל נבעתך ועחיונתך וכל חפיקך . סכן
 כרך המקמל לבד לענה ועלמ לענה כפסוק אחד כמו שמש עמיס סס
 ואולם סס תקובו והדומים להס כביס . חלמ חנוח : **שממות**
 עולם נמשך פח קפעל במעם . היטבנה נקוב ופירושו
 עען ישוב וקה תקוב רועה למר למ השוכנה לקדמוהן : **וען**

אמרך . שפ קנים . עש ויקוה . ואת שנת הארבעת . חן יקוה ובענין
 ואחך שאר העבדים כמו שהיו חלוקות במלכות . ואולי קיינה על
 הדבר וכן נזכר ואלהות לזר יחשבוט הנה אפי וחלחתי עתה
 ואולי אחר כך ויודענה לשון יתירך כי שנת הארבעת אחת לא שנת שון
 הקללנות חזר דוד . ניה שם קה . שולענדיקס וישיב נמוטם במשם :
לכן ועשיתו סוקר ופקטוקר . שמועקה אסך וקטוקר על
 . שם כן אעשה עמך . אשר עשית למשולתיך עם . משעמך
 שהנביא הכבוי ובא נשימך רבוי השנים לבד כמו למען אספיקה
 כל תקלתך וכן ונשאו את זכותם . בזכותך ובדעתך . והדומה
 להם . וכדעתם עם נאמר אשפוך כי בעבורם אשפוך ואז אנהיך
 כדעם עמך שנתותם הם נהם לעם . ויועטך תרם ואחתי לאועט
 לבן עב אלת פרעמך : **וידעת** נאזותך . בקמך הכין והקח
 והוא מן הדעשים לעל . קח . נאזה בלם נשך
 וכן פטע ופיעת נלת מורס שלם שני אפע קחם . למור שלמך
 שהנב בקח שלם לאספכה וקס בוו : **והעידו** שהייתם חול
 כי איש שולע דבריכם הדעים . והערתם
 ענין כבוי רבים חזקים . וכן עתרות נשיקות סונע . ועמד ענין
 הקמות . וכן קדש יועט ואספיקך על פלמיוסן : **הואמר**
 נשמוח ל האל . קח נשמוח . וכן שאלחתך שטע
 הדמיון סמוטם כמו כעם כהן במוך כפיעה נלעה כלוק והחול
 להם . כוזה למלך שאלחת כל האל על סמלותך ושאלחתך על
 שאלמות נחלתים סם סוים לצול כמו שאלחת על שאלמות נחלת
 יעל כן קטמלח ל האל על שאלותך : **כשאלחתך**
 הקה קר שער . נא הקלכונע נלמן
 נקבה . חו כי עדת קר שער וכן כל אדם כלם כוזה למר עדיך
 אדום כמו וקה . יעל וקה חס : **ואתה** כן חס קטב על
 קה יעל אחר סדך פרענות . על קר שער חס
 נחלק אלהי יעל : **הואמר** החת סרנימו חדוה ונמוה

הכפל לחזק העטף ולקורנות על עשרת העבדים שעלמו ער קיום :
 והרביתי טקדנותיכם . הוא קבוצ מן סקדמות שלח יבש . והעיבותי
 מלחשותיכם . אלא ארבע חתים פלו שהידים מקדס ויונה
 אייב ממה שהידים בחטונה . והטבתי מורכב מאשקלים מן קעיבותי
 פלו והעלתי חתים ומן קעיבותי פלו קעיבותי פה קה עבך . חס קעטיו
 על יתנס ידי אנו הוא מורכב מן יעב ועוב פ שט השמאים בעצן זה . נא
 מלחשותיכם קה ש חזיק והוח מומסקל אמנה שחלק יאמר כן באחד
 לחטה פנוי קה . והקבוצ חטות בפלם אמרתי שחטות פטנות
 ובמלך חטות בפלם פטנות לא שנתה קה וכן בפמלינות קפיני :
 והולכתי נשאו עתם מהנמלה מושם כדרך נאביאם עלים . נאמ
 נידטוך והיית קניסיה פנז על הירוקר : **כה אמר**
 אלא לבש פנז קקרים נאמ חופלת חס את נכז פנז
 האכץ . אתי פקב בוד ערך היוד קינסטר לעקבה פלו נעוהי פ החטאים
 עקדומים לקם נקה את שמשפץ . עיד חסר יוד קדסם מקמכת . נכץ
 וניך . ועיד קוד אחד לב : **לכך** לא הנשלי טרז נקדי השלי ועש
 קרוב : **ולא** לא הנשיל . כן פתנב וקה עטן פכשול ויועך
 קרנפ פלו הנשלי קקטלן : **ויהי בן אדם** נעולמאר
 הנקה . לט שעל דרך המושל נקחאת . עמק
 ישל אטה לא יתכך והוח פל לבעל המשי למה בעת חעמרה לעזה שהבעל
 מרחיקה פל ימיו עזקה ומקדבה אחרי עקדתה כן קדחיק קה יתכך
 ישל וקלם בארצות העוים מפכ חעמרה ועתיד לבחורם אחת שישוכו
 חלו וינקרו מענינתם : **ואשפוך** נאפץ . מכונר קווא : **ועא**
 לשון יחד . ובדט על כרך . ככל עתה ויחלל את
 שם קדמי פאמור לקם עים יי אלה . ומאכרנו יצאו זקקו חלג קשם שחולה
 העים על ישל עים יי אלה פכ נקחו עים יי אלה ויצאו מאכרז נקעחס
 בלגת זה פלק וקנה כל . מחללים חותנו בהמסך נגותם זה סלק בענינתם
 והעים חומרים מבלתי יכעלה יי לבוצ חס אנו יאמרנו איד פזר בעם נחמ
 כן נחש והשלים מעל פנו וקנפס יועץ ועל פכ עמליח מאה לערו

לרמון על סמיליו יתעלה הקדש בצלמדין לבון עליה דיי אלון נאסין
 מאכעם הטיענה נג : **ואחמר** . לבנאר : **לכן** . נקדשת ולקח
 לבנאר : **וזרקתי** . נכך מטע . פלו טקעולא
 נעקר פלו . טעובל טקס נבזאת מי מעאת כן הנמלא מעוין
 נעקר נפכה נקדש ינטץ ואטבך לחו טכון נלא מלדכין נלי אהויה
 נבך עם קנדקח דמעתיך נקבון מל סוואכרין ומכל מעשה כפון אידם
 יתכן : **ונתתי** לש לב חרט נדוח חרטה חתן בקרבם : החפוט הוא
 עיקה . לבם לבטומע נדוח נכונה לבכל דמיוך באהבה
 וכן קדש ינטץ לבחיל נדוח דחיל . נכן לבקאכן נתינמו לבא דשיעל
 דהוא תקיף טבט . לבנאר . לבד נכון לבכל העוב . נקדש ינטץ לב
 דחיל קדמי לבטע רעתי : **ואת רוהי** . נתינמו ויתרו נקדשי :
וישבתם לבנאר : **והושעתי** וקדתי
 כאזחט קורא אלון שוכה בקמטיו עשו נט
 ושמח אונתו מן קשדכין וקידכון ושאר הפעם **והרביתיו** חרטה
 נעב בעים ט אכץ ישם ציטה טשמים יוקר מהחוצה
 אכדקס ויעמק ויעקב ואחילוך . נשינעל ארס מארט לבזך אחרת בעבור
 קדש הוא מרשה : **וזכרתם** ונקמותם בפעם . קהיו נפתיס בעני
 עצמם נשחטבו עינתיש תאמרו בין קביתון קא
 וקליטנ מארצו וינטץ קדש וקדקין וקתין חזן : **לא למענכם**
 כנסו והפלו . דין הוא שתכנסו וקבלו ט דרש
 דעם ואט אונת ארס מן קעלים ואכח חרש אל ארעם ומלך סחאר
 לבטמעם מאחק שלט יצחו מהקלנה על דיתעובך ועב הארכו בוק
 קעני נספ ישעיק נפסוק ויח טחיץ מים וע : **טו אמר** אדע יי
 ובינה חרבות . קח נפעל והחית כקמץ מעה והחט
 כמץ : **ואמר** כעדה שמולק היו חומרים העבבים כן וינטץ
 קדש ט אחר שתטיב לעטיב יאמרו כן וימרו ארעל חכ
 טעט דהוה עיח תבת למבני כנענח לעבן וקניית חכרש ציחור וי
 ומפיתקח פטין תקיפין יתבו . והעים חרבות . טלי קחם :

ערבים
 הדיעו
 מלך וינתן
 מן קדש
 נכך ויפשי
 בענין יי
 חרש כן קח
 ת נפתיס
 כות הפתי
 עטום נח
האמר
 חרש חרבות
 מוסר וכן
 נשי ועט
 וינטץ
 נומלך
 עשה
 קענה טכע
 קא יתבך
 חט עיטבו
 קח יוע
 אחר
 קעם טחור
 יי וקעס
 טק טעויה
 חר בעט
 ח ארעל
 ח ארעל

וידעו אשר ישארו סם בנותם ונחונק חזונכג ויכחוק ססובר
 במעמי זמן ידעם לא היה יכול לקנות דבר זה לא מלקח אט
 יי דבדתי ועשיתי דבדתי עלי ידי קנפאים וכן עשיתי נמו עדותי :
כה אמר אדני ענד זאת חדרע . ענד אחיה ערס לקס בזאת
 קבכה שארבה חוקים . שאן ארס . קס עקס ארס עמו
 שפי עין למעלה ארס ארס . יקין רסס שאן ואמל שאן עש קחעב
 ופיש אחר שאן קדעים נדנש יונק שאן ארס אסנין פאנשא ואקל
 נאצמתינין נבערל : **כען** קדעים ופרע אחר כן שאן ירנעם
 נמגעדיה קקדעים שקין יעם פבאין סרו טלם פמונע
 טלע פעמים נשע שקין רסס . קעמס קחיה בור בלע קחט . ניונת
 קדנש נעמל דמרכן נאקן לרו טלם בזמן מועד פסתא כן יהנין קדני
 ארעש דישכא קנחא חככן מלשן אנשא ענלח סת . עכא נידען אה ארס
 יי : **היתה** עלי יי ויטחט . פדנמו ואעסה עטן מוכחא
כען קבקה . אפער שקיא קבקה שבאק לו קבואה
 עס נבר עמו עמל נתחלת קספ . והיא מלחא עצמות פונע יונק
 נמלי אנשא . וקעטן קוק למעלה כעישא יצו לוק קנעת שקס בו
 וקס בו נעצמות קינעות על דרך משל און קחוק לו זה לבוורתן שעתד
 לבוורת מויתן יעם בעת קיסונעק נש שיחאו נס קס פשונע וישמחלות
 כוק נבדי דבדתי כן זל קטא ל אינער חונל מלתיס שקחיה יחוקא עמלדו
 על דנשקס ואמרו שיק ונלב שיק אמרו יי מלמות ומחיה לנחדעמול
 ניעל ל יקודק חומר באמת מלסל קק ל אינער ביו של ל ינסי קנלש חו
 מלתיס שקחיה יחוקא עלג לחרן יעם ונשאנו נשים והנערו כעס נבנות
 עמלד ל יקודק כן נערא על רנשו ואול אט מבע כעקס וקלען קפלן ט
 שקעס אס אבזמקס ואמרו מו קין מלתיס שקחיה יחוקא אמל כבאונג
 אפחס עמלנו קלן נעש דבתן וכע אפרים שותלח ביו ונ קדעס אנשי
 נתע ויהחב על קס אפרים אס קס זנן ושמוא אמל אן בע ארס שפדו
 בתמיית קמחיה ול ינחן אמל אן מלתיס שובק עת כודא וכו פמו שרתן
 נשק חקן : **ודע ברני** וכל זה במלחא קבואה . על קס

37

Enigma

עליו סבב סבב נח שארחה חוקים נלם . ומה ספודש נש זול
 מטב סבב לבקעה ולא הכעסו לתוכה נח שלח יעמא לבי פהיק
 כהן חסכן איך עקו להעבר הקעש על חסו ועל זקנו וכתוב על
 הכעס ופאת זקנם לא ינלחו ועוד קחימו ויטתט בתוך הבקעה
 לא קלה היה במלחה קבנחה ולא היו קדמם מלמט : **ויאמר**
 מבנאר הוא : **כה אמר** מלמט בבדוח אחי קבשר

והערה נהניסן **כמו** שאומר בפסוק האחר על הקדר :
ועתתי עליוט נדין . טקס קחלה פזכת קולר והכונתו ט רבס
 מלקס נק שרנה בעלמנה ואחר הנדים קבשר ואחר כן
 העיר כהנח העליון . ומגה שאמו איוב עיר נבשר קלמטט ובעלמור
 וניחם קפוסטג לא חלל עקענו והבשר הם קחלה ביורה לפי שזכר
 קחלה עקדיומו תלמטט עקס שמו לבס שקנח העליון . וקדמתי
 פעל יולח . ויקרס עליוט עיר פעל עמור כמו שאמ נסכן וכשר
 עלה והנח עטן קדוס כפי . אל נחמרו נח שיקמאו פעה :

ונבאתי ותקדכו עצמותי . שגב נחמרו חיס מעש אחיו ולחך
 זמן נחמו ותקדכו לשון נקבות בסומן אחד לבד ט על
 הרוב יאמר בעט סימטן ותקדכנה וכמנהו נחמבנותך על קבשו
 ובדוב עש אל עש מחלני לבדק בנש היורה : **ורציתי** ובשר
 עלה . עלה על הנדים כ הנדים סדך קבשר . ויש

מפשיס עלה נח כמו והעל אחד מלניקה : **ויאמר** מארכנר
 דותות בלי קדוח . זו קיח דוח קתיים לביק
 דוחות כגמר כגמר מאיזק עבב שהקיה קבא ט קיח מלקחור ומק
 שאמר ונדה דותי כס קיח דוח קטל לפיך חל דוחי . והעד שאמח
 אחר שאמ ובהעלתי ארתם מלקבותים . ופתי שורשו נפח ער
 מעקל נשי מאן עש מעקן ויפת בחפיו נשמתתיס : בקדונס מלמט
 איכו אומר קדונס כב אח דנה עמל במותס ט קדינה נחמדת נסכן
 על המותס בלח תרב מלניקה קדונ מנת ואס קיו כע אפסי כמו שכ
 עתכינו למעלה הסקיו קדונ חכב : **והנבאתי** חסר תורה

התפוע ומשפאו התנבחי לביכך שנעה הכון לתסרון התו :
ויאמר העצמות האלה כל סתימה המה . אם קעטן הזה מעל
אמר לו זה שקדחיתו לך במחאה הנבואה העשויות היבשות
שחיו וקמו על תוליהם זה הוא משל לעל סתימה עקס בנלת זה נמלה
עב שניאשו מאן הנמלה ואמרתי בשו עצמותיו ואבכה תקותינו ונע קר .
אנו בעצמות היבשות שחיו להם עוד תקוה . ואם קעטן צמאמש אמר
זה שקדחיתו בעצמות האלה כן יקיו כל סתי יעס סמון הנלות שארך זה
נמלה סאוקס אומרים . נשו עצמותיו ואבכה תקותינו ונע כנו לבו וזל
נמלה פשושת יעס שיחיו סמון הישועה ואיך נחיה לך שטס או יותר
בנכנו לבו לעצמיו : **לכן** אם קעטן מעל אדעת הנלת קס הקכו
נאם צמאמש מכותר הנא מלתמלה בדי כבותיו זל ער
המתים בחוזה לחן מקס אנכנו ב בחוזה לחן העל מקברותי קס ומהם
אמרו פ מקברותי קס יעל לחן יעס בנעל לחן לחלת וזה פסוק הזה
מוטק פ בחוזה לחן יחיו כמו מיתו לחן יעס עקה חומר פותח את קברו
קברותי קס והעלית אתם מקברותי קס ואחר כן והבאתי אתכם אל אדמת
יעס : **וידעתם** מבואר הוא : **ונתתו** יוחי בם רוחו ו
הוא רוח קעטן נמו שפישו פ פון שא
שאלו נבדעלתי אתם הה רוח חיים אמור כי לא יבנע אדם בלא רוח
חיים אם כן מה שאלו ונתתו רוחי בם על רוח קעטן אלו וקבעיתם שיתן
בהם דעה בעה והעל ולחיתתו עוד כמו שיעס נסכ ואמר כי סכ
ידע אורי לבקעטן ועד גדלם . ותייהם קבעיתם שיתו ימים נבס
כמו שאלו בנבואתי יעעקו כי כלי קען ימלי עמי . וקעות אתם על חמ
אדמתם קבעיתם שלא נלמומה עוד : **ויהי ואתה** ולב
יעס חסריו . שבא בעמין שהיקעם שבא יקוה
לעולם פס אחר שנחלקה המלכות . חסרו סתוב לפי שהיה שבא אחר . לנסף
עק אפריס . לפי שבעת שנחלקה המלכות היה קמולך יובעם שהיקמסמו
אפריס נקחו עשרה השבאים על עס אפריס . וסל סתיסם חסריו חסו
כרן על לך כלי כמו שאלו בית : **וקרב** סווי לך קעטן וסל שבת

בפניהם חיים כמו סדק ל . פלג לשונם . לך לעין אחד שהתקח שני עצים
 והתקרב כל אחד שם בצני עצמו שהנח סימן למלכות יסג שנחלקק
 אחרי כן הקרבנותם אחד אל אחד ויקיו כדך ששקם יחד כלןקם עין אחד
 ויקיו לחלום שני הקרובים יקיו כדך לחוד סימן למלכות יסג שהקיו
 אחת . נאדע חב זל פירט אמר לך שיקרב שני העצם ויהתב יחד ויה
 ויעשו עין אחד במעשה ש . והקנים יושן של עין שנפשה זו עד דבר
 אלוקים הקנים למחונן וקיו העצם הקנים למחונן נעבפוק לבי הקנים אחת
 עין יוסף אשר כד אפרים יתעבא חוסף להוא עבא לחפרים . אחת
 עין יהולק . יתעבא חיהווד . ועשייתם לעין אחד . לעמל אחד :

ונאשר עליו שאלו שיכרוב לעני טקס והם ישתקו מה קווא
 קמוט : **רם** חבנ טו וקה חסדיו . ונתתי חותם
 עליו . אחת עבא חוסט עם שבא אפרים אחת עין יהודה . עליו
 פירושו עליו . אחת עין פיושו עם עין יהודה : **והיו** לבנות קווא :
ועשיתי ואלו יקיה טו על דרך כל יהו : **ולא יעמלו**
 מלבן הקפעה משפמו יתעמלו : **ועם**
 כוד המלך המשיח יקדח עמו כוד . חולפי שיקיה מאזכר כוד
קראו דוד : **וישבו** לעבי לשעב לבי שמכרם ויחך היו עקב בעים
 אחרים שלח יירשע החך זכר יעקב טל עתה לרעו אחריו :
ונתתי יקיה חותם פירשו עולם על מן הרפס שפירושם ש
 ונתתי פ ונתתי כחלף חו צבתי והקנים יושן נחב כיון :
והיה מוטב עלוקם . הקנים יושן סטקון . לבי שמקומות קשור סטת
 קל עם טתך . ומה שאל במקום הזה עלוקם למר כמולח ויקיה
 עלוקם לעולם כ שכון כבוד חניש לעולם : **וידעו** לבואר . **ויהו**
 כן חרם . חל ענחך המלך . מעבדיה מבע יפת נכן
 מושך והקבל ונחמרו המעבדיה קדיעה וחין קדיעה בחה על שם
 חרם אפרס שהנח עסקים כ קדושין שקיה כן יפת והעם היוצא ממלכו
 עקדאים מעב מנחמים חל מעבדיה חין וכן שבט המושך ועל עסקים
 הח קדיעה ועב שם המלך המושך עלוקם . וחל עמל במקום שם כלן

Messias Vera-
-biur David.

לז

Ca. xxxvij

אמר אל עבדך אלון קלעב. נשוא חסד מסך ותכל. ענה הוא מסך אלעב
ומאך עתה האומות האלה מסך ותכל. ובאמר נשוא חסד הוא ענין עול
באמת טויות והוא מסך על סמוך. וכן מבחי ועוב לבין. מספר
מפקד קעס: ואמרת מבואר הוא: ושובבתך. אמרך
מאן ט עבדים. יקח עבדו מלך. וכן עבדי
כנתנו זל לזכרם שלטובין לבו של אדם. ונאמר ושו בבתך רוצה
למנו אשכור לבך עב שהתחזה למנו לצות מהקומוך לבא של אדם יסם
וכא על דרך ומטעני אשך אל נחל קיסון אתה סרז שר נא יבן נאתוס
נאת קמוינו. ויעשה זה דה יהבך פו שיהיה יודע בל בעלים ועקדט
בהם. ונתיח חמים. פאנתן חמים בלתיך למשוך חוקך מאו טעשין
לבן. וקדנף יונתן נעובבתך ומשדלקך רוצה למנו אפתה חוקך עקדטו
פ יפה אחי יסד. לבוטי מכליל סם. נגל מוע זין. קהל רכ צנה ומנן
צנה ומנן: פירם של מנן וכובע. נמנן וכובע מלבע: נמר
נל אעשה. עבת נמנן וכל יליתיה. וכן פל אעשו
חייטתנו. וכן קדנף יונתן משה תחז. בת קנמק מאוסת יסם ויונתן
קדנף מאנת נמוליה. ירתי צמן. פל אלה בט. כר שונטס פון דנן
אנפיו אנפי קנמלה: הכין והכן לך. הכין חתיה וקנן פל קקעך.
למשמר. שיעמרו. חוקך חזקה דך פלך. לבו עמך:
מייבים נכס תפקד. אומרים ט מימי אלסכער מלך יון קס בט אלעב
נפנים עס כפון צמן פקסניס אלסכער שס אחר קהיס
ולא יטו מנעם עד וקו שאל מימים נכס תפקד פומר קטר נפי בט
העלים בצחק פ ערקיום קהוא לא טבת פ הית נמנן ולא חירך
יונח בטקס. נאחרית קטטס זה יהיה באעת קטועה אחרי צות פיסם
מקנלות חורובם. מטובבת מחרב. פאן וטובבתך. מטובבת מחרב
העמים ויונתן קדנף לעטן עב דתבו עמא נק מול חוסר: ועלית
נשואה. פמון מים נכס שטאים פתוס ומטמי עיכ קול
ושועפים וכן נבא נשואה פתוס. חוקך פאן אקך פנש ענינו עמך:
כה אמר מבואר הוא: ואמרת על ארז פרות. פאן פרות

קר הויתם אולי יש כן יקרה לתיים אחריים . ונפלא המאד עתה קדוש
יועץ ויהי לשון מצלח ויהי טוב שמעתי עתה פלעני זקופים קלמים
נבחים כנפלים ו **וקראתי עשיו על גב לבנה** . פלוני
היה און על שיהי . פלוני עמל על קה יעל הפלוני
יועץ ואומענה למיפלה סופה על טורה עמי . תוכחים בחייו הקין
ט הסיקדט ליוע אתת מחיו פלקומת שתקה בהם : **ונשפלותי**
ואבט אפיע הווא מנין ממיט קבד . ניש ספחם
שהנח עתי מלגת כולה למר דומות חל נפס מן חמלות ופיע שהנח
מכן לבנה מקחככס יקנות : **והתנדרתי** מבאר קוח :
ואתה מבאר : וישובתיך נשאתיך ושובתיך
פדענקה נשאתיך פדענב סהנח מעט
שעה למאר שלא יעמר בהם ט חס עשית המלחה . ניש מפיעים
אותו לבי עשיו אמתיך חו אמחבך . נאדט חס עה פידט חס פארמט
עפעים פלוני שחל ונשפתי חתי כבד נבס ונעם שונק וחנע אפס
חס ונשפתי נקס שעה ויועתי קדש ואשר לך ואעשך : **והביתי**
חסה בו שחפיעו מיר שאלך ט קק עתי חו קחס פד
שחל וכוותק עליו חחטס פלימויכו נישאך יודר הקסת במויכו ונעטן זה
דנה למר שלא יועיעקו כל מלחמתו נהה חס סא חיים : **על הרי**
לעני צבור לבנה . חסמויכות כסמויכות חמלות נעפי עוט
היון וכל עק פי כל בעל כנה . וכן כל צבור לכה ונשפתי עשין לקנעל
הכב שיחזו סה שפתי למל פאר הקדוים עונפים ועליוס עונפים
על צני העדה בין שיקו עליהקדש בין על טה העדה לב יפל סחס
ובמאר עפעים : **וישראל חתי** חס פלענ חלה חותם
כמו חס קמפלח חו קוח פמטלע פלוני חס ונפתי
חמטעיר עשיו : **ואת יסם** ולא חחל חת עס קדשי עוד ט בחחכו
קנעל שמו מלחול בעיכ והח קוח כאו קוח יתבך
מחל שמו : **הנה** חח ונדהקה חח עתה שועה קוח קיוס חס
לנתי : **ויצאו** ובערו וקעיקו כל עטן במלח שונכות :

יפוסה העבר העלם בעבר חו בעוס סב ולא יחזו חותק עשיאלו
הציון ידע שם עש חס ויקחו נט מטעם ניקבדוקו בעל קמון
ענ' ט שם יסלו חותק שם ועס פקבדוס שלם תקח הארץ מלח
מלחמה מלקם לא יקו מלונחלים נקבדים במקום אחד ניקו זכר
לימים קמזיכ מהק עעעה בקסרף והצון יהיה מאבן חתה לו
מאבנים מלקנבצם יחד חל' נ'א' נ'מ'ל' נ'צ'א' נ'כ' נ'ח' הארץ נ'ת'
כמו נ'ס'ר'ון : **ונב'ש'ם** עיר המונה כגל עקנ'א יקרא
המון ענ' כן העיר הסמוכה לנ'א' חנ' עור יח'ס'
תקרא המונה על קמון ט' ה'ק'ד'ים סמוך לה קמונה ל'א' מ'ש'
ה'א' נ'י'נ'ב'ק'ד'ים ה'פ'ס'וק' כן נ'ח'ו ל'ת'מ'ן י'ח'מ'ל'ון ק'ט'נ'ט' ר'נ'מ'י'ק'ח'ל'
כ'ט'ט'ח'ין ח'ת'ק' ע'ת'ק'ח' נ'י'ד'כ'ון ח'ר'ע'ח' : **ואר'ת'ה** ב'ין ח'ד'ס' ק'פ'ט'
מ'ב'ו'ח'ת' ק'ח' ח'י'ט'ס' כ'י'ס' ו'ע'ת'ק'ים כ'י'ס' מ'ל'ח'א'
כ'ט'ן מ'ש'ל' ע'י' ה'מ'ל'ב'ס' ו'ק'ע'ח'ס' ו'נ'ל'ק' ע'ק'נ'ח'א' ל'ק'ס' ל'א'כ'נ'ל' ה'נ'ח'ב'ין
ה'ח'ל'ק' ע'ק'ב'נ'ק'ה ס'ל'ן ק'י'נ'ס' ק'ה'נ'ח' נ'ה'ל'ח'ה' ס'י'מ'ל'ן ס'ל'א' י'ע'ע'ה' ח'ד'ס'
י'ח'ז'ק'ה' ל'א'ן ק'י'נ'ס' ע'מ'ל'ש' מ'ל'ק'י'נ'ס' ע'י'ן י'י'פ'ל' ח'ת'י'ב' ס'ם ר'ב'ס' ס'ל'ו ו'ס'
ה'ח'ל'ק' ס'ל'ו מ'צ'י'כ'ל'ק' ו'ק'ד'ו'מ'י'ס' ל'ע' : **ל'כ'ן** מ'ב'ו'ח'ר' ק'ח'א' : **ו'נ'י'ט'ן**
ח'ת' ס'ל'ח'ט' נ'ל'ו ו'נ'ע'ח'ו ו'ש'ד'נ'ע'ו י'ס'ל'ו ו'ב'י'ק'ס'
ו'י'ז'כ'רו ח'ת' ל'ג'ל'ת'ק' ס'ק'י'ק' ל'ק'ס' ב'ל'ג'ת' נ'ח'ת' ל'מ'ע'ל'ס' א'ע'ר' מ'ע'ל'ו ס'פ'
כ'ע'ש' ע'נ'ב' ה'י'נ'ס' ס'נ'ב'י'ס' נ'ג'ל'ת'ק'ט'י'ס' ו'מ'ל'ת' י'ז'כ'רו ז'ק' ס'א'ב'ת'ק' ע'י'
ח'מ'ע'ת'ס' ל'ב'ע'ח' : **ב'ש'ו'ב'ב'י** ח'נ'ת'ס' מ'ן ק'ע'ל'י'ס' ס'מ'ן ס'א' ע'י'ב'
ח'נ'ת'ס' מ'ן ק'ע'ל'י'ס' ל'ח'ר'ט' ו'כ'ן ל'ע'ו'ב'ב' י'ע'ק'ב' ח'ט'ו ע'ט'ן
ה'ע'ב'ה' ל'ע'י'ט' ק'ט'י'ס' ח'ד'ס' ב'ח'ע'ת' ק'מ'ל'ת'ח'ד' ב'ל'ח' י'ח'ע'ת' ק'ח'ח'ר' ס'ל'ו
ס'ו'ח' ק'נ'ט'ן ע'ב'ק' ח'ת' ק'ע'ל'י'ק' ח'ד'ע'ה' ו'ק'ד'ו'מ'י'ס' ל'ק'ס' : **ב'ע'י'ט'ר'י'ם**
ו'ח'מ'ע' ש'ע'ה' ל'ג'ל'ת'ק'ו ס'א'ט' ק'ט'ע'ה' כ'ע'ע'ו'ר' ל'ח'ד'ט'
ס'ח'ד'ע' ע'מ'ר'ק' ש'ע'ה' ח'ח'ר' ח'ט'ר' ק'ס'ת'ק'ה' ק'ע'ס' כ'ע'ל'ש'י'ס' ע'ע'ק' ל'ע'ו'כ'ר'
ה'ס'ת'ל'ק' ק'כ'ו'ר' מ'י'ט'ט' ס'ל'ו ע'ט'ר'ב'י'ן ב'ח'ל'ת' ה'ע'ש'ר' ז'ה'י'ח' ק'ע'ע'ה'
ה'ח'מ'י'ע'י'ת' ל'ג'ל'ת' ל'ע'ל'ת' ק'מ'ל'ך י'ק'ו'י'ט'ן ס'ל'ק' נ'ש'א'ד'ו מ'ן ק'י'ע'ב'
ע'ע'ח'ס' ע'ע'ה' ע'ט' ע'ט'ס' ש'ל' ע'ק'י'ק'ו ע'ק'ח' ע'ב'ד'ו ל'ח'מ'ו'ס' ו'ח'כ'ב'ע' ע'ע'ה'

עשהו חסד קטנה העיר קח עשרים וקח ענת חמשים עתונם
 זקן שאמר בלא תקנה בעשור לחלם חינו היא ענה שאלה קטנה
 בעשור לחלם חנוי חומר זק ענת יוכל . ולפי שעבדים יוצאים
 מעבדות לחירות בענת יוכל . וביום קטורים קמחה ל קנה ענת
 קנלית נבטן קבית בענת יוכל ביום קטורים כי יסלח לה לעין ק
 יסלח ותעלה לזיונה עכ פמה קעיר שזם : **במראות**
 חלקי נבנה מלוד זקו קר קבית וקמחה ל נבנה
 מלוד ט קקה מלעלה נבנה ונעל פלו עתקב יהיה קר פת יי
 נבן מלוד קקהים ונעל מל נבעת ונס בעליו הול נבנה לבי מקומו
 ט חנן יעם נבנה מל חמלה וינעם נבנה מלוד יעם .
 ועל פלבה עכ מינב . פי ועל פלוד ל טמו ועל מנה מלעק
 ט סתקמקט יהיה בני בקד טמו עקה וקעיר ינעם פמוס ל
 מלוד וקמחה טפן קסה קעתיכ טמו עקמחה חסכו פנחם נבנה
 זו סת יעם חער נא ט לח חמב תק נקב ועכ יסכו חל חמק ויעכו
 בק לבנה ובטן קסה יהיה יתק מנה עקה נחלק . נבנה טס
 פמוך נשק מלעק ועעכו בטן קמחו טמו עיר בניק חו עקו
 בטן חוטה ונבטן קסה קמחה ל חך היו בנעם וקמחה ל קחיש
 עקה עילוד על קבועם ומלוד חמק וקמח חך יכין
ויבא חוה שלח וקמח חוה מלחה פמחה נחמת . סולח
 מן קמח מלוד קבטן וקמח חך לחו קנפח עמחה
 חיש סלע סלח סקוסע וקה חיש עולד פכבו ומה סלח פכבו
 מלחה נחמת טמו סלח מלחה חער סתחלת קספר ונעם
 טען נחמת קל . נחמת עס מלחה נחמת ויכרטי יי בנל
 וסלח פנחם סכו . מלוד וקה קמחה נבן סכו למלוד לא
 עסח מלוד חו מלוד מר וסק בקהע ובקה קמחה מלוד
 חרס מלוד מלענת מלודת קבטן וזולתו . וקח עמל בעער
 לחחוח עמל בשער קסת נסלו קמח וקה מלוד :
ויברר מלוד קח . קמחה . טעב כהל חמח קה וכן קוב

הנחיתה : ויהי חומה מחוץ לבית סביב עקיו מרחיבין ל
לבנות חומה סביב הרקבת פ קד בגלג עקיא ביק
המקדש וקיק קאיש מאוד החומה עמק יעשו רחבה וקומתה
וקנה קמלה היו בו עשה אמות . באמה ועפח באמה היו עשה
עקוא של חמ עשה עפחים ומפת זאת האמה היתה יניקה מפת וקנה
בת עשה עפחים . וכך אמרו במלכה אמל זיקורה אמה קבען ש
עשה עפחים ועל שלח חמשה . וקנה יונק שיהיה מרחן באמה
דקיא אמה ופסך . וקומה קנה אחד . זאת החומה קחיתעג
היתה עמלה ולא היתה צבוקה לא קנה אחד עמלה עש אמה באמה
של עשה עפחים . ושאר כותלי הערות לא היו עומים לפניו פ
כיצד העשים היה עמל וקעשים זה כיצד זה פתחים והיו צבוק
יותי מטער הבית לפי צבה מקומן וכך ענינו במסכת מדרת
כל הכותלים עקיו שם היו צבוקים חוץ מקכות המזרח . שפס
שורה את הפרק עמל כדק המעשה ומקבין נדואה פתחו של
היכל בשעת קזית קדש ואו קיק כותל מזרח . שבה קבת צבוק
לא היה יכול לבנות פתחו של היכל פ הכותל קיק עמל לפניו .
וזק עקוא אמל מחן מכותל מזרח . אמל בחומה הרקבת עק
שקיא קחיתעג . ועל עמל עשו קבען צמות שראוהו בבנין . א
יחוקל קשת צבוק הדברים ואעפ שמשמע קתוב פ פלחומן
היתה עמלה של יחד כותל מזרח . אא אמל בפתח וקומה קנה
אחד : **ויבא** מחוץ לחומה היה ונבש בשער מזרח . מקד קבת .
אשר פשו דקד קחיתה עקה פתח שבך מזרח קטרם
הוא שעקע עק וכך קרם יונק ח עתוק שרע מאה נחא נח פל ויסא
אל עק אשר פשו דקד קחיתה עגשע לרעך קקקז נחא עקע עק
עזרת נשים קמזרח . ויעל מעלתיו . לפרוש דכין שלמה עק
בשתי עשוק מעלת שהיו בין קתיל לעזרת נשים . ולפירוש כ
פ הרקבת היה צבוק מקומם אשר סביבותיו ובמעלות היו עוליס
אלו . וימל את סף קעל אחד דמכ . עמל החומה היה חזק

משקף אלתק עשר אלות ובלחך משה אלסוף שלג עשרה
אלות אל פבורת אינו עלה מדת שמינו חולצ אל על מר
שפתיו ביער והוא קנקה פרח ונחך נבל מלה קספוס
נבלת קספוס סין קפמלי והתוונ עתים עשרה אלות טל
סוף רחב קנב אחד עקויל שע אלתה נסן סוף אלת אלת
הנה שלג עשרה אלות . ות' פירש חורך קטע חלל חולם קסע
מן קצפון לבדוס ין אלתה ורפך חלל קפתה נחמה וחלל לבון נר
נחמה וחלל לבון : **וגבול** פכע הקלות . לפע קטע אלתה
היה אלתה אחת עקיה לבס לבחכה ועל צפון האל
היו שפתיים לבטס למערכם טע קתיל נכן היו שפתיים לצפון
ולבדוס . ות' פירש ט אלתה קתלית היו סמוכס לבנות קמזרה
טל עשרה נשים מלבתוך לבני קקבת . והתח טס אלות לטו
נעם אלות לטו . חס אלתה טל מלקס קיה שע אלות נבלת
לבועלה והתח קנה אחד ואלה צוק לשיונת קנה . נא פער טאל
טהקה קתל קדומוי נלשך מחללי האולם שע אלות נכן קת' **ויצור**
הצבנוי : **ויצור** אלה קטע לבני קתל לבני . ות' פירש
לבנות אלתה טל קטע לבנות אלתה קטע קטע
עשה אלתה וקמל . עט כותל קתל נכן עט כותל קתל קד' **ויצור**
אלות וחלכה עקה מוקר לחלש קתל לבון עו וחלש קתל
: קת' ואס פפרומו לבתה וילד אלה קטע קיה לבני וילד לבני
קתל לבני קתל האחר שפבו לבתה זכע ועל קלות קתל
עב זכס בטע לבתה חור לבת חותן בטל ועל סינטן קדוב מ
מחנה קתל לבון זכס ט על ל קתל חלד ורל הוא בטל ועל
ועל בני קטע לבתה ט לב זכר ח' טיט לשיש ט מלחין
כלעו קול עמו קלובט נקבי והאלתה קלובת קתל חער
בבטע זות חיק לבוררות ח' לבו זקס בטע ט קטבטע
העתיקה וילך שיפתח ח' לבו זכר ח' לבן לבת על ק
וילך סנמלח מלקס בבטע נלשע מלות ח' לבו זכר ינטן נקב

הפעליו היו חלטים חלה חך עלו שמה בשארכשעים חך
חלטים חלה נרחב עשרים וחמש עב קדמים וקאילטס נהא למויס נעמ
למף קשער החינות עב אילקעשע הפעמי טקווא קאולט חלטים חלה
ועל פט חלטים עלו ער. ורש שפרט ועל פט קשער עב קשער וחלטי
ומל עב שאר עשרים עכעען טקס חלטים חלה חע למד שעל פט
החמוד סוף הוא עב וכן פירט למעב חלטים חלה חרטו עבן חט כ
המל על פירושו פ בשל עען אינו חולר על עב קשעים חלה ונ
בבנין טקטט למחקטע עקה עבן חלטים פט קשעים חלה
שאר ונבנין עשרים חן מעלמיש עקה עבן וחנה מלח לשון חך
עשין עבן חין זק פחק הוא מלח קשעה ונבנה הוא מלח קרוס או
עמק ומה שחל בלחך העלויים נבנין סלמה שחל בשפ מלטים
קומלה ובדי חלטים חך נב פשטין מס פ בעב חלטים פט מלח
בעת שקקט פקח עקה מלח קשעה פקח חל חך ובעת מה
שקשעים ופט מלח חל קומלה פס היה: **וחלונות** חלונות
סתומות וחינו חולר טקיו סתומות מלח ופ
קדח חלן חס חינו פטה אפ פרוס חלונות פפיוס חלונות סקופים
חלונות נבנין סלמה שפיוסו טקיו חכונה מלחון ודוק מלטים
נהנה למ חל לא חלונות נה עמר טקיו דוק מלטים. ויועק לא
באר קשען על חרס לא סתומן נבנין סלמה חל פתחן מלטי וסך
וסתומן מלטי. חולק חלה. פלונ חלקם הקח כנסת חלמס חרס. וכן
חמר כון קעבך עיו חקב ופחיס קיו חלש וחל פחיס חיו בקי חר
קדמים וכן חלום לשמה לשעמט. וכן חלונות פחיס ופחיס.
טקיו מלטי חן קשע חך וכן שאר עשרים טקיו סתומות חלום וחל
וחלטי חיו חל חלונות. חלמה עלו חלום טקיו עב. וחלונות סב
סתומות פט חל חלונות טקיו סב לט חיס חיו למ חלונות חולה
וחלונות חלום חל פחיס וחל חיו חלונות חרס. וועק סתומות
ונבנין סלמה חרס חל חלן וחל עב טקיו חלמה טקיו עשויס
על סתומות חלום עתדות על חלום: **ונבנין חלום**

החיותנה יב היה עתה נשים ש על קנה קיה בקר קנת ועתה חומר
 מקבטסוקו בעשת נשים וקדחה חיטנה לט טהיה חיטנה מעשת
 לעשת יום . וקנה עבות . ואחר כך חמר בעה קיו אה מספ
 טחמה ס על דלכה קיו בויות ונבטן טה טיוט לה קיו חלה הגסרת
 ורצה ידע עלו על דלכה בקט נשט שדחפן קרקע סחנעס וחמר
 עמיו לשון זב ורצה לשון נקבה עשש עמיו על הבטן ואחר שחמר
 קרצה קחתונה עזק שקום רצה עטונה וקחתונה והקחתונה
 היה על קרקע וקעטונה בויה על נים עלוהים בעץ עוז ערל נל
 ואחר שחמר אמה עטונה כיו עקטיט עוז ערל בעשת נשים
 והיה שחמרן בלענה מלודו חמקה היה בחטונה והקיסה עוז ערל
 טה נשים רוחוה מלועלה והחנשים מלועלה כח טמח יקיו מעשתן ל
 חל קרצה עלו על נכח חלקה קדים לה חם : **והרצנה**
 קרצה עשמה הגסרת קיה קעטונה
 בעב קעשים מזה ומזה פל סהן ז ועב עלו ולבכה קעטה לעלה
 חק קעשים עלו עזמל טהיק חק פל טער חמטיס חמלה וכח טג
 חלה חק וחח קעשים עלו עמטב למעלה כעש קר רבוי חמטיס
 חמו ועשים וחמט וחבו עלו עפטיסו למעלה : קרצה קחתונה
 עלמה חל טהיקה בויה חמקה קעשים : **וימד** נכח מלועלה
 קעש קחתונה טלו קחתון החי יוסטר לשון קמלה
 מלעיל קעש טריו פ טער הוא לשון זע . וקדח קחתן טער קחש
 החיטנה חוט טהיה עשת נשים לפי טהיה קחתן כח טער קחש
 קעמלי טהנו עשת יסח ט עתה יסח נבחה מעשת נשים
 טקה קיה מסוכבע ועלה וקדי חמלה ט טבע מעשת יסח וקדח
 ומלוד קחכ טהיק טן טער זכ לעש קחש קעמלי מזה חמלה מחון
 קחש קעמלי פומר קמלה קיה מחון לעש קעש קעמלי לפיון
 חל לכ קחש קעמלי פומר זב עפטיס . קקדים וקחפן זו חלה
 קיה למזח ולטון : **והיטער** חל עלה פכח חק ויחב
 טל קעש קעטטל עשת נשים : **והטיו**

עשת חק
 חמטיס
 קעש חק
 חמטיס
 עשת חק
 חמטיס
 עשת חק
 חמטיס
 עשת חק
 חמטיס
 עשת חק
 חמטיס
 עשת חק
 חמטיס

והציין שלא וקצוין נחלמיז ותלשו חסרם יוסר הכונו בנקב
שלשק ליש ושלשק מט . שעקס צתווס כנו . נא
השער הקדמון קנא טער קדקסט נמן טפרטין לעלה פילת
ארקון נחמק נחמנוקה חמק : **והלוניו** ובלעית שבע
יעגבו . בשבע מעלות יעמי
לעתי ימל וכינוי בו עיה השער . ובעין טהשע שטין בלמס
ולדות וחמלע עטרה מועלת עולה מלקוח לעבת ימל פינד
חמלע עטרה שירקמולעית טבתים מעלתם קלים עולמים פיו
נחלמיז לפתקס . לפע קמולעית קו חולמיו ט קודס טייטש
לחולמים קיק עולה במעלות : **ושער** לחע הפעמי .
חל פשער שתי ימל טקור
כנע השער רוצה לעמר השער התיען עלענת נשים לעפן ולקס
היו זק רינד זק ודנו מאקה חמק לזק למה רמו שחל ללעלה :
וערובני בשעת נשים הנשכו כק קדדוס ומבואק קורז :
וחרוני נקמיות החמק עס קוז היעע
כמו לקדור אערבאז חנו . בקטלים חסדך
כקודס קק נקדמלס ליק . נישב חמ נקמיות נקח חליות
כמו חליות בקור עות לבמטס נחמנת לבחק לא לחונקהאט
ומערות שבעה עולדותו נמו מעלותו בלעלות
היו שולס נשק בשער קדדוס לעורר
נשים לענת ימל . נקמלחוס על פשעקו אחר ליש וחמקמפי
שטקס טתוס כנו : **ושער** לחע הפעמי . קיא שחתי ימל
כמו שפישניקו :
ועיני חיקע שער חמק
כמו קדדולי חונמ קמחיות עסקא הייעע
כמו הענב קשויש . קמולמבוק קאכן . וקדמלס : **והציין**
לבואיק קוז : **וארנות** סמכסכ קו אמלות
כינוייהם קקיר חו סליל קקיר אק חמלע ועטרי
חמק כן נכ קו מחויקות בלוק קקיר חמלע ועטריס . וחמחמל

חלש ארבעה . כל אחד מחב קלי חלש ארבעה נוק לזו ובר פזר
 כחזענה : **וארבעה** חל קוזע החיזענה . חלש פ חלמין
 של קוזע **הפטור** היו בלגיים חל קוזע החיזענה
 לזו חל שדה כוזע החיזענה שהיא עשה נשים צלשו על ליו
 נחשו כחש . נחשו חת צלעה לעשו . צלעה מעלה קוז
 עשום חשה יסל מערה קעטס נבטן סה שיע לזו קוז אן
 צלעה לעלות : **ובראני** כוך הקדים . קן קשו חל צלעה עשו
 הקזוחתו פלו **נה קן זה** וקל לבחור
ורשום ופנה חלש הצעים . על חל הצעים וכז
 בנלונה עפ הלוס פלו חלס צלר סינע סף . **נה**
 וקדמים לז . וחל כ סזח קשן חזק לענה והיא פנה חלו
 הצעים . פ לעז חשן לעשו סל לזוח קיק שחיעת הקדס
 וקפעים וקשח פלו חל סנה צלעה לפי . **שס** ויחזו חק
 השלם . פלנ עפסו וקסו וכשו יחזן מלס : **ועל** סולת יות של
 שיש קוז בל כין חוה : **וכאר** קזע לז . קזוחן
 כוז וקעט כוז : **לזוח** חלק פלו עלוקס וכן
 נחלק קהוס לז חל . וקדמלס ל **וסס** . השלם וקח חל קזעס
 פלו שעה סנה בלקוס חזר קעט קעשק חל חזר
 וכן חל בלקוס חזר יעשו חק קעשק יעשו חזר קזעס וקזו
 עלו פלסס קעזיס : **ואר** קעק חל חזנה לעלם . סעל
 פלו מעלה פלר **לחזן** לעלעת סוזר . קזע
הצעה פלו קשע קדוס **אתעיה** חלקס
אתעיה : **ואתעיה** פלו עתקס
 שחטו פלו עתקס **עלחנת**
 לעלם . זסקעלם **לפי סוזר** קלוד ונסקו
 פקעטק ששלם כלם סוזר זכיס חלן שלח סוזר קפסוק וקסו
 חלקס ויעח חק חלס . קוז . כוס פת כוז ויעח חבוק חז שכו חזק
 וזע . וקדמלס עקס סעקכו **שפ** כלל סזיק הקדחן חלן
 חל סופ חכעה סופ חו חלם קוז חלס חזר . סחטונק

שהיה

השליש והזמן והם הקטנים אשר נחמו בהם והמזקות שיקבלו מהם
הם : **והשנים** עופת אחד מוטעם בהם מסכמסכ
שמונתן עלהם הקדוה והוא שפיהת
שהן קדוה לביך נקרא בלשון שנים ויונתן הדבש ועשקלן עסקן
פאך חקם עין בעלוליהם מלעז מלעזיח פחור סחור
ועשקלן הם ווי בזל קבועים בעמולין ובהללם לללות בהם וקונין
עונקלן בע אונת אונקלן ובאלה השנים היו תולין בהם הקדוה
ומלפשיעין חוקן נכח שטח במסכת מדות סה המעמחים היה לצטון
של מונח ועלו שמלה עמולים נעים ונחשין של ארז על שיהן
ואונקלות של בזל היו קבועין בהן ועלמה סדרים היה לשל אחר וואך
שבהן תולין ונלפשיעין על שופתות שיש שכן העמולים ואלקטל
השלמות כשר הקיבן שהעמולת הקמין לביך עפיה קסת וז' יונה
נהגו בחטפות הקנין ונפיות קבת : **ומחזעה** לשעש קשמלי
לשנה שנים . שעש קשמלי של שנה יעס היה מחזן
לג נלמד במלך החצ' קשמלי לשנה הלעים המסוררים . וכן הנס
יועק לשנת שומי . והיו אל נתק שעש הצפון ופע השנה היו דרך
קדום נלמד פתמיקן לדרום ונתק קשער קנח מלה עמחורה השער
שלו שפשיעין . אחד חלפתה שעש קדום . אלא ולענה אחר היה אל
נתק שעש קדום . פש דך הצפון . נלמד פתמה לש צפון ואל אחד
לשון זע על השנה והוא לשון נקבה פ השנה בת ונתק הוא קנח לשון
זע : **וידבר** אלו זה השנה אשר פנה דך קדום . לשנה אחיו
היתה שם נחם לש זסק שהיו פנה דך קדום לב לשנה
הלעים שזע פ אחותם היו ללעים וזו ללעים : **והלשנה** השנה
קטנה אשר פנה דך הצפון . הלמה בע צנוק
זע צנוק ס קנח קק פקן צנוק הלמה נבחר שבעה שלמה פלו סכרוב זמ
ויסלפן שנה לשמה בן דוד לנחל ולצדיק לבן והוא היה זעע אשר
הפן ולפחם בין ולעדש ענה ביה קבוע . ואשר קיו מלבע אומחור
ידו מגועלות הנקנה בקלות על : **ויבד** את קחצ' ארך מלח

וימר אל פי הקיץ . כי כן היה רחבן של היכל ז' אמה וכן
 היה הדביר שבבן שלמה וכן היה שט : **וימר**
 קיר הסתעף אלמנה . כותל הקיץ . ורחב הקיץ .
 מלפניו וכן שלם אל צלע ופתח הקיץ והצלע הוא הקיץ והוא יציע
 קטע קטע שלמה וקטע יונתן מה יציע וכן הקיץ שלו . וענין
 כותל הקיץ קנה פלו שהוא שם אה שהוא במלכות סננות אה
 קיץ והקמתוהו אל קנה ארבע אמות ושם חמש אמות והקציע
 האו כצלע כותל הסתעף לחוץ לערב וצפון ודרום זהו סכך :
והצלעות שלם אל צלע שלם ושלם שלם . אל צלע שלם .
 כי צלע זו קיין בניית פלו שאומר במלכות
 שלם ושלם כי פועלים זעזע זו היה נבדק שלם ושלם כולם ומה
 קיץ שלם עפחים וינתן קיץ קיץ והלכה חלוא עשר בסירור
 כי צלע למד שהיו קציעות שלם ושלם שלם דוחה קנה אחד ועוד
 לצי צלע מסודרת זו אצל זו . ובמות בקיר אשר לכה קציעות
 סכך סכך . היו נבנות ראשי הקירות בקיר הקיץ שלם שהיה
 מונח בו קציעות פלו שאמר במלכות פ' מלך שנת סכך חוץ
 להיות אחוים ולא יהיו אחוים בקיר קבת להיות אחוים במקום
 קלוע בקיר ולא בקיר שיעשו בקיר קבת חוץ להיות ראשי הקירות
 אחוים בו פלו שאמר שם לבית אחוים קירות קבת פ' קיר קבת
 היה רחב מלפניה והוא נמשך ומה חוץ צדד האחים לבית ראשי
 הקירות אחוים בצורתו מקום המונח להם : **ורחבה** ונסת
 למעלה . למעלה קציעות קציעות למעלה
 עולם למעלה היו מתחבנות במקום קלוע להם בקיר פלו קיץ
 הקמתוהו חמש אמה רחבה והקיבועה שלם אמה רחבה וע' ולא
 שאמר ורחבה צלע למד פ' במקום קיין עולם למעלה קציעות פלו
 שאמר במלכות ובאולם יעל אל הקיבועה נמן הקיבועה אל השלם
 והלכה הוא כותל פון עמוד חלול עשוי מעלית סכך והעולם בו
 עולם בקיר הקיץ . וכן עשין במלכות מלכות ומלכות היתה מקום

מגדלה חית צפונה מקין צפונת מערבית שבה היו קוללים לענת
התאים היו עליה מיםבה וכשו למעב קלך על עפש קנפון
על טהור מניע אלה קמערב קנע למערב והפך פשו לדור
קלך לכו קמערב על טהור מניע לפתחה על עליה פתחה שט
צדוס . כי מוסב היתה למעלה קולא חותה מוסב וניהק על
למעלה למעלה על קעלונה . על כן לחב לכה למעלה קעלונה
על לענת היתה לחבה ללך וכן הקתונה . על כן קעלונה
לתיכונה . תקנמו וכן בלמכה למקין לון ארבעתא מעלטה חתום
מעשתו : **וראתי** וכה סמב סמב . חל כ חלל וכה הקי
ללא פש . עלה ונבית שט עשו עבדו למה חלל
מגדלות הצלעות תעב סוד וקה בן נוסתות חקוי מלת לכה חל
שחוק יסודות הצלעות שהיה רחב עם חמנת חמלה וכי צולק
מן חל אצל שט יטול שכיושו צולק וינען קנפון נוח . כלול סוד
היה עם פקן עם חמנת . ויש למפדן מן הנתח חמלה יק שקור
בתקדמי כי שמי לחמנת קם מלחם קל צכע הקלא חמלה על פקן
המב **בן** הזרוע והקנה ואן חמנת היו מנעיה על סתת חמי :
חב הקיר אשר למע מן החק חמל חמלה . חל כ סתת קעל
מן חק חב וחמל חמלת . ואשר לונה סת הצעה חמלה
לבת . חל חל כנה הצלעות אשר ממי הקיט שהנח כנה קעלמי
לעלמה היה כעוק לא פל שהיה מניח מקום לקנו הצלעות כמו
שפטינן שהנח היה מניח וחולך לפיך לא חמלה לונה לפק חל
ואשר מניח למולר היה פלו שהיה לפי פלע פני מקום הנחתו :
וכי הלכות חב עשרים חמלה . חל חל על הצלעות שיש קם
נקלמס לשכנת חל כ לשכנת היו סמב הסת ומה עישמן
למה חב קיה בן לם עשרים חמלה . ובה עט היו הקלויים שהם
הצלעות לן ען עמון וען עדיוס וח פוערב שבכין וסמכוס חמלן
על חמלה וחמלה על נסין וסמלערב על עליה על נס שלמה ופעיס
על נסין . ויש פירש חב עמן לחינתה הלכות נסן למה חמלה חמלה

סמטב קבה: **ופתח** הצלע למען • למקום קלען • ולמל מקום
פניו למען השע • שם קיק פתחו פתח אחד כד קצבן ופתח
אחד לדום • פתח אחד לפעע שבכפן ופתח לפעע שבדום • ועל קימין
אומל ודומב מקום קלען חלע אמות סטב • אוחת מקום קפני קיק
רחבוק אמות • ובעמים שהיו נטה שפס ושעב פתחים היו למל אחד
ואחד להקח מן קימין ואחד להקח מן קעמל ואחד להקח שעל נפו
ואחד למסבך ואחד לפעע פס ואחד לקיב: **והבנין** אשר עשבו
הטיב פתח קדק קיס נחב שבועים חמב • חפשו
על מדרת קעשות אשר על קטה • ומלד חבן כדק מעב שבועים
חמב וקעמל מן קמטן ואל פ נחב פ פתח חמלס חמלס זה קוחש
וקיד קבטן חמלס אמות אמות • ולעב מוזח קיק חבן מלח חמלס
פלו שאלו וקלח קעטה טנה שבוח כיו טנה מן קטה למעב וכן
הינס יועבן טיק סגיקח שהנו עטן נעב פלו נולגת וטגורו בלום
או נפיש על קטה עמלו פלו שפיש ינס שלמל אל ויקה מסד על
מל עקה נביה טיט פלו שעטין פלסטר מדרת ואל פ קבטן אשר
אל פט קטה פלמל הטיב שהנו קדיל עס קבטן אשר לנפן ולדום
רחבוק מעב שבועים חמלס ומן קמורח מלח חמלס פקיונו שלשים
חמלס יתחיס שהיק החולם עוקף על קיב • עז חמלס מסחן ועז חמלס
מסחן שהיק בן החלשה • וכן שעטין עס מן קצבן לדום שבועים חמלס
כנתל קמסבך חמלס וקמסבך שלט כנתל קח חמלס וקח שט כנתל
הקיל שט נהוט עשרים חמלס כנתל קח • שט נהוט עשרים חמלס
כנתל קח • שט נהוט שט וכתל חמלס וכתל קמורח קמורח שלט חמלס
והכתל חמלס וקחולם עוקף עטו חמלס עשרה חמלס מן קצבן וחמלס
עשרה מן קדום והחמלס קדח כנתל חמלס שט עטין חתקסטין
קח • עמלח קדיו נחב מלפטו כומל למר שן קני חח חח קח
דוד מל קח • עמלח קדיו נחב מלפטו חח קח • עמלח קדיו נחב
מלפטו • זו קמטעק קעכניק עס • ומל עמלח שחולם עוקף עב
הקיל עז חמלס מסחן ועז חמלס מסחן למ שחלמי של חולם רחבמחלמי

של קיבל את סת החלטה מחובר לחוב מוטאן ומאמן . ואזכר השעים
 אמר חכך קייר עבדת קח לביה : **ומה** את קסת חכך מאה
 וקטיק וקטיק . לפיכך מוח
 והשנה בפי עמיה ולפי מה שאמר ומלך את קסת רוצה לכל שמה
 הנחה עם קטיק וקירנתיה חכך מאה חמה . קטיק שם נאמר שמלך
 וכן שנינו במעשה מלכות ההלל מאה על רוס מאה הזנים שם אמרת
 ונבנו ארבעים מאה חמה כור ואמנתים פתלטה חמה הקרה וחמה
 מעשה נבקה של עמיה ארבעים מאה חמה כור ואמנתים כולל לפי
 חמה הקרה וחמה מעשה נשמש אמרת מעקה נאמה כל עוקף עיב
 ל יהודה אומר לתקיה פיה עיב עולה מן המלך לא ארבע אמרת
 מעקה . מן המזרח למעב מאה חמה כותל החוב חמט והחוב
 חמה עמיה כותל הקיבל שם והנה ארבעים חמה חמה ערקסין עמיה
 חמה לפי קדש הקדשים כותל הקיבל שם וקדש שם וכותל התחמט
ורחב פת קסת והטיק . לפיכך הוא נכון פת קסת הוא הקיס
 והטיק הוא קעלה חכל לפיכך רש קסת הוא קטיק והשן
 מבחר למעלה : **ומה** חכך קטיק חכל פת קטיק אשר על חמה
 ואחיקה קח מט ומט חמה חמה . כמו שאל שמה
 חכך קסת ואחיקה קטיק כן מלך חכך קטיק אשר חכל פת קטיק למזרח
 ואשר על אחיקה למעב ואחיקה קח מט ומט לפיכך ולכרס קתים
 והלשכות שהן כסם והיו חכך מאה חמה ואחיקה קח כתיב חמה
 קתי וקח כול ואחתיות חמה מאה חמה ונתנה אף קטיק חמה חמה
 ואחיקה קח היא מאה כוללת קתים והלשכות לפי חמה קורא חתיק .
 ויועץ קתים וזיה קח . מט עמיה זיה קח חמה חמה . והקיס הפעמי
 וחלבי קח . נאמר עמיה עמיה סוף קמלוח הפסוק השלטי .
 כלומר חנה שכולל מכות חכך קסת ורבו הקיס הפעמי שהו קח
 הקדשים וכן חלבי קח וכן חמה שהולך ומלוכה למחמה קח קח
 מכות הדומות כפי עמיה : **הספוי** האמנות פריענוהו . וחמה
 והאחיקים סככל מעלה

החתיקים מעשה וצפון ודום נמו של שרש למעלה . כנח הקוף שחיה
עין ססב . קדנסי יונתן לקבל פטח נחמי שחין פאכוא . ונשרין פירוש
לחיות פאו שחמליו פלענה למשנן נעמין . והאכין עש החמקות
והחלניות למעות . היו למעות למעלה עליה : **על מעל** הפשוט
על מלק סקיה מעל הפתח יעוד קטרת הפטמלי . ולחון
לגמל ולחון מלמנ . ולאל ס הקיר סביב צעמלי ובחיסין . סבת הפעל
שהוא הקדמי ונכסה החיצון שהות הקיסל מלוח לב אחד לבט עמל
מקדמים קטעים חלק מלוחות ינועות ולח ונכס פסעמל אלקאנע
רעשו פנכס ונמאוריס . קקיר ענני בצנור נחסיס והמאוריס
נמו שהיה צבטן שלבה . ונקמאוריס צב פיעסין שהוא
צורת קלס . נענסי פנסי לערב . פאו שחל פט חרס ופט עפיר
ופט חרס חל קמאורה נמו ופני עפיר מצד זה והקמורה שהיתה
בין סב לערב היו פנסי חלקה פט חרס חפוד שבצב פאחד
ופט עפיר שבצב האחר . מלפני עטקס כוו : **מהארץ** ^{הצוה}
החיה קיון בכנרתים מלקחין עש למעלה ומל ^{שאל}
על מעל הפתח זה הוח צבנת קמאוריס שהיה בו הפתח והפתח
לח היו בו קטנרין צמזוורה ובמסקנה וחל שהיו למעלה מהפתח
נקיר קהיט . נכן לקיר הקיסל נאט קמל למל לח קוסר זה טקה
חל ענני חל ס הסת ססב . חנש מל ענני הסת הוח חנול ער
סרקדט הקדמים וחמרכן חל נקיר הקיסל חל סין שחל ס הסת
הל נל ולח קיה צריך לעניות צפיר והקיסל נקוד חנול טקה קעעם
וקווא אחד מלנו נקודים שבמקרא : **ההיכל** ^{מזוזה רבעה}
הדיו נלקוס חל נכן חלקה טעט ^ל ^{מסד}
כתי סרה . חמלת ודעת . וקדנמאוס לקס . ופיוטו שחזוורת
פנח הקיסל היה מרבעת ט שיעשו קמזוורת עשנת נקדנסי יונתן
הילח נספתי מרנבען וחל מזוזה חדך על ס על סתי קמזוורת
חל ופט קקדט קמאורה פלחוק . ופנח קדט הקדמים שהוח פט
קקדט קמאורה שחית צמזוורתו נמאורה שחית צמזוורתה קיסל

הקים. ויועטן קרנב ואפי בת כשה תניה סזיוו יקלא ;
המזבח ען שלם חמלה נבנה וארכו שנים חמות. זה המזבח
 אינו דומה לחמלה שיש בה מאה ועשרים ושמונה קטנים
 כע עמך. והנה זכר עזר המלה במאה חמרה ואפער עזר המזבח
 הוא המזבח הפשוט שעשה משה על זקב וזל זה השלחן אשר לפני
 יי קלא המזבח שלחן. ויועטן קרנב מקבל מלמחז פתוחא דאערא
 עשה פ על השלחן רב נוס מזה לפי שהיה כח המזבח וסביביו
 זל פתח המזבח וסיים נשלחן ליוחנן וזל עזר המזבח קדוהו במזן סבת
 המלקט קיים מזה מטר ועשנו שולחן של אדם מטר. ומלקטו עתה
 מ. ויועטן השלחן מן למחל מלמחז. וארכו נקדוהו ען. פזט זל פתוח
 מרכו על עף השלחן נקדוהו על מסגרותיו. וזו המעשה על המזבח
 פ קדמך והאריך אינו עש קדמ שימחל שקלא ען חו כסח חו זכר
 והכנין כעש טעש וארכו רבך למעלה ממנו ומלקטו עתה
 מ. וזל וארכו כזו חמל עש מרכו כמו שפרטנו פ מקדוהו נחשם
 עש מלחל מרכו. וקנה לח זכר רחב עך המזבח טחא חו השלחן :
ושתיים ללחנות לבית ולקדש. לעשר קהיל היו שתיים ללחנות
 נח לקדש שקלא קדמך ובמלכו שתיים פ ידועהו פלח
 יעשו לשער דלת לחת חמל שנים מופט רבלי הלחנות כמו שאומרו :
ושתיים ללחנות ללחנות שתיים מסבוב ללחנות שתיים ללחנות לחת
 ושתי ללחנות לחת. פרטוהו רבותיו זל מלמחז לחת
 כן פתחו על קיכל נבנו עשרים חמלה ורחבו עשר חמות וארכו ללחנות
 היו עשתיים כעש ושתים בחך טח ושתים ללחנות לקיכל ולקדש
 החמונה עשתמות ללחנות קפתח לבנות עשו שלכותל הפעמליה
 לעשתמות ללחנות לבנות לחת קלחת שש קסת עווח סחכ חו
 לחת קלחתות. ויקודח חומ בלחן קפתח קדש חמות וטעין לחת
 חותה קיו טחלות לחחוריקן או שתי חמות ומחנה ואו שתי חמות
 וחחנה חח חמלה ולחנות מסחן וחח חמלה ומחנות מסחן שתיים לחת
 ללחנות שתיים מסבת ללחנות שתיים ללחנות לחת ושתי ללחנות לחת

מי אצורה מיינה נבכחם בעל בערך בשון יין קוהן לבב מהוק
אצורה . ובבאשית רבה אך יצא יצא יעקב לבטן אל פלין אצורה
מיינה הלכותיו נבכחה לחוחהקס עמלע יעקב אחר קלבת עד
שנעם עשו ויצא לו קהל אך יצא יצא ויצא יצא . שתס שלבת אחר
עמלק קו שתס וכן למחרת : **ועשויה** אלקן אל בלדת ההיב
בא הכני מרס הדיעה ט אל
קחיל פיוט אלקן
וכן ויטאה את תרומת יי וקמקו את קילב וקדומה לון . שנכס ותמו
ותימורים . מה שאמ וועשויה בשון נבכה על הגדה כאו אל ועשויה
צרות שנכס אל על ועמלק נכס . ועב נק אל פט האולם מקחון
ען עב ויקח בלא סמוכת עב נמו שאמ ועב אל פנקס ואמ וקעס
ונקח בנסי בנתיב זל מהיט על מהיט שבחו בבכה ווק עב קיה
נתן נכסן בקיר האולם על פטו מנחון לפי קמזבח וכן קיה נכסן
טלבה פותות ארזים כפויים בתוך קמקס . ותנסי יונק ומקופתו
דאעז . ודע פירט פ עבזה הוא מלק שאמרו במשנה מדות ונעשה
טלכו קו קבועין מכותל על קילב לנתיב של אולם כח על יבעו
ומלק שאמ מקחון שהיו קטנסות ינאות לבנות פט האולם מן קחון
לנתיב האולם לעט עבדי הפרח : **וחרונים** וצעת קבית
והעס . פוטו רבותי זל צעת
קבית או קמלסין
והעס או המלסין . פי מלסין שך של ען שבטן נבתי שלמתיין
עלו משי הקורות והמלסין קס קורות נלוגת : **וויציאני**
אל החצ החיטעה . הוא ענית שיש . הקדך
הצפן טקעמו בוחי תישן דפתיח לחוח צטע . קטיה וקבטן פי
פישנהו למעלה : **אליפני** אך קמלק . היעה בעבור שוסו
למעלה וקטיה וקבטה וקירותיה אך מלק חלק .
פתח האשן . פתעמו היעהחד דפתח לצפוע . והחב חמוסיס חלק
נמו שאמ למעלה על פט שער חזיתן על פט שער הפעמי חמוסיס
חלק : **נני** העשרים . הוא מה שאמ למעלה על פט שער חזיתן
ובן המשכות רחב עשרים חלק . וכך נלכה אשר לחיטוע

הלשנה הזאת היתה מאד פנים כעש האס ומאד חוק כעש זנפה אשר
לחזק החיכונה שהיא ערוה נשים עמו שחל ויסחט אל החזק החיכונע
וקנה לעבודת נכר עשו לחזק ונא אחיק אל פט אחיק בשלמים לשסר
לשנה אל פט לשנה בשלמים וזנה עמו שקיו לשנה במעלה קולטסק
שלש רחוקנה ותכונה ועלונה בעל שחל במעלה : **ולפי** הלשנה
אילו שקיו לשנה כעש לשנה ופסקה חקק מלקך עשך ^{אחור}
רחב : אל קפטמיה כדך חלמך אחת חמל פ לעשמי נלומר לעד החזק
הפטמיו חקקך חלמך אחת וחל קפטמיה כדך כעש כלו אמר הפטמיו
וינעמן קדש על כדך עס לח קאר שיקדש לעיו ופתחיהם לעין אמר
שקלענו היו פתחיהם לעין : **והלשכות** העלוינות קערוה
כעש חמור פ הלשנה היו שלש זועלזו וחל פ
העלוינות קערוה וגדל חמורה וקנה חמל חקך חמרה קרמים שזכר למעלה
פ חמרה קיו העלויות כחבורה למחור חמתיהן עמו שחל ולח יקיו אחור
חמונים בקי קבית עמו שפרעמן ונמלו עקיה בעין שלמה היצעהרת
החמתונה ונא חבל חמלה קלעכות היו העלוינות קערוה ונתן קמעם
כיוכלה חתיקיס מלהב ועד עין מעם פ מעלעה קנה ונא ואיטי יכיל
לקבן בעין קלעכות חזלה חיק חמח חמרה הנביח נחזיה העין חיק
שקת חתוינות מחכות מקעלויות ונש רכסו שלמה לח פשעם עכ
ואפער שקיו כהלש חמרה עשוין מין עכ שחונים קולך ומח
מלמעלה ויקה פירוש פ יונל חתיקיס מלהב שיקפשו חוויה קלעכות
מלהקת חתוינות וקלחתיכוינות יתכשו מלהבין ינדך עה לפ שקו וחב
יותר מלמעלה נלומר חוירו וחב וחל מלהב ואחר כן פרט מלהקת חתוינות
ומלהקת חתוינות חל חכמי קודם היצעה וכן נחלחו חר קילד וקדומים פ
נשיין קשה פ פפרוט קוה חסך חתוינות היו קערוה מלהקת חתוינות
זוק לח זכ ואפער כעל חזכ לח העלוינות לפ שקיו קערוה יותר יונל
חקב כז מלהב פ חותיונות חקו נהחמכות והוא עין חפשיה
וקלעון הזק מחסין סכר חותיונות אל פומרם נמק לעמור חוכלעה חיון
שעה ויונתן לח פירע חיו כה עכ לח שיקדש הפסוק כפשוטו ולשניה

השנה הזאת היתה מאד פנים כעש האס ומאד חוק כעש זנפה אשר
לחזק החיכונה שהיא ערוה נשים עמו שחל ויסחט אל החזק החיכונע
וקנה לעבודת נכר עשו לחזק ונא אחיק אל פט אחיק בשלמים לשסר
לשנה אל פט לשנה בשלמים וזנה עמו שקיו לשנה במעלה קולטסק
שלש רחוקנה ותכונה ועלונה בעל שחל במעלה : ולפי הלשנה
אילו שקיו לשנה כעש לשנה ופסקה חקק מלקך עשך אחור
רחב : אל קפטמיה כדך חלמך אחת חמל פ לעשמי נלומר לעד החזק
הפטמיו חקקך חלמך אחת וחל קפטמיה כדך כעש כלו אמר הפטמיו
וינעמן קדש על כדך עס לח קאר שיקדש לעיו ופתחיהם לעין אמר
שקלענו היו פתחיהם לעין : והלשכות העלוינות קערוה
כעש חמור פ הלשנה היו שלש זועלזו וחל פ העלוינות קערוה
וגדל חמורה וקנה חמל חקך חמרה קרמים שזכר למעלה
פ חמרה קיו העלויות כחבורה למחור חמתיהן עמו שחל ולח יקיו אחור
חמונים בקי קבית עמו שפרעמן ונמלו עקיה בעין שלמה היצעהרת
החמתונה ונא חבל חמלה קלעכות היו העלוינות קערוה ונתן קמעם
כיוכלה חתיקיס מלהב ועד עין מעם פ מעלעה קנה ונא ואיטי יכיל
לקבן בעין קלעכות חזלה חיק חמח חמרה הנביח נחזיה העין חיק
שקת חתוינות מחכות מקעלויות ונש רכסו שלמה לח פשעם עכ
ואפער שקיו כהלש חמרה עשוין מין עכ שחונים קולך ומח
מלמעלה ויקה פירוש פ יונל חתיקיס מלהב שיקפשו חוויה קלעכות
מלהקת חתוינות וקלחתיכוינות יתכשו מלהבין ינדך עה לפ שקו וחב
יותר מלמעלה נלומר חוירו וחב וחל מלהב ואחר כן פרט מלהקת חתוינות
ומלהקת חתוינות חל חכמי קודם היצעה וכן נחלחו חר קילד וקדומים פ
נשיין קשה פ פפרוט קוה חסך חתוינות היו קערוה מלהקת חתוינות
זוק לח זכ ואפער כעל חזכ לח העלוינות לפ שקיו קערוה יותר יונל
חקב כז מלהב פ חותיונות חקו נהחמכות והוא עין חפשיה
וקלעון הזק מחסין סכר חותיונות אל פומרם נמק לעמור חוכלעה חיון
שעה ויונתן לח פירע חיו כה עכ לח שיקדש הפסוק כפשוטו ולשניה

עליון נחלקו נסיון זוהי לנהקן מאדעוהו נמלכעוהו בעט
נחולצוהו פתאק זו ענדל איהק לעשה : **כיו מיליטות**
שעשהוהו קיו זה עמה ואין להם עלוהו
בעלמך קחעוהו שסולכות הקדות עלקעמלמס אה עלקכות
היו נמלכות וקכותלס קח עשוים שלין נפק עלבן נא שילקה
מלקתהנינות ומלקתנינות מלקחין : עלבן נחק ועבד מלקס
העשויות מלקתהנינות מלקחין מלקענה שכי קחין טעם קיו
רחבות ולמלעלה קרות : נא ש מן נא עבד מן קרות : נא ש עבד מן
עטן פתעה והרש ינהק עלבן נחק : **ונדר** אשד נחק
נחק שכי מן כותלענה קלכות **אך קכות**
חמשים חמה פונד קלכות מניק חמ טחך קלכות וקעה
כט קחין : מלקתהנינות נלו עכביו וקלכות מלקות הנפסוהו
למחבו ש קיט אה קטו : **ומתחת** למכות : זו חכך
מלעלה קכות שקלעוהו **לקחת** מלקותהנינות
והקח קטו ומלקות קלכות חמה קמלמח מלקות : נבדלמך
ש קלכות מלקות מלעש אה עבד מרכו וקח מלקות קלכות
מלקות שכי מוח שכי שקלענה קיט בעטויו טחך נלו עש
שפטין ש קח מלעפע ועשה עק קיט : נמלכוהו קיט מן קמלמח
כי מן קמלמח קיו נטעין בקדות ומלמין ולפעס עק קיט חוהו
וקיט מלעפנה מלו עכביו מניק טעק קיט למחן טחך
לפי מוחה קח עמלמך קמלמח מלקות : נבדלוהו קעה מלקות
המיונה : קמלמח עס : ומקב קמלמח : נבדלי טימח :
כרוחב נדקחש דך קדות : אה מוחה למכות נסן מוח
מחב עמך כותלענה וקעה וקעה נחבן נחק חנהו סוח
רוחב למכות מלו עמח עמך נלו עוש וקח שקיה לפטה
מלמח קלכות עוש נחל מלמח ט קמלמח נחק נחק מלמח
לח חמל קח : **ודרך** מלמח קח : **ובפתחו** קלכות
פתח מלמח : נחק פתח מלמח

ואיזה דרך נכח בצע הנצרת הנזה והנאסד קקדס רבואין נשקן
 ארס נבגל מן המלוח והנצרת קניטה רוצה לעלר מעלה ארס
 עשניה מלין עד ארס והיתה קניטה נשקה הנעה מרס רבוח
 זל רב העין והרש יונק רופן לונתי ורוסן קליס היה במלוח פל
 נשדיו עשין מערת יסם לעת הקקטס במלספת מלוח פערן
 חלקה קיתה באיטונה והקי פיה שווערן שדנשים רחוקה מלוען
 והלנשים מלגלגין פי שפא יקין לשדסס וחלש עשקה מלעיו
 עשקה מלנכס מערת יסם פיר חמק עשקה שיר קלענית שב
 שבפלים שעשקן קליס עמלסן סזיר נלן קיו קרונות אהמנהסר
 טלע פן עשקה לעשקה קיו קת עשקה יסם פתוחה עשקה נשים
 שפס קליס כנתען כננות ונשים מרסרס וכל פי שיר כן היה קל
 קלמעק פס לו קלעיות נלן היה קדוכן שעשין קליס חומלס שיר
 בעשקה קסבן ס אונתוקה בין עשקה יסם עשקה כהעס ונלנה
 קלענית קיו בין עשקה נשים מערת יסם נקין חומלרס עשקה
 קליס פיר במלחת סת קשואכק נלן שעשין במלענה ספס פיר
 קחלשין וקדוכן שקין חומלרן עשקה שיר קלמיר בעשקה קובן היה
 נמו ששטכו במלענה מלוח עשקה יסם היה חק קלנה שישכבין
 וכן עשקה קקטס היה חק קלנה עשקה יסם נלשי פסיליסין למסין
 סן עשקה יסם עשקה פסס ז' אשכבן יעקב חומל מעשקה קקט
 ונבוקה חומל וקדוכן עק עשקה נכס עשין מעשקה שפחש חס חומל
 נלמלוח עשקה קקטס נבוקה מעשקה יסם שתי חומל ונלמלוח
 כך קיו קלענה עשקה פס ועשקה ס קלענה חומל קלמיר יסם
 קשקה קניטה ומן קניטה נכס חיון שקדוכן עקן באומן קלעשין
 שחל סכרי קיליס והקליס המטוררס פסל סחקה פקלמן ערותן
 נלבעקס חתרהס מלענשים סן מלענשים נכסלס וכנרות עמלמן
 מלוח מלוח ונ : **ויאמר** חל חסר יחלע עס קקטס
 חסר קדוכס לטי קדע קקטס מלעשין על פכוער
 כער וקדע קקטס היו עשלים פפסס מלענתי יסם שחומל

ולפעטס קיין העקראת עזרה בתרם והוא מקום קדוש למזבית קדש
 הקדשים חסידנו חבל בעשית לפעם מעזרת ישאל קיו לעשות קטן
 הקדשם ועם קיו אונישין העשוקם נמלה שאלו והחמאת והאשם אחר
 שאלו קדשי הקדשים והחמאת והאשם הם קדשי קדשים הנאמרים
 לפי שנים שלמי צבורה קהלים לין חמאת ואשם ונקראים נסן קדש
 הקדשים ועליו אלו שם ינחון קדשי קדשים ואחר כן והחמאת
 והאשם ופי ינחוני יחוס שם לאלה שם : **בבא** בבאם אלו
 לעבודתם בעזרת הקדשם אלו פ' בבאם
 ובאם לעזרת הקדשם שם ינחוני בצי נקב שעבדים בהם שלמי אלו
 באותם בצי אלו החצו החיצוה שהיא עזרת ישאל שהיא חיצוה
 לעזרת הקדשם שהיא מקדשת סומנה ופועלה לה לפיכך אלו מקדש
 אלו החצו החיצוה ועל קה' עזרת נשים חצו החיצוה וקדשו אלו
 אחר לעם אחר שילבשו בצי אמהם וכלו למענת באותם בצי אלו
 הבצרים אשר לעם אחר שילבשו בצי אחרים והם ישאל פ' בעזרת
 ישאל קיו ישאל נבסין ולא קיו נבסין לעזרת נבסם אלו למענת
 לשמיעה ולב' נפיה ובכורה נהנה ללו קיו רשין למענת בכורה בעם שהם
 חול והם מלחם להם ונדעש יועק וי העניבון עם עמא : **ונרה**
 את המדות הבה הפעמי עש החצרות והלשכות פ' קטל
 הוא לתשמיש הבית הפעמי שהוא הקיכל והוצאת חוץ לשומת קר
 הבית אשר פשו דרך קדשם זה הוא שער קר הבית המזרחי אשר קדש
 זכו צדמתה נבואה ומלכו סטב סבב מלך קר אשר בו השער סבב
 למכב עזרות : **מרה** כות קדשם סבב סבב לשורת קדשם וכן
 מלך יוח קשין ורות קדשם ונות המערכ והיה חמא מלך
 חמא חק וכן נחב ומוק שאלו סבב אלו קדשם לט שסאות קדשם קשעם
 סבבו והיה על חמלה סבב להביל בין קדשם לחול פ' קר הבית מקדש
 מידועלם שאין זבן וזכות עזרת ויולדות נבסין לשם : **ויורוכני**
 אחר שאלו קדשם מוחץ לעיני הולכט אלו קשע
 אשר קשע מוחני : **והנה** בא מלך קדשם נבש בעער מלך

קדש

מזרח . וקולו נקול מים נביב . נמו שאמר בתחלת הספר לא ששם
 הוסיף סוף שרי . ופי וקולו וקול הכבוד והרש יועץ וקל מובט
 שמה . והאזן האזנה . פגע עומד מהכנסת והשאל ששמו מהבטן
 הם יוצאים נמו באירו נקיו הכל . לבחיר על האזן . ט מאבדו . מאבד
 לקיים : **ונמראה** המראה . ונעל חנותו הקבד עריות
 לחיות נעץ

ט לחה המרבה וכן במראה אשר לחיה אל עבר נבד על חנותו המלאות
 לחיות עתה . אל עבר רבד נמו על נבמנה נביב ונאק שאלו נבוחי טע
 לעתה העיר והוא למה לעתה העיר אל שעה האנשים רצה לומר
 נבחי נאשר נחו האנשים לעתה העיר . ויועץ הנפס נחית נבחותי ק
 לחסל ית קרתו . ומק שעה לען המראה נמה פעמים לענן ק
 המלאות המשתנה בענן המרבה . וכבר נבד זל אמרו השענאיות
 נמקח הזק לומר של הנפחים לח היו נאזים אל חמר השע אספק לחיו
 ומעה נביב מהנך מראה חמר קיה נוחה טכ במראה חלו חתודע שקק
 נוחה נאספק לחיה המאירה . ומק שאמרו הוח כמו לעת שעה

המסכות וחשוקים . והעשיה יהיה קדש . אל פט נמו על פט :
וכבוד אל בבית אל הקיט : **ותשאנו** נוח . עד הנה אל ק
 נים אט ויוצאט ויושט

נמראה נמעה וענה עננה לו הקבד עש המרבה אל ותישחט דוח
 נמו שאלו במרבה החשונה : **ואשמע** מדבר אל מהבית
 מדבר נמו מהדבר מבגן התפעל

מהבית הקול יוצא מהטת ששם הנבד אל שקיית נחש הפעמי .
 נאיש קיה עומד חצי . אפער שמה חותו נחולת הקבד שיהי

מראהו נמראה נמעה חנקה מלחך חמר : **ויאמר** חת מקום
 נבחי נחית מקום נבחה נלי אשר חשכן טכ
 זה הוח אשר שאלו אשר חשך טכ . ואל מקום נבחי ט בות המקדש
 נפד טח קבד . ומקום נבחה נלי על דרך ובחך הדוס נלי . ודעת
 נסתיו אל ט חת המקדש נקח נבחי נמו קשמים נמו שנתב נבחי נבד

מגזוס מלחשון מקום מקדשין . ונמפר יהוה באריו קעטן
קיעב . ויועט קדש לין אתה טק פנוסיה יקה . וכן אתה טה אעמנה
טכעז . במנהס עקיו זוטס אחיה אקים אחנים ועשוס פטילקס
טתה טהיה אצל סת ונבעי . מלמקס עהיו קנבוס אוחס נטקס
טהיה אצל סתו פמו שרלויכו במענה ובאמנין עקבדו טמ פתס
במנהס . ונבמנתס עקיו עשוס לקים אחחס נבתיקס . אנוטו

מיכוסו עקיו עשוס במנהס במקום טגי מלמקס : **בתתם**

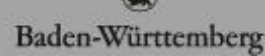
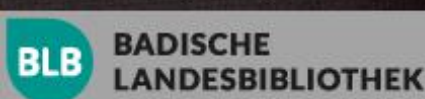
ספס ארתספי . טטה קמלך היה פמלך לטתי .
הקיר נעל עמאיון נבטן עמלק נעבג סתו אלו נעלטו אערי עק
טהי . נאמ סבד . נאמ וינד אתה קמלך מלמתי . ויבאו סתך שע
קעטין טת קמלך . ועמלר בזחו נאת מלבוה המלך המיטענה קסב
טהי . ומאזתס אצל מאוזת . נפל קעטן במלעט שוינה במענה
פ קמאזתה קנא קסו ויועט קדש במלמקסן סכהון נקבלמפי בית
מקדשי . ונעטקון בסער עזרתו וכרתל בית מקדשי בין מוימר .
נבטקון . נאל במסרון ההא למוד קסעל . במענה נהוא נאלמק מן

קדש : **עתה** ירחקו . פ יקה טקס לבחדע לירחק אונת . ופני
מלמקס . מלמט . נפל יקבדו מלמקס נבתיקס לעבד

פתי . מלמט . מלמקס מקדשי : **אתה** בן אדם קוז אתה פת
ישל אתה קסת . נע העלק . וינלמו . מלמקס . טעבדו

מכב קסת זק והנז טקס קסת קשתיד שלח ימכב לעולם בעבר שלח
יחלחו פמו שאלו ירחקו את נעתיס ועעתי בתוסם לעלים . נמלחו
את קעט . קעטת ערית קסת עתה זק טקס נמלחו ויכע אונתו
לסימן טער יעשו אונתו נבאק נש וימיו קמלתיס נהחלמיס זו קעטת
יקיו נבטן קסת לעתיד וזק רלויק לעתיד קמלתיס : **ואם** נבלמו
אסיקיו נבלמיס מלמט עשו קודע אוחס קעטת קסת
נצרותו נכתוב לער טקס וקסימלו נבין קסת לעתיד כן ועשו אונתו
נאם לזולת . וישמרנו את ס צרתנו נאת ל חקונתו ועשו אונתס
ישמרת אונתס בלמט ויחלוינו ט ק יקה ועשו אונתס קעטס וקעטת

ובה היה שעת המזבח מלמעלה על הארץ ארבעה חלונות נחך נחך
 וכן בעדה והוא נקרא הרש נלול ופלה לפי שהיו עבדים מלקט
 לזבים אחרים על הקדים הנבוקים וזה שהיה הרש לה היה נבדו ארבע
 חלונות בתים כנלל שטחו ונבדו ובסוף ארבעה חלונות נבדו היה מרחב
 המזבח והיו ירחות ארבע המזבח לחוף נחתיו המקום היה נקרא חסא
 ואמרנו דבריהם אל פי עקרא המזבח חסא לפי שהאש הקדשה היונית
 לין השמים היתה נבדנה בו טורי וזה המקום נקרא חסא לפי שהאש
 הקדשה היו שמים עשרה אונך כשהיה עשרה נחך דבר נלל ארבעת
 רבעו ומלבנו ולמעלה היו הקדיות ארבע גמלת מקום המעבה
 זב למעלה : **וההראל** מבואר הוא ומקרא חסא וכן הקד
 איל עת כבוד טן החולם והלמד ובקרי הוד טן
 היט והאף והעטן אמר : **והעזרה** ארבע עשרה אונך לאיחיו
 על איזו עזרה אל על קדש זב
 כמו שפירשנו למספרת ומאו שהיה יונטן נעשא חש המה חש אמה
 נבדו המספרת שהיה לה לעזרת סבב והחלק המה סבב לאיחיו
 מה היה משמש זה החמיק בעזרה ומעלה היה פניו קדים המעלה
 שהיו עליה כח לבונה היו טעם לצד מזרח ומעלה היה על המעלה
 וכן מין נבדו כמו נבדו פניו מקורה והנקבה לה העלה במעלה
 על מזבח אפס שהיו המעלה עשויין טמין נכח אונ פירשו שהיו עלין
 בו לחמיק העזרה ודעתנו על שהיו עלין לעזרה שהיה ודנן לסלקין
 מתכין למדינת יונטן קדם לחמיק כמו הפיטה השות השניוהו כזה
 לגמר מקום טוב והיה עזרה מסמלת ולא חמיק למטה הזאת חבד
 ולפירוש דבריהם אל יהיה פירוט העזרה נבטן המזבח קווא מלבן לין המ
 המלכות עזרה כמלכות היה עשוי המזבח כמו שחמרו השעיו טכד
 כונטן המזבח מביא מלבן שהוא שלשים ושתים על שלשים ושתים ונבדו
 חמק ומבא חלקי ארבע מפלגות בין נולעת בין קענות ומבא סיד
 וזפת וקנעא ומלחה ושוכר וזה וזה הוא יסוד וחוזר ומבא מלבן שהיה
 שלשים על שלשים ונבדו חמשה חלונות ומבא חלקי ארבע מפלגות

בין צולגות בין קעלות ומלוא סיד וזפת וקונטא ומלואתק ושופך זקו
סובב וחוזר ומלוא מלואן שקנא עשרים ושעלגב על עשמים ושחנה
ונבאו שלטאמנות ומלוא חלקי אבנים מלפנימנות בין צולגות בין קעלות
ומלוא סיד וזפת וקונטא ומלואתק ושופך וזהו מקום לערבה וחוזר
ומלוא מלואן טהנא חמלק על חמלק ונבאו חמלק ומלוא חלקי אבנים
מלפנימנות בין צולגות בין קעלות ומלוא סיד וזפת וקונטא ושופך
וזתוקין וכן ליקין וקין פו מלפנימנות לחנות נבאו דניסא פולמיס
ויאמר אל בן אדם כה אמר אלהים יי אלב חקות המזבח פוסק עשותו
פוסק עתעלם מלפני יעשו עליו קרבן זה נבאו שעשומ
פוסק שגויט למלואים ולפדוק עשו דם הדנים יונטן ולבא זתק עלה דם
עבתי קודשיו : **ונתתה** למחוקא חל שיהא נבא נאעב טהנא
יתן הקרבן לבקטס לבקטבו והנא יזדוק קרס וינש על
קמזבה לעתיד ס קנא יהיה נבא נבא נאעב שיהיה חקין טסאויקה
הוא מלענא ונש זה הפסוק מורה על חתית המתים לעתיד ונש
כנותיכו זל שאלבו כי זה קמזבה הוא שער עטו כבה שט אפער
כי חוקא היה מעלי נלבא אטאומרים בקטב ט קבדו קוט טב
ועל ט סדר הקבילות שעשו עש נלבא חייגו סדר קוק וקטבו הלא
קמזבה קודם הקיט מוזע צדוק עב פישין למה זכ צדוק ש
בן בדר למחנות נכ במלואים שעשה משה : **ולקחת** קערה
היא קערה שהיתה לפי קמזבה וכן מפרט למען
למען פיות קערה למזבח ואל קנבול אל נבול העצה קטכר
נחמית חותו ונבתיקו סדנמו והרט יהיה נבתיק עלה
ולקחת חתקט החעאת נפמך עם קא קיטי נבא קמזבה
הנחשת והדומים לו ושרט בלפך קבט ושיט
הטוכו נמפקד הסת קדני יונטן בחת מחו לביח ולח זכ בחיזק
מקום פאן קבית חב למר מחו למקדט דנע למר מחו לעזת חב
למען מחומות הקטת קיה ולעין בלפך נבאו בלכות פלו והנחפק
על סלפקד יחזקיהו דנע למר בלקוס פאן הסית שמונים קפטס

לערוך בו פנים הנשרפים ושעירים הנשרפים וכן פירשנו מעשה מעשה
 בלגזים נערוך . וכן על החזקת שהקריב הקדן ביום שלישי על גלגל
 נערוך : **וביום** קטע מבאר קנח : **בבלותך** מחצית נחת
 לבואר קנח : **והקרתם** וקטע כן הקטע
 עלהם מלפניו על עקב טרחה על פ קטע
 הקרב מלפני : **שבעת** ימים תעשה מעשר חמשה שנים . לזקן
 כזה ימי מלפניו של משה . וכן על עלה לזקן ששמו **וש**
 קרב הזה לעבדו המזבח ואע"פ שחמורו כבודתו זל מלפניו הקרב
 כמי שחזר ערך שהקריבו פני משה כמדד הזה לזקן ועל פה ו
 חנושיקה בסדר הקרבנות לעתיד : **שבעת** ימים . ונפרט
 וקרי יפיו טול והעטף אחד אשבעת
 דבק לבעלה . ועקרו חמט שנמלא בד עיי הארבע . ומלפניו ידו כקרב
 בלז יוד וקרי בוד ודבס נמלו חסרי יוד הכסם לזן הקרב ולזיחסר
 העטף בעבוד זה ופי ומלפניו ידו קבני למזבח ופירשו טעמו ויקרב
 קרבנות ועל זה העטף קדש חונק לגם ומלפניו ידו הקדן יד בעו וקדומים
 לו ויש לפרש פני ידו לבין המקרב שימלאו ידו מעתה הקרבן :
ויכלו את קמלים הקבשים יבא שבעת הימים על זה הקסדר . והקדום
 קטעניט והלחה פי כוס השליט ומלפניו והלחה יעשנה על
 והזבחים טמו שבעת התמידין והשחים והשכנה והמוספין . ולזה
 אהם שתובא במקום יד . וקדשיו אתכם . ועשם ורצתו חתם
 חלטה קרבנותיהם ויהיו לזקן לפט פמועשים יקו רצוים לפט . והרש
 יוטן ויקרב קרבנות קדמו בעוף אמר יד . **וישב** אוקרי
 המקדש החיצון זהו הקיכל . והוא סערי . שתקטוער חתי
 לזאתו סערי ובעיקר פתוח טעמו כבוד יא חלקסת טמו שחל לפי
 לעלה : **ויאמר** אל יא קשערה קה יקרי סערי ועל פירושין
 יאמר זה על שער הקיכל אז שרבותינו זל פשו על
 אחד מוטע פשפין שהיו לשער הנבל שבהם חל זה וכך טעמו מלפני
 מדות וטע פשפין היו לו לשער הנבל אחד בפניו ואחד בדום שבהם

חתם ורצתו חתם
 חלטה קרבנותיהם
 ויהיו לזקן לפט
 פמועשים יקו רצוים
 לפט . והרש
 יוטן ויקרב קרבנות
 קדמו בעוף אמר יד .
 וישב אוקרי
 המקדש החיצון זהו
 הקיכל . והוא סערי .
 שתקטוער חתי
 לזאתו סערי ובעיקר
 פתוח טעמו כבוד יא
 חלקסת טמו שחל לפי
 לעלה : ויאמר אל יא
 קשערה קה יקרי סערי
 ועל פירושין
 יאמר זה על שער
 הקיכל אז שרבותינו
 זל פשו על
 אחד מוטע פשפין
 שהיו לשער הנבל
 שבהם חל זה וכך
 טעמו מלפני

לא נעשו בו אדם מעולם ועלו מפרש על ידי יחזקאל שזו ויחמר אל
י קשע ער קזק יקיה סנר ואיש על זכא יכזבו פי ייסקי ישרא כזבו והק
סנר ייסקי ישרא כזבו והק סנר ייסקי ישרא כזבו והק סנר ייסקי ישרא
קסדו שנעשו בו כמו שחל למעלה ומה שהיו נשים הקושים הפרשים
כזה הוא עשת מבואחת על הקלקדש הנזח מדבר ועל שעריו לחל
חטה וכל הכסוקים מלפניו ומאחוריו תשובה לבם על משכיל ואיש צדק
להחיד בתשובתם ופי פשיפישין פתמים קעעס : את קנשיא נשיא
הוא ישכבו לחל לחס לפי ייסקי ישרא כזבו והק סנר ייסקי ישרא
את קנהן את מוי קנת מלשן והדומים להם במקום חל וכן תדע יונתן
לכזא יקי וכזא הוא אמר זה קשע ער שיקה סנר על זכא אדם כזבו
קנשיא יקיה וכעבור כ נשיא ישרא הנשיא שבבה קשע ער מחוץ מסקופתו
המיטעב לחל לחס לפי ייסקי ישרא כזבו והק סנר ייסקי ישרא כזבו
המקום ומלדך חולם קשע ער יבא עס ומלדכו יצא לחותו דרך שנעשו
והנשיא קזה יקיה מלך המשיח כמו שחל ודוד עבדי נשיא להם לעולם :
ועיני מבואח הוא : **ויאמר** תחתו סני כלא יוד וקה בוד
ושמה לבך למבואח הבית ככל מוצאי הקורן
כעל קשים לבך ככל קשים עקם מבואח הבית ומוצאי שלש ישרא אדם
בהם אה קריו כל מקום ומקום כמו עקם המקומות עקם והקדשים
אחד מחבירו : **ואמרת** אל מתי מה תומר כמו חל קהי מתי יב
למשל קנעבתי כ כיקי לבם מכל הקנעבתי אשר עשיתי
עב שקייקם חסמים ערל לבוערל כער להיות במקדשי לחל את סתי
ונה חמר לבב קעלה מה שעשו קודם שנלו ומלה שהיו עושים קנעבתי
כזון : **בהביאם** כע נכר פירע מויקם כע נכר ערל לב וערל
ערל לב שעבדו ען ערל כער שמתו אחיו מה
מחמת מילכה ואעפ שהוה חינוס הערלה מחוסה לפי קל ולח יבא לעת
לפי ייסקי ישרא כזבו והק סנר ייסקי ישרא כזבו והק סנר ייסקי ישרא
מלכיו בתורת משה רבינו קבלה היתה בתורה שבכל פה וכן אמרו רבותינו
דבר זה מהותה משה לח למדנו מתורת יחזקאל בן כנזי למדנו לח למדנו

היה עליו שבתוכה נורת מלטה כי הקלה היה שג צבועה של
 ואם נאמר כי רב על עבודה נהן נהן ביום קפוחים לכת לכת
 שהיה עובד נבד פעהים מיד קח קח קדש מצ והוא בית ואיך אל
 צבוחים לנהן עם נקעבדה הקיח לז קיתה אל סתן צול והוא
 לבנוק עם עם וסוס הקפוחים לבדו : **נארי** פעהים עקאו
 כן קח נבשה לפי עקס על הראש מלאך וכן אל ונלשע
 תעשה לקם לעבוד ולתפארת על מלתקס עלו עתעב צנוק
 למלתקס ועיהם סיון למיחנרו ביזע פרשו רבתינו ז
 למיחנרו במקום שמויעין פתעא צחק חונדן מין חונדן לז
 למנה למלתקס ולז למעשה מאש לקם אל כנז מועי ידק
 והרש יועט ולמיחנרו על מלתקס על לבתקן יסרון
 יזע שם כעקס כנעט חיה שזע ומכטק פסק נקלטה קול :
ובצאתם אל קח קחי צנה נאמר כן פרש אל קח קחי צנוק
 אל קעם מיוחצ קחי צנה אל קעם מלקם עקעם
 שם והוא ערה יעם יפענו את כחיה וזוהו סמל למעשה
 נעם יעחו בנדיקס ונל קצו את קעם בנדיקס : כי אם יעט
 קעם פני סנה שחם קדשי יחא עקעם קדושים פלוקס ועל
 הקד חזק קנש יועט נל יתעבדן עם עלול לבג שחון
וראיום לז ינלו לז ינלו חנל שער קחש ופרע לז יעחו
 לז ינלו חשער מאשעים יוס נאליך פסוס יסמו
 חת לז שיקס יעו קנח לז ינלו מלכוס נל יסלחו פיעעל
 בעטן קעוה חת למשעים יוס ורבותיו זל פרשו פסוס יסמו
 פתפורת כן אעשה לזעו שזק בצ עיקרו של זק יונתן קנש
 ספתח יספתן יתעע ריעיקון : **וידן** לז יערה כסתן קחש
 קפטמיה בעזרת הקדשס לז קמוס ולפטס פלוט
 שסתוב בתורה נלג שאל לז מועפני הקדשס חעפ שסתוב בתורה
 לזי שחדע רבס שאינ מפרשים בתורה שסתוב נס אפער שחש
 רבס לעשר לתוספת קדושה : **וארמנה** אם אל זק ער

לשון

על פי קבץ אחרי זה יהיה לתינוקות קדושה לעתיד נחם קוץ אלע
 כהן ינס לבקתה כהן אחר זה הוא שאמו אשר תהיה להם מ
 מסון יקחו נחם נחמר כ על סון זול נכד יקוק פרוש מנדר
 יקחו מאקתה פה יקחו נמו פרוש וכו' תינן ז' נמו שרוב
 יונק שאר כדש יסבן וזה קטח וזה נחלק ט סון עקב
 סתיה לא זכר כל : **ואת** עמי מבוחר קנא : **ועליו**
 למשפט למשפט כתוב והענין אחר
 יעפעוקו יעפאו קחב סמו ענתוסם למעפני קחב בתניה
 נסתב נעפאוקו רוצה למר יעלדו למעפני מלמפני נספ
 נעפעוקו כמלעספן נחתתקיתו בל מנעדי סבי הקדיות וכן
 נחתעבטתי קדשו : **ואל** נזת ארס זה קנא כהן קדיוע :
ואחריו עקדתי אפער שיקה זה ענתו
 לתינוקות קדשה עומרי שיעקר לפוק עור יספרו מ
 עבער ימוס אחריס לא ערסתינן ז' פרעוקו כלל חנוס ופרעו
 אחרי עקדתי אחרי פה עתו לן קמתי : **וכיון** כנאו אר
 הקדש רוצה למר אחרי שיעקר ניכס לקדש סלח
 נכס פס סמו עומלאתו וזה קה חנוס לעתיד נחמינו ז' פרעו
 כלל חנוס מאקתם פרעו יקחב חעלותו עשיתו קלויפה עתיה
 כהן זול מאקתב כל יוס שלח קקחב חותה בימיו עומלאתו שיקחב
 אחרי עקדתי ומאקתם אמרו יקחב חעלותו כל ללמוד שלח
 יכל לעלח קרכיותו בימיו עומלאתו עכ נוסס כנאו וע יקחב
 כנאו עמיו שחוק לזוי לקחב כנאו עמיו לזוי לזוי לזוי לזוי
 לקחב כנאו נחט תמלח למי שאמו יקחב חעלותו זוקח עשיתו
 חחפה נחלח מאקת כהן קדיוע שלעלח לקרוסס ועשיתו
 חחופה כהן זול קיה מאקת חותה מלעל כל יוס מאקתה כהן
 נחח חרה כעב נכח קדיוע לחקה מאקת חותה לא מעתה יד
 עכנה כנאו כוס עומלאתו לעגה וסון זול לחקה לעלח
 לקרוסס חסן מנה קנא סלח נוסס כנאו חלק קדש וע נמק סלח

יעפעוקו
 יעפאו קחב
 סמו ענתוסם
 למעפני קחב
 בתניה
 נסתב נעפאוקו
 רוצה למר יעלדו
 למעפני מלמפני
 נספ
 נעפעוקו כמלעספן
 נחתתקיתו בל
 מנעדי סבי
 הקדיות וכן
 נחתעבטתי קדשו
 : **ואל** נזת ארס
 זה קנא כהן קדיוע :
ואחריו עקדתי
 אפער שיקה זה
 ענתו
 לתינוקות קדשה
 עומרי שיעקר
 לפוק עור יספרו מ
 עבער ימוס אחריס
 לא ערסתינן ז'
 פרעוקו כלל חנוס
 ופרעו אחרי עקדתי
 אחרי פה עתו לן
 קמתי : **וכיון**
 כנאו אר
 הקדש רוצה למר
 אחרי שיעקר ניכס
 לקדש סלח
 נכס פס סמו עומלאתו
 וזה קה חנוס לעתיד
 נחמינו ז' פרעו
 כלל חנוס מאקתם
 פרעו יקחב חעלותו
 עשיתו קלויפה עתיה
 כהן זול מאקתב כל
 יוס שלח קקחב חותה
 בימיו עומלאתו שיקחב
 אחרי עקדתי ומאקתם
 אמרו יקחב חעלותו כל
 ללמוד שלח
 יכל לעלח קרכיותו
 בימיו עומלאתו עכ
 נוסס כנאו וע יקחב
 כנאו עמיו שחוק לזוי
 לקחב כנאו עמיו לזוי
 לזוי לזוי לקחב כנאו
 נחט תמלח למי שאמו
 יקחב חעלותו זוקח
 עשיתו חחפה נחלח
 מאקת כהן קדיוע
 שלעלח לקרוסס ועשיתו
 חחופה כהן זול קיה
 מאקת חותה מלעל כל
 יוס מאקתה כהן
 נחח חרה כעב נכח
 קדיוע לחקה מאקת
 חותה לא מעתה יד
 עכנה כנאו כוס
 עומלאתו לעגה וסון
 זול לחקה לעלח
 לקרוסס חסן מנה קנא
 סלח נוסס כנאו חלק
 קדש וע נמק סלח

שאלו יתברו לו נלח חמל יספר לו דוצה למור יספרו לו חמיו קל
 קבוקים שחם שעת קנא למ יסחו וקו קס לכה נם לקדע עד שיעביו
 לע שבגעת ויעקר : והיתה לקס לעמלה . קבוקה תקיה לקס
 לעמלה שלח תקיה לקס לחזק סוף יסם סמו שחמ
בתיה המערה נלבחר קנא : **ורא שית** על צורי .
 עלו שאל בתיה כבוה על
 אשר בזרע אשר יסחו ליה לך יקה ונלמ אשר בזרע דוצה למור
 המיוחדים שמזרע וקס עב עת המינים . נכח דכה לעמלה לקס על
 כבוה על . ונלמ תקומת על עלו שחמ בתיה על תקומת הקדשים
 ונל . מל תקומות כח שית מל תקומות וקו תקומת צוע
 שקיתה לבחן . לקדע סמל בתיה . מעמלו חל עלמ אשר זע בפסוק
כל נבלה ועד סק . עלו שחמ נבלה ועמלה למ יחל לעמלה
 חעב שיעם נסן מוזקהם עלה כדעס יורר
 מוזקהם מלע קעמלה לפי שקס קמילד סוקדס קסמל וקהם
 יורר מויסל לפיכך חמל למ יחל קמקס . וחל למ יחל למ יחל
 פיע נבלה שחיעה לעמלה סל סת קבלע נהיה נבלת עקיעה קור
 ורבותינו זל פיעו לפי שקדקה לקס ולקית תעמת קעוף שקח
 נבלה ועד סק יכוליקו מותחם נסן סמל נבלת ועוסת לפיכך
 הוזקרו עליהן : **והנפילכם** את הארץ בעמלה . החזן על
 ירושלם חומר שופיל חונה לעתיד בעמל
 לפי שם וחמר חיק יחלקו חונה למקדס ולבוקס וללויס ולעם
 וחל חק חמלה ועשחם חלק חק וחח עשוק חלק קדס קוח על
 נבלה ססב . החק קוח ממוח על עב והחח מלחן לדוס וחל
ירדה מזה חל קדס חמל מלחוח חנוש מלחוח מלחח סביב
 וחמלס חמלה מלע על ססב . מלחקה חמלוח סוס יקח
 מלקס קדס והוא קד קבית קן סוכך ותק כוחכ עלו סתוב
 לעמלה ס קדס חיה קן על חק ססכן נשאו מלקד קטר על
 מוזח יב חלק ור וסכן מלקד קביל עלפי מערב יב חלק ורע שקס

222

כזו שיקו קדוים חלקם וקטור יקיר לכתובם ולצדקתם
ואחות העיר עקרה תקנה לך ישרא' ס' פ' יקו מחזים
כדועים לך שבא יקיר שער בעיר עליו שאול
בפנה קשר והקיק אחות העיר חכמה לשת' אפים נהדר
כה חלקו מלזון בלעזב נלוצות הקדומה הזאת ס' פ' פ' כה
חלק על ע' חלק ט' לל חלקים פ' חלק על כה חלק חדר
והחב לבקש עזרת אפים ולשנים עשרת אפים נלוחו
העיר חמשה אפים קר' כה חלק . לעלות הקדומה הקדש . פ' פ'
חד הקדומה הקדש עקרו אחות הקדש נהלים : **ור' נשיא**
לזוה הקדומה הקדש ולחזות העיר . ולחז' כן פ' פ'
ט' למד קטלום הטסת בעד נלוחה ולחזות כדכה למל' ח'
פ' פ' למזוה נאל פ' פ' למעב הקיק נלוחה קנשיח נלוחה
שאל פ' נלוחה מלפ' י' י' ונלוחה קדמה קדמה נלוחה
כוחם שאלה נשיא הקיק בחב כה ח' כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
נלוחה העיר נלוחה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
פ' למערה כ' כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
העיר הקיק אחות הנשיא כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח'
פ' ח'
חלק הנשיא חלק אחד חלק . שב' י' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
נלוחה הנשיא הקיק הקדומה . לעלות בח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
עלות נשיא סב' מן ע' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
חלקים . חלק . ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לחזוק . חלק חזק יקיר ל לחזוק חזק . י' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לחז' בח'
לח' . י' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח'
ח'
ח' ח'

כמלך שהיו עשין מלבי יטב עקו נאס נאונוסו עסטקס
 בעיר וכעק למע שעשה אחתב במס נבות . נכח חל ער
 מלבי יטב ונחלגו עדות ונלגו בתיס ונצחו ועשקו נב נסתו
 מיט נחלגו . למי יעשו עוד לעתיד בסוב קללבות למלך
 ס חלק נול יחיק לבס אחזק בזק יטב נקס יחלקו חלקן לבית
 יטב לעבתיק ויספיק לבס עמקס ס יב יחיק ועב עיקק לב
 חרש למחקה חת יי ונלמב לכוחו . נלמ יוני עטן חוש . וכח תב
 יונטן נלמ ייסון ס יט כלשון חק קחת ללון חרש או עט מל עת
 שאונס חותק בלגי בעה ולוק נלמ יוני ער נעלי . חת עלי נחלגו
 חת כלונטר . העיר קיונה . חכב קיונה . נטע קעטעס טבסי
 בפעשה קבאק חתר זה . חלמ נטור זהו מלרעה . קמלונטי קאוסק
 נקבת זהו עמל מלרעה : **נה אמר** חרש יי : חור
 נכח מלבי יהודק עקו חוקוס קחככין . יב
 לב . זמן רב חזקתס בחלמ נטר חותס מלבי יטב עעברו קפידו
 חוקס נעשו למפני זמק . חמלו נטו תבס מעל עמי . סלקו
 מעליקס חלמס נחתיס נרעיס נלעילס עליקס . ויונתן קנבס
 סלקו סקלקכון : **מאזני** צדק נחיתתם וכת עק יקיע
 למת עשו על בלדות ובלשקלס נחטר עשיתס ער
 העק נמו שאומר לבקעין חופה ולקובל עק ולענת למוט מלמל
 ונלק קקו עשיתס קעב הוא ען קללביס שאיש מוחיס בדי נביס
 בלעי : **האינה** נקבת קוכן חת יחיק . חופה למת קיפס
 נקבת למת קמ ונתכן חחר לבס בלתיס . למת
 לעשר קחמל קבת . נעמן וכיין קמלו בלעשר עתתס חייבין
 לנתק מלמל חחר בת חת וכן סמעיס ונע עריס ונע חחר קרעיס
 עעירית קחמל קאופה . מלחמל חחר קמלו בלעשר חופה חחר
 חל קחמל יחיק מלרעה . מלרעה בלחיד וסכוס טל חור חר
 קחמל טס חחר מלס עעירית קחמל וקחמל קחמל טוק למת
 קמל נבלות קיכס . וקאופה טלס סמין סתק עמלו וכן קבת נחחר

ואמר שאלו לך של המלכה שלח יענתו בך גלגל יציל ופך
יקעבו ויהיך המעשר במלכה במשפט בין נחמן בכת אל לך
עלן קמטקל שלח יענתו נחל : **והשקר** עשהם ניה
ומטן קשקל טעב בתולך כן והוסף
חמה • ואל עשהם שקלים ועמלעה ועשהם שקלים עשהם
וחמלעה שקל קמעה יקיה לבב כלמלה קמטטס שקס בין כלב
שטיס שקלים קמטקל חמד ונקדח מעה ומלה שחלב חותו לחנה
החלקים לבי של חמד קיה מלשקל כפע עכמו והמלה קמטטס
שקלים נטן עמלה מעס זקב • נכסח מעס אכיס • נתננס יוערן
נסלעה עמרים מעין קמעה מטח עשהם סלעין מעה כמפח
עשהם נחמט סלעין נכעת מטח חמט עשר סלעין כלקון עתן
מטח כבא מט קמעה יקיה לבון • והמלה שקל עקמטטס
שקלים קמעה של חול נחמטו דבותין מעה של קדע כמל קיה
נכחו מזה קמטקל עשהם זקב וטן והקשו מעה לחתן נחמט
זווי קמטטס כמלה קמטקל זון עמיק קקשו חיק חל מעה
נהלח קמטטס נחמטטס זון ע הקמטקל חמעה זון נעמטטס שקלים
קמטטס נחמטטס זון וחיק חל קמעה יקיה לבב אה עמל מעה של
קדע והוסטט סמוי חוקל עתות מלעב חמטטס קמטטס ער
קמטטס : **ואת** קמטטס חמטטס חמטטס • זהו לעתיד דועה
למלך שיראלו לחיך קבית לעתיד עמית חמטטס לחמטטס
קמטטס זקב יקיה קמטטס קמטטס עמטטס חמטטס חמטטס
למטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס
קמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס
וחמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס
ועמטטס : **וחק** חמטטס וחק קמטטס חמטטס חמטטס
חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס
חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס
חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס
חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס חמטטס

ונתכן אחד מהם על שבתו למעלה אהל לא פירש למעלה חיון
 מאת ה' וחיזו מלדת נשתה אהלר קבת השמן עלו שפיט-ו
 וחל מעשרה קבת מן קב . נהס הוא החומר טזב עקל פזת
 לשויות וחל שיהן לקדומה קלמנה למעשר קבת מן קב כעמר
 לי שיקה ל כור שמן יהן מלכין למענה עשייתה קבת סלו סכו
 שנותן עשית קחיפה קמח לחותו עשית קחיפה יהן שמן עשיות
 קבת שהנח אחד מלמח קב זק שחל עשית קבת סלוב רעק
 עמר עלו עמח קמח קיום עשית סדס חומר כן יקיה עענד :
ויטה אחת מן העין . מן קלמתיס . זכר קלמנה שיהלו ועש
 זעק קרבן עיקר כן והנח אחד מן קלמתיס מו עיקר
 מאתיס עין יטח לקרבן לחינוך קבת עה אמת . וחל אחת ס ע
 נקבה קהיה ומלמחן לעון נקבה כן עה סיק וכין עה כזק . מ
 ממשק יעס : מן קלמתיס והלמתיס בעס יקחבו הקרבן
 עלו שחומר סתוק למחר נחכס . וחל ל חביתוד וע לקר
 מל עהיו עשית מו שחל עיקר וקחתי שוי את קפסח ומת
 קחלה . וחל חובת מלמחתי . וכן קרב יועץ מלמתיס חסס
 נקלעון הזה על דק ומל עמתיס ויקה עיקר קלח קלמתיס
 ממשק . וזה קמח יקיה למענה ולעמח ולעמח קמח וקמח
 למענה נקבתיס למענה ולעמח : לבד עיקר . על מל שחמח
 בעמח חוסדק בעמח וחכינוטלמח זכ פירש קעטן הזק למלמתיס
 שיהלו יעס מלמתיס מלמתיס הקדחת קדומה עמלה ומל
 שחל שטיק ועשית וקדומה חין עה שיער מן קתינה קחיחמרו
 רבותיס זל עין רעק אחד מלמתיס . וחט קמח על פירוסו ס אחד
 שחוקדומה מן קתינה חין עה שיער ס חמח אחת ס עתינה חס
 בחיחוקל לקדומה עין יעה קיה ל לקדומה חסנוטה שהנח אחד
 מלמתיס . ועוד מל זכ חמח וט עמח לב חס שמן לב
 למענה קיה ל מל רנן קדומה ויער סלו עמח סתוק למענה
 כי קתינה חל קב וכן יקיה לעמח חוס שמן והנח קדין למלמתיס

יחזר

ונתכן אחד מהם על שבתו למעלה אהל לא פירש למעלה חיון
 מאת ה' וחיזו מלדת נשתה אהלר קבת השמן עלו שפיט-ו
 וחל מעשרה קבת מן קב . נהס הוא החומר טזב עקל פזת
 לשויות וחל שיהן לקדומה קלמנה למעשר קבת מן קב כעמר
 לי שיקה ל כור שמן יהן מלכין למענה עשייתה קבת סלו סכו
 שנותן עשית קחיפה קמח לחותו עשית קחיפה יהן שמן עשיות
 קבת שהנח אחד מלמח קב זק שחל עשית קבת סלוב רעק
 עמר עלו עמח קמח קיום עשית סדס חומר כן יקיה עענד :
ויטה אחת מן העין . מן קלמתיס . זכר קלמנה שיהלו ועש
 זעק קרבן עיקר כן והנח אחד מן קלמתיס מו עיקר
 מאתיס עין יטח לקרבן לחינוך קבת עה אמת . וחל אחת ס ע
 נקבה קהיה ומלמחן לעון נקבה כן עה סיק וכין עה כזק . מ
 ממשק יעס : מן קלמתיס והלמתיס בעס יקחבו הקרבן
 עלו שחומר סתוק למחר נחכס . וחל ל חביתוד וע לקר
 מל עהיו עשית מו שחל עיקר וקחתי שוי את קפסח ומת
 קחלה . וחל חובת מלמחתי . וכן קרב יועץ מלמתיס חסס
 נקלעון הזה על דק ומל עמתיס ויקה עיקר קלח קלמתיס
 ממשק . וזה קמח יקיה למענה ולעמח ולעמח קמח וקמח
 למענה נקבתיס למענה ולעמח : לבד עיקר . על מל שחמח
 בעמח חוסדק בעמח וחכינוטלמח זכ פירש קעטן הזק למלמתיס
 שיהלו יעס מלמתיס מלמתיס הקדחת קדומה עמלה ומל
 שחל שטיק ועשית וקדומה חין עה שיער מן קתינה קחיחמרו
 רבותיס זל עין רעק אחד מלמתיס . וחט קמח על פירוסו ס אחד
 שחוקדומה מן קתינה חין עה שיער ס חמח אחת ס עתינה חס
 בחיחוקל לקדומה עין יעה קיה ל לקדומה חסנוטה שהנח אחד
 מלמתיס . ועוד מל זכ חמח וט עמח לב חס שמן לב
 למענה קיה ל מל רנן קדומה ויער סלו עמח סתוק למענה
 כי קתינה חל קב וכן יקיה לעמח חוס שמן והנח קדין למלמתיס

ויכוננו יול' דרשו מן קולותיהם ממשקה יקם מן קולותיהם
 שישארו בבור שופל בן יין על עליהם און על סליו קפס שעשין
 באתר ולאחיהם: **כל העם האין** בחסרון הסחיכות
 כאלו וזריון קבית **הא** מהא וקדוהים לרס יקו
 פל הקדוהק הזאת לעשיהם מיעם בעבור הנשיא שפטר יעט
 על יעם זאת הקדוהק בעבור עצמם מלו שאלו לעבר עליהם
 ובעבור הנשיא לפין יעשו זאת הקדוהק פ קדבן הקטט עב
 זכרו למעלה חלה מקנת קלזכח סנס העשותו ועתה זכר
 קרבן קשב ולאחיהם והנשיא לחיזוק לעשות בעב עמלו ט
 יעם יעשו בעבורו וכן הנשיא יעשה בעבור יעם סחעס
 ובמועדים מלו שחולב: **ועל** קנשיא לבואר הוא: **כה**
אמר חרש בנאשון באתר פחדש הקה
 פין בקר הקלים וחיליה את הקלדע בנאשון זקקא
 חרש טסן עקע חרש קנאק שכו יחלו יעם מלחמים ובנעתיין
 לחה לעתיד באתר לחרש יחטבו קלזכח בקדבות מלו שחולב
 למעלה נחלר קרבן הסקטם שיקדבו פ מלו שאלו למעלה
 ויעה חותו העה להעלם קעטן ולחלר בחיו יוס יעשוה וזה קסמן
 לחיק לר יקוטע שאלו שבטסן עתיין לבא שחם הקדק הנחלר
 בתעו חיק יעחו מלעקחב בלזכח עד טסן קבא חקרו ומלחמא
 עטו ומלחבר עטו ומק שאלו בטסן עתיין לבא לח שחולב
 מחנכות בטסן אח קורס טסן יעחו ויעטו עד שבאתר בטסן יקק
 בטן קבית נשעם ויחנכו קלזכח באתר בטסן וכן עשו במטסן
 באתר בטסן חל חקן לעבוד בלזכח אח עקדמו ט שבנת
 ימו קלזכח שחולב חס לטע וזפער לפין קנב סלק טזכר
 למעלה יקו טבעתולי קלזכח וסוס קשליט שחיק באתר
 בטסן יקק זק קרבן שחולב עתק ונש בהיותו קיום יזו על קלזכח
 ועל פיות העוה חבל קשעו למב עשו חסנת קלזכח באתר
 בתעו והחלו לעלות עטו עליה קורס שיוסד קסר מלחמקוס

שומע ולא פתח מלפניו שאין מייבן אף על קעלם דבר עכפנות
 לעשה . נאמרו זכרונותי החיים לאוב נמשק בן חזקיה בן צון
 שמו שחללנו קנח כנח סברי חזק שחיו דברו סודין דבר הנה
 מה עשה קעלם ל שמש מאות נכח שמן ויטב בעשה ודנישו . ומג
 שדע חטא זה לא נרסא חזקיו היום : **בראשון יקיה**
 לבן הפסק . שחיעת הפסק . חנש טעות
 כוונת יחס . שבעת בחולם פלוט בנערת בטהו . פלוט כרובין
 במלת לעומת חקד החלקים שהנח פלו לעומת נכח הקצף יוסף
 שבעה יומין : **ועתה הנשיח** . פלו שאח למעשה שהנח
 יעשה קרבן קעש
 שהיה זה חנופפער שיקיה פירוש טום הקנח טל בעמן שזכר
 וזה הקרבן אינו נקבב קטוב בתורה כחין פסק ועל שאמר
 הנועמים פחמאת אה שער חמאת . ופאן חל פחמאת ושער
 חמאת וכן מה שאח שבעת פדים ושבעת חילס לעלה ובתורה
 פהם בעקר שנים וחיל אחד ושבעה נכמים וכן פלומה איפה
 לט וחיל חיל ושמן קין ובתורה שלמה עמרופס לט ושע פ
 עמרופס חיל ועמרופס לעם אף על נחמן חמוש יקיה לעתה :
וישבעת לבואר קנח : **ומנחה** מבואר : **ביטבועי**
 זהו קשרי שהנח
 לחמשים וחל שיעשו קרבן שבעת חיל סכות פלו שבעת חיל קמחה
 וש זק יקיה חמוש פחנה סנה חלקו בקרבנותו ולחזק קרבן יוס
 שחילי ענת חיל יקיה פלו שמשכ בתורה : **נה אמר** אהט
 יי שע החצר פכמלית . זקו שרת הקהלים
 פמשע שם זאת המזרח . שהנח פתח לעתה שם יקיה סער שלם
 חיל קמחה שאין חזין העם בבת המקדש ולא קשיח אח שבעת
 נבחרים לחז יקיה פתח נכח וש זק יקיה חמוש לעתה : **ונא הנשיח**
 חק חולם קשער . פלמק שערס קיו פקס חולמים פלו שעת
 למעלה חנחל על חולם שער הקהלים שש לנרשות לעשיח לבח שם

זקתלמו לולד יקון : **ואיפה** לפר מעדקתיו יח . סלו
 שפתינו כמטה ^{הרבעים נפיקעתי} . וב
 נסבד רבתינו זלתיפה לפר נתיפה לחיל חולל שלשון וסמ
 מלדקתים נחילום אחת הוא אה שאם קון לקם פים מלחמן ולא
 לקם נפסם יסאנו פר ונפטו נחליהם כן מלח חילת :
ובא הנשיא . ועדכנו יש . קונק לולד נה לפי שיש חזק
 לא יצאו בקד סמאנו אה יעשו קעבדא בעמרת
 נחלקים אים . יצאו מדרם סמאנו . נהוסק לולד בעשיא נסמו
 יצאו מולד פ זה יקה בעמרת נחלקים אים . בלועים יעק
 קעבדא כעלדקעם טלן שמוגלד : **ובא** עם חזק . בלוע
 בלועים לתיקו נכנסים לעמרתים ^{לך שער לוחו}
 אזק שער טון חו חק שער יב פ לילת נל העותק פווע
 והחזק שער טון יוצא לשון חק שער כנב חמר עקשת חוק
 כינשער חק . וכו' חזק חק שער כנב . פ נסמו . סמו . חזק
 הכון וכן נסמו חקיו . יצאו עקב על העם עקם כים וקם יצא ע
 חמר חזק טלו שאל וקמ : **ורנשיא** בתנש כבואם יב
 נשקל יבא עמקם לך שער ^{צפון חו חק שער}
 כנב פ בלועים יבא עם העם כבואם ניא עמקם כמות לפי ש
 שאל עם שער לתי . ופדון נקדו הוא לבא עמקם נלחוק עמקם
 לטום פנ כנב עמקם חק . נלחוק יצאו . שון נכסו יצאו
 יחד הוא העם : **ובחנים** נבלועים . חעם שפדחנים
 טקלזו בלועים ^{כלו שאלו חקלו עמי} . פייט
 חנשתינו מלעך אה עמקם שיעמק חנם נילח . נישקל יקל
 חנ סמו נישקל עמקם קדח חת חחן ונ . שבעת ימים נעם
 נעב עת ימים קעקל חנ שבעת ימי חנשת חסת וכן חושים
 נשעם וחוננים . ניש מועד נסין שתינו קב טלו לוחו ולמוע
 מלעך חעם חק נכל . זמן שיתק חנם עתמו לפיק חמר
 נחנים נבלועים : **וכו ייעשה** הנשיא נסבד . זה חק

כי אזלתיד וקדושים טהורים . אך נחלתו כטו טהור היתה . אך נחלתו
נחלתו בטו היא ולקח היתה . וכן נחלתו אלהים נחלתו בטו אלהים :
ולא יקח הנשיא . לקוחות . כדעמלו לנשיא יקח נחלתו
למעלה ולמאונן נשיא את עמו : **ויצאנו**
במבוא אשר על פתח השער . עד פרענו למעלה
עמל שאתר השער יקח נחלתו . אל הטובות הקדש נחלתו
עם היו היתה עמו המלכות הארץ אל הטובים . שיהיו אלה
הטובים נחלתו למעלה אשר יחסי עם הקדש . הטובות
צבועה . היו מלך עמו . למעלה וכתתיהן לצבון . והטובים
מקום צבועים . מלך נחלתו בסיפיקון מעמדו . נחלתו ולחם
המלכות ימלך ונחלתו למלך נחלתו לעבד : **ויאמר אליו** את
האדם נחלתו החמאת . שהיה טהור נחלתו
אשר יחסי את המלכות . נחלתו יחסי עם את המלכות ונחלתו
עקבות קדש קדשים . לטובת הנחלתו קח צבועה . אל עזרת
ישל צבועה נחלתו נחלתו . נחלתו מלקדש אל קדש החיטוב נחלתו
מזקדים שלל נחלתו אל קדש החיטוב נחלתו נחלתו כן קיו מ
מזקדים שלל נחלתו אל קדש החיטוב נחלתו נחלתו קדש קדשים
וקמנחקה טהורים נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
קדשים מכל מקום אס קיו מנחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
מנחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
לחנתו נחלתו נחלתו : **ויצאנו** אל קדש החיטוב . קדש
עזרת נחלתו : ויעבדו אל מלך קדש החיטוב
זויות קדש . והטובות נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
היתה חש והחטות החלה היו לשכונת נחלתו נחלתו נחלתו
עזרת נחלתו קדש חש על נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו
נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו נחלתו

עם

לגדבא . ולבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא .
ובבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא .
ויצטרף אל אלה
בזה המצב . וכלבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא . וכלבצלותא .
עליו . וכן לא תצבלי אעקבה יעל דוד מלך . יעל פקדו המלך
עליו בזה דבר לומר מקומות המבצלות אשר יבצלו בהם
ויקיה המבצלות פועלים לזה לומר קא נשים המבצלות און יקיה
מבצלות שם למקומות הכסול און למקומות פבלו ומבצלות
שום והרבים יעקו לין אתה מלפניך לרצות . את מבח קיש . וכן
שלמים עיני עיני חלק בהן ט חנה ושוק מבקשים ושאר קבוצ
לבעלים לביק קלון . ומשנת קסת שהם קבוצים המבצלות
בזה המקומות שהיו בעת נשים חלקם מן העלמים שהיו
חזה וצוק ט עזות נשים מאוס נער לא ילדה קבוצים קלם נג
חוצה מן עזותה ידועים עקם נשים נבל העיר וכן ישרא
אנשים שם בעת נשים חלקם אס ידון : **וישענו** אל
מתח קסת . אל פתח הקיס ידועים מאתה
מלפני קסת המלכה . מאתה חזה חותם ידועים מאתה מלפני
קסת עקב באמצע ולוח קסת ואחר כן היו ידועים לבעד רכוס
וידועים מאתה קדומים של עשר הקיס . ועב פשוט טקו . קל
מק שאחר קשע למבצלות און למבחן נח פצרו מלפני מלפני ק
הפשיט קדומי . היו ידועים חותם מלפני קק חתם נבצבו והיו
ידועים מאתה קלוח לחק לעניה ומלפני עדין קשיר . נבצבו
ובזה כין זל שקלעין חזה קלוח מאת קשע קק חתם מאת חותם
ל כחם מאתה קועל צפוחה מעין קדומים קדומים קדומים
קדומים קדומים לקדומים חתם פון עקב עשית הקיס . נעשית חו
קל ידוע פון עקב עשית חותם נעשית חו עב עב פון עקב
לפני קשע נעשית עיקר קטן הידועים עשית חתם עב חתם
מלפני . צלחית שלמים של נשך חו מלפני לא ישר כן יעקב
און חתם מאת חתם ועליו מלפני חתם ועליו חתם ידועים מאת

מהחזקת מלכות קסת למאן נחילך וימלך אף שאלה ויעבדו בלוי
 בלוי חפטים וימלך אף ויעבדו בלוי של כל שבט וימלך אף ויעבדו
 בלוי מלכיים טון עקנע עתה סת כח ועומם ירושלים לתעלה
ולעבד : ויוציאו ידך עש דמוה ויעבדו ידך חוזן וקדש
 מן קלמזק לצפן וקדש אע משע קעוויק
 חשני בצפן חק-חן לקדמה . חל מער החוזן ידך השערה קדס
 והוציא מע לקדמה ידך מער קלמזק של הקדמה וקע מלוי מן
 הקעס מן הקדש קימעת וקלס הקס קיו ירושלים מעבדו קדמה
 של מער הקדס מלכיים ירושלים לפי עשני נק הרוש יוטק עפון :
בעצת האיש האיש קלמזק חוהו של קלמזק והוציא קלמזק
 שזע שאל קלמזק שלמזקו שלמזק קעוויק . וכן
 סדו קוז שתי של פעמים שזע שאל קלמזק . וימלך אף שאל
 בלמזק קו מלך עלו שפשינו . ולמזק סקוס עקיו עבדים קלס
 קלמזק וילמזק בקס חלף סזוק וקעבדו בקס וקיו לוי חפטים וקדש
 יוטק מלי קדש וכן פשו קדשיון זל עקיהלס שזע עק קסלס
 וקס יקדו קדש שקולין קס ליש בלעז : **וימך** חלף . סלד
 חלף חחרים וקלס צמו ע עקנע עבדים
 עכס וער למלך חלף חחרים עקנע עבד מלכ ויעבדו בלוי מלכיים
 מלי עכס . סלמס קסלויכוד הסס סלו חלמס חלמזק . סניס ספון
 וקדמליס לקד שסכיון ספס מלכ : **וימך** אף ש צול
 וער חלד פעסרביעית חלף חחרים וקע קעוויק
 שלח יסלמזק כ צמו קלס מלי שחו עבדו מלי סתיוק שלח ידו יול
 חרס לעבדו סקן א חס ק יסתק עסקו והוא שס סעק חחו מן סלע
 פדס קעוויק עסחות : **ויאמר** קלמזק חלס . סלמזק
 חין קעוויק קוז קולף ועל קסן כו רעק עולר ס קדק
 מוסת יסם קולמזק ועלמזק . ויושע ויושיב עשעו של חלמזק
 והוציא מן קלס וקעוויכ חל ספס קעוויק סקעסין מלמזק
 קלס **בישובני** וקעוויק ספס קעוויק עק סלמזק מלמזק

לעם קרבן מתעלה חזקה בחלק בנבולותיה לבד ולקחים אשר
 תולד בהם מתעב בלעת: והיה סבע אשר יש קר
 חית: ס לעשר בלתי יסא מלה נענת יחדש הקצונים
 חעב שקס מועתה עשה נלח דעתיס את עבניו: **ואל**
 שמוק הקצונים: פי שמוק על נחמס וקס
 מן קצון מקנה צוקה חל ס סכ צון שמתן: סל סקנה קצון
 עש הנבולס חלקה יהיה ק זק עז קח סחל כן חת' קיו לו פזת קיס
 קיס וקדלו הנבולס חלקה מן פזת קיס עקיס ס סל קחל קיס
 זוש חוקס חוק מן קלונח מלעב ומחב וקס נלו שקס נבול קחל
 קלקולעת עזוב חוב לו סס מלעד למחב חקמקיס חלח מתען קחולק
 נמתן קעיש סס חוק וחסב נלו ססעב מלעיה וכן יחזק חקב
 שאר חקמקיס סחוב חלק קעיש נה חק ס כן חל על חוק חקו
 לעלת חתד חקמקיס כן חוב יהיו חקו וסמק קיס עסס: וכן
 בדי חבתינו יי מדי עתיו חל קב' עסס חע עתד לקטיב
 חקס שחלק מלסוף השלס ועב סוט וכן קיה חולד כחחקיס
 קס כן חתד מלעזות קיס עז פזת ימלח אשר חתד יקחה זק חתד וכן
 לב סעעחין: סל סיטול חוק מן קלונח מלעב על מחב נה
 חלק קיס סעעחין חלעק נעבעיס מל: נה חק קיס חל חק
 וחל סיס חק חלקה ס חקע עט חלונח נלו ססעב מלעיה נלח
 אפיס חלקה חל מל: **ועל** נבולסן סמלך נבול וכן נלס
 עלו נעלונלעק מלעק וקחמלס לו וקס מלבוז:
ועל נבול יקחה: הקחמלק אשר קר דלו סל הקחמלק חל חק
 קבית ולק עבתיכו: נחמות קכקטס הלעיס נחמות קעיר
 וקלך וסיו פל חתד סלו עעס מלעיה: כקוק: סלו כקוט קה
 ועעס קסלו כקך הקחמלק: נעעס סוך חל חקמק וקס מלבוז
 מלעיה: **לסוניה** חלקדס חק' עין וחוק קס חלקו סעין
 חוקס שקס כט חק נאשר קע חלויס חעב חל
 חקעס הלעיס שאיכן מלכט חק ונעעס חק כרעיו מלעיה סלחוק